

സമ്പൂർണ്ണ മലയാള രചനകൾ: വാല്യം 5

സഭ
വിശ്വാസം
അനുഷ്ഠാനം

(Malayalam)

Sabha, Viswasam, Anushtanam

Dr. Paulos Mar Gregorios

First Edition: Nov. 24, 2018

Published by Joice Thottackad on behalf of Gregory of india Study Centre for the glory of God and for the benefit of human kind.

Distributed by Sophia Books, Kottayam Mob: 99471 20697

Cover, Type Setting & Printing: Sophia Print House, Kottayam

Price Rs. 125/-

സമ്പൂർണ്ണ മലയാള രചനകൾ: വാല്യം 5

സഭ
വിശ്വാസം
അനുഷ്ഠാനം

ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്

സോഫിയാ ബുക്സ്
കോട്ടയം

ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്

ലോകപ്രശസ്ത വേദശാസ്ത്രജ്ഞനും, ദാർശനികനും, ചിന്തകനും, ഗ്രന്ഥകാരനും. 1922 ഓഗസ്റ്റ് 9-ന് തൃപ്പൂണിത്തുറയിൽ ജനിച്ചു. പിതാവ്: പൈലി, മാതാവ്: ഏലി. 1937-ൽ മെട്രിക്കുലേഷൻ പരീക്ഷ പാസ്സായി. അതുകഴിഞ്ഞ് പത്രലേഖകൻ (1937-'42), ട്രാൻസ്‌പോർട്ട് കമ്പനിയിൽ ഗുമസ്തൻ, പി. ആൻഡ് ടി. വകുപ്പിൽ ഗുമസ്തനും പോസ്റ്റ്‌മാസ്റ്ററും (1942-'47). അക്കാലത്ത് പി. ആൻഡ് ടി. യൂണിയൻ തിരുവിതാംകൂർ - കൊച്ചി അസ്സോസിയേറ്റ് സെക്രട്ടറി. പിന്നീട് എത്യോപ്യയിൽ സർക്കാർ സ്കൂളുകളിൽ അദ്ധ്യാപകൻ (1947-'50). അമേരിക്കൻ സർവ്വകലാശാലകളിൽ പഠിച്ച് ഉന്നതബിരുദങ്ങൾ നേടി (1950-'54). ആലുവാ ഫെലോഷിപ്പ് ഹൗസ് ബർസാർ ആയി പ്രവർത്തിച്ചു (1954-'56). എത്യോപ്യൻ ചക്രവർത്തി ഹെയ്‌ലി സെലാസിയുടെ പേഴ്സണൽ അസിസ്റ്റന്റും ഉപദേശകനും (1956-'59). 1959 ജനുവരിയിൽ ശെമ്മാശനായി. യേൽ സർവ്വകലാശാലയിലും ഓക്സ്‌ഫഡിലും ഉപരിപഠനം നടത്തി (1959-'61). 1961-ൽ വൈദികനായി. ക്രൈസ്തവസഭകളുടെ അഖില ലോക കൗൺസിലിന്റെ (W.C.C.) അസോസിയേറ്റ് ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായി പ്രവർത്തിച്ചു (1962-'67). സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലേക്കു പോയ W.C.C.യുടെ ഡെലിഗേഷന്റെയും (1962), യുനെസ്കോ ഡെലിഗേഷന്റെയും (1967) നേതാവ്. 1967 മുതൽ 1996 വരെ ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരിയുടെ പ്രിൻസിപ്പൽ. 1975-ൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി. 1976 മുതൽ 1996 വരെ ഡൽഹി ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ. ക്രൈസ്തവസഭകളുടെ ലോകകൗൺസിൽ (W.C.C.) പ്രസിഡന്റുമാരിലൊരാളായി പ്രവർത്തിച്ചു (1983-'91). ലോകസമാധാനത്തിന്റെയും സൗഹൃദത്തിന്റെയും സന്ദേശവുമായി ആഗോളതലത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചു. ഒട്ടധികം അന്താരാഷ്ട്ര സംഘടനകളുടെ നേതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്നു. സോവിയറ്റ് ലാൻഡ് നെഹ്റു അവാർഡ്, ഓട്ടോ നൂഷ്കെ പ്രൈസ് ഫോർ ദി പീസ് (ജർമ്മനി) തുടങ്ങി ഇരുപതോളം രാജ്യാന്തര അവാർഡുകളും ഒട്ടേറെ ബഹുമതികളും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗ്രിഗറി ഓഫ് നിസ്സായെക്കുറിച്ചുള്ള ഗവേഷണപഠനത്തിന് 1975-ൽ സെറാമ്പൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്ന് ഡോക്ടറേറ്റ്. കൂടാതെ റഷ്യയിലെ ലെനിൻഗ്രാഡ് തിയോളജിക്കൽ അക്കാഡമി, ഹംഗറിയിലെ ബുഡാപ്പസ്റ്റ് ലൂതറൻ തിയോളജിക്കൽ അക്കാഡമി, ചെക്കോസ്ലോവാക്യയിലെ ജാൻഹസ് ഫാക്കൽറ്റി എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്ന് ഓണററി ഡോക്ടറേറ്റ്. ജോയ് ഓഫ് ഫ്രീഡം, ഫ്രീഡം ഓഫ് മാൻ, കോസ്മിക്മാൻ, ഹ്യൂമൻ പ്രസൻസ്, എൻലൈറ്റൻമെന്റ് ഈസ്റ്റ് ആന്റ് വെസ്റ്റ്, സയൻസ് ഫോർ സെയിൻ സൊസൈറ്റീസ്, എ ലൈറ്റ് റ്റു ബ്രൈറ്റ്, എ ഹ്യൂമൻ ഗോഡ് തുടങ്ങി മൂപ്പതോളം ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രന്ഥങ്ങളും 12 മലയാളഗ്രന്ഥങ്ങളും രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. പുസ്തകരൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടാത്ത മലയാളം, ഇംഗ്ലീഷ്, ജർമ്മൻ, ഫ്രഞ്ച് എന്നീ ഭാഷകളിലുള്ള പ്രബന്ധങ്ങൾ ആയിരത്തോളമുണ്ട്. 1996 നവംബർ 24-നു കാലംചെയ്തു. ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരിചാപ്പലിൽ അന്ത്യവിശ്രമംകൊള്ളുന്നു.

പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്

പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി നമ്മിൽ നിന്നും വാങ്ങിപ്പോയിട്ട് 22 വർഷം തികയുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭാവം സൂഷ്ടിച്ച ശൂന്യത നമ്മുടെ ബൗദ്ധിക മേഖലയിലും ആത്മീയ മേഖലയിലും പരിഹരിക്കപ്പെടാതെ തന്നെ കിടക്കുന്നു.

ലോകത്തിനും, പ്രത്യേകിച്ച് ഭാരതത്തിനും മലങ്കരസഭയ്ക്കും ദൈവം നൽകിയ വലിയ ദാനമായിരുന്നു മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്. പക്ഷേ അങ്ങനെയൊരു മനുഷ്യന്റെ സമ്പൂർണ്ണമായൊരു ജീവചരിത്രം തയ്യാറാക്കുന്നതിനോ, വിവിധ ഭാഷകളിലായി അദ്ദേഹം രചിച്ച ആയിരത്തിലധികം വരുന്ന പ്രബന്ധങ്ങൾ മുഴുവൻ സമ്പാദനം ചെയ്യുവാനോ, പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാനോ നമുക്കിനിയും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

ഈ ഒരു സാഹചര്യത്തിലാണ് ഗ്രിഗറി ഓഫ് ഇന്ത്യാ സ്റ്റഡി സെന്ററും സോഫിയാ ബുക്സും ഈ രംഗത്ത് പ്രസക്തമായ ചില കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ദാർശനികൻ, ചിന്തകൻ, വേദശാസ്ത്രജ്ഞൻ തുടങ്ങി നിരവധി മേഖലകളിൽ വിശ്വവിശ്രുതനായ പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ വിശ്വാസപരമായ സംശയങ്ങൾക്ക് ചർച്ച് വീക്കിലി, ഓർത്തഡോക്സ് യൂത്ത്, പുരോഹിതൻ എന്നീ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലൂടെ നൽകിയ മറുപടികളും, വിവിധ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ എഴുതിയ ഏതാനും ലേഖനങ്ങളുമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ സമാഹരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ലേഖനങ്ങളിൽ ചിലത് തന്നെ സഹായിച്ച പ്രിയ സ്നേഹിതരായ ഫാ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിലിനും ഫാ. ഈയോബ് ഒ.ഐ.സി. ക്കും നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് എന്ന മനുഷ്യനെയും ചിന്തകനെയും അടുത്തറിയാനും ഗ്രിഗോറിയൻ വിചാരലോകത്തേക്ക് പ്രവേശിക്കാനും ഈ ഗ്രന്ഥം വഴികാട്ടിയാവുമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷ. തിരുമേനിയുടെ ദർശനങ്ങൾ മനുഷ്യരാശിക്കു പരിചയപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള ഞങ്ങളുടെ ശ്രമങ്ങളൊന്നും, തിരുമേനിയുടെ വാത്സല്യത്തിനും സ്നേഹത്തിനും പകരമായില്ല എന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്നെ, ദൈവതേജസ്സിന്റെ നറുനിലാവായി സർവസൂഷ്ടികളിലേയ്ക്കും പ്രകാശത്തെ പകർന്നു നൽകിയ തിരുമേനി, തന്റെ രചനകളിലൂടെ പ്രശോഭിപ്പിച്ച വെളിച്ചത്തെ വരുംതലമുറയ്ക്കായി സമർപ്പിക്കുന്നു.

6 ◀ സഭ വിശ്വാസം അനുഷ്ഠാനം

ഭാവിയിൽ ഗ്രിഗറി ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ ജീവിതവും ദർശനവും പഠിക്കുവാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ഏതോ അജ്ഞാതരായ ഗവേഷകർക്ക്, ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഒരു വഴികാട്ടിയായി ഭവിക്കും എന്ന പ്രതീക്ഷയാണ് എനിക്കുള്ളത്. അതാണ് എന്റെ ലാഭം. നന്ദി.

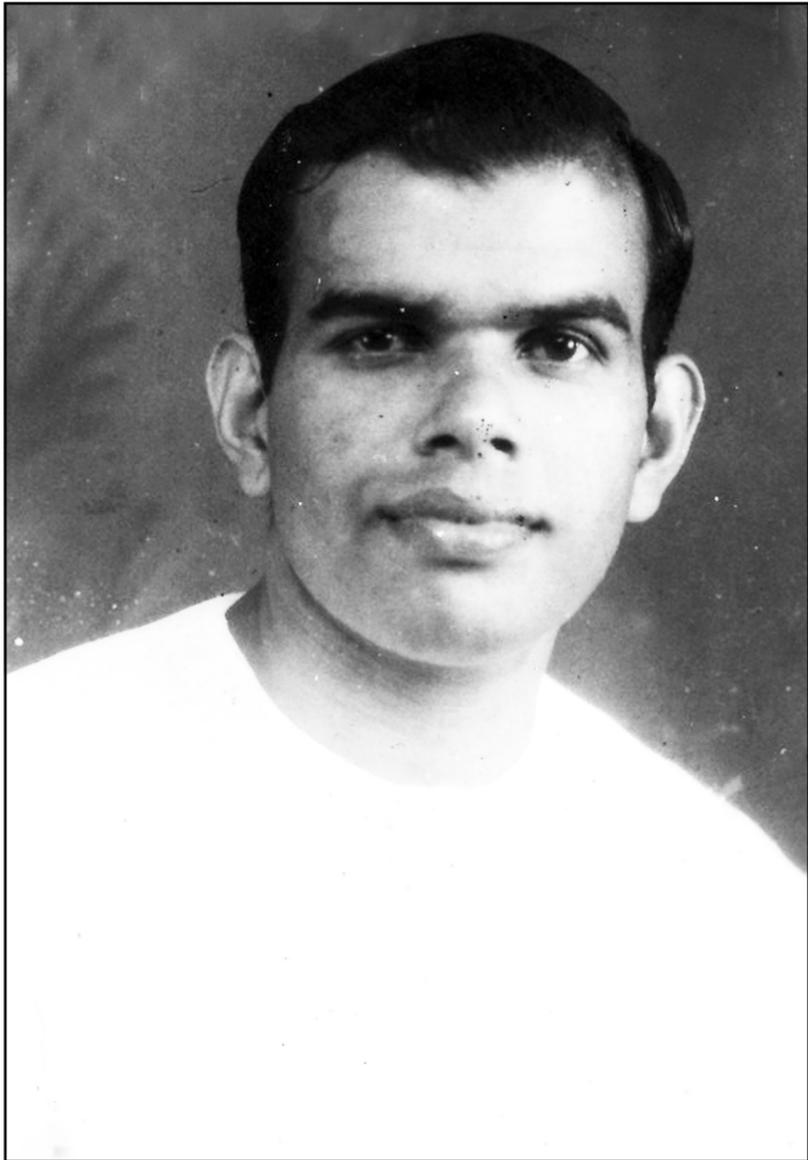
ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്

ഉള്ളടക്കം

1. പ്രശ്നപഠിപ്പം	8
2. നിങ്ങൾ സംശയങ്ങൾ ചോദിക്കുക	43
3. ചോദ്യോത്തരപഠിപ്പം	89

ഭാഗം 2 ലേഖനങ്ങൾ

1. നിത്യജീവന്റെ അനുഭവം നൽകുന്ന യൂക്കറിസ്റ്റ്	110
2. എന്റെ ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരനു നമോവാകം	117
3. മാറ്റത്തിന്റെ കാറ്റ് പടിഞ്ഞാറു നിന്ന്	121
4. ഗാന്ധിജി ഫണ്ടമെന്റലിസ്റ്റോ?	131
5. നേരായ വാതിലിലൂടെ കടന്നുവന്ന നല്ല ഇടയൻ	145
6. എന്താണ് പ്രാർത്ഥന? എന്തിന് പ്രാർത്ഥിക്കണം? എങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കണം?	147
7. മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ ചില നിരീക്ഷണങ്ങൾ	160

പ്രശ്നപംക്തി

(‘ചർച്ച് വീക്കിലി’യിൽ 1954-1956 കാലഘട്ടത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചവ)

ചോദ്യം: “വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകപ്രകാരം പരിണാമവാദ സിദ്ധാന്തം (Theory of Evolution) സ്വീകാര്യമാണോ?”

ഉത്തരം: 1) വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകം ഒരു ശാസ്ത്രപാഠപുസ്തകമല്ല. ഉല്പത്തി പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യ ഭാഗങ്ങൾ മനുഷ്യജീവിതം ദൈവ ദത്തമാകുന്നു എന്നുള്ള നിതാന്ത യാഥാർത്ഥ്യത്തെ കവിതാരൂപേണ ചിത്രീകരിക്കുകയാണ്. അല്ലാതെ വിശ്വസ്യഷ്ടിയുടെ ദൃക്സാക്ഷി വിവരണമല്ലത്.

2) ശാസ്ത്രത്തിലെ ഒരു സിദ്ധാന്തത്തെ നാം സ്വീകരിക്കുന്നത് വേദ പുസ്തകത്തെ ആധാരമാക്കിയല്ല. ആ സിദ്ധാന്തത്തിന് ഉപോൽബലകങ്ങളായ അനുഭവ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയാണ്. ഡാർവിന്റെ പരിണാമവാദം എല്ലാ ജീവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും സ്വീകരിക്കുന്ന ഒരു സിദ്ധാന്തമല്ല. കൂടുതൽ തെളിവ് ഇനിയും ആവശ്യമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്.

3) പരിണാമവാദത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സ്രഷ്ടാവിലുള്ള വിശ്വാസം അസാധ്യമാകണമെന്നില്ല. ഡാർവിന്റെ കാലത്തിന് 1300-ൽ പ്പരം വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ജീവിച്ചിരുന്ന വി. അഗസ്തീനോസ് ഒരു പരിണാമവാദിയായിരുന്നു (See De Genesi Contra Manichaeos).

ചോ: “നിങ്ങളിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ പേർ എന്റെ നാമത്തിൽ എവിടെ കൂടിയാലും ഞാൻ അവരുടെ നടുവിലുണ്ടെന്ന് ക്രിസ്തു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതിനാൽ നാം പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പള്ളിയിൽ പോകണമെന്നുണ്ടോ?”

ഉ: 1) ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിധ്യം പള്ളിയിൽ മാത്രമെ ഉള്ളുവെന്നും അതുകൊണ്ട് അവിടെപ്പോയി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നും ഒരു സഭയും പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല. വീടുകളിലും ജോലിസ്ഥലങ്ങളിലും എല്ലായിടത്തും എല്ലാ സമയത്തും പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നാണ് സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നത്.

2) നാം ഞായറാഴ്ച പള്ളിയിൽ പോകുന്നത് സാധാരണ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് വേണ്ടിയല്ല. “എന്റെ വരവിനോളവും നിങ്ങൾ ഇപ്രകാരം ചെയ്യിൻ” എന്നുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ കല്പനയനുസരിച്ച്, ഒരിടത്തുള്ള സഭ മുഴുവൻ ഒരുമിച്ചു കൂടി, ക്രിസ്തുവിന്റെ നിത്യബലിയോടൊരുമിച്ച് സഭയെ മുഴുവനുമായി ദൈവത്തിന് സമർപ്പിക്കുന്ന ആ ദിവ്യബലിയിൽ ഭാഗഭാക്കുകളാകുന്നതിനാണ് നാം ഞായറാഴ്ച പള്ളിയിൽ പോകുന്നത്. ഇത് വീട്ടിലിരുന്നുകൊണ്ട് സാധ്യമല്ലെന്നുള്ളത് വ്യക്തമാണല്ലോ.

ചോ: “വി. കുർബാനയിൽ നാം പാടുന്ന “നിന്നാൾ സ്തുതിയോടു രാജമകൾ..” എന്നു തുടങ്ങുന്ന പാട്ടിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്?”

ഉ: 1) സങ്കീർത്തനം 45:11 ആണ് ഈ ഗീതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. ഒരു രാജകുമാരിയുടെ വിവാഹത്തെയാണ് കവി വർണ്ണിക്കുന്നത്.

Stood with glory the King's daughter
Yea, on thy right hand the Princess!
That thy beauty the king may desire,
Forget thy people and thy paternal home.

2) പരിശുദ്ധ കുർബാന പടിഞ്ഞാറോട്ട് എഴുന്നള്ളിച്ച് വന്ന്, കർത്താവായ യേശുമിശിഹായും തന്റെ മണവാട്ടിയായ സഭയും തമ്മിൽ ഈ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളിലൂടെ പരസ്പരം യോജിക്കുന്ന അത്യല്യാനുഭവത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്, സഭ തനിക്കായി കാത്തുനിൽക്കുന്നു എന്നാണിവിടെ വിവക്ഷ. ലോകമാകുന്ന നമ്മുടെ പിതൃഭവനത്തെ നാം മറന്ന്, ഉപേക്ഷിച്ച്, സ്വർഗ്ഗീയ രാജകുമാരന്റെ മണവറയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നു എന്നതാണ് വിശുദ്ധ കുർബാനയിലെ നമ്മുടെ അനുഭവം.

(ചർച്ച് വീക്കിലി, 1956, ജൂലൈ 22)

2

ചോദ്യം: “ആദിയിൽ ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചു” എന്ന് വി. വേദപുസ്തകത്തിൽ വളരെ തെളിവായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്നു, സൂര്യന്റെ ഉത്ഭവത്തിനു ശേഷം സൂര്യന്റെ ഒരംശം പൊട്ടിത്തെറിച്ച് തണുത്തുണ്ടായതാണ് ഭൂമി എന്ന്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ശാസ്ത്രവും മതവും എങ്ങനെയാണ് ഒരുമിച്ച് പോകുന്നത്?

ഉത്തരം: ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്നതിനെ ഇവിടെ അല്പം തെറ്റിദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നു. സൗരയൂഥത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ആദ്യത്തെ ശാസ്ത്രീയ നിഗമനം, 1796-ൽ Laplace എന്ന സംഖ്യാശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഉന്നയിച്ച Nebular Hypothesis ആണ്.

ആദിയിൽ വാതകരൂപമായ വസ്തു സംഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നെന്നും അത് ശക്തിയായ വേഗത്തിൽ സ്വയം ഭ്രമണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നെന്നും വാതകം തണുത്ത് ചുരുങ്ങിയപ്പോൾ ഭ്രമണവേഗം അധികരിച്ച് ഉയരത്തെക്കാൾ അധികം വ്യാസമായി തീർന്നതിന്റെ ഫലമായി, വാതകഗോളത്തിന്റെ ബഹിർവലയങ്ങൾ നിഷ്കാസനം ചെയ്യപ്പെട്ട് നവഗ്രഹങ്ങൾ രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടു എന്നുമായിരുന്നു ലാപ്ലേസിന്റെ നിഗമനം. സൂര്യഗോളത്തിന്റെ വലിപ്പം മാത്രമുള്ള ഒരു വാതക സംഗ്രഹത്തിൽ ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കുക സാധ്യമല്ലെന്നാണ് ആധുനിക സംഖ്യാശാസ്ത്രം തെളിയിക്കുന്നത്.

ഇന്ന് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ സ്വീകരിക്കുന്ന Hypothesis, വാതകരൂപത്തിലുള്ള സൂര്യഗോളത്തിനടുത്ത് കൂടി കടന്നുപോയിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു നക്ഷത്രം വാതക സമുദ്രത്തിൽ പർവ്വതപ്രമാണമായ ഏറ്റം ഉളവാക്കിയിരുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി ചുരുട്ട് രൂപത്തിലുള്ള (Cigar Shaped) ഒരു വാതകസംഗ്രഹം സൂര്യഗോളത്തിൽ നിന്നും പറിഞ്ഞു പോന്നു എന്നും അതു മുറിഞ്ഞു മുറിഞ്ഞ് ഭൂമിയും അന്യഗ്രഹങ്ങളും രൂപംപ്രാപിച്ചുവെന്നുമാണ്.

ഈ നിഗമനവും തെറ്റായിരുന്നുകൂടെന്നില്ല. ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ തലകാഞ്ഞാലോചിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന ഈ നിഗമനങ്ങളെല്ലാം തന്നെ ഇന്നു നിലവിലുള്ള സംഗതികളുടെ കാരണങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള ഉദ്യമങ്ങൾ മാത്രമാണ്. തെറ്റില്ലാത്തവയൊന്നും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കില്ല.

“ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചു” എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ഇന്ന വിധത്തിലാണ് സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടായതെന്ന് വരുന്നില്ലല്ലോ. മനുഷ്യനെപ്പോലെ കൈയിൽ ഉപകരണമെടുത്ത് മാത്രമേ ദൈവത്തിനെന്തെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയുന്നുണ്ടോ? ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചു എന്നു പറയുവാൻ ശാസ്ത്രത്തിനധികാരമില്ല. അതു മതമാണ് പറയുന്നത്. എന്നാൽ എങ്ങനെ സൃഷ്ടിച്ചു എന്നു പറയുവാൻ മതത്തിന് പലപ്പോഴും സാധ്യമല്ല. അത് ശാസ്ത്രമാണ് പറയേണ്ടത്. ഇത് സമ്മതിക്കാമെങ്കിൽ പിന്നെ മതവും ശാസ്ത്രവും കൂടി ഒരുമിച്ചു പോകുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടോ?

ചോ: സകല മനുഷ്യർക്കും പാപമുണ്ടെന്നുള്ളത് ഒരു പരമ യഥാർത്ഥ്യമാണ്. അങ്ങനെയുള്ള പാപികളായ മരിച്ചവർക്കു വേണ്ടി നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് ശരിയോ?

ഉ: പാപികളായ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് ശരിയാണോ? പാപികൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് തെറ്റാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥന (വി. യോഹന്നാൻ 17-ാം അദ്ധ്യായം) ആർക്കുവേണ്ടിയായിരുന്നു?

ചോ: യേശു എന്ന ഏക മദ്ധ്യസ്ഥനെ നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകാവൂ എന്ന് വേദം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനാൽ, നാം പരിശുദ്ധന്മാരോടും ദൈവമാതാവിനോടും നമുക്കു വേണ്ടി യാചിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നത് ന്യായീകരിക്കത്തക്കതോ?

ഉ: “ദൈവമോ ഏകനത്രെ.” “ദൈവവും മനുഷ്യനും തമ്മിൽ ഉള്ള ഏക മദ്ധ്യവർത്തി: മനുഷ്യനായ യേശുക്രിസ്തു തന്നെ” (1 തീമോ. 2:5). മനുഷ്യനും ദൈവവും തമ്മിലുള്ള യഥാർത്ഥ ബന്ധത്തെ സാധ്യമാക്കിത്തീർത്തത് പൂർണ്ണദൈവവും പൂർണ്ണ മനുഷ്യനുമായ യേശു

മിശിഹായാണെന്നും, മിശിഹായുടെ മനുഷ്യത്വം എല്ലാ മനുഷ്യരെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതാണെന്നും (6-ാം വാക്യം) ആണ് ശ്ലീഹാ പറയുന്നത്. അല്ലാതെ മിശിഹാ അല്ലാതെ മറ്റാർക്കും വേറൊരാൾക്ക് വേണ്ടി ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് പറയുന്നില്ല.

നിങ്ങൾ പറയുന്ന അർത്ഥമാണ് ഈ വാക്യത്തിലുള്ളതെങ്കിൽ, നാം മറ്റുള്ളവർക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരോട് നമുക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതും അതുപോലെ തന്നെ തെറ്റാണല്ലോ?

(പർച്ച് വീക്കിലി, 1956, ജൂലൈ 29)

3

ചോ: മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ ഇന്ത്യയിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചുവെന്ന് കേരളത്തിലെ മിക്ക സഭകളും വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ആ സഭ തങ്ങളുടേതാണെന്ന് സിറിയൻ (റോമ) കത്തോലിക്കരും മാർത്തോമ്മാ സുറിയാനികാരും സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ (അഥവാ) യാക്കോബായ സഭയും അവകാശപ്പെടുന്നു. ഒരു നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധി, ആരുടെ അവകാശത്തെയാണ് വക വച്ച് കൊടുക്കേണ്ടത്?

ഉ: ഞാനൊരു നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയാണെന്ന് എനിക്കവകാശപ്പെടുവാൻ പ്രയാസമാണ്. എങ്കിലും അഭിപ്രായം പറയാം.

റോമിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കീഴിലുള്ള സഭയാണല്ലോ റോമാ സഭ. 16-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ പോർട്ടുഗീസുകാർ ഇവിടെ വരുന്നതുവരെ റോമാ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് ഇന്ത്യൻ സഭയുടെ മേൽ അധികാരമുണ്ടായിരുന്നതായി യാതൊരു തെളിവുമില്ല.

യാക്കോബായ സഭയിലുള്ള പല ആചാരങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും റോമൻ കത്തോലിക്കരിൽ നിന്നും കിട്ടിയതാണെന്നും, ഇന്ത്യയിലെ ആദിമ സഭ ഈ വക ആചാരങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും ഇല്ലാത്ത ഒന്നായിരുന്നുവെന്നുമുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണയുടെ ഫലമായി നവീകരണസഭകളുടെ രൂപത്തിലുള്ള ഒരു പുതിയനിയമ വിശ്വാസത്തെ സംസ്ഥാപിക്കുവാൻ വേണ്ടി അടുത്തകാലത്ത് സ്ഥാപിതമായ ഒരു സഭയാണ് മാർത്തോമ്മാ സഭ.

എന്നാൽ കേരളക്കരയുള്ള സഭ, ഒന്നിലധികം വിദേശീയ സഭകളുമായി വേഴ്ച പുലർത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതായിരിക്കണം പരമാർത്ഥം. 16-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ റോമാക്കാർ വരുന്നതിനു മുമ്പ് ഇവിടെ വന്നിട്ടുള്ള മെത്രാന്മാർ സിറിയയിൽ നിന്നോ ബാബിലോണിൽ നിന്നോ വന്നിട്ടുള്ള

വരായിരിക്കണം. കാനായിലെ തോമായുടെ (ക്നായിത്തൊമ്മന്റെ) കൂടെ വന്ന മാർ യോസഫ് (Edessa) ഉറഹായിൽ നിന്നാണ് വന്നത്. അതിനു ശേഷവും അധികം മെത്രാന്മാരും വന്നിട്ടുള്ളത് ബാബിലോണിൽ നിന്നായിരിക്കാനാണ് വഴി. ഇവർ നെസ്തോറിയർ ആയിരുന്നുവെന്ന് പല പാശ്ചാത്യ പണ്ഡിതന്മാരും വാദിക്കുന്നു. കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കായാൽ അയക്കപ്പെട്ടവരാണെന്ന് ഒരു കൂട്ടരും അന്ത്യോഖ്യയിലെ ഏകസ്വഭാവവാദി (Monophysite) പാത്രിയർക്കീസിനാൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ടവരാണെന്ന് വേറൊരു കൂട്ടരും വാദിക്കുന്നു. ചരിത്ര രേഖകൾ എത്രയും വിരളങ്ങളാണ്. യാക്കോബായ വിഭാഗവും ഓർത്തഡോക്സ് വിഭാഗവും തമ്മിലുള്ള ഭരണപരമായ ഭിന്നിപ്പ് ഇന്നാളിലല്ലേ ഉണ്ടായത്? അവർ രണ്ടു പേരും കൂടിയതാണ് ആദിമ കേരള സഭയുടെ പിൻഗാമികളെന്ന് വേണമെങ്കിൽ വിചാരിക്കാം.

ചോ. പത്രോസ് എന്ന ക്രിസ്തുശിഷ്യൻ പുണ്യവാളൻ (പാപമില്ലാത്ത വിശുദ്ധൻ - Saint) എന്ന വിശേഷണം ഏത് രേഖയിലാണാദ്യം കാണുന്നത്?

ഉ. പുണ്യവാളൻ എന്നോ പരിശുദ്ധൻ എന്നോ പറയുമ്പോൾ പാപമില്ലാത്തവനെനാണ് അർത്ഥമെന്ന് ഞാൻ ധരിക്കുന്നില്ല. സുറിയാനിയിൽ “മാർ” പത്രോസ് എന്നു പറയുന്നത് ഒരു ബഹുമതി സ്ഥാനമാണ്. സഭയിലെ മെത്രാന്മാർക്ക് എല്ലാത്തന്നെ കിഴക്കൻ സഭകൾ കൊടുക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാനമാണിത്.

St. Peter എന്നുള്ള പ്രയോഗം ഏത് രേഖയിലാണാദ്യം കാണുന്നത് എന്നുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു പൂർണ്ണ ഗവേഷണം നടത്തുവാനുള്ള സാമഗ്രികൾ എന്റെ കൈവശമില്ല. തെവോദോസ്യോസ് ഒന്നാമൻ ചക്രവർത്തി 380-ാം മാണ്ട് ഫെബ്രുവരി 27-ന് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ Cunctos Populos എന്ന കല്പനയിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു. “It is our pleasure that all the nations, which are governed by our Clemency and Moderation, should seteadfastly adhere to the religion which was taught by St. Peter to the Romans ...” ഇതിന്റെ ലത്തീൻ മൂലരേഖ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. ഗിബന്റെ Decline & Fall of the Roman Empire Vol. V ൽ നിന്നാണുദ്ധരണി (P. 14). 380-ന് മുമ്പോ, 380-മാണ്ടിന് ശേഷമുള്ള രണ്ടു മൂന്ന് ശതാബ്ദങ്ങളിലോ St. എന്നുള്ള സ്ഥാനം അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ പേരുകളോട് കൂടെ അധികം ചേർത്തിരുന്നതായി ഞാൻ കാണുന്നില്ല.

ചോ. ആരാണ് നിഷ്പാപ വിശുദ്ധത്വം ആദ്യം പത്രോസിന് കല്പിച്ചത്? (പെന്തക്കോസ്തിന് ശേഷവും പത്രോസ് ചെയ്ത പാപം ബൈബിളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടല്ലോ?)

ഉ. അറിവുള്ളവരാരും കല്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണ് ഞാൻ ധരിക്കുന്നത്. റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭ പാപമില്ലാത്തവരായി കരുതുന്നത് നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുമിശിഹായേയും തന്നെ പ്രസവിച്ച മാതാവിനേയും മാത്രമാണെന്നാണ് എന്റെ അറിവ്.

ചോ. “സഭാപ്രസംഗി”യിലെ പ്രാസംഗികൻ (1:12) ആരാണ്? അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരെന്താണ്?

ഉ. “ഞാൻ യറൂശലേമിൽ യിസ്രായേൽ രാജാവായിരുന്നു” എന്നദ്ദേഹം തന്നെ പറയുന്നു. 1:1 കൊണ്ട് വ്യക്തമാകുന്നത് ശലോമോൻ രാജാവാണ് ഈ പ്രാസംഗികൻ എന്നാണ്. ശലോമോന്റെ പുസ്തകമാണിതെന്ന് ബാർ എബ്രായയുടെ കാനോനും പറയുന്നുണ്ട്.

പക്ഷെ, ആന്തരികമായ സൂചനകൾ കൊണ്ട് തോന്നുന്നതും ഭാഷാ രീതിയും ആശയങ്ങളും തെളിയിക്കുന്നതും ശലോമോനല്ല ഇത് എഴുതിയതെന്നാണ്. ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റെയും യഹൂദ വിശ്വാസത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന പല ആശയങ്ങളുമാണിതിലുള്ളത്.

12:9 മുതലുള്ള ഭാഗങ്ങൾ പിന്നീടാരോ എഴുതിച്ചേർത്തതാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഇതിലുള്ള ആശയങ്ങൾ വായിക്കുന്നവരെ വഴിതെറ്റിക്കാതിരിക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ള മൂന്ന് ഖണ്ഡികകൾ യഹൂദാധികാരികൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തതായിരിക്കണം.

ഗ്രീക്ക് തത്വശാസ്ത്രമാണ് ഈ പുസ്തകത്തിലധികമുള്ളത്. അലക്സാണ്ടറിന്റെ കാലശേഷം പാലസ്തീൻ മുഴുവൻ യവന സംസ്കാരത്തിന് വിധേയമായ കാലത്തായിരിക്കണം ഇത് എഴുതപ്പെട്ടത്. ക്രിസ്തുവിന് മുമ്പ് 200-ാം ആണ്ടിനോടടുത്ത് ജീവിച്ചിരുന്ന, യവനതത്വശാസ്ത്രം പഠിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു യഹൂദ പ്രമാണിയായിരുന്നിരിക്കണം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ സഭാപ്രസംഗി.

(ചർച്ച് വീക്കിലി, 1956, ഓഗസ്റ്റ് 5)

4

ചോ: താന്താൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾക്ക് തക്കവണ്ണം - നല്ലതാകിലും തീയതാകിലും - ന്യായവിധിനാളിൽ ഫലം അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ട്, മരിച്ചുപോയ ഒരാളിനു വേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ദാന ധർമ്മാദികൾ, വി. കുർബാന എന്നിവ മൂലം ആ ആളിന്റെ അവസ്ഥയ്ക്ക് എന്തെങ്കിലും വ്യത്യാസം വരുമോ?

ഉ: 1) പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രതിഫലമാണ് എല്ലാവർക്കും കിട്ടുന്നതെങ്കിൽ ആരും രക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ലല്ലോ. നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾ കൊണ്ട് സമ്പാദിക്കുവാൻ ഒരിക്കലും സാധിക്കാത്ത ഒരു മഹാദാനമാണ് ക്രിസ്തുവിൽ നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നത്. ഇത് മരിച്ചുപോയവർക്കും ജീവനുള്ളവർക്കും കിട്ടുവാൻ വേണ്ടി നാം പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതാണ്.

2) ദാനധർമ്മാദികൾ ചെയ്യുന്നത് പുണ്യം കിട്ടുവാൻ വേണ്ടിയായിരിക്കണമെന്നില്ല. ദൈവം നമ്മോടു കാണിച്ചിട്ടുള്ള സ്നേഹത്തെ നാം മറ്റുള്ളവരോടും കാണിക്കുകയെന്നുള്ളതും പിതാവാം ദൈവം ഔദാര്യവും കരുണയുമുള്ളവനാകകൊണ്ട് മക്കളായ നാമും പിതാവിന്റെ സ്വഭാവമുള്ളവരായിത്തീരുക എന്നുള്ളതുമാണ് ക്രിസ്തീയ ദാനധർമ്മാദികളുടെ അടിസ്ഥാനം.

3) കർത്താവ് കുരിശിൽ പിതാവിന് അർപ്പിച്ച ബലിയെ നാം ശരണപ്പെട്ടുകൊണ്ട് സഭ മുഴുവനായി ദൈവത്തെ സമീപിക്കുന്നതാണ് വി. കൂർബാന. മരിച്ചുപോയ വിശ്വാസി ഇപ്പോഴും സഭയുടെ അംഗമാകയാൽ സഭ അവനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ കടപ്പെട്ടവളാണ്. സഭയുടെ ഈ പൊതു ചുമതല മരിച്ചുപോയ ആളുടെ ബന്ധുക്കളുടെ പ്രത്യേക ഉത്സാഹത്തിൽ നിവർത്തിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നുള്ളു. കർത്താവിന്റെ മരണത്തിന് മുമ്പ് മരിച്ചുപോയവർക്ക് തന്റെ ബലി കൊണ്ട് രക്ഷയുണ്ടാകാമെങ്കിൽ (ഇല്ലെങ്കിൽ വിശ്വാസികളുടെ പിതാവായ അബ്രഹാമിന് രക്ഷയില്ലല്ലോ) മരിച്ചുപോയ വിശ്വാസിക്ക് സഭയുടെ പ്രാർത്ഥനകൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ കൃപയുടെ അനുഭവമുണ്ടാകുന്നതിന് വിരോധമൊന്നുമില്ല.

ചോ: വിശ്വസിക്കുവാൻ പ്രായമില്ലാത്ത ശിശുക്കളെ മാമോദീസാ മൂക്കുന്നതത് മൂലം ദൈവത്തിന്റെ കൃപ അവരിൽ വ്യാപരിക്കുന്നതിന് സാധിക്കുമോ?

ഉ: ശിശുവായിരിക്കുമ്പോഴേ ക്രിസ്തുസഭയുടെ സമ്പർക്കത്തിലേക്ക് വരുവാനും മാമോദീസാ മൂങ്ങുവാനും സാധിക്കത്തക്കവിധം ഒരു ക്രൈസ്തവ കുടുംബത്തിൽ ജനിക്കുവാനിടയാകുന്നത് തന്നെ ദൈവത്തിന്റെ കൃപ ആ ശിശുവിൽ വ്യാപരിച്ചതുകൊണ്ടാണല്ലോ. ക്രൈസ്തവ മാതാപിതാക്കന്മാരിലും ക്രിസ്തുസഭയിലും കൂടി ക്രിസ്തുവിനെ അറിയുക എന്നുള്ളതാണല്ലോ ഏറ്റവും വലിയ ദൈവകൃപ. അതും ശൈശവം മുതലേ നാമെല്ലാവരും തന്നെ അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കൃപയാണല്ലോ.

ചോ: മാനസാന്തരം പെട്ടെന്നാണോ പടിപടിയായിട്ടാണോ ഉണ്ടാകേണ്ടത്? അതായത് ദുഷ്ടനായ ഒരു മനുഷ്യൻ അവന്റെ ദുഷ്ടങ്ങൾ ഓരോന്നായി ഉപേക്ഷിക്കുന്നതോ എല്ലാ ദോഷങ്ങളും ഒരുമിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്നതോ? ഇതിന്റെ വേദശാസ്ത്ര പശ്ചാത്തലം എന്ത്?

ഉ: ഒന്നിച്ചോ പലപ്പോഴായോ എല്ലാ ദോഷങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള മനുഷ്യനെ ചരിത്രത്തിൽ എങ്ങും കാണുന്നില്ല. ദോഷങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നത് മാനസാന്തരമല്ല, മാനസാന്തരത്തിന്റെ ഫലമാണ്. തെറ്റായ വഴിയിൽ കൂടെ ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരാൾ തിരിഞ്ഞു ശരിയായ വഴിയിലേക്ക് വരിക (തിരിച്ചിൽ) എന്നാണ് പഴയനിയമത്തിൽ മാനസാന്തരമെന്ന പദത്തിന്റെയർത്ഥം. ഒരു പുതിയ ജീവിയോടുകൂടിയും പുതിയ മനസ്സും ഉണ്ടാകുകയെന്നതാണ് പുതിയനിയമത്തിൽ ഈ വാക്കിന്റെ അർത്ഥം.

(ചർച്ച് വീക്കിലി, 1956, ഓഗസ്റ്റ് 12)

5

ചോ: സഭാപ്രസംഗി 9:5-ൽ “... മരിച്ചവരോ ഒന്നും അറിയുന്നില്ല; മേലാൽ അവർക്ക് ഒരു പ്രതിഫലവുമില്ല, അവരെ ഒർമ്മ വിട്ടു പോകുന്നു.” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും ശാരീരിക മരണത്തോടൊന്നിച്ച് ആത്മാവും മരിക്കുമെന്നല്ലേ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്?

ഉ: “നന്മ ചെയ്യുന്നവനും തിന്മ ചെയ്യുന്നവനും തമ്മിൽ ഒരു വ്യത്യാസവുമില്ല. ഇഷ്ടം പോലെ ജീവിക്കുകയോ, നാളെ നീ മരിക്കാനുള്ളവനാണ്. മരണമാണ് എല്ലാറ്റിന്റേയും അവസാനം” എന്ന പേഗൻ തത്വശാസ്ത്രമാണ് ഈ 9-ാം അദ്ധ്യായത്തിലുള്ളത്. വിശ്വാസപരമായ യാതൊരു കാര്യങ്ങൾക്കും സഭാപ്രസംഗിയുടെ പുസ്തകം സഭ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ നിഷ്ഫലതയെ കുറിക്കുന്ന പുസ്തകമായതുകൊണ്ട് വളരെ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഇത് കാനോനിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചുവെന്നുള്ളൂ.

ചോ: “*But one of the Soldiers with a spear pierced his side and forthwith came there out blood and water.*”

St. John 19:34

How can water come from a dead ‘human body’?

ഉ: It could easily have been blood and plasma, which I understand are quite natural to proceed from a body which had just died. But the significance of the blood and water is symbolic, denoting Eucharist and Baptism, new life and purification, according to St. Chrysostom and St. Cyril of Alexandria. As Eve was taken out of Adam’s left the two sacraments by which the Church is built up, also proceed from the left of the New Adam, according to St. Augustian and St. Cyril of Jerusalem.

ചോ: സഹോദരീ സഹോദരന്മാർ തമ്മിലുള്ള വിവാഹബന്ധം അസംഭവ്യമെന്നിരിക്കേ, ആദി മാതാപിതാക്കളുടെ മരണശേഷം അവരുടെ സന്തതികൾക്ക് എങ്ങനെ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ തുടർന്നുള്ള നിലനിൽപ്പിനെ സഹായിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു? ബൈബിളിൽ അതേപ്പറ്റി വല്ല സൂചനയുമുണ്ടോ?

ഉ: ബൈബിളിൽ സൂചനയൊന്നുമില്ല. ആദാമിന് അനേക മക്കളുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം (ഉല്പത്തി 5:4). കായേൻ ആബേലിനെ കൊല്ലുന്ന സമയത്ത് ധാരാളം മനുഷ്യർ ലോകത്തുണ്ടായിരിക്കപ്പെട്ടു (ഉല്പത്തി 4:14). സഹോദര സഹോദരീ വിവാഹം അസംഭവ്യമെന്ന് ആർ പറയുന്നു? സ്വഭാവ സമാഹാരമായ Genes ൽ ഏതാണ് ഐക്യരൂപ്യമുള്ളവരാണ് സഹോദരീ സഹോദരന്മാർ. അവർ തമ്മിലുള്ള വിവാഹം പുതിയ സ്വഭാവസാധ്യതകളെ സാക്ഷാൽക്കരിക്കുന്നതിന് സഹായകങ്ങളല്ലെന്നുള്ളതുകൊണ്ടും, സഹോദരസഹോദരികൾ തമ്മിൽ വിവാഹബന്ധം അനുവദനീയമായാൽ അവർ തമ്മിൽ വിവാഹേതരമായ ലൈംഗികബന്ധവും ഉണ്ടായിപ്പോകുമെന്നുള്ള ഭയം കൊണ്ടും സമുദായം ബുദ്ധിപൂർവ്വം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന ഒരു നിയമമാണ് ഈ നിരോധനം.

ചോ: മരണാനന്തരം മനുഷ്യാത്മാവ് മാനവ നേത്രങ്ങൾക്ക് അഗോചരമായ എന്തെങ്കിലും രൂപം സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കുമോ? ആത്മാക്കൾക്ക് ഭൂതലത്തിലും സഞ്ചരിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ?

ഉ: ഈ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് മനുശാസ്ത്രപരമായോ വേദശാസ്ത്രപരമായോ ഖണ്ഡിതമായ സമാധാനം നൽകുവാൻ സാധ്യമല്ല. “രൂപ”ങ്ങളെല്ലാം തന്നെ മാനവനേത്രങ്ങൾക്ക് ഗോചരമായിരിക്കുമെന്ന് വിചാരിപ്പാനാണ് ന്യായം. എന്നാൽ രൂപമില്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവനും ചിലപ്പോൾ രൂപങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുവാനും മരണശേഷം മനുഷ്യാത്മാക്കൾക്ക് കഴിയുമെന്നുഹിക്കുവാൻ ധാരാളം കാരണങ്ങളുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരത്തിന് ഐലിക്കൻ പ്രസിദ്ധീകരണമായ The Personality of Man, by G. N. M. Tyrrell.

ചോ: മത്തായിയും ലൂക്കോസും രേഖപ്പെടുത്തിയ കർത്തൃപ്രാർത്ഥന രണ്ടു തരത്തിലുള്ളതും 364-ൽ സുന്നഹദോസ് കാനോനികമായി സ്വീകരിപ്പാൻ ന്യായമെന്ത്? രണ്ടു രൂപങ്ങളിലും യേശുക്രിസ്തു അതു പഠിപ്പിച്ചോ? ഏതു ഭാഷയിൽ?

ഉ: കർത്തൃപ്രാർത്ഥന കർത്താവ് ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചത് അറമായ ഭാഷയിലായിരുന്നിരിക്കണം. അതിന്റെ മൂലരൂപം വി. ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിലുള്ളതിനോടായിരിക്കണം കൂടുതൽ അടുത്തിരുന്നത്. അറമായ മൂലരേഖ നമുക്ക് കിട്ടിയിട്ടില്ല.

സഭയുടെ ആരാധനകളിലെല്ലാം ഇതിന്റെ ഗ്രീക്ക് വിവർത്തനവും ഉപയോഗിച്ചു വന്നിരുന്നു. “രാജ്യവും ശക്തിയും മഹത്വവും നിനക്കുള്ളതാകുന്നു” എന്നുള്ളത് മിക്ക പഴയ മൂലരേഖകളിലും കാണുന്നില്ല. 1 ദിനവൃത്താന്തം 29:11-13-ൽ നിന്നും സഭ എടുത്തു ചേർത്തതായിരിക്കണം. വി. ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിലുള്ള “പിതാവേ” (Abba) എന്നു മാത്രമുള്ള അഭിസംബോധനയായിരിക്കണം മൂലത്തിലുണ്ടായിരുന്നത്. ഇത് സാധാരണ ഐഹിക പിതാക്കന്മാരെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുവാനുള്ള പദമായതുകൊണ്ട് “ആബൂൻദീശ്മായോ” (ആകാശത്തിലുള്ള ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ) എന്നു സഭയായിരിക്കാം വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിയത്. വി. ലൂക്കോസ് പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിനു വേണ്ടിയും വി. മത്തായി കടങ്ങളുടെ മോചനത്തിന് വേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് “ഹൊബോ” എന്ന അറമായ പദത്തിന്റെ രണ്ടു വിവർത്തനങ്ങൾ മാത്രമാണ്. “നിന്റെ ഇഷ്ടം നടക്കട്ടെ” എന്നുള്ളതും “ദുഷ്ടനിൽ നിന്നും ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കേണമേ” എന്നുള്ളതും വി. ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിലില്ല. ഇവ രണ്ടും കർത്താവ് പഠിപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥനയിലുണ്ടായിരുന്നോ ഇല്ലയോ എന്നു പറയുവാൻ പ്രയാസമാണ്.

കർത്താവ് പഠിപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥന ആരാധനയിൽ ഉപയോഗിച്ചുവന്നപ്പോൾ ഉണ്ടായ വ്യത്യാസംകൊണ്ടും അറമായ ഭാഷയിൽ നിന്നുള്ള രണ്ടു വിവർത്തനങ്ങളുടെ വ്യത്യാസം കൊണ്ടുമായിരിക്കണം വി. ലൂക്കോസിന്റേയും വി. മത്തായിയുടേയും സുവിശേഷങ്ങളിലുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ തമ്മിൽ കാണുന്ന അന്തരം സംജാതമായത്. മൂലം ഏതാണെന്ന് കണ്ടു പിടിക്കുവാനുള്ള പ്രയാസം കൊണ്ടായിരിക്കാം രണ്ടു രൂപവും അംഗീകരിപ്പാൻ സഭ തീരുമാനിച്ചത് എങ്കിലും വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിലുള്ള രൂപമാണ് പ്രചാരത്തിൽ വന്നത്.

(ചർച്ച് വീക്കിലി, 1956, ഓഗസ്റ്റ് 26)

6

ചോ: സ്വന്തം പാപത്തെപ്പറ്റി അനുതപിച്ച യുദ്ധയുടെ പാപങ്ങൾ മോചിപ്പിക്കപ്പെടുമോ?

ഉ: വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം 27:3-ൽ യുദ്ധയുടെ അനുതപത്തിന് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ഗ്രീക്ക് പദം (Metamelein) പുതിയ നിയമത്തിൽ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കിൽ നിന്ന് (Metancein) വ്യത്യസ്തമാണ്. ഈ ആദ്യത്തെ വാക്കിന് Regret എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പദത്തിന്റെ അർത്ഥമാണുള്ളത്. ‘അങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടിയില്ലായിരുന്നു: അബദ്ധമായിപ്പോയി’ എന്നുള്ളതാണ് ധ്വനി. വി. പൗലൂസ് അപ്പോസ്തലൻ

ഈ വാക്ക് 2 കോരി 7:8-ൽ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. 2 കോരി: 7:10 ഇങ്ങനെ തർജ്ജമ ചെയ്യാം. 'ദൈവാനുസൃതമായ ദുഃഖം പരിതപിക്കേണ്ടയാവ ശ്യമില്ലാത്ത (Metamelein) രക്ഷാകരമായ പശ്ചാത്താപത്തെ (Metanoein) ഉളവാക്കുന്നു.'

യുദയ്ക്ക് അബദ്ധം പറ്റിയെന്ന് വിചാരമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, ദൈവാനുസൃതമായ ദുഃഖം മൂലം രക്ഷാകരമായ പശ്ചാത്താപം അനുഭവിക്കുന്നതിനും ദൈവവുമായി അനുരഞ്ജിതനാകുന്നതിനും സാധിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട് യുദായുടെ പാപങ്ങൾ അവന്റെ പരിതാപം (Regret) മൂലം മോചിതപ്പെടുകയില്ലെന്ന് വേണം വിചാരിപ്പാൻ.

ചോ: കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ യൗസേഫിനോടറിയിച്ചത് കന്യകയിൽ നിന്നും ജനിക്കുന്ന ശിശുവിന്റെ പേര് 'ഇമ്മാനുവേൽ' എന്നായിരിക്കാമെന്നാണ് (മത്തായി 1:22-23). എന്നിട്ടെന്തുകൊണ്ട് ഈ പേര് ആരും ഉപയോഗിച്ച് കാണുന്നില്ല?

ഉ: ഏഴോടൊന്നു പ്രവാചകന്റെ വചനം (ഏഴോടൊന്നു 7:14) മാലാഖാ ഉദ്ധരിച്ചുവെന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ. മാലാഖ അറിയിച്ച പേര് വി. മത്തായി 1:21-ൽ കാണുക.

പ്രവചനം നിവർത്തിയായി എന്ന് സുവിശേഷകൻ പറയുന്നത് യേശു (യഹോവാ രക്ഷകനാകുന്നു) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഈ ശിശുവിൽ, ഇമ്മാനുവേൽ (ദൈവം നമ്മോടു കൂടെ) എന്ന പേരിന്റെ അർത്ഥവും സാക്ഷാൽക്കരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചാണ്.

ചോ: വേദപുസ്തകത്തിനാണോ സഭയ്ക്കാണോ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ പ്രഥമ സ്ഥാനം കൊടുക്കുന്നത്? വേദപുസ്തകം തെറ്റിക്കൂടാത്തതാണോ? വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെല്ലാം അപ്രകാരം വിശ്വസനീയമോ? ഇവയെപ്പറ്റി നമ്മുടെ സഭയുടെ (ഓർത്തഡോക്സ്) പഠിപ്പിക്കൽ എന്ത്?

ഉ: വേദപുസ്തകവും സഭയും ഒരേ തരത്തിലുള്ളതാണെങ്കിലല്ലേ ഒന്നാം സ്ഥാനത്തിന്റെയും രണ്ടാം സ്ഥാനത്തിന്റെയും പ്രശ്നം ഉദിക്കുകയുള്ളൂ? സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാണ്; ദൈവം ക്രിസ്തുവിൽക്കൂടെയും ക്രിസ്തുവിനായും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള നിത്യപ്രാപഞ്ചിക സത്യമാണ്. വേദപുസ്തകമോ ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്കുള്ള ഒരു ചുണ്ടുപലകയത്രെ.

വേദപുസ്തകം തെറ്റിക്കൂടാത്തതാണോ എന്ന ചോദ്യത്തെ അതേഴുതിയവർ തെറ്റിക്കൂടാത്തവരാണോ എന്ന ചോദ്യമാക്കി വിവർത്തനം ചെയ്യാമെങ്കിൽ ഉത്തരം താനെ ലഭിക്കും.

വേദപുസ്തകത്തിന്റെ വിശ്വസനീയത അതെഴുതിയവരുടെ വിശ്വസനീയതയേയും അതിനെ സ്വീകരിച്ച് സംരക്ഷിച്ച് പരിഭാഷപ്പെടുത്തി നമ്മെയേൽപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ വിശ്വസനീയതയേയും ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നത്.

ചോ: കുർബാന അനുഭവിക്കാതെ കണ്ടതു കൊണ്ടു മാത്രം പ്രയോജനമുണ്ടോ?

ഉ: പ്രയോജനമില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ മിക്ക ഞായറാഴ്ചകളിലും നമ്മുടെ പല പള്ളികളിലും വി. കുർബാന ചൊല്ലുവാനോ കാണുവാനോ ആളുകളുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ലല്ലോ. വി. കുർബാന അനുഗ്രഹങ്ങളും സമാധാനവും ബലിയും സ്തോത്രവുമാകുന്നു. അതിന്റെ പൂർത്തീകരണം അനുഭവം കൊണ്ടേയുണ്ടാകയുള്ളൂ. പക്ഷേ കാണുന്നതുകൊണ്ടു തന്നെ അപൂർണ്ണമെങ്കിലും ഗണ്യമായ പ്രയോജനമുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതിന് ചരിത്രം സാക്ഷിയാണ്.

(ചർച്ച് വീക്കിലി, 1956, സെപ്റ്റംബർ 2)

7

ചോ: വി. വേദപുസ്തകപ്രകാരം B.C. 4004 നോടടുത്താണ് ആദാമിനെ സൃഷ്ടിച്ചത്. എന്നാൽ ഫോസ്സിലുകളും പുരാതന അസ്ഥികൂടങ്ങളും തെളിയിക്കുന്നത് മനുഷ്യൻ അനേകായിരം വർഷം മുമ്പുതന്നെയുണ്ടെന്നാണ്. ഇതിലേതാണ് ശരി?

ഉ: B.C. 4004 എന്ന കണക്ക് ആർച്ചുബിഷപ്പ് ഉഷർ, വേദപുസ്തകത്തിലെ വംശാവലികളെ ആസ്പദമാക്കിയുണ്ടാക്കിയതാണ്. ഈ വംശാവലികളിൽ ഇയ്ക്കിടയ്ക്കുള്ള ചില പ്രധാന ആളുകളെപ്പറ്റി മാത്രമേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ എന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന ആളുകളുണ്ട്. അതിനിടയ്ക്കുള്ള കാലങ്ങളും കൂടെ കൂട്ടിയാൽ 4004 ലൊക്കെ വളരെ കൂടുമെന്നാണ് വാദം. പക്ഷേ ചുരുങ്ങിയത് 60000 കൊല്ലമെങ്കിലുമായി മനുഷ്യൻ ഈ ലോകത്തിൽ വന്നിട്ട്. എത്ര കൂട്ടിയാലും അത്രയുമാകുമോ എന്ന് സംശയമാണ്.

ഉല്പത്തി പുസ്തകത്തിലെ സൃഷ്ടിവിവരണങ്ങൾ B.C. 1000-ാം മാണ്ടിന് ശേഷം എഴുതിയവയാണ്. അവയെ ചരിത്രപരമായോ ശാസ്ത്രീയമായോ ഉള്ള വിവരണമായിട്ടല്ല, ഭക്തിയിൽ നിന്നും വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നും ഉത്ഭവിക്കുന്ന ഒരു ഗീതമായി നാം കണക്കാക്കിയാൽ മതിയെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

ചോ: എലിശബേത്തിന്റെ അടുക്കൽ വി. മറിയാം ചെന്നപ്പോൾ അവളുടെ ഉദരത്തിലെ ശിശു തന്റെ കർത്താവിന്റെ അമ്മയെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് തുള്ളിയെങ്കിൽ, പിന്നീട് വളർന്നതിന് ശേഷം ആ യോഹന്നാൻ തന്നെ

“വരുവാനുള്ളവൻ നീയോ അതോ ഞങ്ങൾ മറ്റൊരുവനെ കാത്തിരിക്കണമോ” എന്നു ചോദിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണ്. ശൈശവത്തിലുള്ള ദിവ്യജ്ഞാനം ഈ സമയത്ത് പൊയ്പോയോ?

ഉ: ശൈശവത്തിൽ മാത്രമല്ല, 30-മത്തെ വയസ്സിലും “കണ്ടാലും ലോകത്തിന്റെ പാപം തീർക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാട്” എന്ന് തന്നെ പറ്റി പറഞ്ഞ ആ യോഹന്നാൻ മാംദാനായാണ് പിന്നീട് ജയിലിൽ കിടന്നു കൊണ്ട് ആളായി ഈ ചോദ്യം ചോദിപ്പിക്കുന്നത്. ദൈവകോപം വെളിപ്പെട്ട്, ഇസ്രായേലിന്റെ ശത്രുക്കൾ സംഹരിക്കപ്പെട്ട് ന്യായവും ശുദ്ധതയും വാഴുന്ന ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനത്തിന്മേൽ മിശിഹാ ആരുടെ നാകുമെന്നായിരിക്കണം വി. യോഹന്നാനും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നത്. ഹേരോദ് തന്നെ ജയിലിലടച്ച സമയത്ത് തനിക്ക് യേശുതന്മൂലമുള്ള മിശിഹാത്വത്തെപ്പറ്റി മനുഷ്യസഹജമായ സംശയമുണ്ടായതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ ചോദിക്കാനിട വന്നത്. ദിവ്യജ്ഞാനം സംശയാതീതമായി കൂടെ നിലവിലുണ്ടെന്ന് സാധാരണ മനുഷ്യരുടെയൊക്കെ അനുഭവം.

ചോ: സ്ത്രീകളിൽ നിന്ന് ജനിച്ചവരിൽ യോഹന്നാൻ സ്നാപകനേക്കാൾ വലിയവൻ ആരും എഴുന്നേറ്റിട്ടില്ലേ? (മത്തായി 11:11). നമ്മുടെ കർത്താവ് സ്ത്രീയിൽ നിന്ന് ജനിച്ചവനല്ലേ? യോഹന്നാൻ സ്നാപകനേക്കാൾ വലിയവനല്ലേ നമ്മുടെ കർത്താവ്?

ഉ: ഇവിടെ തുലനം ചെയ്യുന്നത്, സാഭാവിക ജനനത്തേയും ഉയരത്തിൽ നിന്നുള്ള ജനനത്തേയുമാണ്. സാഭാവിക മനുഷ്യരുടെയിടയിൽ ഉച്ചനീചത്വങ്ങളുണ്ട്. മറ്റുള്ളവർ തപോനിഷ്ഠയിലും നീതി വ്യഗ്രതയിലും യോഹന്നാൻ സ്നാപകനോളം ഉയർന്നു വരില്ല എന്നായിരിക്കാം അർത്ഥം. എന്നാൽ ദിവ്യജനനം മൂലം സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവരിൽ ഏറ്റവും ചെറിയവൻ പോലും സാഭാവികമായിട്ടുള്ള ഏറ്റവും വലിയവനേക്കാൾ വലിയവനാണെന്നാണ് കർത്താവ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്. തന്നെത്തന്നെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ ഭാഗത്ത് താൻ കൂട്ടിയതുകൊണ്ടാണ് സാഭാവിക സൃഷ്ടിയിൽ യോഹന്നാൻ ഏറ്റവും ഉന്നതസ്ഥാനമുണ്ടാകുന്നത്.

ചോ: കർത്തൃപ്രാർത്ഥനയുടെ അന്ത്യത്തിലുള്ള സ്തുതിവാചകം സഭയാണ് കൂട്ടിച്ചേർത്തതെന്ന് പറയുന്നു. ഇതെങ്ങിനെയാണ് നിങ്ങൾ തിരുമാനിച്ചത്? ഏതു ദേശത്തെ ഏതു സഭ? എന്ന്? ക്രിസ്തു അതിനെ അംഗീകരിക്കുകയോ അനുവദിക്കുകയോ ചെയ്തോ? ഏത് ഭാഷയിൽ, അറാമയയിലോ ഹെബ്രായയിലോ, ഗ്രീക്കിലോ? മത്തായിയുടെ ഹെബ്രായ സുവിശേഷത്തിലതുണ്ടായിരുന്നോ? ഏതെങ്കിലുമൊരു സഭയ്ക്ക് (ഉദാഹരണമായി തിരുവാങ്കോട്ടുള്ള സഭയ്ക്ക്) ഇഷ്ടംപോലെ ഒരു വാചകം കർത്തൃപ്രാർത്ഥനയോട് കൂട്ടിച്ചേർക്കാമോ?

ഉ: എല്ലാ ദേശത്തും കൂടെ ഒരു സഭയേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പ്രാർത്ഥനയിൽ അക്ഷരങ്ങളും ശബ്ദങ്ങളുമല്ല പ്രധാനം. ആശയങ്ങളും മനോഭാവങ്ങളുമാണ്. 'നിങ്ങളീവണ്ണം പ്രാർത്ഥിപ്പീൻ' എന്നു പറഞ്ഞ് നമ്മുടെ കർത്താവ് പഠിപ്പിച്ചത് വളളിപുളളി വിസർഗ്ഗത്തിന് വ്യത്യംസം വരുത്തി കൂടാത്ത ഒരു മാന്ത്രിക ശ്ലോകമല്ല. സഭയുടെ ആരാധനയിൽ, ദൈവകാരൂണ്യത്തെ അനുഭവിക്കുന്ന ഭക്തഹൃദയങ്ങളിൽ നിന്നാണ് നല്ല പ്രാർത്ഥനകളുദിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ കർത്താവ് പഠിപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥനയുടെ കൂടെ ഒരു സ്തോത്രവചനം കൂട്ടിച്ചേർത്തതു കൊണ്ട് ആ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ഒരു കുഴപ്പമൊന്നുമുണ്ടാവാനിടയില്ല.

ഏത് ഭാഷയിലാണ് കൂട്ടിച്ചേർത്തതെന്നറിവില്ല. അറമായയിലോ ഗ്രീക്കിലോ ആയിരിക്കാം. ഹെബ്രായയിലായിരിക്കാൻ വഴിയില്ല. വി. മത്തായി ഹെബ്രായ ഭാഷയിൽ സുവിശേഷം എഴുതിയെന്ന് പാപ്പിയസ് പറയുന്നത് അറമായ ഭാഷയെ കുറിച്ചാണ്. അതിന്റെ മൂലരേഖ നമുക്ക് കിട്ടിയിട്ടില്ല.

കർത്തുപ്രാർത്ഥനയോട് ഒരു വാചകം കൂട്ടിച്ചേർക്കുവാൻ അധികാരം ഒരു ഇടവകപ്പട്ടക്കാരനുമുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. സഭയെന്ന് പറയുന്നത് തിരുവാംകോട്ടെ പട്ടക്കാരും ജനങ്ങളും കൂടിച്ചേർന്നതുമല്ല. സഭയുടെ ഉത്തരവാദിപ്പട്ട സ്ഥാനങ്ങളിൽ ആരംഭിക്കുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തി, സഭ മുഴുവൻ പ്രചാരത്തിലാകുന്നതിനെയാണ് സഭയുടെ പ്രവൃത്തിയെന്നതു കൊണ്ട് ഞാൻ വിവക്ഷിക്കുന്നത്.

(ചർച്ച് വീക്കിലി, 1956, സെപ്റ്റംബർ 9)

8

ചോ: ദൈവമാതാവിന്റെ “സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിൽ” സഭ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്നു മുതൽ? ഇല്ലെങ്കിൽ ദൈവമാതാവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണപ്പുരുന്നാളാഘോഷത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്ത്?

ഉ: യേശുതമ്പുരാന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിൽ മാത്രമേ സഭ വിശ്വസിക്കുന്നുള്ളൂ. ദൈവമാതാവിന്റെ ശരീരം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എടുക്കപ്പെടുന്നതിന് “വാങ്ങിപ്പ്” എന്നാണ് സഭ നാമകരണം ചെയ്യുന്നത്. ആദ്യത്തേത് Ascension. രണ്ടാമത്തേത് Assumption.

ചോ: വിശുദ്ധ സ്ഥലത്ത് ചെരിപ്പ് ആവശ്യമില്ല. അത് ഊരിക്കളയുകയെന്ന് പഴനിയമ ഭാഗങ്ങളിൽ കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. സാധാരണഗതിയിലല്ലാതെ പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനകൊണ്ട് വി. കുർബാനയിൽ ദൈവം (വിശുദ്ധാത്മാവ്) വരികയോ വരുത്തുകയോ ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിൽ നമ്മുടെ

പട്ടക്കാർ ചെരിപ്പ് ധരിക്കണം എന്നുള്ളതിന് വേദത്തിലോ പൂർവ്വാചാരത്തിലോ ഉള്ള സാധൂകരണം എന്താണ്?

ഉ: ദൈവത്തെ വരുത്തുവാൻ കഴിവുള്ള മനുഷ്യരുള്ളതായി എനിക്കറിവില്ല. മോശയോട് ചെറുപ്പൂരി വയ്ക്കുവാൻ പറഞ്ഞത് സാധാരണ സ്ഥലത്തിട്ട് ചവുട്ടിയ ചെരിപ്പ് വിശുദ്ധസ്ഥലത്ത് ഇടരുതെന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണ്.

പട്ടക്കാർ വി. കുർബാനയനുഷ്ഠിക്കുന്ന സമയത്ത്, സാധാരണ ധരിക്കുന്ന അശുദ്ധ വസ്ത്രങ്ങളെ ഉരിഞ്ഞുകളഞ്ഞിട്ട് കർത്തുമഹത്വത്തിന്റെയും ശുശ്രൂഷയ്ക്കുമുള്ള മാന്യവസ്ത്രങ്ങളാണ് ധരിക്കുന്നത്. ഓരോ വസ്ത്രത്തിനും ഓരോ അർത്ഥമുണ്ട്. ചെരിപ്പ് സമാധാനത്തിൻ്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ ഒരുക്കത്തെ കുറിക്കുന്നു (എഫേസ്യ 6:15). ദൈവസന്നിധിയിലും വിശുദ്ധ സ്ഥലത്തും ചെരിപ്പ് ധരിച്ചു കൂടെനില്ക്കരുത്. സാധാരണ സ്ഥലത്ത് ചവുട്ടിയത് ഉപയോഗിക്കരുതെന്നുള്ളതു.

ചോ: ഏശായാ പ്രവചിച്ച ഇമ്മാനുവേൽ യേശുക്രിസ്തുവല്ലെന്ന് പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും നിഗമനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത് അബദ്ധമാണോ?

ഉ: യേശുക്രിസ്തു ദൈവപുത്രനാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ അധികംപേർ അങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി നിശ്ചയമില്ല. ഏശായാ പ്രവചിക്കുന്ന സമയത്ത് വരുവാനിരിക്കുന്ന ഇമ്മാനുവേൽ ആരാണെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനു എന്തുമാത്രം അറിയാമായിരുന്നു എന്നുള്ളത് തീരുമാനിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത സംഗതിയാണ്. ഇസ്രായേലിന്റെ രക്ഷകനായി ദൈവനിരൂപകാരം ജനിക്കുവാനിരിക്കുന്ന ഒരാൾ എന്നുള്ള ആശയം തീർച്ചയായും പ്രവാചകന്റെ ചിന്തയിലുണ്ടായിരിക്കണം. അത് യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചും ശരിയാണല്ലോ.

ചോ: യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മരണസമയത്ത് ഉയർത്താൻ പിന്നീട് മരിച്ചോ? എപ്പോൾ?

ഉ: പുതിയ ജീവന്റെ ആദ്യഫലമായ കർത്താവേശു മിശിഹായോടു കൂടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവർ ആണ് ഇവരെങ്കിൽ മരിച്ചിരിപ്പാൻ ന്യായമില്ല. നമ്മുടെ കർത്താവ് ഉയിർപ്പിന് ശേഷം കാണപ്പെട്ടതുപോലെ പട്ടണത്തിൽ പലർക്കും കാണപ്പെട്ടു എന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ.

ചോ: 2 ദിനവൃത്താന്തം 18-ൽ ദൈവം ദുരാത്മാവിനെ അയക്കുന്നതായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ ഏശായാ 45:7-ൽ പറയുന്നു ദൈവം തിന്മയും സൃഷ്ടിക്കുന്നുവെന്ന്. പാപത്തേയും ദൈവമാണോ സൃഷ്ടിച്ചത്?

ഉ: ദിനവൃത്താന്തത്തിലെ ചിന്താഗതിയിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്,

ദൈവവിരോധികളായവർക്ക് (ഉദാഹരണം ആഹാബിന്) ലോകത്തിലുള്ള തിന്മ നാശകരണമാകുന്നുണ്ടെങ്കിലും വഞ്ചനയുടെ ആത്മാക്കളുടെ പ്രവർത്തനം പോലും ദൈവേഷ്ട നിർവ്വഹണത്തിനായിത്തീരുന്നു എന്നു ഉള്ളതാണ്.

എന്നാൽ ഏശായയുടെ പുസ്തകത്തിലെ അഭിപ്രായത്തിന്റെ സാഹചര്യം മറ്റൊന്നാണ് (വെളിച്ചത്തിന്റേയും നന്മയുടേയും ദേവനാണ് അഹൂരമസ്ദാ (Ahura mazda). ഇരുളിന്റേയും തിന്മയുടേയും ദേവനാണ് അഹ്റിമാൻ (Ahriman). ഈ രണ്ടു ദേവന്മാരും തമ്മിലുള്ള ഒരു സമരമാണ് ഈ ലോകരംഗം എന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ബാബിലോണ്യരോടാണ് ഏകദൈവം അരുളിച്ചെയ്യുന്നത്, ലോകത്തിലുള്ള സർവ്വത്തിന്റേയും ഇരുളിന്റേയും വെളിച്ചത്തിന്റേയും നന്മയുടേയും തിന്മയുടേയും സ്രഷ്ടാവാണ് ഞാൻ എന്ന്.

ശിക്ഷയായും നാശമായും നമുക്കനുഭവപ്പെടുന്ന തിന്മയെ (പ്രകൃതിയിലെ വിപത്തുകൾ, രോഗം, മരണം മുതലായവ) സൃഷ്ടിച്ചത് ദൈവം തന്നെയാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. എന്നാൽ പാപം (Moral Evil) ദൈവം നൽകിയ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉപയോഗിച്ച് മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നതാണ്.

(ചർച്ച് വീക്കിലി, 1956, സെപ്റ്റംബർ 16)

9

ചോ: "മാതാവേ, ദൈവസന്നിധിയിൽ നിനക്കുള്ള ധൈര്യമായ പ്രവേശനം മൂലം" എന്ന സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനാഭാഗം, കർത്താവ് പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നപ്പോൾ തന്റെ മാതാവും സഹോദരന്മാരും കൂടെ തന്നെ കാണുവാൻ ശ്രമിച്ച സംഭവവുമായി ചേർത്ത് ആലോചിച്ചപ്പോൾ, തന്നോടുള്ള ബന്ധം പ്രധാനമായും ആത്മീയമാണ് എന്നല്ലേ തെളിയുന്നത്? മാനുഷിക വ്യാപാരങ്ങളിൽ നിഷിദ്ധമെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന സ്വജനപക്ഷപാതം ദൈവത്തിനു ഭൂഷണമോ?

ഉ: മാതാവെന്ന നിലയിൽ തന്റെ മേൽ അധികാരം പുലർത്തുന്നതിനെ നമ്മുടെ കർത്താവ് ഒരിക്കലേങ്കിലും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചതായി തിരുവെഴുത്തുകളിൽ കാണുന്നില്ല. വിശ്വാസം മൂലം വചനത്തെ സ്വീകരിക്കുക എന്നതാണ് മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ പാരമ്യം. അതു തന്നെ ദൈവബന്ധത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗവും. ഈ വചന സ്വീകരണത്തെ ശാരീരികമായും ആത്മീയമായും പൂർണ്ണമായി നിർവ്വഹിച്ചവർ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് കന്യക മറിയാമിന് ദൈവസന്നിധിയിൽ ധൈര്യപൂർവ്വമായ പ്രവേശനം ഉണ്ടെന്ന് പറയുന്നത്. വിശ്വാസത്തിന്റെ മാത്രയനുസരിച്ചാണ് ദൈവസന്നിധി

ലേക്കുള്ള നമ്മുടെ പ്രവേശന സാധ്യത വർദ്ധിക്കുന്നത്. ദൈവത്തിന് പക്ഷപാതമില്ല (അപ്പോ. പ്ര. 10:34). എന്നാൽ മാതാവിന്റെ വിശ്വാസം അസാധാരണമാണു താനും. ഈ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നാണ് ഈ ധൈര്യ പൂർവ്വമായ പ്രവേശനമുണ്ടാകുന്നത്.

ചോ: കൌമായിൽ കന്യകമറിയാമിനോടുള്ള അപേക്ഷയിൽ കൃപ നിറഞ്ഞ മറിയമേ എന്നും നന്മ നിറഞ്ഞ മറിയമേ എന്നും പല വീധത്തിൽ ആളുകൾ ചൊല്ലുന്നുണ്ട്. എതാണ് ശരി?

ഉ: “ഖയിറെ കെഖാറിറ്റോമെനേ” എന്നാണ് ഗബ്രിയേൽ പരിശുദ്ധ കന്യകയെ അഭിവാദനം ചെയ്തത് (ലൂക്കോസ് 1:28).

“കെഖാറിറ്റോ മെനേ” എന്ന പദത്തിന്റെ തർജ്ജമയാണ് ‘നന്മ നിറഞ്ഞവളേ’ എന്നോ ‘കൃപ നിറഞ്ഞവളേ’ എന്നോ ഉള്ളത്. ഇത് പരിഭാഷ ചെയ്യുവാൻ പ്രയാസമുള്ള പ്രയോഗമാണ്. “ഖാറിറ്റോ ഓ”, കൃപ ചെയ്യുക എന്ന പദത്തിന്റെ സ്ത്രീലിംഗ കർമ്മണിരൂപമാണ്. സുറിയാനിയിൽ “മൽയാസ് തൈബുസോ” എന്ന രണ്ടു പദങ്ങൾ കൊണ്ടാണിത് വിവർത്തനം ചെയ്തത്. തൈബുസോ എന്ന പദം സാധാരണയായി കൃപ എന്നാണ് വിവർത്തനം ചെയ്തു കാണുന്നത്. അതുകൊണ്ട് “കൃപ നിറഞ്ഞവളേ, നിനക്ക് സമാധാനം” എന്നുള്ളതാണ് സുറിയാനിയുടെ ശരിയായ പരിഭാഷ.

ചോ: കൌമായിൽ ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി കുരിശിൽ തൂങ്ങപ്പെട്ടവനേ എന്നും ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി കുരിശിൽ തൂങ്ങപ്പെട്ട കർത്താവേ എന്നും ആളുകൾ ചൊല്ലുന്നുണ്ട്, ഏതാണ് ശരി?

ഉ: ആദ്യത്തേതാണ് പണ്ടുമുതലേ പതിവുള്ളത്.

ചോ: കർത്തൃപ്രാർത്ഥനയുടെ ഒടുവിലുള്ള സ്തോത്രവാചകം യേശു ക്രിസ്തു ചൊല്ലിക്കൊടുക്കുകയും സ്വയം ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തതല്ല, ആരോ കൂട്ടിച്ചേർത്തതാണെന്ന് ഏതു രേഖകൾ കൊണ്ടാണു നിർണ്ണയിച്ചത്?

ഉ: ആരോ കൂട്ടിച്ചേർത്തതാണെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. മൂലരൂപത്തിലുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നത് Textual Criticism എന്ന ശാസ്ത്രം മൂലം മതിയായ തെളിവുകളുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. നമ്മുടെ ഏറ്റവും പൂരാതന രേഖകളായ സീനായിറ്റിക്കസ്, വത്തിക്കാനസ്, കോറഡക്സ് ബീസേ, പഴയ ലാറ്റിൻ, വൾഗേറ്റ്, സഹിദിക്ക്, ബൊഹെയ്റിക്ക, ഓറിജൻ, നിസ്സായിയിലെ ഗ്രിഗറി, തെർത്തുല്യൻ, ആഗസ്തിനോസ് എന്നിവയിലൊന്നും ഈ വാചകം കാണുന്നില്ല.

ഈ വാചകം ഉള്ളത് അന്ത്യോഖ്യായിലും പിന്നീട് കുസ്തത്തിനോസ് പോലീസിലും പ്രചാരത്തിലിരുന്ന കയ്യെഴുത്തുപ്രതികളിലാണ്. പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് വേദപുസ്തകങ്ങളുടെയും (ലൂഥർ, കിംഗ് ജയിംസ്) സുറിയാനി പശീത്തായുടേയും ആധാരമായിരുന്ന ഈ രേഖകൾക്ക് ആദ്യത്തെ വിഭാഗത്തിലുള്ള രേഖകളോളം പഴക്കമോ പ്രാധാന്യമോ വിശ്വാസ്യതയോ വേദശാസ്ത്രം കല്പിക്കുന്നില്ല.

സുറിയാനി, അർമ്മേനിയൻ, ഗോതിക്ക്, എത്യോപ്പിക്ക് എന്നീ വിവർത്തനങ്ങളിലെല്ലാം ഈ വാചകം ഉണ്ടെന്നുള്ളതും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

(ചർച്ച് വീക്കിലി, 1956, സെപ്റ്റംബർ 23)

10

ചോ: ഉല്പത്തി 7:14-16 വാക്യങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവിധമുള്ള ഒരു പെട്ടകത്തിൽ അന്നു ഭൂമിയിലുണ്ടായിരുന്ന സകല ജീവജാലങ്ങളേയും വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന എണ്ണപ്രകാരം വഹിയ്ക്കുവാൻ സാധിച്ചുവെന്ന് സാമാന്യബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യന് എങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കുവാൻ സാധിക്കും? അറാറത്തു മല എവിടെയാണെന്ന് കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ?

ഉ: ജലപ്രളയ കഥയുടെ വിശദവിവരങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുവാൻ പല പ്രയാസങ്ങളുണ്ട്. ഉല്പത്തി 6:14-16 ൽ കാണുന്ന പെട്ടകം 300 X 50 X 30 മുഴമാണ്. 900 വയസ്സു വരെ ആയുസ്സുള്ള മനുഷ്യരാണ് അന്നുണ്ടായിരുന്നതെങ്കിൽ അവരുടെ കൈ കൊണ്ടുള്ളകുന്ന മുഴം ഒരു പക്ഷേ 18 ഇഞ്ചിൽ കൂടുതലായിരുന്നിരിക്കാം. രണ്ടടി വച്ചു കണക്കാക്കിയാൽ 600 X 100 X 60 = 3600000 ക്യൂബിക് അടി സ്ഥലം അതിനകത്തുണ്ടായിരുന്നു. ഈ കപ്പലിന് മൂന്ന് നിലയുണ്ടായിരുന്നു (6:16). ഒരു നല്ല കാഴ്ച ബംഗ്ലാവിലുള്ള മൃഗങ്ങളെയെല്ലാം 36 ലക്ഷം ക്യൂബിക് അടി സ്ഥലത്ത് കയറ്റിക്കൂടെ?

അറാറത്ത്, അസ്സീറിയായുടെ വടക്കു ഭാഗത്തുള്ള “ഉറാർത്തു” പീഠപ്രദേശമായിരിക്കണം. ഇന്ന് തുർക്കിയുടേയും അർമ്മേനിയയുടേയും ഇറാൻ്റെയും അതിർത്തിയിലുള്ള രണ്ടു പർവ്വതങ്ങളിൽ ഉയരം കൂടിയ (16,916 അടി) അഗ്രിഡാഗ് മലയായിരിക്കാം ഈ പെട്ടകം വന്നുറച്ച സ്ഥലം.

ചോ: ബാബേൽ കോട്ട പണിത കഥ, സൂര്യനേയും ചന്ദ്രനേയും ആകാശത്തിൽ വിലക്കിയ കഥ, കുഴലുതി യരിഹോ പട്ടണമതിൽ ഇടിച്ച കഥ ഇത്യാദി കഥകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പഴയനിയമം ഹിന്ദുപുരാണ

ഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പോലെ കെട്ടുകഥകൾ നിറഞ്ഞ ഒരു ഗ്രന്ഥമായി വിചാരിക്കാൻ കാരണമുണ്ടോ?

ഉ: ഈ കഥകളെല്ലാം തന്നെ പരമ്പരാഗതമായി ഇസ്രായേലിൽ പറഞ്ഞു വന്നവയും പിൽക്കാലത്ത് എഴുതി ചേർത്തവയുമാണെന്നാണ് വിചാരിക്കേണ്ടത്.

ബാബേൽ കഥയുടെ പിറകിൽ, ക്രിസ്തുവിന് 2000 കൊല്ലം മുമ്പു തന്നെ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന “ഏതമൻ ആനാക്കി” (ആകാശത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടേയും അസ്ഥിവാര ഭവനമെന്നർത്ഥം) ദേവാലയമായിരിക്കാം കിടക്കുന്നത്. അടിത്തറയിൽ നിന്നും മൂന്നുറടി ഉയരവും എട്ടു നിലയുമുള്ള ഈ ബാബിലോണുക്ഷേത്രത്തിന്റെ പണി മുഴുവനായിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ മറ്റോരോ കഥകളുടേയും പിറകിൽ കുറെ ചരിത്രലക്ഷ്യങ്ങളൊക്കെ കിടപ്പുണ്ട്.

പക്ഷേ ഈ കഥകളുടെ വിശ്വാസ്യതയെ ആസ്പദമാക്കിയല്ല, പഴയ നിയമത്തിന്റെ വില കണക്കാക്കേണ്ടത്. ദൈവവും തങ്ങളുടെ സമുദായവുമായുള്ള ഇടപാടുകളെ യഹൂദന്മാർ എങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കി, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുമിശിഹായുടെ മനുഷ്യാവതാരത്തിനും പരസ്യ ശുശ്രൂഷയ്ക്കും ഉള്ള പശ്ചാത്തലമെന്ത് ഇവ രണ്ടുമാണ് പഴയനിയമത്തിൽ നാം കാണേണ്ടത്.

ചോ: ഉല്പത്തി 6:1, 2. ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാരെന്ന് ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ആരെക്കുറിച്ചാണ്? ഹിന്ദുപുരാണങ്ങളിലുള്ള God നെപ്പോലുള്ള ദേവന്മാരാണോ? അബ്രഹാമിനെ സന്ദർശിച്ച മൂന്നു പുരുഷന്മാർ ദൈവദൂതന്മാരോ (മാലാഖമാർ) ദൈവമോ?

ഉ: ആദ്യത്തെ ചോദ്യത്തിന് സാധാരണ മൂന്നു വിധത്തിലുള്ള സമാധാനങ്ങളാണ് പണ്ഡിതന്മാർ നൽകുന്നത്.

1. പ്രഭു കുടുംബങ്ങളിലുള്ളവരാണ് ദൈവപുത്രന്മാർ, സാമുദായിക നിലയിൽ താഴ്ന്നവരാണ് മനുഷ്യപുത്രികൾ. ശമര്യക്കാരുടെ തർജ്ജമയിലും സിമ്മാക്കസിന്റെ ഗ്രീക്ക് തർജ്ജമയിലും പല യഹൂദ തർജ്ജമകളിലും ഇങ്ങിനെയാണീ വാക്യത്തെ വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നത്. ഇന്ന് ഈ നില സ്വീകരിക്കുന്ന പണ്ഡിതന്മാർ കുറവാണ്.

2. മാലാഖമാരാണ് ദൈവപുത്രന്മാർ, ഫൈലോ, ജോസിഫസ്, ജസ്റ്റിൻ മാർട്ടിയാർ, അലക്സാന്ത്ര്യയിലെ ക്ലീമീസ്, തെർത്തുല്യൻ മുതലായവർ ഈ അഭിപ്രായക്കാരാണ് (യൂദാ 6:2, പത്രോസ് 2:4, ഇയോബ് 1:6 മുതലായവ നോക്കുക).

3. ഭക്തന്മാരായ ആളുകൾ, അതായത് നോഹയുടെ പുത്രന്മാരിൽ സേത്തിന്റെ മക്കൾ മാത്രമാണ് യഥാർത്ഥ ദൈവമക്കൾ. ഹാമിന്റേയും യാഫേത്തിന്റേയും മക്കളാണ് മനുഷ്യപുത്രന്മാർ (സ്വർണ്ണനാവുകാരനായ ഈവാനിയോസ് അലക്സന്ദ്ര്യയിലെ കുറിലോസ്, അഗസ്തീനോസ്, ജെറോം).

ഇതെല്ലാം കൂടാതെ ജലപ്രളയത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ബാബിലോൺ പാരമ്പര്യത്തെ ഉല്പത്തി പുസ്തക കർത്താവ് സ്വായത്തമാക്കിയപ്പോൾ അതിന്റെ കൂടെ വന്നു കയറിയ ഒരു ബാബിലോണിയൻ ഐതിഹ്യമാണിതെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവരുമുണ്ട്.

രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യത്തിനുത്തരം അബ്രഹാമിന് മൂന്ന് സന്ദേശവാഹകരായി കാണപ്പെട്ടത് ദൈവത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യക്ഷീകരണം (Theophany) ആണെന്നാണ്.

(ചർച്ച് വീക്കിലി, 1956, സെപ്റ്റംബർ 30)

11

ചോ: “വാങ്ങിപ്പ്” എന്നതിന് ശരീരത്തോടു കൂടി സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എടുക്കപ്പെട്ടു എന്നാണർത്ഥമെങ്കിൽ വാങ്ങിപ്പോയ പിതൃക്കൾക്കും ഭ്രാതാക്കൾക്കും നൽകാശ്വാസം, എന്ന് നാം പാടുന്നതും വാങ്ങിപ്പോയവർക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതുമാകെ, ശരീരത്തോടു കൂടി സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എടുക്കപ്പെട്ടവരെക്കുറിച്ച് മാത്രമാണോ?

ഉ: അല്ല. “ശൂനോയോ” എന്ന സുറിയാനി പദത്തിന്റെ തർജ്ജമയാണ് വാങ്ങിപ്പ്, Change, Migration, Departure, Removal എന്നൊക്കെയാണീ പദത്തിന്റെ ധാതർത്ഥം. മരണത്തിന് ആദിമ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന പല ശൈലികളിലും ഈ പദമുണ്ടായിരുന്നു. “ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നും വാങ്ങിപ്പോകുക, തന്റെ കർത്താവിങ്കലേക്ക് വാങ്ങിപ്പോവുക, ശരീരത്തിൽ നിന്നും വാങ്ങിപ്പോവുക” എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ ധാരാളമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ മരണത്തിന് തന്നെ “വാങ്ങിപ്പ്” എന്ന് ആദ്യം മുതലേ പറയുക പതിവായിരുന്നിരിക്കണം.

വിശുദ്ധ കന്യകയും സാധാരണ മനുഷ്യരെപ്പോലെ മരിച്ചതിന് ശേഷം ശരീരവും ആത്മാവും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഐക്യപ്പെട്ടു എന്നാണ് പാരമ്പര്യം. ഈ മരണത്തിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്ക് ‘ശൂനോയോ പെരുന്നാൾ’ എന്ന് പേരുണ്ടായി. സാധാരണ മനുഷ്യരുടെ ആത്മാവ് മാത്രമേ വാങ്ങിപ്പോകുന്നുള്ളൂ. കന്യകമറിയാമിന്റെ ശരീരവും ആത്മാവും വാങ്ങിപ്പോയി എന്നാണ് പാരമ്പര്യം. രണ്ടും വാങ്ങിപ്പ് തന്നെ. ഈ പാരമ്പര്യത്തെ

കിഴക്കൻ സഭകൾ പൂർണ്ണമായി സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നുള്ളത് സംശയാസ്പദമാണ്.

(ചർച്ച് വീക്കിലി, 1956, ഒക്ടോബർ 7)

12

ചോ: ഉല്പത്തി 14:18 ൽ “രാജാക്കന്മാരെ എതിരേറ്റ മൽക്കിസദേക്ക് അപ്പവും വീഞ്ഞും കൊണ്ട് വന്നു” എന്നു കാണുന്നു? ഈ വാക്യത്തെ ആസ്പദമാക്കി, മൽക്കിസദേക്ക് അപ്പവും വീഞ്ഞും ഉപയോഗിച്ച് ബലി അണച്ചു എന്നു വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് ശരിയാണോ? അല്ലെങ്കിൽ അപ്പവും വീഞ്ഞും ഉപയോഗിച്ച് അദ്ദേഹം ബലി നടത്തി എന്ന് പറയുന്നതിന് തെളിവെന്താണ്?

ഉ: ആരാണിങ്ങനെ പറയുന്നതെന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടാ. എബ്രായ ലേഖനത്തിൽ കാണുന്ന വേദവ്യാഖ്യാന രീതിയനുസരിച്ച് ഇങ്ങനെയൊരു ചിന്ത വേണമെങ്കിൽ ഈ വാക്യത്തിൽ നിന്നെടുക്കാം. സാധാരണ രീതിയിലാണെങ്കിൽ അപ്പവും വീഞ്ഞും എന്നുള്ളത് ഭക്ഷണത്തെ മാത്രമാണ് കുറിക്കുന്നത് (ന്യായാധിപന്മാർ 19:19, നെഹമിയ 5:15 നോക്കുക). എന്നാൽ അപ്പവും വീഞ്ഞും ആദ്യം മുതലേ ബലിക്ക് ഉപയോഗിച്ച് വന്നു (പുറപ്പാട് 23:18, 29:23, ലേവ്യ 23:13-18).

ചോ: നമ്മുടെ സെമിനാരിയിൽ നിന്നും വേണ്ടുവോളം പരിശീലനമുള്ളവരെ ഇറക്കിവിടുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഇത്തരൂണത്തിൽ സഭ അംഗീകരിക്കുന്ന മറ്റു സെമിനാരികളിൽ പഠിക്കുന്നതിന് പ. സുന്നഹദോസ് അനുവാദം തടഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ എങ്ങനെ എവിടെ നിന്ന് ആവശ്യമുള്ളത്ര, പരിശീലനമുള്ള ദൈവവേലക്കാർ വന്നുചേരും?

ഉ: 1. കത്തോലിക്കരൊഴിച്ച് കേരളത്തിലുള്ള മറ്റേതെങ്കിലും സഭയുടെ വൈദിക പരിശീലന വിദ്യാലയത്തിലുള്ളതിലധികം വിദ്യാർത്ഥികൾ നമ്മുടെ സെമിനാരിയിലുണ്ടെന്നാണെന്റെ അറിവ്.

2. സഭ അംഗീകരിക്കുന്ന മറ്റു സെമിനാരികളിൽ പഠിക്കുന്നതിന് പ. സുന്നഹദോസ് അനുവാദം തടഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന് പറയുന്നതിലെ പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യം സുവ്യക്തമല്ലേ? അനുവാദമില്ലെന്ന് പറയുന്നത്, അംഗീകരണമില്ലാത്തതുകൊണ്ടല്ലേ?

3. നമ്മുടെ സ്ഥിതിഗതികളുടെയും സഭാവിശ്വാസത്തിന്റെയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഹരിജനങ്ങളുടെയിടയിൽ വേല ചെയ്യുന്നതിനുള്ള പരിശീലനമുണ്ടാകണമെങ്കിൽ അതിനുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ നമുക്കു തന്നെ ഉണ്ടാകാതെ തരമില്ല.

ചോ: സുന്നഹദോസിന്റെ ഈ തീരുമാനം സഭയെ ആകമാനം പ്രത്യേകിച്ച് യുവാക്കന്മാരെ കൂടുതലായും, ബാധിക്കുന്നതാകയാൽ കല്പന മൂലമോ മറ്റേതെങ്കിലും പരസ്യം മൂലമോ സഭയെ അറിയിക്കാത്തത് എന്തുകൊണ്ടാണ്?

ഉ: സഭയുടെ സെമിനാരിയിലോ, സഭ അംഗീകരിക്കുന്ന മറ്റ് സെമിനാരികളിലോ പഠിക്കണമെങ്കിൽ ഒരു എപ്പിസ്കോപ്പാലയുടെ ശുപാർശ കൂടാതെ സാധ്യമല്ല. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഇതു സംബന്ധമായ നിബന്ധനകളുടെ വിശദരൂപം എപ്പിസ്കോപ്പന്മാർ അറിഞ്ഞാൽ ധാരാളം മതിയെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്.

(ചർച്ച് വീക്കിലി, 1956, ഒക്ടോബർ 14)

13

ചോ: ആരാധനയ്ക്ക് വലിയ പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്ന നമ്മുടെ സഭയേക്കാൾ സുവിശേഷവേലയ്ക്ക് വലിയ പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്ന മറ്റു സഭകൾ അനേകായിരങ്ങളെ ക്രിസ്തുവിലേക്ക് ആദായപ്പെടുത്തി കാണുന്നതിനാൽ ആരാധനയോ സുവിശേഷ ഘോഷണമോ ഏതായിരിക്കും ഒന്നാമതായി സഭയ്ക്ക് വേണ്ടത്?

ഉ: ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതോ ജോലി ചെയ്യുന്നതോ ഏതാണ് ഒരു മനുഷ്യന് ഒന്നാമതായി വേണ്ടത്? ഭക്ഷണത്തിന് പ്രാധാന്യം കൊടുത്തിട്ട് ജോലി ചെയ്യാതിരിക്കുന്ന മനുഷ്യനെപ്പോലെയാണ് ആരാധനയ്ക്ക് മാത്രം പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്ന സഭ. എന്നാൽ ഭക്ഷണം കഴിക്കാതെ ജോലി ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്ന മനുഷ്യനെപ്പോലെയാണ് ആരാധനയ്ക്ക് ഒന്നാം സ്ഥാനം കൊടുക്കാത്ത സഭകൾ. ആളുകളെ ധാരാളം ആദായപ്പെടുത്തുവാൻ അവർക്ക് സാധിച്ചേക്കും. പക്ഷേ ഈ വരുന്നവർക്ക് കൊടുപ്പാനുള്ള ഭക്ഷണവും അവരുടെ കയ്യിൽ വളരെക്കുറച്ചേ ഉള്ളുവെന്നു മാത്രം. അവരും വരുന്നവരും ഒരുപോലെ അരപ്പട്ടിണി കിടക്കേണ്ടിവരും.

ചോ: വി. കുർബാനയ്ക്ക് നമ്മുടെ സഭ നൽകുന്ന പ്രാധാന്യം തന്നെ ചില പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകളും (ഹൈചർച്ചുകൾ) നൽകുന്നു എങ്കിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള സഭകൾ തമ്മിൽ Inter Communion അനുവദിക്കുന്നതിന് എന്താണ് തെറ്റ്.

ഉ: വി. കുർബാനയ്ക്ക് കൊടുക്കുന്ന പ്രാധാന്യത്തിന്റെ പരിമാണമനുസരിച്ചല്ല Inter Communion അനുവദിക്കുകയോ അനുവദിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത്. പ്രത്യുത വിശ്വാസത്തിലും വ്യവസ്ഥിതിയിലും ഉള്ള

ഐക്യരൂപം (Unity in Faith and Order) അനുസരിച്ചാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ നമ്മോട് വളരെയടുത്തവരായി കിഴക്കൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളാണിപ്പോഴുള്ളത്. മാത്രമല്ല “ഹൈചർച്ച്” എന്നു പറയുന്ന ഒരു സഭ എങ്ങുമില്ല. ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയിലെ വിവിധ വിശ്വാസാചാര രീതികളിലൊന്നിന് അവരിൽ ചിലർ നൽകുന്ന ഒരു പേരാണ് (High Church, Low Church and Broad Church). ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയുമായി Inter Communion ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ, വിശ്വാസ വ്യവസ്ഥിതികളിൽ യാതൊരു സാമ്യവുമില്ലാത്ത ലോചർച്ചുമായും ബ്രോഡ്ചർച്ചുകളുമായും കൂടിയുണ്ടെങ്കിലേ സാധ്യമാകയുള്ളൂവല്ലോ.

ചോ: വി. കുർബാനമദ്ധ്യേയുള്ള നാലാം തുബ്ദേനിൽ “ശ്ലീഹന്മാരിൽ തലവന്മാരായ മാർ പത്രോസിനേയും” മാർ പൗലോസിനേയും എന്നു കാണുന്നു. വി. വേദപുസ്തകം എന്തു പറയുന്നു?

ഉ: വി. പത്രോസിന്റേയും വി. പൗലോസിന്റേയും എഴുത്തുകളിലൊന്നും തന്നെ തങ്ങൾ “തലവന്മാരാ”ണെന്ന് പറയുന്നതായി കാണുന്നില്ല. അവരുടെ ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകളെപ്പറ്റി പറയുന്ന ഭാഗങ്ങൾ ഇവയാണ്. 1 കോരി. 15.9. “ഞാൻ അപ്പോസ്തലന്മാരിൽ ഏറ്റവും ചെറിയവനല്ലോ” 2 കോരി 11.5. “അതിശ്രേഷ്ഠരായ അപ്പോസ്തോലന്മാരേക്കാൾ ഒട്ടും കുറഞ്ഞവനല്ല ഞാൻ” (2 കോരി 12:11 നോക്കുക).

വി. പത്രോസിന് യഹൂദന്മാരുടെ അപ്പോസ്തലത്വവും (ഗലാ 2:7) വി. പൗലോസിന് ജാതികളുടെ അപ്പോസ്തലത്വവും (റോമർ 11:13) കല്പിച്ചു നൽകപ്പെട്ടതായിപ്പറയുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അവരെ തലവന്മാരെന്ന് പറയുന്നത്.

(ചർച്ച് വീക്കിലി, 1956, ഒക്ടോബർ 21)

14

ചോ: “പട്ടാങ്ങപ്പെട്ട” എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥമെന്ത്?

ഉ: “പട്ടാങ്ങ” പഴയ മലയാള പദമാണ്, “സത്യ”മെന്നർത്ഥം. “പട്ടാങ്ങപ്പെട്ട” ഒരുവൻ തമ്പുരാൻ “സത്യേക ദൈവ”മാണ്.

ചോ: ധനവാന്റേയും ലാസറിന്റേയും ഉപമയിൽ ധനവാന്റെ പേരിലുണ്ടായിരുന്ന കുറ്റമെന്തായിരുന്നു? ലാസർ എന്തു നന്മ ചെയ്തു?

ഉ: ധനത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നത് മൂലം മനുഷ്യൻ ദൈവാശ്രയവും ദൈവവിശ്വാസവുമില്ലാതായിത്തീരുന്നു. ധനത്തെ സേവിക്കുന്നവന് ദൈവത്തെ സേവിപ്പാൻ സാധ്യമല്ല (ലൂക്കോസ് 16:13) എന്നുള്ള പരമാർത്ഥം പഠിപ്പി

കുന്നതിനാണ് കർത്താവ് ഉപമ പറഞ്ഞത്. ധനവാന്റെ പേരിലുള്ള കുറ്റം അവൻ ദൈവ വിശ്വാസമില്ലാത്തവനായിരുന്നു എന്നതത്രെ. ലാസറിന്റെ നന്മയോ, അവൻ യാതൊന്നിലും ആശ്രയിക്കാനില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നതു തന്നെ.

ചോ: 1 കോരി 11:11-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാർ ഒരു മിച്ച് കർത്താവിൽ ചേരുന്നുവെന്നല്ലേ? ഇരുവരിൽ ആരെങ്കിലും ഒരാൾ അവിശ്വാസിയാണെങ്കിൽ ഇവർ രണ്ടുപേരും കൂടി കർത്താവിൽ എങ്ങനെ ആയിത്തീരും? രണ്ടു വിവാഹം കഴിച്ചവരുടേയും അവിവാഹിതരുടേയും അനുഭവമെന്ത്?

ഉ: സ്ത്രീകളെ കൂടാതെ പുരുഷന്മാരും, പുരുഷന്മാരെ കൂടാതെ സ്ത്രീകളും, രണ്ടും കൂടാതെ ക്രിസ്തുവും പൂർത്തിയാകുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് ഈ വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥം. അവിശ്വാസിയായ ഭാര്യയോ ഭർത്താവോ തന്റെ ഭർത്താവിന്റേയോ ഭാര്യയുടേയോ വിശ്വാസം കൊണ്ട് മാത്രം രക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്ന് വേദപുസ്തകം പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വിവാഹവും വിവാഹസംബന്ധവുമില്ല (വി. മത്തായി 22:30). രണ്ടു വിവാഹം ചെയ്തയാളുടെ കാര്യത്തെപ്പറ്റി സാദുകർ നമ്മുടെ കർത്താവിനോട് ചോദിച്ച ചോദ്യത്തിന്റെ സമാധാനം വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം 22:23-33 വരെ വായിക്കുക. അവിവാഹിതരുടെ കാര്യത്തിലുള്ള പ്രശ്നമെന്താണ്?

ചോ: അപ്പോസ്തോലിക കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന അന്യഭാഷാവരം ഇന്ന് സഭയിൽ കാണുന്നില്ല. ഒരു അപ്പോസ്തോലിക സഭയിൽ ആ വരം കൂടിയുള്ളവർ വേണ്ടതല്ലേയോ? പരിശുദ്ധാത്മദാനത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യക്ഷലക്ഷണം അന്യഭാഷാ വരമാണോ?

ഉ: അന്യഭാഷാവരം പെന്തിക്കോസ്തു വിഭാഗങ്ങളുടെയിടയിൽ ഇപ്പോഴുമുണ്ടെന്നാണറിവ്. പരിശുദ്ധാത്മദാനങ്ങളെ നാം കാംക്ഷിക്കുന്നതിനനുസരിച്ച് കൂടെയാണ് നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നത്. അന്യഭാഷാവരം കാംക്ഷിക്കുന്നതിനെ അപ്പോസ്തലൻ ഏറെക്കുറെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. സ്നേഹമാണ് ഏറ്റവും വലിയ ദാനം.

അന്യഭാഷാവരം പരിശുദ്ധാത്മദാനം കൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ളതിന് വേദത്തിൽ തെളിവ് ധാരാളം ഉണ്ട്. പക്ഷേ അത് ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഒരു വരമായി എങ്ങും പറയുന്നുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല.

ചോ: “പത്രോസേ, നീ പറയാകുന്നു, ‘സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോൽ നിന്റെ കയ്യിൽ തരുന്നു,’ “നീ ആടുകളെ മേയിക്കുക” - ഇതെല്ലാം

പത്രോസിനോട് മാത്രമല്ലേ കല്പിച്ചത്? ഇവിടെ പ്രധാനിയായിരുന്ന പത്രോസിനെ ക്രിസ്ത്യാബ്ദം 49-ൽ നടന്ന (അ. പ്ര. 15-ാം അദ്ധ്യായം) യറൂശലേം സുന്നഹദോസിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനാക്കാഞ്ഞതെന്തുകൊണ്ട്? പിൽക്കാലത്ത് പത്രോസിന്റെ പ്രാധാന്യം കുറഞ്ഞു പോയതായിട്ടല്ലേ ഇതുമൂലം നാം ഗണിക്കേണ്ടത്?

ഉ: എന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഓരോ സ്ഥലത്തേയും എപ്പിസ്കോപ്പായാണ് അവിടുത്തെ സഭയുടെ ഐഹിക തലവൻ. ഊർശലേമിൽ വെച്ചു നടന്ന സുന്നഹദോസായതുകൊണ്ട്. അവിടുത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായ മാർ യാക്കോബ് അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചുവെന്ന് മാത്രം.

(ചർച്ച് വീക്കിലി, 1956, ഒക്ടോബർ 28)

15

ചോ: നോമ്പുകാലങ്ങളിൽ മത്സ്യമാംസാദികൾ വർജ്ജിക്കണമെന്ന് നമ്മുടെ സഭ നിഷ്കർഷിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് കർത്താവിന്റെ തിരുശരീരരക്തങ്ങൾ നോമ്പുകാലങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത് ശരിയാണോ?

ഉ: നോമ്പുകാലങ്ങളിലെ നിയന്ത്രണങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം ശരീരത്തിന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണത്തിനു വേണ്ടിയും ശരീരത്തിന്റെ വണ്ണം കുറഞ്ഞിട്ട് ആത്മാവിന് കൂടുതൽ പുഷ്ടി പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള അവസരമുണ്ടാക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയുമാണ്. കർത്താവിന്റെ തിരുശരീരരക്തങ്ങൾ ശരീരത്തെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുന്നതിനോ അതിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതിനോ വേണ്ടിയുള്ളതല്ല. ആകയാൽ വർജ്ജ്യമല്ല.

ചോ: മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ ദൈവം പാപത്തെയും സൃഷ്ടിച്ചുവോ? അല്ലെങ്കിൽ പാപം അറിയാത്ത മനുഷ്യവർഗ്ഗം എങ്ങിനെയാണ് പാപത്തിൽ വീണത്?

ഉ: മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ ദൈവം മനുഷ്യന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും സൃഷ്ടിച്ചു - ദൈവത്തോട് ചേർന്ന് നിൽക്കുന്നതിനോ അല്ലെങ്കിൽ ദൈവത്തോട് മറുതലിച്ച് സ്വാർത്ഥകേന്ദ്രമായി ജീവിക്കുന്നതിനോ ഉള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം - ഈ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ മനുഷ്യൻ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തിയതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് മനുഷ്യവർഗ്ഗം പാപത്തിൽ വീണത്.

ചോ: ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്ക് മാനദണ്ഡമായ ഒരു വിശ്വാസസംഹിത (Systematic Statement of doctrine) ക്രോഡീകരിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു പഠിക്കുവാൻ കിട്ടുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം എന്താണ്? ഇല്ലെങ്കിൽ ഏതു മാനദണ്ഡം വച്ചുകൊണ്ടാണു നമ്മുടെ സഭയും മറ്റു സഭകളുമായുള്ള വ്യത്യാസം തിരിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?

ഉ: ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾക്ക് തന്നെയുള്ള ഒരു പാരമ്പര്യമാണ് വിശ്വാസസംഹിതയെ ഔദ്യോഗികമായി ക്രോഡീകരിക്കാതിരിക്കുകയെന്നത്. സഭയുടെ കൂട്ടായ്മയിലുള്ള ജീവിതക്രമം കൊണ്ടും ആരാധന കൊണ്ടും അനുസരണം കൊണ്ടുമാണ് സത്യം തിരിച്ചറിയുന്നത്.

എന്നാൽ സാമാന്യമായി ചില മാനദണ്ഡങ്ങളൊക്കെയുണ്ട്. ആരാധനാരൂപം (Liturgy), വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളും സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയങ്ങളും, വേദപുസ്തകം, സത്യവിശ്വാസികളായ പിതാക്കന്മാരുടെ എഴുത്തുകൾ മുതലായവ വിശ്വാസത്തെ വാചകരൂപത്തിൽ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിന് സഹായിക്കുന്നു.

പുസ്തകരൂപത്തിൽ നമ്മുടെ സഭയുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഏറ്റവും നല്ല സമാഹാരം വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി എഴുതിയ “മതോപദേശസാരങ്ങൾ” (മതസംഗതി) ആണ്.

(ചർച്ച് വീക്കിലി, 1956, നവംബർ 4)

16

ചോ: കോരിന്ത്യ സഭയിൽ നാലു പക്ഷങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി കാണുന്നു. ഇന്ന് മലങ്കരസഭയിൽ രണ്ടു കക്ഷികളെ ഉള്ളല്ലോ? നാലു പക്ഷങ്ങളും രണ്ടു കക്ഷികളും തമ്മിൽ സാമ്യമോ വ്യത്യാസമോ?

ഉ: മലങ്കരസഭയിൽ രണ്ടു കക്ഷികളല്ല ഉള്ളത്. ഓർത്തഡോക്സ് സഭ, യാക്കോബായ സഭ, റോമാ സഭ, അന്ത്യോഖ്യൻ റീത്ത് എന്നിങ്ങനെ പല പക്ഷങ്ങളുണ്ട്. റോമ്മാ സഭയിലെ സുറിയാനി കത്തോലിക്കരും, ലത്തീൻ കത്തോലിക്കരും തമ്മിലുമൊക്കെ പക്ഷഭേദവും വഴക്കുമൊക്കെ ഉണ്ട്. പക്ഷേ ആ പേർ പറഞ്ഞ് ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയെ വിഭജിക്കരുതെന്നും, ക്രിസ്തുവിൽ നാം ഒന്നായി നിൽക്കണമെന്നുമാണ് അപ്പോസ്തോലൻ പറയുന്നത്.

ചോ: വി. പൗലോസിന് റോമാ പൗരത്വം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് കൈസറെ അഭയം ചൊല്ലി. ഒരു അപ്പോസ്തോലൻ ഇപ്രകാരം ‘അപ്പീൽ’ കൊടുത്തേങ്കിൽ, പണമുണ്ടെങ്കിൽ നമുക്കെന്തുകൊണ്ട് സുപ്രീംകോടതിയെ അഭയം പ്രാപിച്ചു കൂടാ?

ഉ: യഹൂദന്മാർ തന്നെ പിടിച്ചെടുത്ത് മർദ്ദിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കെ ആത്മരക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടിയാണ് ശ്ലീഹാ കൈസറെ അഭയം ചൊല്ലിയത്. അതുകൊണ്ട് ആ മാതൃകയെ എല്ലാവരും അനുകരിയ്ക്കണമെന്നില്ല. മറ്റു പല സഹോദരന്മാരും ആത്മരക്ഷയ്ക്കായുള്ള ഉപാധികളെ ഉപേക്ഷിക്കുകയാണുണ്ടായിട്ടുള്ളത്.

എന്നാൽ സഭയിലുള്ള രണ്ട് വിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിലോ വ്യക്തികൾ തമ്മിലോ ഉള്ള മത്സരം തീർക്കുന്നതിനായി പുറം ജാതികളുടെ ന്യായാധിപന്മാരെ സമീപിക്കരുതെന്ന് ശ്ലീഹാ തന്നെ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ച് പട്ടതലത്തെയോ വിശ്വാസത്തെയോ സംബന്ധിച്ച് ഒരു വ്യവഹാരം തികച്ചും അക്രൈസ്തവമാണെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് സംശയമൊന്നുമില്ല.

ചോ: മാമ്മോദീസാ മൂക്കുക യോഹന്നാൻ മുമ്പും യൂദന്മാരുടെ ഒരു ക്രിയ ആയിരുന്നോ?

ഉ: അതെ, പക്ഷെ സാധാരണയായി പുറം ജാതികളിൽ നിന്ന് ഇസ്രായേലിലേയ്ക്ക് ചേരുന്നവർക്കു മാത്രമേ അതു നൽകിയിരുന്നുള്ളൂ.

ചോ: രോഗിക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും രോഗിയെ തൈലം പൂശുകയും (യാക്കോബ് 5:14, 15) ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തും അതിന് മുമ്പും യൂദന്മാരുടെ നടപ്പായിരുന്നോ?

ഉ: അതെ. രോഗം, പിശാചുബാധയുടെ ഫലമാണെന്നും പ്രാർത്ഥനയും അഭിഷേകവും കൊണ്ട് പിശാചിനെ ബഹിഷ്കരിക്കാനുതകുമെന്നുമായിരുന്നു അവരുടെ വിശ്വാസം.

ചോ: മേൽപറഞ്ഞ വിശ്വാസം ഇന്ന് യൂദന്മാർക്കുണ്ടോ?

ഉ: രോഗികൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയും, പുറം ജാതികൾക്കായുള്ള മാമ്മോദീസായും ഇപ്പോഴും നടപ്പുണ്ട്. തൈലാഭിഷേകം ഒരു പ്രത്യേക കർമ്മമായി നടപ്പുള്ളതായി അറിവില്ല.

(ചർച്ച് വീക്കിലി, 1956, നവംബർ 11)

17

ചോ: 'ഖണ്ഡിപ്പിന്റെ ശുശ്രൂഷ' ഏതു കാലത്ത് ആർ തക്സായിൽ ചേർത്തു?

ഉ: ആദിമുതലേ ഉള്ളതാണ് (മത്തായി 26:26, മർക്കോസ് 14:22, ലൂക്കോസ് 22:19, 1 കോരി: 11:23-24, 10:16). 'ഡിഡാഖേ'യിൽ അപ്പത്തെ 'മുറിയ്ക്കപ്പെട്ടത്' എന്നാണ് പറയുന്നത്. 'അപ്പം മുറിയ്ക്കൽ' എന്നായിരുന്നല്ലോ വി. കുർബാനയ്ക്ക് ആദ്യമേ ഉള്ള പേരു തന്നെ.

എന്നാൽ എല്ലാ പൗരസ്ത്യ തക്സാകളിലും ഇപ്പോൾ രണ്ടു ഖണ്ഡിയ്ക്കലിന്റെ ശുശ്രൂഷകൾ ഉണ്ട്. കർത്തൃപ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് മുമ്പുള്ള മുറിയ്ക്കൽ, ബലിയൊരുക്കത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ്. രണ്ടാമത്തേത് കുർബാന

അനുഭവത്തിനായുള്ള മുറിയ്ക്കലാണ്. അതിന് ദിവ്യരഹസ്യ സംബന്ധമായ അർത്ഥമൊന്നുമില്ല.

മാർ യാക്കോബിന്റെ തക്സായിൽ ഈ ശുശ്രൂഷ ചേർക്കപ്പെട്ടത് എന്നാണെന്ന് തീർത്തു പറയുവാൻ പ്രയാസമാണ്. ഉറഹായിലെ യാക്കോബ് (640-708) ഇതേപ്പറ്റി പറയുന്നതുകൊണ്ട് ഏഴാം ശതാബ്ദത്തിൽ ഈ ശുശ്രൂഷ നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് തീരുമാനിക്കാം.

ഈ ശുശ്രൂഷയിലെ പ്രാർത്ഥന ബർസ്ലീബി (12-ാം ശതാബ്ദം) യുടേതാണല്ലോ. 813 മുതൽ 903 വരെ ജീവിച്ചിരുന്ന മോശെ ബർകീഫായുടെ വ്യാഖ്യാനത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് ഈ പ്രാർത്ഥനയുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് തീർച്ചയായും വളരെ പഴക്കമുള്ള ഒരു ശുശ്രൂഷയാണിത്.

ചോ: വി. കുർബാന ഒന്നായി കൊടുക്കുന്നത് സുവിശേഷത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന് വിരുദ്ധമല്ലേ? പിന്നെ എന്തുകൊണ്ട് അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നു?

ഉ: സുവിശേഷത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പോലെയെല്ലാം ഇന്ന് ചെയ്യുന്നില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവ് ആദ്യം അപ്പം വാഴ്ത്തി എല്ലാവരും അനുഭവിച്ചതിന് ശേഷമാണല്ലോ പിന്നെ വീഞ്ഞു വാഴ്ത്തുവാൻ തന്നെ തുടങ്ങിയത്.

ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിനു ശേഷം രക്തവും ശരീരവും രണ്ടല്ല ഒന്നാണ് എന്നുള്ളത് ബർസ്ലീബിയുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ തന്നെയുണ്ടല്ലോ ('ഇമ്മാനുവേൽ ഒന്നാകുന്നു. വിഭജിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത യോജിപ്പിനു ശേഷം രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ഈ ശരീരം ഈ രക്തത്തിന്റേതാണെന്നും ഈ രക്തം ഈ ശരീരത്തിന്റേതാണെന്നും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും, അപ്രകാരം ഞങ്ങൾ ഏറ്റുപറയുകയും, അപ്രകാരം ഞങ്ങൾ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു'). രക്തവും ശരീരവും ഒന്നായി യോജിപ്പിക്കുക എന്നത് (Commixture) എല്ലാ പൗരസ്ത്യ സഭകളിലും ഉള്ളതാണ്.

സുറിയാനി കത്തോലിക്കരുടെ ആരാധനയിലും ഈ സങ്കലനം (Commixture) ഉണ്ട് (ശരീരത്തെ രണ്ടായി മുറിച്ചതിന് ശേഷം, പട്ടക്കാരൻ ഒരു ഭാഗത്തെ പീലാസായിൽത്തന്നെ നിക്ഷേപിക്കുന്നു. മറ്റേ ഭാഗത്തെ വലത്തേ കൈ കൊണ്ട് മുന്നിലൊരു ഭാഗത്തോളം കാസായിൽ മുക്കുന്നു. അതിനുശേഷം പീലാസായിലുള്ള പകുതിയെ വീണ്ടും എടുത്തു, രണ്ടിനെയും ഒരുമിച്ച് കാസായുടെ മുകളിൽ വെയ്ക്കുന്നു.). ഒന്നായി കൊടുക്കുന്നത് തെറ്റല്ലെന്ന് റോമ്മാ പണ്ഡിതന്മാർ പോലും പറയുന്നുണ്ട്.

കൽദായക്കാരും എത്യോപ്യക്കാരും മാത്രമേ പുരാതന സഭകളുടെ ടിടയിൽ രക്തവും ശരീരവും വെച്ചേറെ അനുഭവിക്കുന്നുള്ളൂ. കാസാ എല്ലാവർക്കും കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കുന്നതിന് അസൗകര്യമായിരിക്കുന്നത് (Fear of spilling) മൂലം പുരാതന സഭകളെല്ലാം തന്നെ കാസാ അത്യാക്കാര്യം കയ്യിൽ കൊടുക്കുന്നത് നിറുത്തലാക്കുകയാണുണ്ടായത്.

ചോ: വി. കുർബാനയിൽ പൂളിപ്പുള്ള അപ്പം ഉപയോഗിക്കണമെന്നുള്ള നിർബന്ധം എന്തിന്? സുറിയാനി വേദപുസ്തകത്തിൽ പൂളിപ്പുള്ള അപ്പം (ലഹോ) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഗ്രീക്കിൽ അങ്ങിനെ കാണുന്നില്ലല്ലോ.

ഉ: യഹൂദന്മാർ സാധാരണ ഭക്ഷണത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന അപ്പമാണു നമ്മുടെ കർത്താവുപയോഗിച്ചിരുന്നതെന്നും, അത് പൂളിപ്പുള്ള അപ്പമായിരുന്നെന്നും ഇന്ന് മിക്ക പണ്ഡിതന്മാരും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ പെസഹാപ്പെരുനാൾ പൂളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുന്നാളിനോടനുബന്ധിച്ചുകയാൽ കർത്താവു പൂളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പമാണു ഉപയോഗിച്ചതെന്ന് വാദിക്കുന്നവരും ഇല്ലാതില്ല.

എന്നാൽ റോമാ പണ്ഡിതനായ അഡ്രിയൻ ഫോർട്ടെസ്ക്യൂ പറയുന്നത് “It does not seem that is (unleavened bread) comes from the first age. Rather it appears that at Rome too leavened bread was used originally. Azyme (unleavened bread) was later thought to reproduce more exactly What our Lord did” എന്നാണ് (The Mass, p. 301). ഒമ്പതാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ മദ്ധ്യം വരെ കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും പൂളിപ്പുള്ള അപ്പമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതെന്ന് റോമാ പണ്ഡിതന്മാർ തന്നെ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. ഗ്രീക്കിലെ ‘artos’ സാധാരണ അപ്പമാണ്. അത് പൂളിപ്പുള്ള അപ്പമായിരുന്നു. പൂളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പമെന്ന് പ്രത്യേകം പറഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ പൂളിപ്പുള്ളത് എന്നാണർത്ഥം. രണ്ടു വിധത്തിലുള്ള അപ്പവും ഉപയോഗിക്കാമെന്നാണ് റോമ്മാ സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക അഭിപ്രായം. അർമ്മേനിയരും മറാനായക്കാരും മാത്രമേ കിഴക്കൻ സഭകളുടെ ഇടയിൽ പൂളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം ഉപയോഗിക്കുന്നുള്ളൂ.

ചോ: ഒരു ദിവസം ഒരു ബലിപീഠത്തിന്മേൽ ഒരു പ്രാവശ്യം മാത്രമേ വി. കുർബാന അർപ്പിക്കാവൂ എന്ന് ശഠിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം എന്താണ്?

ഉ: ജീവന്റെ ബലിപീഠമാകുന്ന മദ്ബഹായോടുള്ള ആദരവിന്റെ ലക്ഷണമാണതെന്നല്ലാതെ അഗാധമായ അർത്ഥമൊന്നുമുള്ളതായി അറിഞ്ഞുകൂടാ. ബലിപീഠത്തെ ഒരു സജീവ വ്യക്തിയായിത്തന്നെ നാം കരുതുന്നതായി, പുരോഹിതന്റെ യാത്രപറച്ചിലിന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ കാണുന്നുണ്ടല്ലോ.

ചോ: അത്യാവശ്യമെങ്കിൽ ഒരു പട്ടക്കാരൻ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം വി. കുർബാന അർപ്പിക്കരുതോ?

ഉ: കർത്താവിന്റെ ദിവ്യബലിയെ ഒന്നിനു പുറകെ ഒന്നായി ആഘോഷിച്ചാൽ അതിനോടുള്ള ബഹുമാനം കുറഞ്ഞുപോകുമെന്നുള്ളതായിരിക്കണം പ്രധാന കാരണം. കൂടാതെ പട്ടക്കാരൻ ഒരു ദിവസം ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം കുർബാനയനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്നതും യോഗ്യമല്ലല്ലോ. പോരെങ്കിൽ ഉപവാസത്തോടു കൂടെയേ കുർബാനയനുഭവിക്കാവൂ എന്നും അനുഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ഉപവസിച്ചു കൂടായെന്നും പാരമ്പര്യമുള്ളതുകൊണ്ട്, ആദ്യത്തെ കുർബാനയനുഭവം കഴിയുന്നതുകൊണ്ട് ഉപവാസം ഭഞ്ജിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ പിന്നെ രണ്ടാമത് കുർബാന ആഘോഷിക്കുന്നതിനും അനുഭവിയ്ക്കുന്നതിനും സാദ്ധ്യമല്ലല്ലോ.

ചോ: സാധാരണയാളുകൾ നാൽപ്പതു ദിവസത്തിലൊരിക്കൽ വി. കുർബാനയനുഭവിക്കണമെന്ന് സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ആഴ്ചതോറും അനുഭവിയ്ക്കണമെന്ന് എന്തുകൊണ്ട് പഠിപ്പിക്കയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നില്ല?

ഉ: നാൽപ്പതു ദിവസത്തിലൊരിക്കലേ കുർബാന അനുഭവിയ്ക്കാവൂ എന്ന് സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നില്ലല്ലോ. ആവർത്തിയ്ക്കാവുന്ന കുദാശകളുടെ ഫലം 40 ദിവസത്തേക്കുണ്ടെന്ന് ഒരു ധാരണ സഭയിൽ കടന്നു കൂടിയിട്ടുണ്ടെന്ന് വിചാരിക്കാൻ തെളിവുണ്ട്. പക്ഷേ ആഴ്ചയിലൊരിക്കൽ കുർബാനയനുഭവിക്കുക എന്നതാണ് ആദിമകാലം മുതലേയുള്ള പതിവ്. ഇടവകയിലെ ആദ്ധ്യാത്മികത്തോതിന് ഉയർച്ചയുണ്ടാവുകയെന്നതും കുർബാന അനുഭവിക്കുന്നത് അടുത്തടുത്താവുകയെന്നതും സാധാരണ ഒരുമിച്ചുണ്ടാകേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്.

(ചർച്ച് വീക്കിലി, 1956, നവംബർ 18)

18

ചോ: മരിച്ചവർക്കു വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന, വാങ്ങിപ്പോയ പരിശുദ്ധന്മാരോടുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന എന്നിവ മലങ്കര യാക്കോബായ സഭയിൽ പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ആഗമനത്തിന് മുമ്പ് നടപ്പിലില്ലായിരുന്നുവെന്നും ആയതു പോർട്ടുഗീസുകാരായ റോമ്മാ മതവിശ്വാസികളുടെ സമ്പർക്കം മൂലം സഭയിൽ കടന്നു കൂടിയതാണെന്നും ചരിത്രകാരന്മാരായ F. E. Keay, Richer, R. D. Paul മുതലായവർ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് വാസ്തവമാണോ?

ഉ: 1) ഈ ചരിത്രകാരന്മാർ ഇങ്ങനെ പറയുന്നുണ്ടോ എന്നെനിക്ക് സംശയമാണ്. ഈ പറഞ്ഞ മൂന്നു പേരെയും പ്രത്യേകിച്ച് രണ്ടാമത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും പേരുകാരെയും വിശ്വാസ്യരായ ചരിത്രകാരന്മാരായി പരിഗണിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

2) മലങ്കരയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത് യാക്കോബായ സഭയാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഈ രണ്ടുവിധത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനകളും ഇവിടെ നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ഒരു പക്ഷേ നെസ്തോറിയൻ വിശ്വാസമാണിവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതെങ്കിൽ പോലും മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനയും മരിച്ചവർക്കു വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയും നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് തെളിയിക്കുവാൻ യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ല.

3) പടിഞ്ഞാറേ സിറിയൻ (യാക്കോബായ) സഭയുമായി മലയാളത്തുള്ള സഭയ്ക്ക് ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. ഇടയ്ക്കിടെ അവിടെ നിന്നും മെത്രാന്മാർ ഇങ്ങോട്ട് വന്നിരുന്നു എന്നതിനു തെളിവുണ്ട്. മാർ ഇസഹാക്ക് അലക്സന്ദ്ര്യ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന കാലത്ത് (686-689) മലങ്കരസഭ ഒരു മെത്രാനെ അയച്ചുതരുവാൻ ഈഗുപ്തായ സഭയോട് ആവശ്യപ്പെടുകയും അത് സാദ്ധ്യമല്ലാതായിത്തീരുകയാൽ ഒരു സിറിയൻ ബിഷപ്പിനെ വരുത്തുകയും ചെയ്തു (A. A. King "Rites Eastern Christendom, Vol. II, p. 434). അങ്ങനെയെങ്കിൽ മാർ യാക്കോബിന്റെ തക്സായും ഇവിടെ വന്ന് കാണണം. കൽദായക്കാർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ആദായിയുടേയും മാറായിയുടേയും തക്സായിലും, മാർ യാക്കോബിന്റെ തക്സായിലും, മരിച്ചവർക്കു വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയും മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനയുമുണ്ട്.

4) പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് നവീകരണത്തിനു മുമ്പ് എല്ലാ ക്രിസ്തീയ സഭകളിലും ഇവ രണ്ടും നാലാം ശതാബ്ദം മുതലേകിലും നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് മിക്ക പണ്ഡിതന്മാരും സമ്മതിക്കും. ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസികളുടെ രണ്ടാമത്തെ തലമുറ മുതൽ തന്നെ ഇവ രണ്ടും സഭയിൽ സാർവ്വത്രികമായി നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ് പല കത്തോലിക്കാ പണ്ഡിതന്മാരും യുക്തിപൂർവ്വം വാദിക്കുന്നത്.

ചോ: മറ്റു പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളിലും മരിച്ചവർക്കു വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന, വാങ്ങിപ്പോയ പരിശുദ്ധന്മാരോടുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന എന്നിവ നടപ്പിലുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ ഏതെല്ലാം സഭകളിൽ?

ഉ: ഉണ്ട്. ഇല്ലാത്ത പൗരസ്ത്യ സഭകൾ നവീകരണ സഭകളല്ലാതെ മറ്റുള്ളതായി അറിഞ്ഞു കൂടാ.

Question: *In the light of some of the categorical statements in the Bible*

like the following, what attitude should a faithful Christian take towards the question of treatment at the hands of physician for sickness.

- 1. My grace is sufficient unto thee.
- 2. I can do all things through Christ which strengtheth me.
- 3. If ye have faith nothing shall be impossible into thee.

Answer: None of these statements constitutes a categorical injection against going to a Doctor. Jesus himself said. “They that be whole need not a physician but they that are sick” (Mat. 9:12). This clearly means that they that are sick need a physician.

None of us are mature in your faith and when we go to a doctor because of our lack of faith in God, it is sin; since it does not come of faith. But if we believe that God can work through the physician also, just as He normally nourishes us through food and drink even though He can nourish us without physical food, we are certainly justified in approaching the Doctor when we or members of our family fall sick.

ചോ: Psalms 119:147 “I prevented the dawning of the morning and cried. I hoped in thy word” (A.V.).

“ഞാൻ ഉദയത്തിന് മുമ്പെ എഴുന്നേറ്റു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. നിന്റെ വചനത്തിൽ ഞാൻ പ്രത്യാശ വെയ്ക്കുന്നു.”

എബ്രായ ഭാഷയിലുള്ള ഈ വാക്യത്തോട് കൂടുതൽ അർത്ഥ സാമ്യമുള്ളത് ഈ രണ്ടിൽ ഏതാണ്?

ഉ: Prevent എന്ന വാക്കിന് പഴയ ഇംഗ്ലീഷിൽ “മുന്നേ പോവുക” (Pre = മുമ്പേ, Vent = പോവുക) എന്നാണർത്ഥം. അതുകൊണ്ട് രണ്ടും ശരിയാണ്. ആദ്യത്തേതിലുള്ള Past Tense നേക്കാൾ രണ്ടാമത്തേതിലുള്ള Present Tense ആണ് കുറെക്കൂടി ശരി. “I rise before dawn and cry for help; I hope in thy words” (R.S.V.)

(ചർച്ച് വീക്കിലി, 1956, നവംബർ 25)

വി. ദൈവമാതാവ്

ചോ: ദൈവമാതാവിന്റെ വാങ്ങിപ്പ് എന്ന് സുറിയാനി സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നത് റോമ്മാ വിശ്വാസത്തിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിലാണോ?

ഉ: അതെ. സുറിയാനി സഭയിലെ വിശ്വാസ സംഹിത നിഖ്യാ വിശ്വാസപ്രമാണമാണ്. എന്നാൽ റോമ്മാ സഭയിലേതാകട്ടെ ട്രെന്റ് സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയങ്ങളും അതിനുശേഷം മാർപാപ്പാമാർ ഔദ്യോഗികമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്ന വിശ്വാസസത്യങ്ങളുമാണ്. നിഖ്യാ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ കന്യകമറിയാമിന്റെ വാങ്ങിപ്പിനെക്കുറിച്ച് ഒന്നും തന്നെയില്ലല്ലോ. ട്രെന്റ് വിശ്വാസപ്രമാണ (1564) ത്തിലും ആദ്യത്തെ ഖണ്ഡിക നിഖ്യാ വിശ്വാസപ്രമാണ സ്വീകരണമാണ്. ട്രെന്റ് പ്രമാണത്തിൽ, വേദപുസ്തക വ്യാഖ്യാനത്തിനുള്ള അധികാരം സഭയ്ക്ക് മാത്രമാണ്, കൂദാശകൾ ഏഴാണ്, കുർബാനയിൽ പരസത്തീകരണം (Transubstantiation) ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്, ബെസ്‌പൂർക്കാനായുണ്ട്, ക്രിസ്തുവിന്റെയും നിത്യകന്യകയായ ദൈവമാതാവിന്റെയും പ്രതിമകൾ സൂക്ഷിച്ച് ബഹുമാനിക്കണം, റോമ്മാസഭയാണ് സകല സഭകളുടേയും അമ്മയും നാഥയും, പാപ്പാ പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയാണ്, ക്രിസ്തുവിന്റെ വികാരിയാണ്, എന്നെല്ലാം ഏറ്റുപറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും ദൈവമാതാവിന്റെ ശാരീരിക വാങ്ങിപ്പിനെക്കുറിച്ചോ അമലോത്ഭവത്തെക്കുറിച്ചോ ഒന്നും പറയുന്നില്ല.

എന്നാൽ 1950-ലെ മുനിഫിസെന്റിസിമുസ്‌ദേവുസ് (Munificentissimus Deus) എന്ന ബുളായിലാണ് ശാരീരിക വാങ്ങിപ്പിനെക്കുറിച്ചുള്ള നിർവചനമുണ്ടായത്. ഇതാണ് ഔദ്യോഗിക ഇംഗ്ലീഷ് തർജ്ജമയിലെ വാക്കുകൾ:

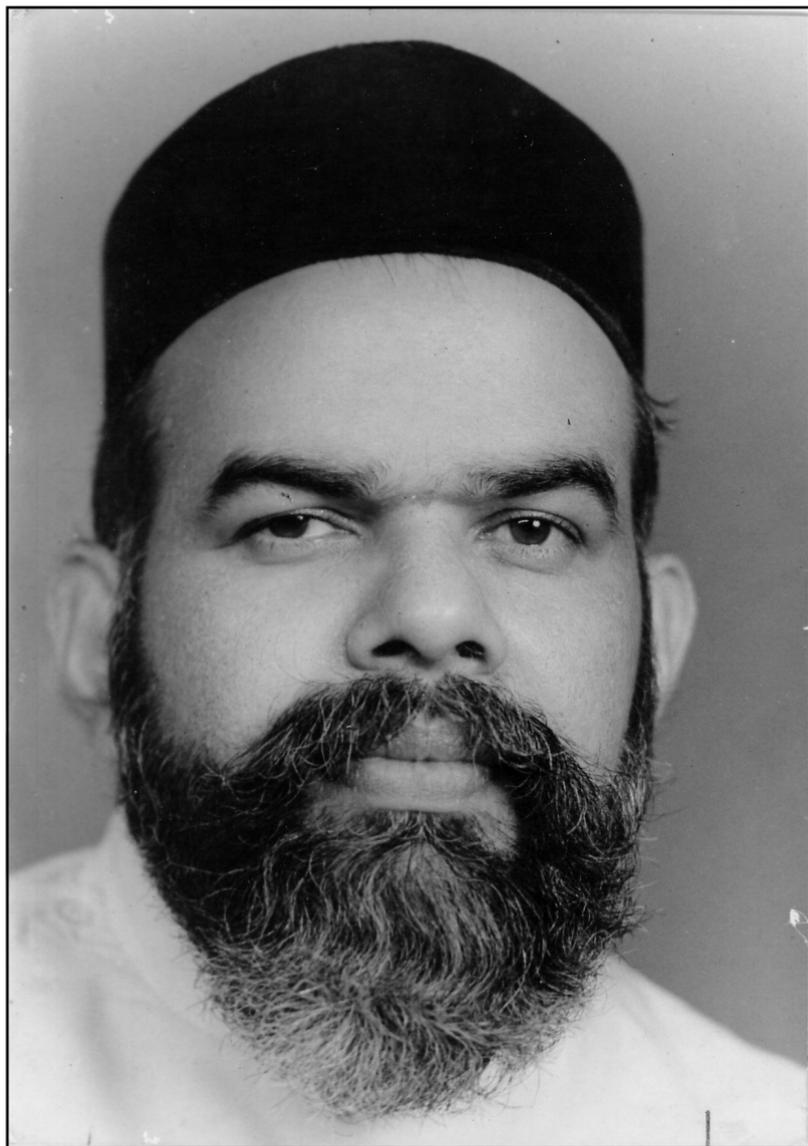
“By the authority of our Lord Jesus Christ, of the blessed Apostles Peter and Paul, and by our own, we proclaim, declare and define it to be a dogma revealed by God that the Immaculate Mother of God, Mary Ever Virgin, when the course of her earthly life was finished was taken up body and soul into the glory of heaven.”

ഈ നിർവചനത്തിലെ പല ഭാഗങ്ങളും സുറിയാനി സഭയ്ക്ക് സ്വീകാര്യമല്ല. ഒന്നാമത് ഇങ്ങനെയുള്ള വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുവാനുള്ള അധികാരം ആകമാനസഭയ്ക്ക് മാത്രമേയുള്ളൂ. രണ്ടാമത് നിഖ്യാ വിശ്വാസപ്രമാണത്തോട് വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കാതിരിക്കയാണുത്തമം എന്നാണ് നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരിൽ പലരും

അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. മൂന്നാമത് കന്യകയുടെ ശരീരം സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കെടുക്കപ്പെട്ടു എന്ന് പാരമ്പര്യമുണ്ടെങ്കിലും, അത് നമ്മുടെ വാങ്ങിപ്പുപെരുന്നാളിന്റെ പ്രാർത്ഥനക്രമത്തിൽപ്പോലും കാണുന്നില്ല. അന്നത്തെ സന്ധ്യയുടെ സെദറായിൽ 'പുത്രനോടൊന്നിച്ച് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വിശ്രമിപ്പാൻ വേണ്ടി താതന്റെ നിയോഗത്താലും കൃപയാലും നിന്റെ സന്നിധിയിലേയ്ക്ക് നീ നീക്കപ്പെട്ടു' എന്നു പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ശരീരത്തെപ്പറ്റി എടുത്ത് പറയുന്നിടത്ത് അത് ഭൂമിയിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു എന്നല്ലാതെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്ക് എടുക്കപ്പെട്ടു എന്നു കാണുന്നില്ല. ആത്മാവിനെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്ക് എടുത്തു എന്ന് പ്രുമിയോനിൽ വ്യക്തമായി പറയുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്വർഗമല്ല, പാതാളമാണ് ആ ശരീരത്തെ സ്വീകരിച്ചതെന്നാണ് പ്രഭാതപ്രാർത്ഥനയുടെ സെദറായിൽ കാണുന്നത്. 'അമ്മയുടെ മഞ്ചം പന്തിരുപേർ വഹിച്ചിരുന്നു. ശവകുടീരത്തിൽ മുടൽമഞ്ഞ് വാണിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ നിർമ്മലവാസം പാതാളത്തിന്റെ ഗുഹയിൽ വയ്ക്കപ്പെട്ടു. ജഡികരഥത്തിന്റെ മുമ്പിൽ അതിന്റെ വാതിലുകൾ അടയ്ക്കപ്പെട്ടു. നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ മാതാവ് ഭൗമികരാൽ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു' എന്നിങ്ങനെയാണ് പ്രാർത്ഥന. ഈ ശരീരം പിന്നീട് ശവകുടീരത്തിൽ നിന്നു വാങ്ങിപ്പോയതായി പ്രാർത്ഥനയിൽ കാണുന്നുമില്ല.

റോമ്മാസഭയുടെ പഠിപ്പിക്കലും സുറിയാനി സഭയുടെ പഠിപ്പിക്കലും തമ്മിൽ സാരമായ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നു വേണം ഇതിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ.

(പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, *പ. കന്യക മറിയം*, കോട്ടയ്ക്കൽ പബ്ലിഷേഴ്സ്, മാങ്ങാനം, 2011. പേജ് 33-35)

നിങ്ങൾ സംശയങ്ങൾ ചോദിക്കുക

(‘ഓർത്തഡോക്സ് യൂത്ത്’ മാസികയിൽ
1968-1975 കാലഘട്ടത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചവ)

☐ സങ്കീ. 88:10 “ മൃതന്മാർ എഴുന്നേറ്റ് നിന്നെ സ്തുതിക്കുമോ?” സ്തുതിക്കും എന്നല്ലേ സത്യവിശ്വാസത്തിനനുസരിച്ചു പറയേണ്ടത്? പിന്നെയെന്താണ് വേദപുസ്തകം ഇങ്ങിനെ ചോദ്യരൂപത്തിലവസാനിക്കുന്നത്?

◆ പഴയനിയമ വിശ്വാസമല്ലല്ലോ ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസം. ആദിമ യഹൂദന്മാർക്ക് പുനരുദ്ധാരണത്തെപ്പറ്റി വലിയ പ്രത്യാശയൊന്നുമില്ലായിരുന്നു. ഇപ്പോഴുള്ള ഹൈബ്രായ വേദപുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നതിന്റെ പരിഭാഷ “മൃതന്മാർക്കു വേണ്ടി നീ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുമോ? നിഴലുകൾ എഴുന്നേറ്റു നിന്നെ സ്തുതിക്കുമോ?” എന്നാണ്. അതായത് ദൈവം സങ്കീർത്തനക്കാരനെ രക്ഷിക്കുന്നത് മരണത്തിനു മുമ്പുതന്നെ വേണമെന്നു ശഠിക്കുകയാണ്. അക്കാലത്തെ യഹൂദന്മാരുടെ വിശ്വാസമനുസരിച്ച് മരണശേഷം ഒരു നിഴൽ മാത്രം അവശേഷിക്കുന്നു; ശീയൂലിൽ വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ പുനരുത്ഥാനത്തിലുള്ള വിശ്വാസം ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന്മേലാണ് അധിഷ്ഠിതമായിട്ടുള്ളത്; പഴയനിയമത്തിന്മേലല്ല.

☐ പത്രോസിന്റെ പരമാധികാരം എന്നുള്ളതിൽ നാം വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ? ഇല്ലെങ്കിൽ വി. മത്തായി 16:18-19, 24-27, ലൂക്കോസ് 22:32 ഈ വേദഭാഗങ്ങളെ എങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം?

◆ പരമാധികാരം സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിനു മാത്രമേയുള്ളൂ. ആ പരമാധികാരിയായ ദൈവം പോലും മനുഷ്യന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ വിലമതിച്ചുകൊണ്ട്, ആ പരമാധികാരത്തെ സ്നേഹത്തിന്റെ പരിമിതിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നു. വി. പത്രോസിന് പ്രത്യേക സ്ഥാനമുണ്ടെന്നതിനു സംശയമില്ല. കർത്താവായ യേശുവിനോടുമേ ആദ്യമായി ഏറ്റുപറഞ്ഞവൻ, പന്തിരുവരിൽ പ്രമുഖൻ, ഇതു രണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനമാഹാര്യങ്ങളിൽപ്പെട്ടതാണ്. പക്ഷേ ഈ സ്ഥാനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമികൾക്ക് എങ്ങിനെ ലഭിക്കും? ലഭിച്ചാലും ഏതു പിൻഗാമികൾക്കാണ് കിട്ടുന്നത്? അന്ത്യോഖ്യാ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കോ റോമിലെ ബിഷപ്പിനോ, പത്രോസ് വാഴിച്ച മറ്റേതെങ്കിലും ബിഷപ്പിനോ? പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമികൾ, മറ്റ് പതിനൊന്ന് അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ പിൻഗാമികൾ എന്നിങ്ങനെ സഭയിൽ രണ്ടുതരം മെത്രാന്മാരുണ്ടോ? റോമിലെ ബിഷപ്പിന് സമന്മാരിൽ പ്രഥമസ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നത് രാജകീയ പ്രോട്ടോക്കോളനുസരിച്ച് റോമാനഗരത്തിന് മറ്റു നഗരങ്ങളേക്കാൾ ബഹുമാനത്തിൽ പ്രാമുഖ്യമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ്. പക്ഷേ അത് മറ്റു വിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിന് റോമിലെ ചില മെത്രാന്മാർ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും

ആകമാനസഭ അതൊരിക്കലും സമ്മതിച്ചു കൊടുത്തിട്ടില്ല. വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്നുദ്ധരിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളിൽ റോമ്മായിലെ ബിഷപ്പിനെക്കുറിച്ചൊന്നും പറയുന്നില്ലല്ലോ.

□ “ആത്മാവിൽ ദരിദ്രരായവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ, സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവരുടേതാകുന്നു” (വി. മത്തായി 5:3). എന്താണിതിന്റെ അർത്ഥം?

◆ ഇതിനോട് സമാനമായ വി. ലൂക്കോസ് 6:20-ൽ “ദരിദ്രരായ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ, എന്തെന്നാൽ ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടേതാകുന്നു” എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ദരിദ്രൻ ദൈവതൃപ്തനാണെന്ന് വിശ്വസിച്ചിരുന്ന യഹൂദന്മാർക്ക് തികച്ചും ദുർഗ്രഹമായ ഒരു വാചകമായിരുന്നിരിക്കണം ഇത്. ഇഹലോകത്തിൽ സുഖമായി ജീവിക്കുന്നവൻ ദൈവാനുഗ്രഹമുള്ളവനാണെന്നും, കഷ്ടപ്പെടുന്നവൻ എപ്പോഴും അവന്റെ പാപത്തിന് പ്രതിഫലമായിട്ടാണ് കഷ്ടപ്പെടുന്നതെന്നും യഹൂദന്മാർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ നീതിയെപ്പറ്റി അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന സങ്കല്പവും അങ്ങിനെയായിരുന്നു. എന്നാൽ ദരിദ്രരും പീഡിതരും പ്രയാസപ്പെടുന്നവരുമായിട്ടുള്ളവരെ രക്ഷിപ്പാനും അവരെ ദൈവരാജ്യത്തിലേയ്ക്കു വിളിക്കുവാനുമായിട്ടാണ് മിശിഹാതന്മൂലൻ വന്നിട്ടുള്ളത് എന്നാണ് ഈ വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥം. “ആത്മാവിൽ ദരിദ്രർ” എന്നു പറഞ്ഞാൽ സ്വത്തുണ്ടെങ്കിലും അതിൽ ആശ്രയിക്കാതെ, അഹങ്കരിക്കാതെ, ദൈവത്തിൽ മാത്രം ആശ്രയിക്കുകയും പ്രത്യാശ വെയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരേയും ഉൾക്കൊള്ളും.

□ പട്ടക്കാരൻ പീലാസാ ഉയർത്തിക്കൊണ്ട് ‘വിശുദ്ധിയുള്ളവർക്കും വെടിപ്പുള്ളവർക്കും മാത്രം ഈ വിശുദ്ധതകൾ നൽകപ്പെടുന്നു’ എന്നു പറയുമ്പോൾ ജനം “പരിശുദ്ധനായ ഏക പിതാവും പരിശുദ്ധനായ ഏക പുത്രനും പരിശുദ്ധനായ സുഹൃത്തുമല്ലാതെ പരിശുദ്ധൻ ഇല്ല” എന്നു പറയുന്നു. പിന്നെ എന്തുകൊണ്ട് നാം മറ്റു പരിശുദ്ധന്മാരെ ഓർക്കുന്നു?

◆ കുർബ്ബാന അനുഭവിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് താഴ്മയോടും ആരാധനാ മനോഭാവത്തോടെയും കർത്താവിന്റെ തിരുശരീര രക്തങ്ങളെ അനുഭവിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ് നാം ഈ വാചകങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നത്. കർത്താവിന്റെ വിശുദ്ധ ശരീരരക്തങ്ങൾ വിശുദ്ധന്മാർക്കു മാത്രമേ കൊടുക്കാവൂ എന്ന് പട്ടക്കാരൻ പറയുമ്പോൾ പരിശുദ്ധ ത്രിത്വമല്ലാതെ ഞങ്ങളാരും തന്നെ വിശുദ്ധന്മാരല്ല, തിരുശരീരരക്തങ്ങൾ അനുഭവിപ്പാൻ യോഗ്യന്മാരുമല്ല, എന്ന് ജനം ഏറ്റുപറയുന്നു. അപ്പോൾ പട്ടക്കാരൻ “പിതാവ് നമ്മോടുകൂടെ, പുത്രൻ നമ്മോടുകൂടെ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മോടുകൂടെ” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നമ്മെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും നാം കുർബ്ബാന അനുഭവിക്കുവാൻ അടുത്തുവരികയും ചെയ്യുന്നു. പരിശുദ്ധന്മാർക്ക് പരിശുദ്ധ

തയ്യങ്ങളാകുന്നത് അവർ ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധതയ്ക്ക് അനുരൂപമായി പരിശുദ്ധാത്മാവു മൂലം പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടാണ്. അങ്ങിനെ പരിശുദ്ധനായ ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധ സ്വഭാവത്തെ പ്രസ്താവിക്കുമായി വഹിക്കുന്ന പരിശുദ്ധന്മാരെ നാം പ്രത്യേകം ബഹുമാനിക്കുന്നു. അത് ദൈവത്തിനു കൊടുക്കുന്ന ബഹുമതി തന്നെയാണ്. എല്ലാ പരിശുദ്ധതയും പിതാവിൽ നിന്നും പുത്രനിൽ നിന്നും പരിശുദ്ധ റൂഹായിൽ നിന്നുമാണു വരുന്നത്. ത്രിത്വമല്ലാതെ പൂർണ്ണ പരിശുദ്ധൻ മറ്റൊരുമില്ല. എന്നാൽ പരിശുദ്ധന്മാർ ത്രിത്വത്തിന്റെ പരിശുദ്ധതയെ ഭാഗികമായെങ്കിലും വഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് നാം അവരെ ബഹുമാനിക്കുന്നത്.

☐ വി. കുർബ്ബാനയിൽ പാടുന്ന ഗീതത്തിലെ “മുടികൾ മുടഞ്ഞൊട്ടിത്തകിട്” എന്താണ്?

◆ മലയാള പരിഭാഷ ദുർഗ്രാഹ്യമാണ്. “മുടികൾ അതായത് കിരീടങ്ങൾ മുടഞ്ഞ് സർഗ്ഗീയ മദ്ബഹായിൽ സംഭരിച്ചിരിക്കുന്നു. നിർമ്മലതയോടെ ഇവിടെയുള്ള മദ്ബഹായിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്ന പട്ടക്കാർക്ക് കർത്താവ് അവസാന ന്യായവിധിയുടെ നാളിൽ ഈ മകുടം ചൂടും” എന്നാണർത്ഥം. വേദപുസ്തകത്തിൽ 1 പത്രോസ് 5:1-4 വരെ നോക്കുക. “ഒട്ടിത്തകിട്” മനസ്സിലാകുന്നില്ല. സുറിയാനിയിൽ “അടിച്ചുചേർത്തത്” അല്ലെങ്കിൽ “കല്ലുവെച്ചത്” എന്നർത്ഥമുള്ള “റസീഫിൻ” എന്ന പദത്തിന്റെ പരിഭാഷയാണിത്.

☐ ക്രിസ്തു 33 വയസ്സുവരെ ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്നും എ.ഡി. 29-ൽ മരിച്ചു എന്നും കാണുന്നു. എങ്കിൽ എ.ഡി. യുടെ ആരംഭം എന്നു മുതലായിരുന്നു? എ.ഡി. എന്ന വാക്കിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥം എന്ത്?

◆ എ.ഡി. എന്നത് anno domini (കർത്താവിന്റെ വർഷത്തിൽ) എന്നതിന്റെ ചുരുക്കമാണ്. ഈ വിധത്തിലുള്ള കണക്കുകൂട്ടൽ ആരംഭിച്ചത് ക്രിസ്ത്യാബ്ദം 550-ാമാണ്ടിൽ അന്തരിച്ച ദീവനാസ്യോസ് എന്ന ക്രൈസ്തവ സന്യാസിയാണെന്നു. അതുവരെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഡയോക്ലീഷൻ വർഷം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട്. റോമാവർഷം 753-ൽ ക്രിസ്തു ജനിച്ചു എന്നുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണയിൽ പുതിയ ക്രിസ്ത്യാബ്ദം ആരംഭിച്ചു. ഹെരോദോസ് രാജാവ് കാലം ചെയ്തത് (വി. മത്തായി 2:19) ബി.സി നാലാമാണ്ടിലായിരുന്നതിനാലും ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം അതിനു കുറെ മുമ്പായിരിക്കണമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടും കുറേനിയോസിന്റെ നികുതി ചുമത്തൽ (വി. ലൂക്കോസ് 2:1) എ.ഡി. ആറാമാണ്ടിലായിരുന്നുവെന്നത് ചരിത്രകാരന്മാർ കരുതുന്നതു മൂലവും കർത്താവിന്റെ ജന്മവർഷം ഇപ്പോഴും തീർത്തു പറയാനാവില്ല. ബി.സി. അഞ്ചോ ആറോ എന്ന നിഗമനത്തിനാണ് കൂടുതൽ സാദ്ധ്യതയുള്ളത്.

❑ ലാസറിന്റെ സഹോദരിയും മഗ്ദലന മറിയവും ഒരാളാണോ?

◆ ആവാൻ വഴിയില്ല. ഇങ്ങിനെ ഒരു ചിന്താക്കുഴപ്പം ഉദിക്കുന്നതിന് മതിയായ കാരണങ്ങളുണ്ടു താനും. ലൂക്കോസ് 8:2-ൽ മഗ്ദലന മറിയാ മിൽ നിന്ന് ഏഴു ഭൃതങ്ങളെ പുറത്താക്കിയതായും അവൾ കർത്താവിനോടും 12 അപ്പസ്തോലന്മാരോടും മറ്റു ചില സ്ത്രീകളോടുമൊരുമിച്ചു സഞ്ചരിച്ചതായും പറയുന്നു. ഏഴാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഫരീശനായ ശിമവോന്റെ ഭവനത്തിൽ വെച്ച് കർത്താവിനെ പാദാഭിഷേകം ചെയ്ത പാപിയായ സ്ത്രീയെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ പേരു പറയുന്നില്ല താനും. ഇതു രണ്ടും കൂടി കൂട്ടിച്ചേർത്താണ് ചിന്താക്കുഴപ്പങ്ങൾ പലതും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ലാസറിന്റെ സഹോദരി മറിയാം കർത്താവിന്റെ പാദാഭിഷേകം ചെയ്തതായി യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട് (11:2-12). പക്ഷേ മഗ്ദലമറിയായും ലാസറിന്റെ സഹോദരി മറിയായും ഒരാളാണെന്നുള്ളത് വലിയ അടിസ്ഥാനമില്ലാത്ത ഒരു നിഗമനമാണ് (Ref: Lk. 8:2, Mk. 15:40, 47, 16:1-9, In 20:1-18).

❑ പെഷീറ്റോ, സെപ്റ്റജിന്റ് എന്നിവ എന്താണ്?

◆ ‘പെഷീറ്റോ’ എന്ന വാക്കിന് ‘സാധാരണ’ എന്നർത്ഥം. അഞ്ചാം ശതാബ്ദത്തിൽ ഇത് സുറിയാനിസഭയിലെ ഔദ്യോഗിക വേദപുസ്തകമായിത്തീർന്നു. ഇതിന്റെ പുതിയനിയത്തിൽ വെളിപാടു പുസ്തകം, രണ്ടു പത്രോസ്, യോഹന്നാന്റെ രണ്ടും മൂന്നു ലേഖനങ്ങൾ, യൂദായുടെ ലേഖനം എന്നിവയില്ല.

‘സെപ്റ്റജിന്റ്’ എന്ന ലാറ്റിൻ വാക്കിന് 70 എന്നർത്ഥം. ക്രിസ്തുവിനു മുമ്പ് മൂന്നാം ശതകത്തിൽ 70 പണ്ഡിതന്മാർ അലക്സാന്ത്രിയയിൽ ഉണ്ടാക്കിയ പഴയനിയമത്തിന്റെ ഗ്രീക്ക് വിവർത്തനമാണിത്.

(1970 ഓഗസ്റ്റ്)

2

❑ യേശുക്രിസ്തു കന്യകമറിയാമിന്റെ ഏകപുത്രനായിരുന്നോ?

◆ അതെ. കന്യകമറിയം ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനത്തിനുശേഷം വിവാഹിതയായിരുന്നും, മറ്റു പുത്രന്മാരുണ്ടായിരുന്നും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ വാദിക്കുന്നതിനു കാര്യമായ അടിസ്ഥാനമൊന്നുമില്ല. “കർത്താവിന്റെ സഹോദരന്മാർ” എന്നു വേദപുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നതിന് ‘ഏക മാതാവിന്റെ മക്കൾ’ എന്ന് അറമായ ഭാഷയിൽ അർത്ഥമില്ല. ഒരു കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു വളർന്നവരെപ്പറ്റി സഹോദരന്മാർ എന്നു പറയുക സെമിറ്റിക് സംസ്കാരത്തിൽ സാധാരണയാണ്. അതുപോലെ തന്നെ “അവൾ

പുത്രനെ പ്രസവിച്ചുവോളം അവൻ അവളെ അറിഞ്ഞില്ല” (വി. മത്തായി 1:25) എന്നുള്ള വാക്യത്തിനു പുത്രനെ പ്രസവിച്ചു കഴിഞ്ഞു വി. യോസഫ് വി. കന്യകമറിയവുമായി വിവാഹബന്ധത്തിലേർപ്പെട്ടു എന്നർത്ഥമില്ല. മറിയാം പുരുഷബന്ധം കൂടാതെ തന്റെ പുത്രനെ പ്രസവിച്ചു എന്ന അത്ഭുതത്തെ മാത്രമേ ഇവിടെ കുറിക്കുന്നുള്ളൂ. വി. മറിയാമിന് മറ്റു മക്കളുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ കർത്താവ് ക്രൂശിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് തന്റെ മാതാവിനെ തന്റെ ശിഷ്യനായ വി. യോഹന്നാനെ ഏൽപ്പിച്ചു കൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലായിരുന്നല്ലോ (വി. യോഹ. 19:26-27).

☐ I am a member of the Orthodox Church and want to live in its fellowship. But is there any reason why I cannot receive Holy Communion from a Mar Thoma priest who invites all to the Lord’s table?

◆ Communion is not an individual act or an act of the priest. It is the Church that celebrates the Eucharist, and it is the members of the Church who take communion. If I take communion in the Orthodox Church, it is because I am united in the sacraments with the members of that Church. When I take communion in the Mar Thoma Church I am by that act united the members of the Mar Thoma Church. I can take communion in both churches only if the two churches are united to each other in the Eucharist. So long as these two churches are not united in communion. I cannot take communion in a church which is not united with the church of which I am a member. I do not know the rules or the theology of the Mar Thoma Church. I am not sure that the Mar Thoma priest is justified in giving an open invitation to members of other churches. But I leave it to the decision of that church. According to the Orthodox understanding anyone taking communion in a church not in communion with the Orthodox Church is in danger of cutting herself off from the fellowship of the latter.

(1970 നവംബർ)

3

☐ വി. വേദപുസ്തകത്തിൽ (66 പുസ്തകം) ഇല്ലാത്തതും നമ്മുടെ സഭ അംഗീകരിച്ചതുമായ മറ്റു പുസ്തകങ്ങൾ ഏതൊക്കെയാണ്?

◆ വേദപുസ്തകത്തിൽ ഇല്ലാത്തവയാണല്ലോ രണ്ടാം ശതാബ്ദത്തിലും അതിനുശേഷവും എഴുതപ്പെട്ട എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും. അവയിൽ പലതിനെയും സഭ അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ ലിസ്റ്റ് ഇവിടെ നൽകുവാൻ സാധ്യമല്ല.

എന്നാൽ പഴയനിയമത്തിൽ സഭയുടെ അംഗീകാരമുള്ള എത്ര പുസ്തകങ്ങളുണ്ട് എന്നാണ് ചോദ്യമെങ്കിൽ ചുരുക്കമായി സമാധാനം പറയാം.

ഇപ്പോഴത്തെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്ന ബൈബിൾ സൊസൈറ്റി വേദപുസ്തകത്തിൽ പഴയതിൽ 39-ഉം പുതിയതിൽ 27-ഉം ആണുള്ളത്. ഇത് പഴയനിയമത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ക്രിസ്തുവിനു ശേഷം 90-മാണ്ടിലോ 95-ാമാണ്ടിലോ യഹൂദന്മാർ ജാമ്നിയ (jammia) എന്ന സ്ഥലത്ത് വച്ച് കൂടിയ അവരുടെ സുന്നഹദോസിൽ തീരുമാനിച്ച ലിസ്റ്റിനെയാണ് അവലംബമാക്കുന്നത്. എന്നാൽ അന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വേദപുസ്തകത്തിൽ ഈ 39-നു പുറമെ മറ്റു പുസ്തകങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. ചാവുകടലിനടുത്ത് താമസിച്ചിരുന്ന യഹൂദരായ കുറാൻ സന്യാസികളും ജാമ്നിയ അംഗീകരിക്കാതിരുന്ന പല പുസ്തകങ്ങളും അംഗീകരിച്ചിരുന്നു.

ക്രിസ്തുവിന് 250 വർഷം മുമ്പ് യഹൂദന്മാർ പാലസ്തീനിന് പുറത്തു കൂടിയേറിപ്പാർക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ഹെബ്രായ വേദപുസ്തകത്തെ ഗ്രീക്കു ഭാഷയിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തു. ആ വിവർത്തനത്തിന് സെപ്റ്റജിന്റ് (Septuagint) എന്നു പേർ പറയും. അതിൽ ബൈബിൾ സൊസൈറ്റിക്കാരുടെ പുസ്തകത്തിലുള്ള 37 കൂടാതെ, (1) ശ്ലോമന്റെ ജ്ഞാനം (Wisdom of Solomon), (2) സിറാക്കിന്റെ പുത്രനായ യേശുവിന്റെ ജ്ഞാനം (ബാറാ സീറാ or Ecclesiasticus), (3) യൂദിത്ത് (Judith), (4) തോബീത്ത് (Tobit), (5) എസ്രായുടെ മൂന്നാം പുസ്തകം (III Esdras), (6) എസ്രായുടെ നാലാം പുസ്തകം (IV Esdras), (7) ബറൂക്ക് (Baruch), (8) യെരമ്യായുടെ ലേഖനം (The letter of Jeremniah), (9) ആസാറിയായുടെ പ്രാർത്ഥനയും മൂന്നു യുവാക്കളുടെ ഗാനവും (Prayers of Azariah), (10) സൂസന്നാ (Susanna), (11) ബേലും ഭയങ്കര സർപ്പവും (Bel and the Dragon), (12) മനാസ്സേയുടെ പ്രാർത്ഥന (The Prayer of Manasseh), (13) ഒന്ന് മക്കാബ്യർ (I Maccabees), (14) രണ്ട് മക്കാബ്യർ (II Maccabees) എന്നിങ്ങനെ 14 പുസ്തകങ്ങളും എസ്തേറിന്റെയും ദാനിയേലിന്റെയും പുസ്തകങ്ങളിൽ ബൈബിൾ സൊസൈറ്റിക്കാർ ഇപ്പോൾ ചേർക്കാത്ത ചില ഭാഗങ്ങളുമുണ്ട്.

ഇവയെല്ലാം ശ്ലീഹന്മാരും പിതാക്കന്മാരും ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വേദ പുസ്തകത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വേദ പുസ്തകവും ഇന്നത്തെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് ബൈബിളിനേക്കാൾ സെപ്റ്റജിന്റിനോടുത്തതായിരുന്നു. പുതിയനിയമത്തിലും ഈ 14 പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള പല ഉദ്ധരണികളും (allusions) ഉണ്ട് (ഉദാഹരണം: വി. യാക്കോബ് 1:9, ഹെബ്രായ ലേഖനം 11:35-36; 1:3, വി. മത്തായി 27:43; എഫെസ്യർ 6:11, 13; 2 കോരി 5:4; റോമർ 1:20-32). പിതാക്കന്മാർ ഈ 14 പുസ്തകങ്ങളിൽ പലതിനെയും ദൈവവചനമായി ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്. സുന്നഹദോസുകളും ഇവയെ അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്.

പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് നവീകരണത്തോടു കൂടി മാത്രമാണ് ഈ പുസ്തകങ്ങൾ വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്നും പുറന്തള്ളപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങിയത്. ലൂഥറിനെതിരായി വാദിച്ചവർ പലപ്പോഴും ഈ പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഉദ്ധരണികൾ ഉപയോഗിച്ചു. അതിന് മറുപടി പറയാൻ ഈ പുസ്തകങ്ങളെ പുറന്തള്ളുകയല്ലാതെ മറ്റു മാർഗ്ഗമില്ലാതിരുന്നതാണ് കാരണം. അതുപോലെ പുതിയനിയമത്തിലെ വി. യാക്കോബിന്റെ ലേഖനത്തെയും പുറന്തള്ളുവാൻ ലൂഥർ ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും സാധിച്ചില്ല. എങ്കിലും പഴയ നിയമത്തിൽ അനുണ്ടായിരുന്ന പുസ്തകങ്ങളെ തീരെ പുറന്തള്ളുവാൻ ലൂഥറിന് പ്രയാസമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ലൂഥർ 1534-ൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത ജർമ്മൻ ബൈബിളിൽ താഴെ കാണുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ “തിരുവെഴുത്തുകൾക്ക് സമമല്ലെങ്കിലും വായിക്കുവാൻ നല്ലതും പ്രയോജനകരങ്ങളുമായ പുസ്തകങ്ങൾ” എന്ന ശീർഷകത്തിൽ പഴയനിയമത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ വേറൊരു വിഭാഗമായി കൂട്ടിച്ചേർത്തു: സ്റ്റേമുന്റെ ജ്ഞാനം, ബാരാസീറാ, യൂദീത്ത്, തോബീത്, മക്കാബ്യരുടെ പുസ്തകങ്ങൾ, എസ്തേറിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ, ദാനിയേലിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ, മനാസ്സെയുടെ പ്രാർത്ഥന.

ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള ആദ്യ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് ബൈബിളുകളിലും ഈ പുസ്തകങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഇവയില്ലാതെയുള്ള പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് ബൈബിൾ ആദ്യം പുറത്തിറങ്ങിയത് പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് നവീകരണത്തിന് നൂറു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം 1629-ലായിരുന്നു. എന്നാൽ അത് പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെ ഇടയിൽ പ്പോലും വലിയ കോളിളകമുണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ട് വീണ്ടും അത് ചേർത്തുള്ള ബൈബിളുകൾ തന്നെ അച്ചടിക്കേണ്ടതായി വന്നു.

പൊതുവെ ഈ പുസ്തകങ്ങളില്ലാത്ത വേദപുസ്തകം പ്രചാരത്തിലായത് ഫണ്ടമെന്റലിസ്റ്റ് (Fundamentalist) പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഫലമായി 1927-നു ശേഷം മാത്രമാണ്. ബൈബിൾ സൊസൈറ്റിയുടെയും പശ്ചാത്തലം ഈ അടുത്തകാലം വരെ ഫണ്ടമെന്റലിസമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അത് കുറേശ്ശെ മാറിത്തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ 14 പുസ്തകങ്ങളും ചേർന്നുള്ള വേദപുസ്തകം ഈയിടെ (1970-കളിൽ) ചില രാജ്യങ്ങളിലൊക്കെ അടിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. മലയാളത്തിൽ അങ്ങിനെയൊരു പുസ്തകം ഉണ്ടാകുന്നതിന് ഇപ്പോഴും ഫണ്ടമെന്റലിസ്റ്റ് മനസ്ഥിതിയുള്ളവരാണ് തടസ്സമായി നിൽക്കുന്നതെന്ന് അറിയുന്നു.

□ ശിശുസ്നാനമല്ലാതെ വേറൊരു സ്നാനമുണ്ടോ? വി. യോഹ. 1:12-ന്റെ ഉദ്ദേശ്യം എന്താണ്?

◆ മാമ്മോദീസാ ഒന്നേയുള്ളൂ എന്ന് നാം വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ ഏറ്റുചൊല്ലുന്നു. ശിശുസ്നാനമെന്നും പ്രായപൂർത്തിയായവരുടെ സ്നാന

മെന്നും, പരിശുദ്ധാത്മ സ്നാനമെന്നും സഭ വേർതിരിച്ചിട്ടില്ല. സഭയുടെ വിശ്വാസം വേദപുസ്തകം നോക്കിയുണ്ടാക്കിയതല്ല, കർത്താവും അപ്പസ്തോലന്മാരും പഠിപ്പിച്ചതനുസരിച്ച് ഉള്ളതാണ്.

വി. യോഹന്നാൻ 1:12-ന്റെ അർത്ഥം; യഹൂദരെ തന്റെ സ്വന്തം ജനമായി സ്വീകരിച്ചു ദൈവം അവരുടെയിടയിൽ മനുഷ്യനായി വന്നപ്പോൾ അവർ പൊതുവെ സ്വീകരിച്ചില്ല; എന്നാൽ അവരിൽ ചിലർ തന്നിൽ വിശ്വസിച്ചു മാമ്മോദീസാ ഏറ്റുമുലം യഥാർത്ഥ ദൈവപുത്രന്മാരായിത്തീർന്നു. ക്രിസ്തുവിനെ ഒരു ഗുരുവായി സ്വീകരിക്കുകയും എന്നാൽ മാമ്മോദീസാ ഏല്ക്കുവാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്ത യഹൂദന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. അവർ യാക്കോബിന്റെ സന്തതിയാണെന്നും തങ്ങളുടെ മാനുഷിക പിതാവിൽ നിന്നുള്ള ജനനം മൂലം (യോഹ. 1:13) വാഗ്ദത്ത പുത്രന്മാരാണെന്നും അഭിമാനിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ വിശ്വസിച്ചു മാമ്മോദീസാ മുങ്ങിയ യഹൂദൻ മാത്രമേ ദൈവപുത്രനായി ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയുള്ളൂ എന്നാണ് വി. യോഹന്നാൻ 1:11-13 ന്റെയും 3-ാം അദ്ധ്യായത്തിലുള്ള നിരീക്ഷണമോസുമായിട്ടുള്ള സംവാദത്തിന്റെയും അർത്ഥം. നിരീക്ഷണമോസ് കർത്താവിനെ നല്ല ഗുരുവായി സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറായിരുന്നു; പക്ഷേ വെള്ളത്തിൽ നിന്നും ആത്മാവിൽ നിന്നുമുള്ള വീണ്ടും ജനനമാകുന്ന മാമ്മോദീസാ ഏറ്റാൽ യഹൂദ സഭയിൽ നിന്ന് പുറന്തള്ളപ്പെടുമെന്നുള്ള ഭയം കൊണ്ട് അതേൽക്കാതെ കഴിച്ചു കൂട്ടുവാൻ ശ്രമിച്ചു.

☐ ആരാധനകളിൽ മെഴുകുതിരി ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്?

◆ മൂന്ന് സാരങ്ങൾ ഇവയാണ്. 1) ഒരു വെളിച്ചത്തിൽ നിന്നും കൊളുത്തുന്ന മറ്റ് വെളിച്ചങ്ങൾ എന്ന്. അതായത് പ്രകാശമായ ദൈവത്താൽ പ്രകാശിതരായ തന്റെ സൃഷ്ടികൾ ചുറ്റും നിന്ന് തന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു എന്ന്.

2) മറ്റുള്ളവരെ സേവിക്കുവാൻ വേണ്ടി തന്നത്താൻ കത്തിയെരിഞ്ഞ് ഇല്ലാതെയായിത്തീരുന്ന മെഴുകുതിരി ക്രിസ്തീയ പരിത്യാഗത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്.

3) പല തേനീച്ചകളുടെ മെഴുകുകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന മെഴുക് പല മനുഷ്യരെ ഒരുമിച്ച് ചേർത്ത് ദൈവവെളിച്ചം കൊളുത്തി ഒന്നാക്കിയെടുക്കുന്ന സഭയുടെ പ്രതീകമാണെന്ന് ചിലർ പറയുന്നു. വളരെ പ്രാചീനമായ ഒരു വിശദീകരണമാണോ ഇതെന്നു സംശയമുണ്ട്.

☐ സഭാപാരമ്പര്യം എന്നാൽ എന്താണ്?

◆ പ. പിതാക്കന്മാർ പഠിപ്പിക്കുന്നത് സഭയിൽ പാരമ്പര്യം എന്നൊന്നുണ്ടെന്നും, അത് കർത്താവിൽ നിന്നും ശിഷ്യന്മാരിൽ നിന്നും ഉരുവിട്ടിട്ടുള്ളതും പരിശുദ്ധാത്മാവ് മൂലം നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നതുമാണ് എന്നാണ്.

□ വി. കുർബ്ബാനയും ദൈവരാജ്യാനുഭവവും തമ്മിൽ എന്ത് ബന്ധമാണുള്ളത്?

◆ ദൈവരാജ്യാനുഭവം എന്നു പറയുന്നത് മാലാഖമാരും സ്വർഗീയ സേനകളും വാങ്ങിപ്പോയ വിശ്വാസികളും ചേർന്നുള്ള ദൈവിക സമൂഹത്തിലെ അംഗങ്ങളായി തീരുകയെന്നുള്ളതും, മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ക്രിസ്തുവിനോട് ശാരീരികമായും ആത്മികമായും ഐക്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണല്ലോ പ്രധാനമായും. ഇവ രണ്ടുമാണ് കുർബ്ബാനയിലുള്ള അനുഭവം.

□ യേശുക്രിസ്തു ക്രൂശിൽ കിടന്നപ്പോൾ “ദൈവമേ, ദൈവമേ എന്നെ കൈവിട്ടതെന്ത്” എന്ന് ഉച്ചരിക്കുവാൻ കാരണമെന്ത്? സർവ്വശക്തനായവൻ അങ്ങനെ ഉച്ചരിക്കണമെന്നായിരുന്നുവോ?

◆ മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ പാപഭാരം മുഴുവൻ ചുമക്കുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ, പാപത്തിന്റെ ഫലമായ ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള വേർപാടുക കൂടെ അനുഭവിച്ചറിയാതെ അത് സാധ്യമല്ല. തന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ തന്റെ ശക്തിയെ താൻ തന്നെ പരിമിതപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണ് പ്രവർത്തിച്ചതും ജീവിച്ചതും. മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ പാപം മൂലം മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ പിതാവാം ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള വേർപാട് താൻ അനുഭവിച്ചതുകൊണ്ടാണ് തനിക്ക് 22-ാം സങ്കീർത്തനത്തിന്റെ ആദ്യ വാക്യമായ ആ വചനം ഉച്ചരിക്കേണ്ടി വന്നത്. സർവ്വശക്തനെന്ന നിലയിൽ മരിക്കുന്നതും കഷ്ടമനുഭവിക്കുന്നതും ആവശ്യമായിരുന്നില്ലല്ലോ. നമുക്ക് വേണ്ടിയാണ് താൻ ഇതെല്ലാം അനുഭവിച്ചതും ഉച്ചരിച്ചതും.

4

□ “ദൈവരാജ്യം കാണുവോളം മരണം ആസ്വദിക്കാത്തവർ ചിലർ ഇവിടെ നിൽക്കുന്നവരിൽ ഉണ്ട്. സത്യം എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു” (ലൂക്കോസ് 9:27). ആരാണിത്?

◆ വി. പത്രോസും വി. യോഹന്നാനും വി. യാക്കോബും തന്നെ (ലൂക്കോസ് 9:28-36). അവർ ദൈവരാജ്യം കണ്ടതു മലമുകളിൽ തിരുമുഖം പ്രശോഭിച്ച് പ്രകാശമയനായ ക്രിസ്തുവിനേയും മോശയേയും ഏലിയായേയും അഭിമുഖീകരിച്ചപ്പോൾ തന്നെയായിരുന്നുവെന്ന് ലൂക്കോസ് 9:27-നെ തുടർന്നുള്ള വേദഭാഗം കൊണ്ടു കാണാം.

❑ ചിലർ പറയുന്നു, 2000 വർഷങ്ങൾക്കകം ക്രിസ്തു വരുമെന്ന്. ഇതു ശരിയോ?

◆ പുത്രനു പോലും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ആ കാര്യങ്ങൾ അറിയാവുന്നവരാണ് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നത്.

❑ ആരാധനകൾ പൂർണ്ണമായി മലയാളീകരിക്കുവാൻ വല്ല തടസ്സവുമുണ്ടോ?

◆ സാങ്കേതിക തടസ്സങ്ങളൊന്നുമില്ല. എന്നാൽ കുർബ്ബാനയിൽ നമ്മുടെ ഗ്രഹണത്തിനതീതങ്ങളായ സംഗതികളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതിനാൽ ചില ഭാഗങ്ങൾ അന്യഭാഷകളിലാകുന്നതുകൊണ്ട് ദോഷമൊന്നുമില്ല; പ്രയോജനമുണ്ടു താനും.

❑ ഇന്നു സഭയിലുള്ള പൗരോഹിത്യം അഹറോന്റേതാണോ, മൽക്കി സഭേക്കിന്റേതാണോ?

◆ രണ്ടുമല്ല; കർത്താവായ യേശുമിശിഹായുടേതാണ്. അഹറോന്റെയും മൽക്കിസഭേക്കിന്റെയും സാദോക്കിന്റെയും എല്ലാം പട്ടതങ്ങൾ, നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പൂർണ്ണപട്ടതത്തിന്റെ നിഴലും മുൻകുറിയുമായിരുന്നു. സഭയ്ക്കുള്ളത് പഴയനിയമത്തിലെ പട്ടതമല്ല; കർത്താവിന്റെ പട്ടതമാണ്.

❑ വി. യോഹന്നാൻ കർത്താവിനു പട്ടതം കൊടുത്തത് എപ്പോൾ, എവിടെ വെച്ച്; മാമ്മോദീസായോടു കൂടെയെങ്കിൽ അതു സ്നാനം ഏല്ക്കുന്ന ഏവർക്കുമുള്ളതല്ലേ?

◆ പട്ടം എന്നു പറയുന്നത് പൗരോഹിത്യം മാത്രമല്ല, പൗരോഹിത്യം എന്നതു ബലിയർപ്പിപ്പാനുള്ള അധികാരമാണ്. കർത്താവിന് പൗരോഹിത്യവും രാജത്വവും പ്രവാചകത്വവുമുണ്ട്. ഇത് മൂന്നും കൂടെ കൂടുന്നതാണ് ക്രിസ്തീയ പട്ടം. മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത കർത്താവിനു ഈ മൂന്നു സ്ഥാനങ്ങളുടെയും പൂർണ്ണത നൽകപ്പെട്ടത്, യോഹന്നാൻ യൂർദ്ദാൻ നദിയിൽ വെച്ച് തന്നെ മാമ്മോദീസാ മുക്കിയ അവസരത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് പ്രാവ് രൂപത്തിൽ കർത്താവിന്മേൽ ആവസിക്കുകയും, മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത യേശുവിനെ, പിതാവ് തന്റെ പുത്രനായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്ത അവസരത്തിലാണ്.

ഈ പട്ടത്തിൽ സഭ മുഴുവൻ ഒരുമിച്ച് പങ്കുകാരാകുന്നു. ക്രിസ്തുവിനുള്ള പട്ടം ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമായ സഭയ്ക്കുമുണ്ട്. എന്നാൽ സഭയിൽ പൗരോഹിത്യവും രാജത്വവും പ്രവാചകത്വവും കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നയാളും, മഹാപൗരോഹിതനും നല്ല ഇടയ

നുമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയിലുള്ള സാന്നിധ്യത്തിന്റെ കൗദാശിക പ്രതിഭാസവുമാണ് എപ്പിസ്കോപ്പായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായ പട്ടക്കാരനും.

(1969)

5

□ പെരുന്നാളുകളുടെ പട്ടികയിലും (കർക്കടകം 5) “ഞാൻ പിഴയാളി” യിലുമൊക്കെ കാണുന്നത് 72 അറിയിപ്പുകാരെയാണ്. അറിയിപ്പുകാരനായ മാർ ആദായി (തുലാം 1) ഈ കൂട്ടത്തിൽപെടുമോ?

ഫാ. കെ. വി. വർഗീസ് കോതമംഗലം

◆ ലൂക്കോസ് 10:1-ൽ കർത്താവ് ദൈവരാജ്യസന്ദേശം അറിയിക്കുവാനായി 72 പേരെ, ഈരണ്ടായി തനിക്കു മുന്പാകെ അയച്ചതായി കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. അവരെയാണ് 72 അറിയിപ്പുകാർ എന്ന് പറയുന്നത്. കിഴക്കൻ സിറിയയിലും മറ്റും സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച ആദായി “ശ്ലീഹാ” യും ഈ 72-ൽ പെടുന്നു.

□ വി. യോഹന്നാൻ 1:29-30-ൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഇറങ്ങി വസിക്കുന്നത് കാണുകയും “ഇവൻ ദൈവപുത്രൻ തന്നെ” എന്ന് സാക്ഷ്യം പറയുകയും ചെയ്ത യോഹന്നാൻ മാംദാനാ പിന്നെയെത്തിനാണ് വി. മത്തായി 11:3-ൽ “വരുവാനുള്ളവൻ നീയോ, ഞങ്ങൾ മറ്റൊരുവനെ കാത്തിരിക്കണമോ?” എന്നു ചോദിക്കുന്നത്.

കെ. എം. മാത്യു വാഴൂർ

◆ മിശിഹാ വന്നാൽ ഉടനെ ദൈവരാജ്യം സ്ഥാപിതമാകുമെന്നും ദൈവശത്രുക്കൾ നിഷ്കാസിതരാകുമെന്നുമായിരുന്നു ഇസ്രായേലിൽ പലരുടേയും വിശ്വാസം. യോർദ്ദാനിലെ മാമ്മോദീസായ്ക്കുശേഷം അധികം താമസിയാതെ ദൈവരാജ്യം കാണാമെന്ന് യോഹന്നാനും പ്രതീക്ഷിച്ചെങ്കിലും, ദൈവരാജ്യശത്രുക്കൾ തന്നെ തടവിലിടുകയാണുണ്ടായത്. അവസാന ന്യായവിധി ഉടനെ ഉണ്ടാകുമെന്നും താൻ തടവിൽ നിന്നും മോചിതനാകുമെന്നും യോഹന്നാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചു കാണണം. അതു നടക്കാതായപ്പോൾ മിശിഹാരാജാവ് യേശു തന്നെയാണോ എന്നു സംശയമുണ്ടാവുക മനുഷ്യസഹജമാണല്ലോ.

□ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുമിശിഹാ നമുക്കുവേണ്ടി എത്ര സഭകൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്? സഭകളുടെ തലവൻ ആര്? സഭയെ സ്ഥാപിച്ചത് എവിടെ? നമ്മുടെ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ “കാതോലിക്കവും

ശ്ലൈഹികവും ഏകവും വിശുദ്ധവുമായ തിരുസഭയിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു” എന്നുള്ളതിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥം എന്താണ്? യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭ ഏത്?

കെ. വർഗീസ്, ബാംഗ്ലൂർ-22

◆ കർത്താവ് സഭയെന്നേ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അതിന്റെ തലവനും കർത്താവ് തന്നെ (കൊലോ. 1:18, എഫേ. 1:22). സഭയെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളത്, തന്റെ സ്വന്തം ശരീരത്തിന്മേലും (വി. യോഹന്നാൻ 2:21, 1 കൊരി. 3:11) അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെമേലും പ്രവാചകന്മാരുടെമേലും (എഫേസ്യ 2:20) ആണ്. കാതോലികം എന്നു വെച്ചാൽ സാർവത്രികം-യഹൂദനേയും യവനനേയും ജീവനുള്ളവരേയും മരിച്ചവരേയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നത് എന്നർത്ഥം. ശ്ലൈഹികം-അപ്പോസ്തോലിക വിശ്വാസവും അപ്പോസ്തോലികാടിസ്ഥാനവും പാരമ്പര്യവുമുള്ള സഭ. ഏകം - ഈ ലോകത്തിൽ എത്രതന്നെ വിഭാഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്നാലും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം ഒന്നല്ലാതെ രണ്ടുണ്ടാകുവാൻ സാധ്യമല്ലല്ലോ. വിശുദ്ധം - ദൈവതിരുനിവാസത്തിനായി മാറ്റിവെയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അവസാന ദിവസത്തിൽ സർവ്വകളങ്കങ്ങളിൽ നിന്നും ന്യൂനതകളിൽ നിന്നും ശുദ്ധീകൃതമാകാനുള്ളത്, ഇവിടെ ആ വരുവാനുള്ള വിശുദ്ധ ജീവിതം പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് എന്നർത്ഥം. ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയുടെ സത്യപാരമ്പര്യ വിശ്വാസാചാരങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ വളരെയധികം വ്യത്യാസം കൂടാതെ പുലർത്തിക്കൊണ്ടുപോന്നിട്ടുള്ളത് ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളാണെന്നു നാം വിശ്വസിക്കുന്നു.

□ ജന്തുക്കൾക്ക് മനുഷ്യരപ്പോലെ ആത്മാവുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ എങ്ങനെ പരീക്ഷിച്ചറിയാം?

എ. വി. മാത്യു കണ്ണംകോട്

◆ മനുഷ്യസൃഷ്ടിയും മറ്റു ജീവികളുടെ സൃഷ്ടിയും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. മനുഷ്യനിൽ മാത്രമേ ദൈവനിശ്ചിതമുള്ളൂ. ഈ ദൈവനിശ്ചിതത്തിനാണ് ആത്മാവെന്നു പറയുന്നത് (ഉല്പ. 2:7).

□ വരവിന്റെ സമയം പിതാവല്ലാതെ ആരും, സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൂതന്മാരും പുത്രനും കൂടി അറിയുന്നില്ലെന്നു പറയുന്നതെങ്ങനെ?

എ. വി. മാത്യു

◆ മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ദൈവപുത്രൻ മനുഷ്യസഹജമായ പല പരിമിതികളേയും സ്വയം സ്വീകരിച്ചു. രണ്ടാമത്തെ എഴുന്നള്ളത്തിന്റെ സമയം എപ്പോഴാണെന്ന് ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തുവാൻ ഇന്നും ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടി

രിക്കുന്നവർ, മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത കർത്താവിനു പോലും ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരറിവാണു് ഉണ്ടെന്നു നടിക്കുന്നത്. ന്യായവിധിയുടെ ദിവസം എന്നാണെന്ന് വി. ത്രിത്വത്തിനറിയാം; എന്നാൽ തന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെ ശക്തിയെ മാറ്റി വെച്ച് മനുഷ്യനായ ക്രിസ്തുവിനത് അറിഞ്ഞുകൂടാതിരുന്ന എന്ന് കർത്താവ് തന്നെ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

(മെയ് 1969)

6

□ ചരിത്രത്തിൽ എവിടെയോ ജീവിച്ചു മരിച്ച യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവൃത്തി എപ്രകാരമാണ് എന്നെ രക്ഷിക്കുന്നത്?

കെ. പി. ജോൺ, കോട്ടയം

◆ ഞാൻ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് നിത്യജീവന്റെ അടിസ്ഥാനമായ യേശുവിന്റെ ശരീരത്തിലെ അംഗമായിത്തീരുന്നതു മൂലമാണ്. ആ ശരീരം, അതായത്, സഭ, പരസ്യമായി രൂപമെടുത്തത് 19 ശതാബ്ദക്കാലം മുൻപലസ്തീൻ രാജ്യത്തെ യറൂശലേം പട്ടണത്തിൽ വച്ചായിരുന്നു. ആ കാലത്തും ആ സ്ഥലത്തും ജനിച്ച് ജീവിച്ചു മരിച്ചുയിർത്തെഴുന്നേറ്റ യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവൃത്തി മൂലമാണ് സഭ പെന്തിക്കോസ്ത് പെരുന്നാളിൽ രൂപമെടുത്തത്.

ഇന്നിവിടെയുള്ള ഞാനും അന്നവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ക്രിസ്തുവും തമ്മിൽ ബന്ധം സ്ഥാപിതമാകുന്നത് വിശ്വാസം കൊണ്ടു മാത്രമോ, അല്ലെങ്കിൽ ദൈവവചനം കേൾക്കുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമോ അല്ല. പിന്നെയോ, വിശ്വാസമുള്ള സഭ വിശ്വാസപൂർവ്വം ദൈവവചനം പ്രസംഗിച്ച് മാമ്മോദീസാ മൂലം എന്നെ സഭാംഗമാക്കിത്തീർത്തതു കൊണ്ടും, ആ സഭയിൽ അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്ന ദിവ്യബലി മൂലം ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തിലും ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിലും പങ്കുകാരനായിത്തീരുന്നതുകൊണ്ടാണ്. ദൈവവചനം കേൾക്കുന്നതിനും കുർബ്ബാന അനുഭവിപ്പാനും എനിക്കിന്നു സാധിക്കുന്നത് സഭ അന്നു മുതൽ ഇന്നു വരെ നിലനിന്നു പോകുന്നതുകൊണ്ടാണ്.

സമയ കാല പരിമിതികൾക്കുള്ളിലുള്ള സഭയാണ് അന്ന് അവിടെ ജീവിച്ച ക്രിസ്തുവും, ഇന്ന് ഇവിടെ ജീവിക്കുന്ന എന്നെയും തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നത്. എന്തെന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഇവിടെയുള്ള സഭയിൽ വസിക്കുന്നവനായ കർത്താവ് തന്നെയാണ് തന്റെ പരിശുദ്ധാത്മ ദാനത്താൽ അന്ന് അവിടെ നടന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്ഷണു പ്രവൃത്തികളിൽ പങ്കാളിയാകുന്നത്.

□ രക്ഷയ്ക്ക് ഞാൻ തന്നെ അദ്ധ്വാനിക്കുകയും ഫലസിദ്ധിക്കായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടോ?

കെ. പി. ജോൺ, കോട്ടയം

◆ നാം എത്ര തന്നെ അദ്ധ്വാനിച്ചാലും പ്രവർത്തിച്ചാലും നമ്മെത്തന്നെ രക്ഷിപ്പാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല. മരണത്തിന്റെയും പാപത്തിന്റെയും കരാള ഹസ്തങ്ങളിൽ നിന്ന് വിമുക്തി പ്രാപിക്കുകയെന്നത് നമ്മുടെ മാനുഷികമായ കഴിവിനതീതമാണ്. മനുഷ്യരെ രക്ഷിപ്പാൻ മനുഷ്യന് കഴിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ ദൈവം മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ലായിരുന്നല്ലോ.

രക്ഷ, അഥവാ പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും അടിമത്വത്തിൽ നിന്നുള്ള മോചനം ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാണ്. ആ ദാനം സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവുപോലും തരുന്നത് ദൈവമാണ്. എന്നാൽ മനുഷ്യൻ സ്വതന്ത്ര സൃഷ്ടിയായതുകൊണ്ട്, നമ്മുടെ സഹകരണവും പ്രതികരണവും കൂടാതെ ദൈവം നമ്മെ രക്ഷിക്കുന്നില്ല. സഭയുടെയും വിശ്വാസിയുടെയും പ്രവർത്തനം ദൈവദാനത്തെ ഓരോ വിശ്വാസിയുടെയും ജീവിതത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിന് ആവശ്യം തന്നെ. പക്ഷേ ആ പ്രവർത്തനം കൊണ്ടല്ല രക്ഷയുണ്ടാവുന്നത്. പ്രത്യുത ദൈവത്തിന്റെ അത്ഭുതാവഹമായ ദാനം മൂലമത്രേ.

(1967 ഒക്ടോബർ)

7

□ ആരാധനയിൽ ധൂപം വീശുന്നതിന്റെ സാരം എന്ത്? ധൂപക്കുറി എന്തിനെ കാണിക്കുന്നു?

സാനാമ്മ പോൾ കടാതി

◆ ധൂപാർച്ചനം ഒരു ബലിയർപ്പണം പോലെയാണ്. പുറപ്പാട് പുസ്തകം 30-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ധൂപാർച്ചനത്തിനായി ഒരു പ്രത്യേക ബലിപീഠമുണ്ടാക്കുവാൻ മോശയോട് ദൈവം കല്പിക്കുന്നതായി കാണാം. രാവിലെയും വൈകിട്ടും എന്നാലും ധൂപം അർപ്പിക്കണമെന്ന് പുരോഹിതനായ അഹറോനോട് ദൈവം ആജ്ഞാപിക്കുന്നു (30:7-8). ഈ പഴയനിയമ പാരമ്പര്യം സഭയിൽ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടു പോരുന്നതിന് രണ്ട് അർത്ഥമുണ്ട്. ഒന്നാമത്, സഭാമക്കളുടെ സൽപ്രവൃത്തികളാകുന്ന സുഗന്ധധൂപത്തെ പ്രാർത്ഥനയോടൊന്നിച്ച് നാം ദൈവത്തിന് സമർപ്പിക്കുന്നതിന്റെ പ്രതീകം. രണ്ടാമത്, സഭയിലുള്ള വാങ്ങിപ്പോയ വിശുദ്ധന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥനയാകുന്ന ധൂപം (Rev. 8:3-4) ജീവിച്ചിരിക്കു

നവരായ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയോടൊരുമിച്ച് ദൈവത്തിങ്കലേക്കുയരുന്നതിന്റെ പ്രതീകം. ധൂപക്കുറ്റി സഭയുടെ പ്രതീകമാണ്. അത് വീശുമ്പോൾ സഭയിലെ വാങ്ങിപ്പോയവർ നമ്മോടൊന്നിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് നാം ഓർക്കണം.

☐ സംഖ്യാ പുസ്തകം 35-ലെ 'സങ്കേതനഗര'ത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു ചെറു വിവരണം തരാമോ?

സാരാമ്മ മാണി കടാതി

◆ മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണം നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് മുമ്പ് തന്നെ ഒരാൾ മറ്റൊരാളെ വധിച്ചാൽ വധിക്കപ്പെട്ടവന്റെ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ടവർ വധിച്ചവന്റെയോ, അവനു സ്വന്തക്കാരായ ഒരാളുടെയോ ചോര നിലത്തൊഴിക്കണമെന്നായിരുന്നു നിയമം. ഇതിനാണ് "രക്തപ്പക" എന്ന് പറയുന്നത് (സങ്കീർത്തനം 51:14). ആദ്യ പുസ്തകം 9:6-ൽ കാണുന്ന തത്വമാണിതിനടിസ്ഥാനം. അതുകൊണ്ട് ഒരാൾ കുലപാതകക്കുറ്റം ചെയ്തു പോയെങ്കിൽ ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ അവനെ ആരെങ്കിലും കൊല്ലുവാൻ വരും. അങ്ങനെ തങ്ങളെ കൊല്ലുവാൻ വരുന്നവരിൽ നിന്നും പലായനം ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഒരു സങ്കേതനഗരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ പിന്നെ ഭയപ്പെടേണ്ട. അവിടെവെച്ച് ഒരാൾക്ക് മറ്റൊരാളെ കൊല്ലുവാൻ അധികാരമില്ല. എന്നാൽ സങ്കേതാർത്ഥിയെ പിടിച്ച് വേണ്ടുന്ന അന്വേഷണങ്ങൾക്കു ശേഷം കൊലപാതകം ചെയ്യപ്പെട്ടവന്റെ ആളുകളുടെ കയ്യിൽ കൊടുക്കുകയെന്നുള്ളത് ചിലപ്പോഴൊക്കെ സങ്കേതനഗരക്കാർ ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു.

☐ മത്തായി 27:9-10-ൽ പറയുന്ന യെരമ്യാ പ്രവാചകന്റെ വചനം എവിടെയാണ് കാണുന്നത്?

ടി. പി. മാണിക്കുഞ്ഞ് കടാതി

◆ യെരമ്യാ പ്രവാചകൻ 30 താലന്തിനെപ്പറ്റി പറയുന്നതായി ഇപ്പോഴത്തെ നമ്മുടെ വേദപുസ്തകത്തിലില്ല. എന്നാൽ ഇന്നു നമ്മുടെ കൈവശമുള്ള പഴയനിയമം ക്രിസ്തുവിന് ശേഷം പത്താം ശതാബ്ദത്തിലെ ഒരു രേഖയിൽ നിന്നും പകർത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ നമ്മുടെ വേദപുസ്തകത്തിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രവചനം എവിടെയും കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ വി. മത്തായി ശ്ലീഹാ ഉപയോഗിച്ച യെരമിയാ പ്രവാചകന്റെ പുസ്തകത്തിൽ ഇങ്ങനെയൊരു ഭാഗമുണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം.

ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ വേദപുസ്തകത്തിൽ സെഖര്യാവ് 11:12-13, യെരമ്യാ 32:6-15, 18:2-3 എന്നീ ഭാഗങ്ങൾ നോക്കുക.

□ ഇയ്യോബ് 10:15-ൽ കാണുന്ന “ബീഹോമാത്തു” എന്താണ്?

അമ്മിണി ഐസക്ക് പണ്ടപ്പിള്ളി

◆ ഇന്നില്ലാത്ത ഒരു വലിയ മൃഗം. ആനയുടെയോ ഹിപ്പോപ്പോട്ടാമസിന്റെയോ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടത്.

□ സ്ത്രീകൾ സഭയിൽ മിണ്ടാതിരിക്കട്ടെ എന്നുള്ള വി. പൗലൂസിന്റെ ഉപദേശം വനിതാസമാജത്തേയും ബാധിക്കുമോ? എങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട്?

സാജസ് റാണി കടാതി

◆ പുരുഷന്മാരെ പരസ്യമായി ഉപദേശിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ കോരിന്തിലുണ്ടായിരുന്നു, ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസം വരുന്നതിനു മുമ്പ് തന്നെ. പക്ഷേ, ആ സ്ത്രീകളുടെ പേര് അത്ര നല്ലതല്ലായിരുന്നു. ആ കൂട്ടത്തിൽ ക്രൈസ്തവ സ്ത്രീകളും എണ്ണപ്പെടാതിരിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ശ്ലീഹാ ഇങ്ങനെ ഉപദേശിച്ചത്. “സഭ” എന്നു പറയുന്നത് കർത്തൃദിവസത്തിലെ പരസ്യാരാധനയ്ക്കായി വന്നുകൂടുന്ന സംഘത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. വനിതാ സമാജയോഗത്തെ ഇത് ബാധിക്കയില്ല.

□ ‘നസറായൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും’ എന്ന് പ്രവാചകൻ മുഖാന്തിരം അരുളിച്ചെയ്തത് മത്തായി 2:23. ഏതു പ്രവാചകന്റെ വചനമാണിത്?

ടി. എം. പോൾ കടാതി

◆ വി. മത്തായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വേദപുസ്തകത്തെപ്പറ്റി ഇപ്പോഴും നമുക്ക് വലിയ പിടിപ്പൊന്നുമില്ല. ന്യായാധിപരുടെ പുസ്തകം 13:5-7 നോക്കുക.

□ കർത്തൃപ്രാർത്ഥനയിൽ കാണുന്ന ‘ആഹാരം’ എന്ന പദപ്രയോഗം ശരിയാണോ? ഇതിന്റെ അർത്ഥം “സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിവന്ന അപ്പമോ?” അതോ ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളോ?

ടി. എം. വർഗീസ് തോട്ടപ്പാട്ടുകുടി

◆ ഗ്രീക്ക്പദം “Artos” ആണ് (മത്തായി 6:11, ലൂക്കോസ് 11:13). അതിനർത്ഥം “അപ്പം” എന്നാണ്. എന്നാൽ അപ്പം എന്ന വാക്കിന് ആഹാരം എന്നും അർത്ഥമുണ്ട്. “എന്റെ ചോറു മുടക്കല്ലേ” എന്നു പറഞ്ഞാൽ എന്റെ ‘ആഹാരം മുടക്കല്ലേ’ എന്നാണല്ലോ അർത്ഥം. അതുപോലെ.

അപ്പത്തിന്റെ വിശേഷണമായി ചേർത്തിരിക്കുന്ന “Epiovsion” എന്ന പദമാണ് കൂടുതൽ പ്രശ്നാത്മകം. “ദൈവനംദിനമുള്ള” എന്ന അർത്ഥമാണ് നാം ഊഹിക്കുന്നത്. പക്ഷേ ഇത് സാധാരണ പ്രയോഗത്തിലുള്ള പദമല്ല. അതുകൊണ്ട് ജെറോമിന്റെ ലത്തീൻ ഭാഷയിൽ Super

substantial എന്ന് തർജ്ജിമ ചെയ്തു. ഈ പദത്തിന് “പദാർത്ഥോപരിയായ” അല്ലെങ്കിൽ “ആത്മീയമായ” എന്ന് അർത്ഥം കൊടുത്തിട്ടാണ് ഇത് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിവന്ന അപ്പമായ കർത്താവിനെക്കുറിച്ചാണെന്ന് ചിലർ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത്. “ദൈവംദിനാഹാരം” എന്ന വിവർത്തനമാണ് കുറെക്കൂടി സ്വാഭാവികമായിട്ടുള്ളത്.

☐ സങ്കീർത്തനത്തിൽ കാണുന്ന സേലാ എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്ത്? നിത്യവായനയ്ക്ക് അത് ഉപയോഗിക്കണമോ?

ആലീസ് ജേക്കബ് തൊടുപുഴ

◆ അർത്ഥം ഇതുവരെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. “നിശ്ശബ്ദധ്യാനം” എന്നാണർത്ഥമെന്ന് ഒരു കൂട്ടരും, അതല്ല മനുഷ്യർ നിശ്ശബ്ദരായിട്ട് സംഗീതോപകരണങ്ങളുടെ സല്ലാപം മാത്രം നടക്കുവാനുള്ള സമയമാണെന്ന് മറ്റൊരു കൂട്ടരും ഊഹിക്കുന്നു. ഏതായാലും വായനയിൽ ഇത് കൂട്ടിവായിക്കേണ്ടയാവശ്യമില്ല.

☐ കൊലോസ്യർ 4:10-ൽ കാണുന്ന ബർന്നബാസിന്റെ മച്ചനൻ മർക്കോസ് തന്നെയാണോ സുവിശേഷ രചയിതാവ്?

എം. അബ്രഹാം വാഴമുട്ടം

◆ അതെ (പുറപ്പാട് 12:12, 25, 13:6, 13, 15:36-37, 1 പത്രോസ് 5:13, ഫിലോ. 24, 2 തിമോ. 4:11).

☐ വി. യോഹന്നാൻ 20:17-ൽ മഗ്ദലക്കാരി മറിയാമിനെ തന്നെ തൊടുവാൻ കർത്താവ് അനുവദിച്ചില്ല. “ഞാൻ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പോയിട്ടില്ല” എന്ന കാരണവും പറയുന്നു. 20:27-ൽ തോമാ ശ്ലീഹായോടു തൊടുവാൻ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനിടയ്ക്ക് കർത്താവ് പിതാവിന്റെയടുക്കൽ പോയി വന്നുവെന്നാണോ ഇതിന്റെ അർത്ഥം?

പി. സി. ജോൺ പഴഞ്ഞി

◆ അല്ല. മഗ്ദലമറിയം കർത്താവിനെ നഷ്ടപ്പെട്ടതിന് ശേഷം തിരിയെ കിട്ടിയതിന്റെ സന്തോഷംകൊണ്ട് തന്റെ കാലിൽ പിടിച്ച് തന്നെ വിടാതെ നിർത്തിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. തന്നോടു ചേർന്നു നിൽക്കുന്നതിനുള്ള സാഹചര്യമുണ്ടാകുന്നത് താൻ പിതാവിന്റെയടുക്കൽ പോയി പരിശുദ്ധാത്മാവ് വന്ന് സഭയെ രൂപപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ആ സഭാംഗത്വവും പരിശുദ്ധാത്മാവും മൂലം കർത്താവുമായി നിത്യബന്ധം പുലർത്തുവാൻ സാധിക്കുമെന്നാണ് താൻ മറിയാമിനോട് പറഞ്ഞത്. വി. തോമാ ശ്ലീഹായോടുകൂടെ തന്റെ ശാരീരിക പുനരുത്ഥാനത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് കൈ നീട്ടി തൊടുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടത്.

□ വി. വേദപുസ്തകത്തിലെ കാതലായ ഭാഗം ഏതാണ്?

വർക്കി കോട്ടുകോണം ഓടനാവട്ടം

◆ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വചനവും, പ്രവൃത്തിയും അവയുടെ അർത്ഥവും കാണിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ.

□ എസ്തേറിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ ദൈവനാമം ഒരു പ്രാവശ്യം പോലും കാണുന്നില്ലല്ലോ. കാരണമെന്ത്?

◆ ഈ പുസ്തകം എഴുതുന്ന കാലത്ത് യഹൂദന്മാർക്ക് ദൈവതിരുനാമത്തെ എടുത്തുപയോഗിക്കുവാൻ വലിയ ഭയമായിരുന്നു. അത്യാവശ്യമുണ്ടെങ്കിലേ അങ്ങിനെ ചെയ്യൂ. യഹൂദന്മാർക്ക് ദൈവം വിജയം നൽകുന്നതാണ് പ്രതിപാദ്യ വിഷയം. ഈ സംഭവത്തിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായിട്ടാണ് “പൂരീം” എന്ന പെരുന്നാൾ യഹൂദന്മാർ ഇന്നും ഘോഷിക്കുന്നത്. ആ പെരുന്നാളിന്റെ ഉത്ഭവത്തെ വിവരിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമായതുകൊണ്ടു കൂടെയാണ് യഹൂദന്മാർ ഇതിനെ വേദപുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തത്. മാർഗ്രീഗോറിയോസും മാർ അത്താനാസ്യോസും ഈ പുസ്തകത്തെ വേദവിഭാഗമായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ല. ദൈവനാമമില്ലെങ്കിലും ഉപവാസത്തേയും പ്രാർത്ഥനയേയും പറ്റി പറയുന്നുണ്ട്.

(മെയ് 1968)

8

□ “Tomorrow’s World” എന്ന ഒരു മാസികയിൽ അപ്പോസ്തോലപ്രവൃത്തികൾ 20:7-ലെ “അപ്പൊമുറിക്കൽ” കുർബ്ബാനയല്ലെന്നും ഒരു സാധാരണ വിരുന്നു മാത്രമായിരുന്നുവെന്നും പറയുന്നത് ശരിയാണോ?

ജോർജ് വർഗീസ് ഭിലായി

◆ തീർച്ചയായും ശരിയല്ല. “അപ്പൊമുറിക്കൽ” എന്നുള്ളത് കുർബ്ബാനയ്ക്ക് ആദിമസഭയിലുണ്ടായിരുന്ന പേരായിരുന്നു. ആദിമസഭയിൽ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ആദ്യദിവസം കുർബ്ബാന കൂടാതെ സദ്യ നടത്തുകയായിരുന്നു എന്ന് അറിവുള്ളവരാരും പറയുകയില്ല. അ.പ്ര. 20:11-ൽ വേദാഭ്യസന ശുശ്രൂഷയ്ക്കുശേഷം അപ്പൊ മുറിക്കൽ നടത്തിയെന്നു പറയുന്നത് തീർച്ചയായും കുർബ്ബാനയെക്കുറിച്ചു തന്നെയാണ്. ക്രൈസ്തവസഭയുടെ പാരമ്പര്യം അറിയാത്തവർക്ക് വേദപുസ്തകം മനസ്സിലാക്കുവാൻ എത്ര മാത്രം പ്രയാസമാണെന്ന് ഇങ്ങനെയുള്ള ലേഖനങ്ങൾ കൊണ്ടു കാണാം.

□ അതേ മാസികയിൽത്തന്നെ “കർത്താവിന്റെ അത്താഴം” യഹൂദ

ന്മാരുടെ പെസഹായുടെ തുടർച്ചയായിരുന്നതുകൊണ്ട് ആണ്ടിലൊരിക്കൽ മാത്രമേ അപ്പോസ്തോലികസഭയിൽ ഈ “അത്താഴം” നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ എന്ന് പറയുന്നത് ശരിയാണോ?

ജോർജ്ജ് വർഗീസ് ഭിലായി

◆ അല്ല. അപ്പോ. പ്രവൃത്തികൾ 2:42-ൽ ഈ കർമ്മം പതിവായി നടത്തിവന്നിരുന്നതായി പറയുന്നു. 1 കൊരി. 11:18-20-ൽ ആണ്ടിലൊരിക്കൽ കൂടിവരുമ്പോൾ “തിരുവത്താഴം” കഴിക്കുന്ന കാര്യമല്ല പറയുന്നത്? പതിവായി കൂടിവരുമ്പോഴുള്ള കാര്യമാണ്.

□ മൂപ്പന്മാർ എന്ന് തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്ന പദത്തിന് മൂലഭാഷയിൽ വാക്കെന്താണ്? അതിന്റെ അർത്ഥമെന്ത്?

ജോർജ്ജ് വർഗീസ് ഭിലായി

◆ സുറിയാനിയിൽ “കശ്ശീശേ” ഹെബ്രായ ഭാഷയിൽ “സെക്കേനീം” ഗ്രീക്കുഭാഷയിൽ “പ്രെസ്ബീറ്ററോയ്.” ധാരാളം, പ്രായം കൂടുതലുള്ളയാളെന്ന് (അ.പ്ര. 2:17, ഇയ്യോബ് 2:28; 1 തീമോ. 5:1-2; 1 പത്രോസ് 5:5). എന്നാൽ ഇസ്രായേലിൽ “ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാർ” ഭരണസമിതിയിലെ അംഗങ്ങളായിരുന്നു (മത്തായി 16:21; 21:23; 26:3, 47; 27:1; അ.പ്ര. 4:5, 8, 23; 6:12 etc). ആദിമസഭയിൽ ഓരോ ഇടവകയിലും ഭരണം നടത്തിയിരുന്നത് കശ്ശീശന്മാരുടെ ഒരു സംഘവും അവരുടെ അധ്യക്ഷനായ എപ്പിസ്കോപ്പായുമായിരുന്നു. അ. പ്ര. 11:30-ൽ ഊർശേമിലെ സഭയിലെ ഭരണസമിതിയെ കശ്ശീശന്മാർ എന്നു വിളിക്കുന്നു. അ.പ്ര. 14:23-ൽ ഓരോ ഇടവകയ്ക്കും കശ്ശീശന്മാരെ വി. പൗലോസും വി. ബർന്നബാസും നിയമിച്ചതായി കാണുന്നു. അ.പ്ര. 20:17-ൽ എപ്പെസുസിനടുത്തുള്ള എല്ലാ ഇടവകകളിലേയും കശ്ശീശന്മാരെ പൗലോസ് ശ്ലീഹാ വിളിച്ചുകൂട്ടി ഉപദേശം കൊടുത്തു (അ.പ്ര. 15:2, 4, 22, 21:18 മുതലായവയും, 1 തീമോ. 5:17, തീത്തോസ് 1:5, യാക്കോബ് 5:14 മുതലായവയും നോക്കുക). ഭരണസമിതിയിലെ അംഗങ്ങളായി പ്രായവും പക്ഷതയുമുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട് അപ്പോസ്തോലന്മാരാരാലോ, എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരാരാലോ സ്ഥാനാഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ട് ഇടവകഭരണത്തിലും, വചനപ്രസംഗത്തിലും ബലിയർപ്പണത്തിലും പ്രത്യേക ചുമതല വഹിച്ചിരുന്നവരായിരുന്നു കശ്ശീശന്മാർ. ഒരിടവകയ്ക്ക് ഒരു കശ്ശീശാ എന്ന പതിവ് വളരെ പിൻക്കാലത്തുണ്ടായതാണ്.

□ താഴെ പറയുന്ന സുറിയാനി വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം ഒന്നു വ്യക്തമാക്കാമോ?

എ. വി. മാത്യു അടൂർ

◆ ബർയോനാ = യോനായുടെ അല്ലെങ്കിൽ യോഹന്നാന്റെ പുത്രൻ (ബർയവ്നാ എന്നു പറഞ്ഞാൽ കുഞ്ഞു മാടപ്രാവ് എന്നർത്ഥം).

സെദ്റോ = നിര: ഒരു പ്രാർത്ഥനാസമുച്ചയം (സാദാർ = to arrange) an arranged prayer.

എത്രോ = ധൃപം, സൗരഭ്യം (അറബിയിലെ അത്തർ എന്ന വാക്കു മായി ബന്ധമുണ്ട്).

ആനീദേ ദഷ്കൽ ഫഗറോക്ക് = നിന്റെ ശരീരം സ്വീകരിച്ചവരായ വാങ്ങിപ്പോയവർ (ആനീദേ = departed, ദ് = who, ഷ്കാൽ = സ്വീകരിക്കുക. ഫഗ്റോ = ശരീരം. ക് = നിന്റെ).

കോലോ = നിർത്ത; പാട്ട്; പാട്ടിന്റെ രീതി.

ബോവുതോ = പ്രാർത്ഥന, അപേക്ഷ.

എക്ബോ = ഉപ്സറ്റി, കുളമ്പ്: a termination of a prayer. പ്രൊമിയോനു മുമ്പ് ചൊല്ലാവുന്ന ഒരു ഹൃസ്വ പ്രാർത്ഥന.

കൗമോ = എഴുന്നേറ്റ് നിൽക്കൽ, a standing place; a station. രാത്രിയിലെ യാമങ്ങൾ, യാമങ്ങൾക്കുള്ള പ്രാർത്ഥന (രാത്രിയുടെ ഒന്നാം കൗമാ; രണ്ടാം കൗമാ; മൂന്നാം കൗമാ; നാലാം കൗമാ എന്നിങ്ങനെ നാലാണ് കൗമാകൾ. രാത്രിപ്രാർത്ഥനയിൽ ഉപയോഗിക്കാനുള്ള കൗമാകളുടെ സ്ഥാനത്ത് പിന്നീട് എല്ലാ നേരത്തെയും നമസ്കാരത്തിനുള്ള കൗമാകളുണ്ടായി.).

മൌദ്യോനോ = Confessor. പീഡനകാലങ്ങളിൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടും കർത്താവിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു പറയാത്തവർ, പീഡനങ്ങളിൽ മരിച്ചയാളെ സഹദായെന്നും പീഡനത്തെ അതിജീവിച്ചയാളെ മൌദ്യോനോ എന്നും പറയുന്നു.

□ കൃതാ പ്രാർത്ഥനയിലെ താഴെപ്പറയുന്ന പാട്ടുകളുടെ അർത്ഥം എന്താണ്?

a) “നിൻമുറിവുകളീനേറ്റേൻ മൂറോൻ-മണമെൻ നാഥാ (സന്ധ്യാ പ്രാർത്ഥന).

b) ഉത്ഥാനത്താൽ തൻസഭയെ..... ശൈനോ നൽകേണം (പ്രഭാത പ്രാർത്ഥന).

എ. വി. മാത്യു അടൂർ

◆ ഈ ആദ്യത്തെ പാട്ട് ഇവിടെയുള്ള സുറിയാനിപ്പുസ്തകങ്ങളിൽ

ലെങ്ങും കാണുന്നില്ല. പാമ്പാക്കുടയുള്ള ഒരു കൈയെഴുത്തുപ്രതിയിൽ നിന്നും എടുത്ത് തർജ്ജിമ ചെയ്തതാണെന്ന് തോന്നുന്നു. സുറിയാനി കാണാതെ വ്യക്തമായ അർത്ഥം പറയുവാൻ പ്രയാസം. കർത്താവിന്റെ മരണശേഷം സൗരഭ്യക്കൂട്ടുകളിൽ പൊതിഞ്ഞാണല്ലോ അടക്കിയത്. കർത്താവിന്റെ ശരീരത്തിൽ കുത്തിയപ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മസൗരഭ്യമായ മൂറോൻ മണം പുറപ്പെട്ടു എന്നും ആകാം വിവക്ഷ.

രണ്ടാമത്തേത് 'നിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്താൽ സഭയെ വഴിതെറ്റിൽ നിന്ന് രക്ഷിച്ചവനായ പുത്രാ, അവൾക്ക് നിന്റെ സമാധാനം (ശൈനോ) നൽകി, അവളുടെ മക്കളെ (പ്രജയെ) നിന്റെ ഉയിർപ്പിന്റെ ശക്തിയാൽ കാത്തു കൊള്ളണമേ" എന്നാണ് സുറിയാനിയിൽ കാണുന്നത്.

(ഒക്ടോബർ 1971)

9

□ നമ്മുടെ സഭയിൽ നിന്നും ഉപരിപഠനാർത്ഥം പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ അയയ്ക്കുന്ന വൈദികർ തിരിച്ചു സഭയിൽ സേവനമനുഷ്ഠിക്കണമെന്ന് വല്ല വ്യവസ്ഥയുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്താണ്?

തമ്പി ന്യൂഡൽഹി

◆ വ്യവസ്ഥ എന്തെങ്കിലും എഴുതി വാങ്ങിച്ചതായി അറിവില്ല. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ പഠിച്ച പല വൈദികരും ഇന്ന് സഭയിൽ വലിയ വേതനമൊന്നും കൂടാതെ സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്നുണ്ട്. വരാതിരിക്കുന്നവരെ നിർബന്ധിച്ച് തിരികെ വരുത്തുവാനുള്ള അധികാരമുള്ളവർ അക്കാര്യത്തിൽ എന്തു മാത്രം ഉത്സാഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞു കൂടാ. എന്തു വ്യവസ്ഥയുണ്ടെങ്കിലും സേവനമനസ്ഥിതിയാണ് പ്രധാനമായി ആവശ്യം. പക്ഷേ ആവശ്യമുള്ളതിലധികം ആളുകളെ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ പഠിക്കാൻ ശുപാർശ ചെയ്തതും തെറ്റായിപ്പോയെന്നു തോന്നുന്നു. പോയവരുടെ കാര്യത്തിൽ അധികമൊന്നും ചെയ്യാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിലും ഇനിയും പോകുന്നവരുടെ കാര്യത്തിൽ ചുമതലപ്പെട്ടവർ കുറെക്കൂടെ നിഷ്കർഷ പാലിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല.

□ കന്യകമറിയാമിനോടുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനയിൽ 'അടിഭാഗം കാണാൻ പ്രയാസമായ അഗാധമേ ആന്ദിക്കുക' എന്ന് ചൊല്ലുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്ത്?

മാസ്റ്റർ സ്കറിയാ, മേയ്ക്കാട്, അങ്കമാലി

◆ അപരിമിതനായ ദൈവത്തെ വഹിച്ച മറിയാം അപരിമിതയായിരിക്കണമെന്നാണ് കവിഭാവന.

□ “പാപം ചെയ്ത റൂബേലിന് മൃഗബലിയാലെ മോശ ജീവൻ നൽകിയെങ്കിൽ” എന്ന് ചൊല്ലുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്ത്? ചരിത്രാംശവും വെളിപ്പെടുത്തുക.

എം. എ. തോമസ്, ബോംബെ

◆ വേദപുസ്തകത്തിൽ റൂബേനുമുണ്ട്, റുവേലുമുണ്ട്. പക്ഷേ റൂബേലുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. റൂബേൽ, റൂബേന്റെ സുറിയാനി തൽസമമാണ്. റൂബേൽ പാപംചെയ്ത കഥ ഉല്പത്തി 35:22-ൽ ഉണ്ട്. മോശയുടെ കാലത്ത് ഇസ്രായേലുകർ മിസ്രയീമിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ടു പോരുമ്പോൾ, മോശ പെസഹാക്കുത്തൊടിനെ അറുത്തു ബലികഴിച്ചതുകൊണ്ട്, സഹാ രദ്യതൻ എല്ലാവരെയും കൊന്നപ്പോൾ റൂബേന്റെ കുലത്തെ നശിപ്പിക്കാതെയിരുന്ന് പ്രന്തണ്ടു ഗോത്രങ്ങളേയും രക്ഷിച്ചു. റൂബേൽ പാപം ചെയ്ത കാര്യം വേദപുസ്തകത്തിൽ എടുത്തുപറയുന്നുവെന്നതുകൊണ്ടാണ് ഈ പാട്ടിൽ “പാപംചെയ്ത റൂബേൽ” എന്നു പ്രത്യേകം പറയുന്നത്.

□ വി. കുർബ്ബാനയിൽ “ആദാമോ ദോസേനോ” എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എസ്പുഗായും തർവോദോയും ഇടത്തുവശത്തുനിന്ന് വലത്തുവശത്തേക്ക് മാറ്റുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്ത്?

◆ തർവോദോ എന്ന പദത്തിന് സ്പുൺ എന്നും കുന്തം എന്നും അർത്ഥമുണ്ട്. കുന്തവും എസ്പുഗാ (സ്പഞ്ച്) യും കർത്താവിന്റെ ക്രൂശു മരണത്തിന്റെ പ്രതീകങ്ങളാണ്. തന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവ് ഇടിമിനൽ പോലെയായിരിക്കും എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ചില പുരോഹിതർ ഇവയെ ഇടത്തുനിന്നു വലത്തോട്ട് അതിവേഗത്തിൽ മാറ്റുന്നു. “ഞാൻ വരുവോളം എന്റെ മരണത്തേയും പുനരുത്ഥാനത്തേയും ഓർത്തുകൊൾവിൻ” എന്നാണല്ലോ കല്പന.

(സെപ്റ്റംബർ 1971)

10

□ ജന്മപാപം എന്നാൽ എന്താണ്? പാപം ചെയ്യാനുള്ള ചായ്വ് ആണോ? എങ്കിൽ ശിശുക്കളെ മാമോദീസാ മൂക്കുമ്പോൾ അത് മായിക്കപ്പെടുമല്ലോ. എന്നിട്ടും പാപം ചെയ്യാൻ പ്രേരണ ഉണ്ടാകുന്നല്ലോ.

പി. എം. രാജു നെന്മാറ

◆ “ജന്മപാപം” എന്നൊരാശയം നമ്മുടെ പൗരസ്ത്യ ചിന്താഗതിയിലുള്ളതായി അറിവില്ല. മാമോദീസാ മൂങ്ങുന്നത് ജന്മപാപം കഴുകിക്കളയാനാണ് എന്ന ആശയവും ആകമാനസഭയുടെ പാരമ്പര്യത്തിൽപെട്ട

തല്ല. നമ്മുടെ സഭാവിശ്വാസപ്രകാരം മാമോദീസായുടെ അർത്ഥമെന്തെന്നറിയണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ മാമോദീസാക്രമം വിശകലനം ചെയ്തു പഠിച്ചെങ്കിലെ സാധിക്കും. ഇപ്പോൾ നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന ക്രമത്തിൽ മാമോദീസായ്ക്കു മുപ്പത് പ്രതീകാർത്ഥങ്ങൾ നൽകുന്നുണ്ട്. “പാപം കഴുകിക്കളയൽ” എന്ന പ്രയോഗം അതിലൊന്നാണെങ്കിലും ജന്മപാപം എന്ന് അവിടെയും കാണുന്നില്ല.

പാപം ചെയ്യാനുള്ള പ്രേരണ ഇഹലോകത്തിൽ എല്ലാ മനുഷ്യർക്കുമുള്ളതാണ്. മാമോദീസാ മുങ്ങിയവർക്കും മുങ്ങാത്തവർക്കും. എന്നാൽ പാപത്തിന്റെ അടിമത്വത്തിൽ നിന്നും വിമുക്തരായി നന്മപ്രവൃത്തികൾക്കു വേണ്ടി നമ്മുടെ ശരീരങ്ങളെ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയെന്നത് മാമോദീസായുടെ പ്രതികരണമായി നാം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു കടമയാണ്. വിശദമായി മാമോദീസായെക്കുറിച്ച് ഒരു ലേഖനം എപ്പോഴെങ്കിലുമെഴുതാമെന്ന് ദൈവത്തിൽ ശരണപ്പെടുന്നു.

☐ “ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ജനിച്ചവൻ ആരും പാപം ചെയ്യുന്നില്ല; അവന്റെ വിത്ത് അവനിൽ വസിക്കുന്നു; ദൈവത്തിൽനിന്ന് ജനിച്ചതിനാൽ അവന് പാപം ചെയ്യാൻ കഴിയുകയുമില്ല” (1 യോഹ. 3:9). ഇതിന്റെ അർത്ഥം ഒന്നു വിശദീകരിക്കാമോ?

പി. എം. രാജു നെന്മാറ

◆ വീണ്ടും ജനനം മൂലം പുതിയ ജീവൻ പ്രാപിച്ചവൻ എത്ര തന്നെ പാപം ചെയ്താലും അവന്റെ പുതിയ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകയില്ല എന്നും അതുകൊണ്ട് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഇഷ്ടംപോലെ പാപം ചെയ്യാമെന്നുമുള്ള ഒരു ഉപദേശം ആദിമസഭയിലെ ചില ഗ്രൂപ്പുകളിൽ നിലവിലിരുന്നു. ഈ ഉപദേശത്തിനെതിരായിട്ടാണ് 1 യോഹ. 3:9, റോമർ 6:1-3 ഇങ്ങനെയുള്ള വേദവിഭാഗങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ടത്. ക്രിസ്ത്യാനി ദൈവജനാണെങ്കിൽ ദൈവസ്വഭാവമുള്ളവനായിരിക്കണമെന്നും പൈശാചിക സ്വഭാവമായ പാപത്തിൽ ജീവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പൈശാചിക സന്തതിയാണെന്നുമാണ് വിവക്ഷ. രണ്ടു പ്രശ്നങ്ങളിലിടെയുണ്ട്. ഒന്നാമത് നിത്യജീവൻ നമ്മുടെ പാപത്തിന്റെയോ പൂണ്യത്തിന്റെയോ കൂലിയല്ല; ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടദാനമാണ്. പക്ഷേ അതുകൊണ്ട് പാപവും പൂണ്യവും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമില്ലെന്ന് വാദിക്കുന്നത് തെറ്റ്. രണ്ടാമത്, ദൈവജൻ ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവുള്ളവനാണ്. പക്ഷേ അതുകൊണ്ട് അവന്റെ ഇച്ഛാശക്തിയെ ഉപയോഗിച്ച് പാപങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കണ്ട; പരിശുദ്ധാത്മാവ് എല്ലാം ചെയ്തുകൊള്ളും എന്നർത്ഥമാക്കാനാവില്ല. ദൈവജൻ പാപം ചെയ്യുന്നില്ല എന്ന് പറഞ്ഞാൽ പാപം ചെയ്യുന്നത് ദൈവജന്റെ സ്വഭാവമല്ല, പൈശാചിക സ്വഭാവമാണ് എന്നർത്ഥം.

□ അഖിലലോക ക്രൈസ്തവ സഭാ കൗൺസിലിൽ അംഗത്വം ഉള്ള നമ്മുടെ സഭ എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇന്ത്യയിലെ നാഷണൽ ക്രിസ്ത്യൻ കൗൺസിലിലും കേരള ക്രിസ്ത്യൻ കൗൺസിലിലും അംഗത്വം സ്വീകരിക്കാത്തത്? മദ്ധ്യപൗരസ്ത്യ ദേശത്തെ കൗൺസിലിൽ നമ്മുടെ പാത്രിയർക്കീസു ബാവായുടെ കീഴിലുള്ള സുറിയാനിസഭ അംഗത്വമെടുത്തുട്ടുണ്ടല്ലോ.

മാത്യു തോമസ് പെരിങ്ങോൽ

◆ ഏതെങ്കിലും ഒരു ക്രൈസ്തവ കൗൺസിലിൽ നമ്മുടെ സഭ അംഗത്വമെടുക്കുന്നതിന് താത്വികമായി പ്രതിബന്ധമൊന്നുമില്ല. അഖില ലോക സഭാ കൗൺസിലിന്റെ സ്ഥാപക മെമ്പറന്മാരിൽ പെട്ടവരാണ് നമ്മുടെ സഭയും എത്യോപ്യൻ സഭയും ഗ്രീക്ക് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയും മൊക്കെ. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിലെ നാഷണൽ കൗൺസിൽ വിദേശ മിഷനറിമാരുടെ ഒരു കൗൺസിലായിരുന്നതിന് ശേഷം പിന്നീട് അവർ സ്ഥാപിച്ച സഭകളെല്ലാം കൂടി ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു കൗൺസിലാണ്. അങ്ങനെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു സഭകളുണ്ടാക്കിയ ഒരു കൗൺസിലിൽ നാം ചേർന്നുകൊള്ളണമെന്നില്ല. ഇന്ന് റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയും എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ചേർന്നിട്ടുള്ള നിലയ്ക്ക്, കത്തോലിക്കരും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരും ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളും കൂടി ചേർന്ന് ഒരു കൗൺസിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതായിരിക്കും രാഷ്ട്രതലത്തിലും കേരളതലത്തിലും അഭിലഷണീയമായിട്ടുള്ളതെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

□ ആചാര്യത്വം സ്വീകരിച്ചതിനുശേഷം വിവാഹം കഴിക്കുന്ന പട്ടക്കാർക്ക് വി. കുദാശകൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനും ഇടവകകൾ നടത്തുന്നതിനും സഭ അനുവദിക്കുന്നുണ്ടോ?

തമ്പി ന്യൂഡൽഹി

◆ ഇല്ല. അപ്പോസ്തോലിക കാലം മുതലേയുള്ള നിയമമാണ് മെത്രാപ്പോലീത്തായോ കശ്ശീശായോ ആയതിനുശേഷം ആരും വിവാഹം ചെയ്തു കൂടാതെ നുള്ളത്. വിവാഹം ചെയ്തവർ പട്ടമേൽക്കുമ്പോൾ തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരിൽ നിന്ന് പിരിഞ്ഞു ജീവിക്കേണ്ടതാണ് എന്നൊരു പ്രമേയം നിഖ്യാ സുന്നഹദോസിൽ അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ അതിനെ എതിർത്തുകൊണ്ട് പാഫ്നൂട്ടിയസ് (Paphnutius) എന്ന അവിവാഹിതനായ ഈഗുപ്തായ മെത്രാൻ പറഞ്ഞതിങ്ങനെയാണ്: കഴിവിൽ കവിഞ്ഞ ഭാരം ആരുടെ തലയിലും വെയ്ക്കരുത്. ഈ പ്രമേയം സാധാരണക്കാരുടെ കഴിവിൽ കൂടുതലാണ്. എന്നാൽ പുരാതനകാലം മുതലേയുള്ള ആചാരമാണ് പട്ടക്കാർ വിവാഹിതനായിരുന്നാലും ഇല്ലെങ്കിലും പട്ടമേറ്റിനുശേഷം വിവാഹം ചെയ്യരുത് എന്നുള്ളത്. അതു നാം ആചരിക്കണം. പ്രമേയം നിഖ്യാ സുന്നഹദോസിൽ തള്ളിപ്പോയി.

നിയോക്കൈസറിയായിൽ വെച്ച് 315-ാമാണ്ടിനും 325-ാമാണ്ടിനും ഇടയ്ക്ക് കൂടിയ സുന്നഹദോസിൽ ഇങ്ങനെ തീരുമാനിച്ചു: “ഒരു കശ്ശീശാ വിവാഹം ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അയാൾ പട്ടത്വത്തിൽ നിന്നും നീക്കം ചെയ്യപ്പെടട്ടെ. അയാൾ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നപക്ഷം അയാളെ പൂർണ്ണമായും (കുർബ്ബാന അനുഭവിക്കുന്നതിൽ നിന്നു പോലും) മുടക്കണം. എന്തിട്ട് ശിക്ഷ കൊടുക്കുകയും വേണം” (ഒന്നാം കാനോൻ).

പക്ഷേ അതിന് മുമ്പുതന്നെ ഈ നിയമമുണ്ട്. അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ കാനോൻ 26 ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: “പുരോഹിതവർഗ്ഗത്തിൽ, കോറൂയേന്മാരും മ്സർറോനേന്മാരും ഒഴിച്ച് ആരുംതന്നെ പട്ടമേറ്റതിനു ശേഷം വിവാഹം ചെയ്തു കൂടാ.”

പട്ടക്കാർ (മെത്രാന്മാരുൾപ്പെടെ) വിവാഹം ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കുന്ന സഭകൾ നെസ്തോറിയൻ സഭയും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകളുമാണ്. നെസ്തോറിയൻ സഭയൊഴികെ മറ്റെല്ലാ പൗരസ്ത്യസഭകളിലും ഈ അപ്പോസ്തോലിക കാനോനെ ശരിയായി ആദരിച്ചു വരുന്നുണ്ട്.

(ഓഗസ്റ്റ് 1971)

11

☐ പാപിയായ ഒരു പട്ടക്കാരന് ഒരു പാപിയുടെ പാപത്തെ മോചിക്കുവാൻ സാധ്യമാണോ?

എം. പി. അന്ത്രയോസ് പാമ്പാടി

◆ ഒരാളുടെ പാപമില്ലായ്മകൊണ്ട് അയാൾക്ക് പാപം മോചിക്കുവാനുള്ള അധികാരമുണ്ടാകുമെന്നോ, പാപമുള്ളതുകൊണ്ട് നൽകപ്പെട്ട അധികാരം നഷ്ടപ്പെടുമെന്നോ സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല. പാപമോചനത്തിനുള്ള അധികാരമുള്ളത് മനുഷ്യപുത്രനാണ് (വി. മത്തായി 9:6; വി. മർക്കോസ് 2:10; വി. ലൂക്കോസ് 5:24). ആ അധികാരം താൻ ശ്ലീഹന്മാർക്ക് കൊടുത്തു (വി. യോഹ. 20:23). പട്ടക്കാരൻ പാപമോചനം നൽകുന്നത് നമ്മുടെ കർത്താവ് ശ്ലീഹന്മാരെ ഏല്പിച്ചതും ശ്ലീഹന്മാർ മേല്പട്ടക്കാരുടെയും മേല്പട്ടക്കാർ പുരോഹിതന്മാരുടെയും ഭരമേല്പിച്ചിട്ടുള്ള കർത്താവിന്റെ അധികാരത്താലാണ്. പുരോഹിതന്റെ പാപം പുരോഹിതന്റെ അധികാരത്തെ ഇല്ലാതാക്കിത്തീർക്കുമെന്നുള്ളത് ഒരു വേദവിപരീതമായി സഭ പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. പട്ടക്കാരനിൽ നിന്നായാലും മറ്റെവിടെ നിന്നായാലും നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾക്ക് വേഗം പരിഹാരം തേടിക്കൊൾക.

☐ നമ്മുടെ സഭയുടെ ആചാരപ്രകാരം ജീവിക്കാതിരുന്ന സാധു സുന്ദർസിംഗിനെ ഒരു യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനിയാക്കി അംഗീകരിക്കാമോ?

എം. പി. അന്ത്രയോസ്

◆ സത്യസഭാപാരമ്പര്യവുമായി ബന്ധമൊന്നുമില്ലാതിരുന്ന ഈ പുണ്യദേഹത്തിന് ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തോടനുരൂപമായ ചിന്താഗതി പല കാര്യങ്ങളിലുമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതാണ് എനിക്കടുതമായി തോന്നുന്നത്. അദ്ദേഹം സത്യസഭയുടെ വിശ്വാസം അറിഞ്ഞിട്ട് അതിനെ നിരാകരിച്ചതല്ലല്ലോ. അങ്ങനെ അറിഞ്ഞിട്ടും അതിനനുസരിച്ച് ജീവിയ്ക്കാത്തവരെപ്പറ്റിയാണ് ചോദ്യകർത്താവ് കൂടുതൽ വിഷമിക്കേണ്ടുന്നത്. അതായത്, അവനവനെപ്പറ്റിത്തന്നെ. സഭാംഗങ്ങൾ മാത്രമേ രക്ഷിയ്ക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ എന്ന് സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല.

□ “ആദ്യാചാര്യത്വം കൈക്കൊണ്ടഹറോൻ മുശയോടൊന്നിച്ച്” എന്നു തുടങ്ങുന്ന ഗീതത്തിൽ പറയുന്നപ്രകാരം നമുക്കുള്ള ആചാര്യത്വ പിന്തുടർച്ച അഹറോനിൽ നിന്നുള്ള പഴയനിയമ പൗരോഹിത്യമാണോ? അഹറോന്യ പിന്തുടർച്ചയെങ്കിൽ അഹറോന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഇന്നുള്ള മഹാപുരോഹിതൻ ആര്?

പി. സി. ചാക്കോ വാഴൂർ

◆ ഗീതങ്ങളിൽ കാണുന്ന കവിയുടെ ഭാവന എല്ലായ്പ്പോഴും വിശ്വാസത്തിനടിസ്ഥാനമായി സ്വീകരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. പഴയനിയമത്തിലെ പൗരോഹിത്യം നിറുത്തിക്കളഞ്ഞതായി ഹെബ്രായ ലേഖനം 8:13-ലും 10:9-ലും വ്യക്തമായി കാണുന്നു. ഇന്ന് സഭയിലുള്ളത് കർത്താവിന്റെ പൗരോഹിത്യമാണ്. ഇന്ന് നമുക്കുള്ള ഏകസത്യമഹാപുരോഹിതൻ ക്രിസ്തു തന്നെയാണ്. ആ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൃശ്യപ്രതീകമായി, കൗദാശിക സാന്നിധ്യമായി നമ്മുടെ ആരാധനയിലും ദൈനംദിന ജീവിതത്തിലും കാണപ്പെടുന്നവരാണ് മേല്പട്ടക്കാർ. ഓരോയിടവകയിലും (അതായത് ഭദ്രാസനയിടവകയിൽ) ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൃശ്യസാന്നിധ്യമായി മെത്രാപ്പോലീത്താ നിലകൊള്ളുന്നു. അഹറോന്റെ സ്ഥാനത്തല്ല, ക്രിസ്തുവിന് പകരമായിട്ടുമാണ് സഭയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തെ സാക്ഷാൽക്കരിക്കുവാൻ വേണ്ടി.

□ നമ്മുടെ കർത്താവിന് വി. യോഹന്നാൻ ആചാര്യത്വം നൽകിയെന്ന് ഈ ഗീതത്തിൽ പറയുന്നു. ഇത് ശരിയോ? ശരിയെങ്കിൽ എപ്പോൾ? വി. യോഹന്നാൻ സ്നാനം നൽകിയതല്ലാതെ ആചാര്യത്വം നൽകുകയുണ്ടായോ?

പി. സി. ചാക്കോ വാഴൂർ

◆ മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത നമ്മുടെ കർത്താവിനെ പ്രത്യക്ഷമായി അഭിഷേകം ചെയ്ത് പുരോഹിതനും രാജാവുമാക്കിയത് പരിശുദ്ധ റൂഹായാണ്. ആ സംഭവമുണ്ടായത് യോഹന്നാന്റെ മാമ്മോദീസാ സമയത്തായിരുന്നല്ലോ.

മാമ്മോദീസായും ആചാര്യത്വവും തമ്മിൽ വളരെ അടുത്ത ബന്ധമുണ്ട്. നമ്മുടെ മാമ്മോദീസായിൽ സ്ഥാനാർത്ഥിയെ മൂറോനഭിഷേകം ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് ചൊല്ലുന്ന ഒരു ഗാനമിങ്ങനെയാണ്:

“ദൈവം ചൊന്നാൻ, അഹറോനെ പൂശുക
പാവനനാവൻ പാവനതൈലത്താൽ
പൂശുന്നിപ്പോൾ സ്നാനം പ്രാപിപ്പൊരു
കുഞ്ഞാടിനെയീ പാവനതൈലത്താൽ.”

ഒരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ അഹറോന്യ പൗരോഹിത്യം മിശിഹായുടെ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ മുൻകുറിയും നന്ദിയുമായിരുന്നു. വി. യോഹന്നാൻ പൗരോഹിതനായ സഖരിയായുടെ പുത്രനും അഹറോന്യ പൗരോഹിത്യത്തിൽ പങ്കാളിയുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കർത്താവിനെ യോർദ്ദാനിൽ മാമ്മോദീസാ മുക്കിയ സമയത്ത് യഥാർത്ഥ പൗരോഹിത്യം ക്രിസ്തുവിൽ നിക്ഷിപ്തമാകുന്നത് പരിശുദ്ധ റൂഹാ മൂലം ദൃശ്യമായി. ആ മാമ്മോദീസായിൽ കൂടെയാണ് പൗരോഹിത്യാഭിഷേകം ദൈവവും മനുഷ്യനുമായ ക്രിസ്തുവിന് ലഭിച്ചതെന്ന് കവി വിഭാവനം ചെയ്യുന്നു.

☐ കാട്ടുപഴങ്ങളും ഭക്ഷിച്ച് മരുഭൂമിയിൽ ആഡംബരരഹിതനായി ദൈവരാജ്യത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസംഗിച്ച് സ്വന്തം ജീവനെപ്പോലും ഉപേക്ഷിച്ചവനും പ്രവാചകനിലും മികച്ചവൻ എന്ന് യേശുക്രിസ്തു സാക്ഷിച്ചവനുമായ യോഹന്നാൻ സ്നാനംകൊണ്ടുറിച്ച് “സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും ചെറിയവൻ” (ലൂക്കോസ് 7:28) എന്നു പറയുവാൻ കാരണമെന്ത്?

ആലീസ് ജോർജ്ജ് പ്രമാടം

◆ അങ്ങനെ പറഞ്ഞില്ലല്ലോ. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും ചെറിയവൻ യോഹന്നാനേക്കാൾ വലിയവനാണെന്നല്ലേ പറഞ്ഞത്. യോഹന്നാൻ പഴയ വ്യവസ്ഥിതിയുടെ പ്രതിനിധിയാണ്. ദൈവരാജ്യത്തിലെ അംഗങ്ങൾ പുതിയ വ്യവസ്ഥിതിയിലുള്ളവരാണ്. മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണമനുസരിച്ചുള്ള വ്യവസ്ഥിതിയും പുതിയ നിയമത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥിതിയും തമ്മിലുള്ള വലിയ വ്യത്യാസത്തെ ഊന്നിപ്പറയുന്നതാണ് ഈ വാക്യം. കർത്താവിന്റെ ഈ വചനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് വ്യാകരണജ്ഞാനം മാത്രം പോരാ, ആന്തരികമായ ആദ്ധ്യാത്മിക വിവേചനശക്തി കൂടെയുണ്ടാകണം.

(സെപ്റ്റംബർ 1968)

12

☐ കർത്തൃപ്രാർത്ഥനയുടെ അന്ത്യത്തിൽ ‘എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ രാജ്യവും ശക്തിയും സ്തുതിയും മഹത്വവും’ എന്നോ ‘രാജ്യവും ശക്തിയും മഹത്വവും’ എന്നോ ചൊല്ലേണ്ടത്?

പി. ജെ. ജോൺ കോടുകുളഞ്ഞി

◆ മൂന്നു വാക്കുകളേയുള്ളൂ-മൽകൂതോ മ്ഹയിലോ സ്തൈഷ് സുഹ്തോ. ആദ്യത്തെ രണ്ടു പദങ്ങൾക്കു ‘രാജ്യവും ശക്തിയും’ എന്നർത്ഥം. മൂന്നാമത്തെ പദത്തിന് ‘സ്തുതി’യെന്നോ ‘മഹത്വ’മെന്നോ ‘സ്തുതിയും മഹത്വവും’മെന്നോ പരിഭാഷ ചെയ്യാം. പക്ഷേ മലയാളത്തിലും മൂന്നു വാക്കുകൾ മാത്രം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. സഭയിൽ ഔദ്യോഗികമായി എല്ലാ പ്രാർത്ഥനകളുടെയും ഒരു പരിഭാഷയുണ്ടാകുന്നതുവരെ ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി പരിഹരിക്കപ്പെടാനിടയില്ല.

☐ മൂന്നാം തുബ്ദേനിൽ സത്യക്രിസ്ത്യാനികളായ സകല രാജാക്കന്മാരേയും എന്നാണല്ലോ സാധാരണ ചൊല്ലുന്നത്. എന്നാൽ ചിലയിടങ്ങളിൽ ‘സകല ഭരണാധിപന്മാരേയും’ എന്ന് ചൊല്ലുന്നു. ഇവ തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടോ?

പി. ജെ. ജോൺ

◆ ഈ തുബ്ദേൻ എഴുതിയ കാലത്ത് സുറിയാനി സഭയെ പീഡിപ്പിക്കുന്ന രാജാക്കന്മാരും സഹായിക്കുന്ന രാജാക്കന്മാരും മാറി മാറി രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്നു. ചിലർ ക്രിസ്ത്യാനികളെങ്കിലും വേദവിപരീതികളായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അന്നെഴുതിയ പ്രാർത്ഥനയിൽ വിശ്വാസികളും സത്യ ക്രിസ്ത്യാനികളുമായ സകല രാജാക്കന്മാരേയും എന്ന് എഴുതിയത്. എത്യോപ്യൻ ചക്രവർത്തി ഒഴികെ അങ്ങനെയുള്ള രാജാക്കന്മാർ നമുക്കിന്നില്ലാത്തതുകൊണ്ടും രാജാക്കന്മാർക്കും സകല ഭരണാധിപന്മാർക്കും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ വേദശാസനമുള്ളതുകൊണ്ടും (1 തിമോ. 2:1-2) ചിലർ മനോധർമ്മമുപയോഗിച്ച് വ്യത്യാസപ്പെടുത്തി ചൊല്ലുന്നതാണ്. സുന്നഹദോസിന്റെ അംഗീകാരമുള്ള ഔദ്യോഗിക മലയാളം തക്സായില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണിങ്ങനെയൊക്കെയുണ്ടാകുന്നതെന്ന് തോന്നുന്നു.

☐ പുറപ്പാട് 3:5-ൽ “നീ നിൽക്കുന്ന സ്ഥലം വിശുദ്ധ ഭൂമിയാകയാൽ കാലിൽ നിന്നും ചെരിപ്പ് അഴിച്ചുകളയുക” എന്ന് പറയുന്നു. അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തു അഗ്നിയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കുന്ന പട്ടക്കാരൻ ചെരിപ്പുപയോഗിക്കുന്നതെന്തിന്?

ജോസഫ് മല്ലപ്പള്ളി

◆ ഒന്നാമത്, സാധാരണ സ്ഥലങ്ങളിലിടുന്ന ചെരിപ്പല്ല മദ്ബഹായി ലിടുന്നത്. ചെരിപ്പ് എന്നു പറയുന്ന സാധനം അശുദ്ധമായതുകൊണ്ടല്ല; സാധാരണ സ്ഥലങ്ങളിലിടുന്ന ചെരിപ്പായതുകൊണ്ടാണ്. അതിപ്പോഴും മദ്ബഹായിൽ കയറുമ്പോൾ അഴിച്ചുകളയുന്നുണ്ട്. രണ്ടാമത് പെസഹാ കൂത്തൊടിയെ ബലികഴിച്ച് ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ ചെരിപ്പിടണമെന്ന് പുറപ്പാടു പുസ്തകം 12:11-ൽ പറയുന്നു.

13

□ “കർത്താവിന്റെ സഹോദരന്മാരും സഹോദരിമാരും” എന്ന് വേദ പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നത് (വി. മത്തായി 12:46, 47, 13:55, 56, വി. മർക്കോസ് 6:3, 4) ആരെക്കുറിച്ചാണ്?

ജോസഫ് മല്ലപ്പള്ളി

◆ ശേമ്യവംശജരുടെയിടയിൽ സാധാരണയായി Cousin എന്ന വാക്കിന് പരിഭാഷയായി സഹോദരൻ എന്ന പദമാണുപയോഗിക്കുന്നത്. മലയാളത്തിലും നമ്മുടെ മാതൃല സന്താനങ്ങളെയും പിതൃസഹോദര സന്തതികളെയും സംബോധന ചെയ്യുന്നതിന് ജേഷ്ഠൻ, അനുജൻ, ജേഷ്ഠത്തി, അനുജത്തി എന്നല്ലാതെ Cousin എന്ന പദത്തിന് വിവർത്തനമില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് സഹോദരൻ എന്ന പ്രയോഗത്തിന് ഒരേ പിതാവിൽ നിന്നോ മാതാവിൽ നിന്നോ ജനിച്ചവൻ എന്ന് വിവക്ഷയില്ല.

“കർത്താവിന്റെ സഹോദരന്മാർ” ആരായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് മൂന്നടിപ്രായമാണ് സാധാരണയുള്ളത്.

പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരിൽ പലരും പറയുന്നത് കന്യകമറിയാം നിത്യകന്യകയല്ലായിരുന്നുവെന്നും യേശുവിന്റെ ജനനശേഷം യോസേഫും മറിയം വിവാഹിതരായെന്നും, അങ്ങനെയുണ്ടായ സന്താനങ്ങളാണ് നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സഹോദരീ സഹോദരന്മാരെന്നുമാണ്. പക്ഷേ ഈ അഭിപ്രായത്തിന് വേദപുസ്തകത്തിലോ പാരമ്പര്യത്തിൽ പൊതുവേയോ തെളിവൊന്നുമില്ല. അങ്ങനെയൊരഭിപ്രായം നാലാം ശതാബ്ദത്തിൽ ഹെൽവിഡസ് (Helvidus) എന്നൊരാൾ പുറപ്പെടുവിച്ചപ്പോൾ അപ്പോസ്തോല പാരമ്പര്യമുള്ള സഭ അതിനെ ശക്തിയോടെ എതിർക്കുകയാണുണ്ടായത്. ജെറോം (ഹീയറോ നിമോസ്) എന്ന് പേരുള്ള പാശ്ചാത്യ പിതാവാണ് ഈ അഭിപ്രായം സത്യമല്ല എന്ന് വാദിച്ചത്.

എപ്പിഫാനിയോസ് എന്ന പിതാവ് പറയുന്നത്, ഈ സഹോദരന്മാർ യോസേഫിന്റെ ആദ്യ ഭാര്യയിൽ നിന്ന് ജാതരായവരാണെന്നാണ്. അവർ കർത്താവിനേക്കാൾ പ്രായക്കൂടുതലുള്ളവരായതുകൊണ്ടാണ് കർത്താ

വിനെ ശാസിപ്പാനും നിയന്ത്രിപ്പാനും തുനിഞ്ഞത് (വി. മർക്കോസ് 3:31, വി. യോഹന്നാൻ 7:3-4). പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയാമിന് മറ്റു പുത്രന്മാരുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ക്രൂശമരണത്തിങ്കൽ ആ മാതാവിനെ വി. യോഹന്നാനേല്പിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടയാവശ്യമില്ലായിരുന്നുവെന്നും (വി. യോഹ. 19:20-27) ഈ പിതാവ് വാദിക്കുന്നു. ഈ അഭിപ്രായം കുറേക്കൂടി വേദാനുസൃതവും രണ്ടാം ശതാബ്ദം മുതലുള്ള മറ്റു സഭാരേഖകളിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചു കാണുന്നതുമാണ്. പൗരസ്ത്യ സഭകൾ ഈയഭിപ്രായത്തെയാണ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

റോമൻ കത്തോലിക്കർ പിൻതുടരുന്നത് അവരുടെ പിതാവായ ജറോമിന്റെ അഭിപ്രായമാണ്. കന്യകമറിയാമിന്റെ സഹോദരിയായ ക്ലോപ്പായിലെ മറിയാമിന്റെ പുത്രന്മാരായിരുന്നുവെന്നും അങ്ങനെ കർത്താവിന്റെ കസിൻസ് ആയിരുന്നുവെന്നുമാണ്. ക്ലോപ്പായുടെ മറിയാം യാക്കോബിന്റേയും യോസെയുടേയും മാതാവായിരുന്നുവെന്ന് വി. മർക്കോസ് 15:40-ൽ കാണുന്നു. പക്ഷേ മറിയാമും, കന്യകമറിയാമും ഒരേ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ പുത്രികളായിരുന്നുവെന്ന് വിശ്വസിക്കുവാൻ പ്രയാസമുണ്ട്. ഒരു പക്ഷേ അവരും കസിൻ സിസ്റ്റേഴ്സ് ആയിരുന്നിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ ക്ലോപ്പാ എന്ന് പറയുന്ന ക്ലിയോപ്പാ അല്ലെങ്കിൽ അല്പായി വി. യോസേഫിന്റെ സഹോദരനായിരുന്നിരിക്കാം. ആ അല്പായിയുടേയും മറിയാമിന്റെയും പുത്രന്മാരായി യോസേയും യാക്കോബും എന്ന് രണ്ടു പുത്രന്മാരും, യോസേഫിന്റെ ആദ്യവിവാഹത്തിലുള്ള ശിമെയോനും യൂദായും എന്ന രണ്ടു പുത്രന്മാരും “കർത്താവിന്റെ സഹോദരന്മാർ” എന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും വരാം.

ഏതായാലും പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയാം നിത്യകന്യകയായിരുന്നുവെന്നുള്ളത് സഭയിലെ എല്ലാ പിതാക്കന്മാരും പഠിപ്പിക്കുന്ന സംഗതിയാണ്.

□ വരം ലഭിച്ചവർ അല്ലാത്ത എല്ലാവരും ഈ വചനം ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അമ്മയുടെ ഗർഭത്തിൽ നിന്ന് ഷണ്ഡന്മാരായി ജനിച്ചവരുമുണ്ട്.” (വി. മത്തായി 19:11-12). ആരാണ് ഈ വരം ലഭിച്ചവർ? 12-ാം വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്?

ടി. എം. വർഗീസ്, പെരുമ്പാവൂർ

◆ നപുംസകരായി ജനിച്ചവരുണ്ട്. റോമ്മാസാമ്രാജ്യത്തിൽ അടിമകളെ പലപ്പോഴും നപുംസകരാക്കിത്തീർത്ത് സ്ത്രീജനങ്ങളെ പരിചരിയ്ക്കാനാക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇതു കൂടാതെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ലൈംഗികബന്ധം കൂടാതെ ജീവിക്കുവാനുള്ളവരാണ് നാം എന്ന് മനസ്സിലാക്കി ഇവിടെ വെച്ചുതന്നെ ആത്മസന്തോഷം മൂലം ലൈംഗികബന്ധത്തെ തിരസ്കരിച്ച് ദൈവരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി തങ്ങളെത്തന്നെ മാറ്റിവെച്ചിട്ടുള്ളവ

രുമുണ്ട്. അതിനായുള്ള ദൈവവിളിയുള്ളവർക്കേ ഈ മൂന്നാമത്തെ വസ്ഥ സാധ്യമാകയുള്ളൂ. അല്ലാത്തവർ മറ്റേതെങ്കിലും കാര്യസാധ്യത്തിനായി വിവാഹം കഴിക്കാതെ നിന്നാൽ പുരോഹിതന്മാരായാലും സന്യാസിമാരായാലും പലവിധ മാനസിക കൃഷ്ടങ്ങളിലും ചെന്നു പെടാനിടയുണ്ട്.

14

□ “ദൈവരാജ്യം കാണുവോളം മരണം ആസ്വദിക്കാത്തവർ ചിലർ ഇവിടെ നിൽക്കുന്നവരിൽ ഉണ്ട്. സത്യം എന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു” (ലൂക്കോസ് 9:27) ആരാണിത്?

എ. വി. മാത്യു

◆ വി. പത്രോസും വി. യോഹന്നാനും വി. യാക്കോബും തന്നെ (ലൂക്കോസ് 9:28-36). അവർ ദൈവരാജ്യം കണ്ടത് മലമുകളിൽ തിരുമുഖം പ്രശോഭിച്ച് പ്രകാശമയനായ ക്രിസ്തുവിനേയും മോശയേയും ഏലിയായെയും അഭിമുഖീകരിച്ചപ്പോൾ തന്നെയായിരുന്നുവെന്ന് ലൂക്കോസ് 9:27-നെ തുടർന്നുള്ള വേദഭാഗം കൊണ്ടു കാണാം.

□ ചിലർ പറയുന്നു 2000 വർഷങ്ങൾക്കകം ക്രിസ്തു വരുമെന്ന്. ഇതു ശരിയോ?

എ. വി. മാത്യു

◆ പുത്രനുപോലും അറിഞ്ഞു കൂടാത്ത കാര്യങ്ങൾ അറിയാവുന്നവരാണ് ഇങ്ങനെ പറയുന്നത്.

□ ആരാധനകൾ പൂർണ്ണമായി മലയാളീകരിക്കുവാൻ വല്ല തടസ്സവുമുണ്ടോ?

കെ. പി. മാത്യു പുതുവേലി

◆ സാങ്കേതിക തടസ്സങ്ങളൊന്നുമില്ല. എന്നാൽ കുർബ്ബാനയിൽ നമ്മുടെ ഗ്രഹണത്തിനതീതങ്ങളായ സംഗതികളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതിനാൽ ചില ഭാഗങ്ങൾ അന്യഭാഷകളിലാകുന്നതുകൊണ്ട് ദോഷമൊന്നുമില്ല; പ്രയോജനമുണ്ടു താനും.

□ ഇന്ന് സഭയിലുള്ള പൗരോഹിത്യം അഹറോന്റേതാണോ, മൽകിസ്ദേക്കിന്റേതാണോ?

കെ. പി. മാത്യു പുതുവേലി

◆ അഹറോന്റേയും മൽകിസ്ദേക്കിന്റേയും സാദോക്കിന്റേയും എല്ലാം

പട്ടതങ്ങൾ, നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പൂർണ്ണ പട്ടതത്തിന്റെ നിഴലും മുൻ കുറിയുമായിരുന്നു. സഭയ്ക്കുള്ളത് പഴയനിയമത്തിലെ പട്ടതമല്ല; കർത്താവിന്റെ പട്ടതമാണ്.

□ വി. യോഹന്നാൻ കർത്താവിനു പട്ടതം കൊടുത്തത് എപ്പോൾ, എവിടെ വെച്ച്; മാമ്മോദീസായോടു കൂടെയെങ്കിൽ അതു സ്നാനം ഏൽക്കുന്ന ഏവർക്കുമുള്ളതല്ലേ?

കെ. പി. മാത്യു

◆ പട്ടം എന്നു പറയുന്നത് പൗരോഹിത്യം മാത്രമല്ല. പൗരോഹിത്യം എന്നത് ബലിയർപ്പിപ്പാനുള്ള അധികാരമാണ്. കർത്താവിന് പൗരോഹിത്യവും രാജ്യവും പ്രവാചകത്വവുമുണ്ട്. ഇത് മൂന്നും കൂടെ കൂടുന്നതാണ് ക്രിസ്തീയ പട്ടം. മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത കർത്താവിന് ഈ മൂന്നു സ്ഥാനങ്ങളുടേയും, പൂർണ്ണത നൽകപ്പെട്ടത്, യോഹന്നാൻ യൂർദ്ദനാൻ നദിയിൽ വെച്ച് തന്നെ മാമ്മോദീസാ മൂക്കിയ അവസരത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് പ്രാവുരുപത്തിൽ കർത്താവിന്മേൽ ആവസിക്കുകയും, മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത യേശുവിനെ പിതാവ് തന്റെ പുത്രനായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്ത അവസരത്തിലാണ്.

ഈ പട്ടത്തിൽ സഭ മുഴുവൻ ഒരുമിച്ചു പങ്കുകാരാകുന്നു. ക്രിസ്തുവിനുള്ള പട്ടം ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമായ സഭയ്ക്കുമുണ്ട്. എന്നാൽ സഭയിൽ പൗരോഹിത്യവും രാജ്യവും പ്രവാചകത്വവും കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നയാളും, മഹാപൗരോഹിതനും നല്ല ഇടയനുമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയിലുള്ള സാന്നിധ്യത്തിന്റെ കൗദാശിക പ്രതിഭാസവുമാണ് എപ്പിസ്കോപ്പായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായ പട്ടക്കാരനും.

15

□ പുത്രനെതിരായുള്ള നിന്ദ ക്ഷമിക്കപ്പെടുമെന്നും പരിശുദ്ധാത്മാവിനെതിരായുള്ളത് ക്ഷമിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നും (വി. മത്തായി 12:32) പറയുന്നതെന്തുകൊണ്ട്? ത്രിത്വത്തിൽ അങ്ങനെയുള്ള വ്യത്യാസമുണ്ടോ?

തോമസ് ജേക്കബ്, ബോംബെ

◆ കർത്താവിന്റെ വചനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് അതിന്റെ സാഹചര്യം നോക്കണം. മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത പുത്രൻ ശാബ്തു ലംഘിച്ചപ്പോൾ കുറ്റപ്പെടുത്തിയത് ക്ഷമിക്കപ്പെടും. എന്നാൽ മനുഷ്യപുത്രൻ പരിശുദ്ധാത്മശക്തികൊണ്ട് പിശാചുക്കളെ പുറത്താക്കുമ്പോൾ അത്

സാത്താന്റെ ശക്തിയാണെന്നു പറയുന്നത് ദൈവത്തെ പിശാചെന്നു വിളിക്കുകയാണ്. ഹൃദയകാഠിന്യം വന്നുപോയി ദൈവത്തെ അറിയാവാനുള്ള കഴിവ് നഷ്ടപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ വിളിക്കുന്നത് (റോമ്മാ ലേഖനം 1:19-32). അങ്ങനെ ഹൃദയകാഠിന്യം വന്നവർക്ക് അനുതാപം ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്നാണ് കർത്താവ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ത്രിത്വത്തിൽ വ്യത്യസ്തമുള്ളതുകൊണ്ടല്ല, മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ക്രിസ്തുവിനെ തിരിച്ചറിയാതിരുന്നാലും നന്മയും തിന്മയും തമ്മിൽ തിരിച്ചറിയാനുള്ള കഴിവ് നഷ്ടപ്പെടാതിരുന്നാൽ രക്ഷയ്ക്കു സാധ്യതയുണ്ട്.

☐ ദൈവമാതാവിനോടുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനയിൽ, “മന്നാ നിക്ഷേപിത ചെപ്പും...” എന്നു തുടങ്ങുന്ന ഗീതത്തിൽ “ശ്ലേമുൻ തന്നുറുമാൽ” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന്റെ വേദവിഭാഗം ഏത്, സാരം എന്ത്?

ടി. എം. വർഗീസ്, വട്ടക്കാട്ടുപടി

◆ “ശ്ലേമുൻ തന്നുറുമാൽ” എന്നുള്ള മലയാള വിവർത്തനം തെറ്റാണ്. “ഷുഷോഫോ (ശോശപ്പാ) ശ്ലേമോ നോയ്ത്തോ” എന്നാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ ശരിയായ വിവർത്തനം “ശലോമോന്റെ തിരശ്ശീല” എന്നാണ് (ഉത്തമഗീതം 1:3). ശ്ലേമുന്റെ തിരശ്ശീല (2 ദിനവൃത്താന്തം 3:14) അതിനുള്ളിൽ ദൈവസാന്നിദ്ധ്യത്തെ ഉൾക്കൊണ്ടതുപോലെ കന്യകമറിയം ദൈവത്തെ ഗർഭം ധരിച്ചവളായതുകൊണ്ടാണ് പിതാക്കന്മാർ കന്യകമറിയാമിനെ ശ്ലേമുന്റെ തിരശ്ശീലയോടുപമിച്ചത്.

☐ യെഹോരാം രാജാവ് 42-ാം വയസ്സിൽ മരിച്ചപ്പോൾ മകനായ അഹസ്യാവ് രാജാവായി. അപ്പോൾ അഹസ്യാവിനും 42 വയസ്സായിരുന്നു (2 ദിനവൃത്താന്തം 21:5, 18-19; 2. 2:1, 2). ഇളയ മകൻ യഹോവാഹാസാണെന്ന് 21:17-ൽ പറയുന്നു. ഇതെങ്ങനെ പൊരുത്തപ്പെടാം?

ടി. എം. വർഗീസ്

◆ ദിനവൃത്താന്തപുസ്തകം പല രാജകീയ രേഖകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയെഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ്. 21-ാം അദ്ധ്യായം ആസ്പദമാക്കിയ രേഖയെഹോരാമിന്റെ ദിനവൃത്താന്തമായിരുന്നിരിക്കണം. 22. യഹോ ആഹാസിന്റെയും. യഹോ-ആഹാസ് എന്ന പേരും ആഹാസ്-യഹ് എന്ന പേരും ഹെബ്രായ ഭാഷയിൽ ഒന്നാണ്; “ദൈവം പിടിച്ചു” എന്നാണർത്ഥം. രണ്ടു പേരും ഉപയോഗത്തിലിരുന്നിരിക്കണം.

ഇന്നത്തെ ഇംഗ്ലീഷ്, മലയാളം വേദപുസ്തകങ്ങൾ അടിസ്ഥാനമാക്കിയിട്ടുള്ളത് ക്രിസ്തുവിന് 1000 വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷമുള്ള ഒരു ഹെബ്രായ കൈയെഴുത്തുപ്രതിയേയാണ്. മറ്റു ചില കൈയെഴുത്തു പ്രതികളിൽ 20 വയസ്സായിരുന്നു എന്നും, വേറേ ചിലതിൽ 16 വയസ്സെന്നും

കാണുന്നു. അതേ സമയത്ത്, നമ്മുടെ വേദപുസ്തകത്തിൽത്തന്നെ 2 രാജാ. 8:26-ൽ ആഹസ്യാവിന് 22 വയസ്സായിരുന്നു എന്നും കാണുന്നു. പകർത്തിയതിൽ പറ്റിയ പിശകായിരുന്നിരിക്കണം. 2 രാജാ. 8:25-ഉം അതേ പുസ്തകം 9:29-ഉം തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസവും കാണുക.

അടിസ്ഥാനമാക്കിയ രേഖകൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസവും പകർത്തിയെഴുതിയതിലെ തെറ്റുമാണ് ഈ വൈരുദ്ധ്യത്തിന്റെ രണ്ടു കാരണങ്ങൾ.

16

□ വി. യൗസേഫിന് കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു പോലെയുള്ള സ്ഥാനം നമ്മുടെ സഭയിൽ കൊടുക്കാത്തതെന്തുകൊണ്ട്?

മാത്യു ഉമ്മൻ, ചങ്ങനാശ്ശേരി

◆ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ വി. യൗസേഫിന് ഇപ്പോഴുള്ള സ്ഥാനം 14-ാം ശതകത്തിനു മുന്പിലായിരുന്നു. 15-ാം ശതകത്തിൽ ബെർനാഡിൻ, തെരേസാ എന്നീ പുണ്യാത്മാക്കൾ വി. യൗസേഫിനു വലിയ സ്ഥാനം നൽകി. 1479-ൽ റോമിൽ വി. യൗസേഫിന്റെ പെരുന്നാൾ ആഘോഷിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. 1870 ഡിസംബർ 8-നു പയസ് ഒമ്പതാമൻ മാർപാപ്പാ വി. യൗസേഫിനെ സാർവ്വത്രിക സഭയുടെ രക്ഷാധികാരിയായി ഉയർത്തി.

ആഗുസ്തീനോസിന്റെ ചിന്തയിൽ മാംസബന്ധം മൂലമല്ലെങ്കിലും വിവാഹനിശ്ചയം മൂലം വി. യൗസേഫ് കർത്താവിന്റെ പിതാവായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നു. ഇത് നമുക്കു സ്വീകാര്യമല്ല. “ആദിയിൽ മാതാവില്ലാതെ പിതാവിൽ നിന്നും കാലത്തികവിൽ ഭൗതിക പിതാവില്ലാതെ മാതാവിൽ നിന്നും ജനിച്ചു” എന്നാണ് നാം വിശ്വസിക്കുന്നത്. അഗസ്തീന്യ പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നുദിക്കുന്ന ഈ പിതൃത്വാരോപണം മൂലം കന്യകമറിയം കഴിഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും ഉയർന്ന പരിശുദ്ധനായി വി. യൗസേഫിനെ കത്തോലിക്കർ കരുതുന്നു.

അതിനോടനുബന്ധിച്ച്, സകല വിശ്വാസികളും ക്രിസ്തുവിൽ കന്യകമറിയാമിന്റെ പുത്രരായതുകൊണ്ട് വി. യൗസേഫിനെ സകല വിശ്വാസികളുടേയും പിതാവായി അവർ കരുതി. കൂടാതെ തൊഴിലാളികളുടെ പുണ്യവാളനായും വി. യൗസേഫിനെ നാമകരണം ചെയ്തു. ക്രിസ്തീയ കുടുംബപ്രസ്ഥാനത്തിലും യൗസേഫ് പുണ്യവാളനുപ്രധാന സ്ഥാനം കൊടുത്തതോടെ ഇന്നത്തെ കത്തോലിക്കാ ‘യൗസേഫ് വന്ദന’ സംജാതമായി. അവസാനമായി ജോൺ മാർപാപ്പാ വി. യൗസേഫിനു കുർബ്ബാന തക്സായിൽ സ്ഥാനവും കൊടുത്തു.

□ പട്ടക്കാർ കുർബ്ബാനസമയത്ത് വാഴ്ത്തപ്പെട്ട വിവാഹമോതിരമുൾപ്പെടെ എല്ലാ ആഭരണങ്ങളും മാറ്റിവയ്ക്കുന്നതെന്തിന്?

ഫാ. വർഗീസ് കല്ലാപ്പാറ, നെടുമ്പാശ്ശേരി

◆ ത്രോണോസ് സ്വർഗ്ഗമാണ്. അവിടെ ആഭരണവുമില്ല, വിവാഹമോതിരവുമില്ല. പട്ടക്കാർ മഹാപുരോഹിതനായ യേശുവിന്റെ സ്ഥാനത്താണ് നിൽക്കുന്നത്. പിതാവാം ദൈവത്തിന്റെ തിരുമുന്മാരെ. ആഭരണവും വിവാഹമോതിരവുമൊക്കെ തിരികെ ലോകത്തിൽ വരുമ്പോൾ വീണ്ടും ഇടാം.

□ പട്ടക്കാർ ദീക്ഷ വളർത്തണമെന്നു നിർബന്ധമുണ്ടോ? അവർ പ്രത്യേക വസ്ത്രം ധരിക്കണമോ?

ഫാ. വർഗീസ് കല്ലാപ്പാറ, നെടുമ്പാശ്ശേരി

◆ ആദ്യത്തെ മൂന്നു ശതകങ്ങളിൽ ക്രൈസ്തവ പുരോഹിതർക്ക് പ്രത്യേക വസ്ത്രവിധാനമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നെന്നു തോന്നുന്നില്ല. നാലാം ശതാബ്ദത്തിൽ, ശുശ്രൂഷയിൽ സംബന്ധിക്കുന്ന സമയത്ത് പട്ടക്കാർക്കു പ്രത്യേക വസ്ത്രം നിർബന്ധമായി. സാധാരണ ജീവിതത്തിൽ പ്രത്യേക വസ്ത്രം വേണമെന്നു നിർബന്ധമുണ്ടായത് 6-ാം ശതകത്തിലാണ്. ഇതിന്റെ പശ്ചാത്തലം താത്വികന്മാർക്കും സന്യാസികൾക്കുമുള്ള പ്രത്യേക വസ്ത്രമായ പാലിയം (Pallium) അല്ലെങ്കിൽ കറുത്ത കുപ്പായമായിരുന്നു. അതോടുകൂടെ ദീക്ഷയും കിഴക്കൻ സഭയിൽ നിർബന്ധമായി. അത് സന്യാസികൾക്കും വിവാഹിത പുരോഹിതർക്കും ഒരുപോലെ. 1054-ൽ ഗ്രീക്കുസഭയും കത്തോലിക്കാസഭയും തമ്മിലുള്ള വിവാദവിഷയങ്ങളിൽ ഒന്ന് ദീക്ഷയുടെ കാര്യമായിരുന്നു. കത്തോലിക്കാ പട്ടക്കാർ വിവാഹം ചെയ്യാതെ, മുഖക്ഷൗരം ചെയ്തു നടക്കുന്നത് ഗ്രീക്കുകാർ കുറ്റപ്പെടുത്തി. സാധാരണക്കാർ ദീക്ഷ വളർത്തുക, പുരോഹിതന്മാർ മാത്രം മുഖക്ഷൗരം ചെയ്യുകയെന്നത് ക്രിസ്തുവിനു മുമ്പുതന്നെ പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ പതിവായിരുന്നു.

എന്നാൽ ത്രെന്റ് സുന്നഹദോസിൽ കത്തോലിക്കർ തീരുമാനിച്ചത് “ഉചിതമായ വസ്ത്രം” ഓരോ സന്യാസി സമൂഹത്തിനും വിവാഹിത പട്ടക്കാർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു മാത്രമാണ്. കറുത്ത കുപ്പായം അല്ലെങ്കിൽ വെളുത്ത കുപ്പായം നിർബന്ധമായത് 16-ാം ശതാബ്ദത്തിലായിരുന്നത് ചിലർ പറയുന്നു (സീക്സ്റ്റസ് പാപ്പായാണ് കറുത്ത കാസക്ക് പടിഞ്ഞാറൻ സഭയിൽ നിർബന്ധമാക്കിയത്).

ഗ്രീക്ക്, റഷ്യൻ സഭകളിൽ അച്ചന്മാർക്കും സന്യാസികൾക്കും

അകത്ത് എന്തു നിറത്തിലുള്ള കുപ്പായവുമാകാം. പുറംകുപ്പായം കറുപ്പായിരിക്കണമെന്നേയുള്ളൂ.

എത്യോപ്യൻ സഭയിൽ കറുത്ത കുപ്പായം സന്യാസികൾക്കേയുള്ളൂ. വിവാഹിത പട്ടക്കാർ വെള്ള കാലുറയും മുട്ടോളമുള്ള വെള്ള ജുബ്ബായും വെള്ളത്തലപ്പാവും ധരിക്കുന്നു. ദീക്ഷ (മീശ) ഇപ്പോൾ വിവാഹിത പട്ടക്കാർക്കു നിർബന്ധമില്ല. റഷ്യൻ സഭയിൽ വിവാഹിത പട്ടക്കാർക്ക് വയലറ്റ് തൊപ്പിയും പേരിനു മാത്രമുള്ള കൊച്ചു മീശയുമാണ്. അമേരിക്കയിൽ റഷ്യൻ, ഗ്രീക്ക് സഭകളിലെ പട്ടക്കാർ മീശയില്ലാതെയും കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഓരോ സഭയിലും ഒരു നിയമമുണ്ടായിരിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്.

ദീക്ഷ (മീശ) വ്രതത്തിന്റെ ചിഹ്നമാണ്. പ്രത്യേക വസ്ത്രം ഒരു സുശിക്ഷിത സമൂഹത്തിന്റെ അടയാളവും.

(1969 സെപ്റ്റംബർ)

17

☐ കർത്താവ് മൂപ്പതാമത്തെ വയസ്സിലാണ് മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ചത്. എന്നാൽ നാമെന്തുകൊണ്ടു ശിശുസ്നാനമേൽക്കുന്നു? മാമ്മോദീസായ്ക്കു മുമ്പ് കുട്ടികളിലുള്ള ആത്മീയാവസ്ഥ എന്ത്?

പി. കെ. ഇട്ടുപ്പ്, പൈനാടത്ത്

◆ കർത്താവിന്റെ മാമ്മോദീസാ തന്റെ സ്വന്തം പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി യായിരുന്നില്ലല്ലോ. അതിനെ നാം മാനദണ്ഡമായെടുക്കാൻ പാടില്ല. അവിശ്വാസികൾ പ്രായപൂർത്തിയായി വിശ്വസിക്കുമ്പോൾ അവരെ മാമ്മോദീസാ മൂക്കണമെന്നാണ് സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ശിശുസ്നാനം എന്നു പറയുന്നത് വിശ്വാസികളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു മാത്രമുള്ളതാണ്. ദമ്പതികളിൽ ഒരാൾ മാത്രമേ വിശ്വാസിയായിട്ടുള്ളൂ എങ്കിൽപോലും കുഞ്ഞുങ്ങളെ മാമ്മോദീസാ മൂക്കാമെന്ന് 1 കോരി. 7:14-ൽ കാണുന്നു. ക്രിസ്തീയ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ മാതാവിനു പള്ളിയിൽ പോകാനാകുന്ന സമയത്ത് മാമ്മോദീസാ മൂക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ അർത്ഥം അവർ ആദ്യം മുതലേ ദൈവത്തിനായി വേർപെടുത്തപ്പെട്ട് വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവരാണെന്നാണ്. അവിശ്വാസികളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ അവസ്ഥയെന്താണെന്നു നമുക്കറിഞ്ഞു കൂടാ.

☐ പരേതർക്കു വേണ്ടിയുള്ള കർമ്മങ്ങൾ വേദാനുസരണമാണോ? ആണെങ്കിൽ വി. വേദപുസ്തകത്തിൽ ഏതു ഭാഗങ്ങളിൽ കാണുന്നു?

ടി. വി. മാത്യു തുകലിൽ

◆ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം വേദപുസ്തകത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഉണ്ടാക്കിയതല്ല. ക്രിസ്തീയ സഭയിൽ ഉത്ഭൂതമായതാണ് പുതിയ നിയമം. വേദപുസ്തകത്തിലുള്ളതു മാത്രമേ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു വർത്തിക്കാവൂ എന്നു വേദപുസ്തകത്തിൽത്തന്നെ കാണുകയില്ല.

പരേതർ സഭയുടെ അംഗങ്ങളാണ്. ശരീരത്തിൽനിന്നു വേർപെട്ടു എന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം സഭയിൽനിന്നു വേർപെടുന്നില്ല. അവരും നമ്മോടൊരുമിച്ചു സഭയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിൽ ജീവിക്കുന്നു. അന്യോന്യം പ്രാർത്ഥനയിൽ ഓർക്കുക എന്നുള്ളതു മരിച്ചവരും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുമായ എല്ലാ സഭാംഗങ്ങളുടേയും ചുമതലയാണ്.

□ കർത്താവ് മരക്കുരിശിലാണു മരണം പ്രാപിച്ചത്. എന്നാൽ നമ്മുടെ സഭാപിതാക്കന്മാർ സ്വർണ്ണക്കുരിശ് ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്ത്?

കെ. വി. ജോർജ്ജ്, കൊല്ലാട്

◆ കർത്താവ് കുരിശു ധരിച്ചിരുന്നില്ലല്ലോ. താൻ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട കുരിശിനു ഒരു 12 അടിയെങ്കിലും ഉയരമുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. അത്രയും ഉയരമുള്ള കുരിശു മെത്രാന്മാർ ധരിക്കണമെന്നു നിങ്ങൾ നിർബ്ബന്ധിക്കുമോ? മരക്കുരിശു ധരിക്കുന്നോ, സ്വർണ്ണക്കുരിശ് ധരിക്കുന്നോ എന്നതിലല്ല കാര്യം. ഒരു ആത്മീയപിതാവിന്റെ ജീവിതം കർത്താവിന്റെ ജീവിതത്തോടു എന്തുമാത്രം ആനുകൂല്യമുള്ളതാണ് എന്നതാണ് പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത്.

□ നമ്മുടെ കർത്താവ് 12 വയസ്സു മുതൽ 30 വയസ്സു വരെ എവിടെയായിരുന്നുവെന്നു വ്യക്തമായി മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഒന്നു വിശദമാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമോ?

ടി. പി. ഏലിയാസ് തോട്ടുങ്ങൾ

◆ വ്യക്തമായ അറിവൊന്നുമില്ല. പലസ്തീനിലെ മണലാരണ്യങ്ങളിൽ അനേകർ സന്യാസികളായി വസിച്ചിരുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവും അവിടെയായിരുന്നിരിക്കാം. ഈജിപ്തിലായിരുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ ഇന്ത്യയിലായിരുന്നു എന്നിങ്ങനെയുള്ള നിഗമനങ്ങൾക്കു ചരിത്രപരമായ യാതൊരടിസ്ഥാനവുമില്ല.

□ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പുറപ്പാട് സംബന്ധിച്ചു റോമ്മാസഭയുടെ വിശ്വാസം ഏതുവിധത്തിലാണ് എങ്ങനെയാണ്?

പി. ടി. ജോസ് വാഴമുട്ടം

◆ നിഖ്യാ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കുറിച്ച് “പിതാവിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്നവൻ” എന്നുണ്ടായിരുന്നതിനെ

“പിതാവിൽനിന്നും പുത്രനിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്നവൻ” എന്ന് പാശ്ചാത്യ സഭ വെട്ടിത്തിരുത്തിയത് ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണയുടെ ഫലമായിരുന്നു. നിത്യ തയിൽ പുത്രൻ പിതാവിൽ നിന്ന് ജനിച്ചവനും പരിശുദ്ധ റൂഹാ പിതാവിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്നവനുമാണ്. എന്നാൽ മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ പുത്രൻ മുഖാന്തിരമാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവ് വരുന്നത്. ഇതു രണ്ടും കൂടി കലർത്തിയാണ് കത്തോലിക്കർ പിതാവിൽ നിന്നും പുത്രനിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുന്നവൻ എന്നു തിരുത്തിയത്. എന്നാൽ പുറപ്പെടുക എന്നുള്ള പദം നിത്യതയിൽ ഉള്ള ബന്ധം കുറിക്കുന്നതിനു മാത്രമാണ് പിതാക്കന്മാർ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ പുത്രൻ മുഖാന്തിരം റൂഹാ വരുന്നുവെങ്കിലും അതിനെ ‘പുറപ്പാട്’ എന്നു വിളിക്കുന്നത് തെറ്റാണ്.

18

വി. വേദപുസ്തകം

(വി. വേദപുസ്തകത്തെ സംബന്ധിച്ചും, അതിനു സഭയിലുള്ള സ്ഥാനത്തെപ്പറ്റിയും വളരെ തെറ്റിദ്ധാരണകൾ ഇന്നുണ്ട്. അവ ദുരീകരിക്കുവാൻ ചോദ്യോത്തരരൂപേണ ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുകയാണ്.)

□ വി. വേദപുസ്തകമാണോ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം?

◆ അല്ല. ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ക്രിസ്തുവാണ്. ആ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രധാന സാക്ഷികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാരായിരുന്ന അപ്പോസ്തലരും അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച സഭയുമാണ്. സഭയിലെ ഓരോ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ഈ അപ്പോസ്തലരും ആദിമ ശിഷ്യരും രചിച്ച ചില രേഖകളുടെ ഒരു സമാഹാരമാണ് പുതിയനിയമം. സഭ പുതിയനിയമത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി സ്ഥാപിച്ച തല്ല. പുതിയനിയമം സഭാംഗങ്ങളാൽ വിരചിതമായതും സഭയിലുണ്ടായതുമാണ്.

□ പുതിയനിയമത്തിലെ നാലു സുവിശേഷങ്ങൾ എങ്ങനെയുണ്ടായി?

◆ പെന്തിക്കോസ്തു ദിവസം സഭ ജനിച്ചു. ആ സഭയിലെ പ്രസംഗം മൂന്നു കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. ക്രിസ്തു ആര്? ക്രിസ്തു എന്തു ചെയ്തു? ക്രിസ്തു എന്തു പഠിപ്പിച്ചു? അപ്പോസ്തലന്മാർ ആദ്യം പ്രസംഗരൂപേണ ആവിഷ്കരിച്ച പാഠങ്ങളെ അവരിലൊരാളായ വി. മത്തായി

യഹൂദ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി ക്രിസ്തുവിന്റെയും അപ്പോസ്തലന്മാരുടെയും മാതൃഭാഷയായ അറമായ ഭാഷ (സുറിയാനി) യിൽ എഴുതിയുണ്ടാക്കി. പിന്നീടാരോ അതിനെ ഗ്രീക്കിൽ വിവർത്തനം ചെയ്തു. അതിന്റെ ഒരു സമാഹാരം വി. പത്രോസ് ശ്ലീഹായുടെ അന്തേവാസികളിൽ ഒരാളായ വി. മർക്കോസ് റോമാനഗരത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. ഇവയെ രണ്ടിനെയും ആധാരമാക്കിയും, നേരിട്ടറിഞ്ഞ മറ്റു ചില വിവരങ്ങൾ കൂട്ടിയും പൗലോസ് അപ്പോസ്തലന്റെ അന്തേവാസികളിൽ ഒരാളായ വി. ലൂക്കോസ് സുഭഗമായ യവന ഭാഷയിൽ വേറൊന്ന് എഴുതിയുണ്ടാക്കി.

ഈ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളും എഴുതപ്പെട്ടത് ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശു മരണത്തിനു ശേഷം 20 മുതൽ 40 വരെ വർഷങ്ങൾക്കിടയിലായിരുന്നു. പിന്നീട് 12 ശ്ലീഹന്മാരിൽ ഒരുവനായിരുന്ന വി. യോഹന്നാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം തന്റെ മരണത്തിന് മുമ്പായി കർത്താവിനെ കുറിച്ച് തനിക്ക് പ്രത്യേകം അറിയാമായിരുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ കൂടെ ചേർത്ത് നാലാമതൊരു സുവിശേഷം എഴുതിവെച്ചു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശുമരണത്തിന് ഏകദേശം 65 വർഷങ്ങൾക്കുശേഷമായിരിക്കണം അദ്ദേഹം അത് എഴുതിയത് (A.D. 95).

☐ ഈ നാലു സുവിശേഷങ്ങളും തമ്മിൽ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും യോജിക്കുന്നുണ്ടോ?

◆ യോജിക്കുവാനുള്ള പല ശ്രമങ്ങളും രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ നടന്നിട്ടുണ്ട്. 160-ാമാണ്ടോടടുത്ത് താത്തിയാനോസ് എന്ന സുറിയാനിക്കാരൻ നാലു സുവിശേഷവും കൂടി ഒരുമിച്ച് കൂട്ടിച്ചേർത്ത് ഒറ്റ സുവിശേഷമാക്കിയത്, അഞ്ചാം ശതാബ്ദം വരെ സുറിയാനി സഭയിൽ ഉപയോഗത്തിലിരുന്നു. പിന്നീട് അതു മാറ്റിയിട്ട് നാലു വെവ്വേറെ സുവിശേഷങ്ങളിലേക്ക് (ഏവൻഗേലിയോൻ ഹാമെഫ്രാഷേ) തിരികെപ്പോകയാണുണ്ടായത്. നാലു സുവിശേഷങ്ങളും തമ്മിൽ ചില ചില്ലറ പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യങ്ങളില്ലാതില്ല. എന്നാൽ പ്രധാന കാര്യങ്ങളിൽ നാലു സുവിശേഷവും ഒന്നു തന്നെ.

☐ പുതിയനിയമം ഇപ്പോഴത്തെ രീതിയിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തത് ആര്? എന്ന്?

◆ ഇന്നത്തെ മലയാള വേദപുസ്തകത്തിൽ കാണുന്ന 27 പുസ്തകങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റ് ആദ്യമായി കാണുന്നത്, A.D. 369-ാമാണ്ട് മാർ അത്താനാസ്യോസ് എഴുതിയ ഒരു ലേഖനത്തിലാണ്. 382-ാമാണ്ടിൽ റോമാസഭ അംഗീകരിച്ചു.

അതിനു മുമ്പ് നാലു സുവിശേഷങ്ങളും അപ്പോസ്തല പ്രവൃത്തികളും വി. പൗലോസിന്റെ 13 ലേഖനങ്ങളും വി. പത്രോസിന്റെയും വി. യാക്കോബിന്റെയും, വി. യോഹന്നാന്റെയും ഓരോ ലേഖനങ്ങളും എന്നിങ്ങനെ 21 പുസ്തകങ്ങൾ മൂന്നാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ തന്നെ പുതിയനിയമത്തിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. വി. പത്രോസിന്റെ രണ്ടാം ലേഖനം, വി. യോഹന്നാന്റെ രണ്ടും മൂന്നും ലേഖനങ്ങൾ, വി. യൂദായുടെ ലേഖനം, യോഹന്നാന്റെ വെളിപാട് എന്നീ ആറു പുസ്തകങ്ങളെപ്പറ്റി മൂന്നാം ശതാബ്ദത്തിൽപ്പോലും സംശയങ്ങളുണ്ടായിരുന്നതായി എവുസേബിയസ് എന്ന ചരിത്രകാരൻ നാലാം ശതാബ്ദത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

☐ എവുസേബിയസിന്റെ സഭാചരിത്രത്തിൽ അവിതർക്കിതങ്ങളായ പുതിയനിയമ പുസ്തകങ്ങളേവയെന്ന് പറയുന്നുണ്ടോ?

◆ ഉവ്വ്. മൂന്നാം പുസ്തകം 25-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലിസ്റ്റ് താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

- സുവിശേഷങ്ങൾ 4
- അപ്പോസ്തല പ്രവൃത്തികൾ 1
- വി. പൗലുസിന്റെ ലേഖനങ്ങൾ 13
- വി. യോഹന്നാന്റെ 1-ാം ലേഖനം 1
- വി. പത്രോസിന്റെ 1-ാം ലേഖനം 1
- ആകെ 20 പുസ്തകങ്ങൾ

☐ അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന മറ്റു ചില പുസ്തകങ്ങൾ സംശയാസ്പദങ്ങളായിരുന്നുവെന്നു എവുസേബിയസ് പറയുന്നുണ്ടോ?

◆ ഉവ്വ്.

- ഹെബ്രായ ലേഖനം 1
- വി. യാക്കോബിന്റെ ലേഖനം 1
- വി. യൂദായുടെ ലേഖനം 1
- വി. പത്രോസിന്റെ രണ്ടാം ലേഖനം 1
- വി. യോഹന്നാന്റെ രണ്ടും മൂന്നും ലേഖനങ്ങൾ 2
- വി. യോഹന്നാന്റെ വെളിപാട് 1

ആകെ ഏഴ്

ഇവ കുറെപ്പേർ സ്വീകരിക്കുന്നു. കുറെപ്പേർ നിരാകരിക്കുന്നു എന്നാണദ്ദേഹം പറയുന്നത്.

☐ ചില പുസ്തകങ്ങളെ സഭ തീർത്തും നിരാകരിക്കുന്നതായി പറയുന്നുണ്ടോ?

◆ ഉദ്. താഴെപ്പറയുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ വേദപുസ്തകത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൂടാ എന്ന് എവുസേബിയസ് പറയുന്നു.

പൗലോസ് അപ്പോസ്തലന്റെ പ്രവൃത്തികൾ (Acts of Paul), അജപാലകൻ (Shepherd of Hermas), വി. പത്രോസിന്റെ വെളിപാട് (Apocalypse of Peter), ബർണബാസിന്റെ ലേഖനം, അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ (Teaching of the Apostles), ഹെബ്രായക്കാരുടെ സുവിശേഷം (Gospel according to Hebrews), പത്രോസിന്റെ സുവിശേഷം, തോമായുടെ സുവിശേഷം, മത്തിയാസിന്റെ സുവിശേഷം, അന്ത്രയാസിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ, യോഹന്നാന്റെ പ്രവൃത്തികൾ.

□ എന്തിനാണിത്? സഭ ചില പുസ്തകങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയും ചിലവയെ നിരാകരിക്കുകയും ചെയ്തത്?

◆ രണ്ടടിസ്ഥാനങ്ങളാണുണ്ടായിരുന്നത്. ഒന്നാമത് അപ്പോസ്തോലിക ഗ്രന്ഥകർത്തൃത്വം. അപ്പോസ്തലന്മാരിൽ ഒരാൾ നേരിട്ടോ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാൾ മുഖാന്തിരമോ എഴുതിയിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളെ സഭ സ്വീകരിച്ചു. മറ്റുള്ളവയെ നിരാകരിച്ചു. രണ്ടാമത്, അപ്പോസ്തലന്മാർ പഠിപ്പിച്ച വിശ്വാസമെന്തെന്ന് വേദപുസ്തകം കൂടാതെ തന്നെ സഭാപിതാക്കന്മാർക്ക് പരമ്പരാഗതമായി അറിയാമായിരുന്നു. ആ വിശ്വാസത്തിനെതിരായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ അവർ നിരാകരിക്കുകയാണുണ്ടായത്. പ്രത്യേകിച്ചും വെളിപാടു പുസ്തകത്തിന്റെ കാര്യത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രധാന പ്രയാസം സഭാവിശ്വാസത്തിനെതിരായ സഹസ്രാബ്ദ വാഴ്ചയെപ്പറ്റി അതിൽ കാണുന്നുവെന്നതായിരുന്നു.

□ പഴയനിയമ ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഇങ്ങനെയുള്ള സംശയങ്ങളുണ്ടായിരുന്നോ?

◆ അപ്പോസ്തോലിക കാലത്തു (37-100 A.D.) ജീവിച്ചിരുന്ന ജോസിഫസ് എന്ന യഹൂദ ഗ്രന്ഥകാരൻ തന്റെ പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നത് പഴയനിയമത്തിൽ 22 പുസ്തകങ്ങൾ മാത്രമേയുള്ളൂവെന്നാണ്.

മോശയുടെ 5, പ്രവാചകന്മാർ 13, സങ്കീർത്തനങ്ങൾ, സദൃശവാക്യങ്ങൾ 4 ആകെ 22.

ഇവ കൂടാതെ മറ്റ് ചരിത്ര പുസ്തകങ്ങളുണ്ടെന്നും അവയൊന്നും മേൽപറഞ്ഞവ പോലെ വിശ്വാസയോഗ്യങ്ങളല്ലെന്നും ജോസിഫസ് പറയുന്നു. ഈ 22 പുസ്തകങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ താഴെ പറയുംപ്രകാരമായിരുന്നിരിക്കണമെന്നാണ് പണ്ഡിതാഭിപ്രായം

മോശയുടെ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങൾ, യഹോശ്വാ, ന്യായാധിപന്മാരും രുത്തും, ശമുവേൽ, രാജാക്കന്മാർ, ദിനവൃത്താന്തങ്ങൾ, എസ്റാ-നെഹമിയാ, എസ്തേഥർ, ഏശായ, യെരമ്യാ - വിലാപ വാക്യങ്ങൾ.

□ വേദപുസ്തക ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ആദിമ കൈയെഴുത്തു പ്രതികൾ നമുക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

◆ ഇല്ല. ഒന്നുപോലുമില്ല. പഴയനിയമത്തിന്റെ കൈയെഴുത്തു പ്രതികൾ എഴുതിയത് തുകൽ ചുരുളുകളിലോ കടലാസു (പപ്പൈറസ്) ചുരുളുകളിലോ ആയിരുന്നിരിക്കണം. ഇന്നത്തെ പഴയനിയമങ്ങളിലധികവും പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് ക്രിസ്തുവിനു ശേഷം 1008-ാമാണ്ടു മുതൽ 1010-മാണ്ടു വരെയുള്ള കാലത്ത്, കെയിറോയിൽ പകർത്തിയതും ഇന്നു ലെനിൻഗ്രാഡിൽ ഉള്ളതുമായ ഒരു കൈയെഴുത്തുപ്രതിയെ ആധാരമാക്കിയുള്ളതാണ്. പുതിയനിയമത്തിന്റെ കൈയെഴുത്തുപ്രതികളും ക്രിസ്തുവിനുശേഷം 300 മുതൽ 500 വരെ വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം എഴുതപ്പെട്ടവയാണധികവും നാം ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

□ വേദപുസ്തകത്തിൽ തെറ്റുകളുണ്ടോ?

◆ രണ്ടു മൂന്നു തരത്തിലുള്ള തെറ്റുകൾ കാണാം. ഒന്നാമത് പകർത്തിയെഴുതിയതിലെ തെറ്റ്. രണ്ടാമത് അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു വരുത്തിയ തിരുത്തലുകൾ (ഉദാഹരണം: പരസ്യവായനയിൽ പ്രയാസമുള്ള വാക്കുകൾ മാറിയെഴുതുക: ബാലിന്റെയോ മറ്റു വാർക്കപ്പെട്ട വിഗ്രഹങ്ങളുടെ നാമത്തിന്റെയോ സ്ഥാനത്തു ലജ്ജയെന്ന അർത്ഥമുള്ള 'ബോഷത്ത്' എന്നു ചേർക്കുക).

മൂന്നാമത്, രണ്ടു രേഖകൾ പരസ്പര വ്യത്യസ്തങ്ങളായി കാണുമ്പോൾ രണ്ടിനെയും ഉൾപ്പെടുത്തി ഗ്രന്ഥരചന നടത്തുന്നതു മൂലമുള്ള പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ.

ഈ മൂന്നാമത്തെ തരത്തിലുള്ള തെറ്റ് വളരെ കൂടുതലായി കാണുന്നത് മോശയുടെ പുസ്തകങ്ങളിലാണ്: ഉദാഹരണം:- ഉല്പത്തി ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ സകല ചരാചരങ്ങളേയും സൃഷ്ടിച്ച ശേഷമാണ് മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്; രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിലാകട്ടെ, പുള്ളുകളും വൃക്ഷങ്ങളും വളരുന്നതിനു മുമ്പെ ദൈവം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും (2:4-7) മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചശേഷം, അവൻ കുട്ടില്ലാഞ്ഞിട്ടാണ് പിന്നീട് മൃഗങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചതെന്നും (2:18-19) പറയുന്നു. വേറൊരുദാഹരണം:- നോഹയുടെ പെട്ടകത്തിൽ ഏഴു വീതം ശുദ്ധ മൃഗങ്ങളും ഈരണ്ടു വീതം അശുദ്ധ മൃഗങ്ങളും കയറി എന്ന് ഉല്പത്തി 7:2-5-ൽ കാണുന്നു. എന്നാൽ ശുദ്ധമൃഗങ്ങളിൽ നിന്നും അശുദ്ധ മൃഗങ്ങളിൽ നിന്നും ഈരണ്ടു വീതമായിരുന്നുവെന്ന് 7:8-ൽ കാണുന്നു.

□ വേദപുസ്തകത്തിൽ തെറ്റുണ്ടെങ്കിൽ പിന്നെയെങ്ങനെയാണ് അതിനെ ആധാരമാക്കിയുള്ള സത്യവിശ്വാസം സാദ്ധ്യമാവുക?

◆ വേദപുസ്തകത്തെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള സത്യ വിശ്വാസം ആർക്കും സാധ്യമല്ല. വേദപുസ്തകത്തിൽ ഉള്ളതെല്ലാം വിശ്വാസത്തിന് ആധികാരികമായി നാം എടുക്കുന്നപക്ഷം അവ തമ്മിൽ പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യമുള്ളതായി കാണാം. ഉദാഹരണം: വേദപുസ്തകത്തിലെ ആദ്യത്തെ രണ്ടു അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ നിന്ന് നമുക്ക് എന്താണ് പഠിക്കാവുന്നത്? ദൈവം 24 മണിക്കൂർ വീതമുള്ള ആറു ദിവസങ്ങൾ കൊണ്ടു പ്രപഞ്ച സൃഷ്ടി നടത്തിയെന്നും ജോലിയുടെ ക്ഷീണം കൊണ്ട് 7-ാം ദിവസം വിശ്രമിച്ചുവെന്നും വേണമെങ്കിൽ അർത്ഥമാക്കാം. പക്ഷേ ദൈവം നമ്മെപ്പോലെ കായികാധ്വാനം മൂലം ക്ഷീണിക്കുന്നവനും തന്റെ ശക്തി വീണ്ടെടുക്കാൻ വേണ്ടി വിശ്രമം ആവശ്യമുള്ളവനുമാണോ? മാത്രമല്ല, സൂര്യനെ സൃഷ്ടിച്ചതു നാലാം ദിവസമാണെങ്കിൽ, സൂര്യനാൽ അളക്കപ്പെടുന്ന ഇരുപത്തിനാലു മണിക്കൂർ വീതമുള്ള ദിവസങ്ങളിതിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതെങ്ങിനെ? ഈ 6 ദിവസങ്ങളെ 24 മണിക്കൂർ വീതമുള്ള ദിവസങ്ങളായി കണക്കാക്കേണ്ടതില്ലെന്നും അവയെ കാലഘട്ടങ്ങളായി കരുതാമെന്നും പിതാക്കന്മാർ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ആദാമിനെ പറുദീസയിലാക്കിയപ്പോൾ അവനു സസ്യഭോജനം മാത്രമേ അനുവദിച്ചിരുന്നുള്ളൂ (ഉല്പത്തി 1:29, 2:16). അതുകൊണ്ട് പാപമോചനം പ്രാപിച്ച് നിത്യജീവനിലേക്ക് വീണ്ടും കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരായ നമുക്കും സസ്യഭോജനം മാത്രമേ പാടുള്ളൂവെന്ന് വേണമെങ്കിൽ വാദിക്കാം. ശാബതു ദിവസം, അതായതു ശനിയാഴ്ച സർവ്വ പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നും പിൻവാങ്ങി വിശ്രമിക്കണമെന്ന് ദൈവകല്പനയാണെന്ന് വേദപുസ്തകം അടിസ്ഥാനമാക്കി വാദിക്കാം. ഇന്നു സസ്യഭോജനവും ശാബതാചരണവും നമുക്ക് ദൈവകല്പനകളല്ലെന്നുള്ളത് സഭയുടെ പഠിപ്പിക്കലാണ്. അതിന് കുറെ വേദാടിസ്ഥാനങ്ങൾ വേണമെങ്കിൽ നല്കാൻ സാധിക്കും. പക്ഷേ സഭയുടെ പഠിപ്പിക്കൽ അങ്ങനെയായതുകൊണ്ടാണ് ശാബതാചരണം എന്ന സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ദൈവകല്പനയല്ലെന്ന് എനിക്കറിയാവുന്നത്. അല്ലാതെ വേദപുസ്തകത്തിലെ ഏതെങ്കിലും വാക്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അങ്ങനെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. പത്തു കല്പനകളിലൊന്നിനെ ലംഘിക്കുവാൻ കുറെ വേദവാക്യങ്ങൾ മാത്രം പോരാ. ദൈവസ്ഥാപിതമായ സഭയുടെ അപ്പോസ്തോലിക പാരമ്പര്യത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് എന്തിയ്ക്കെതിനു ധൈര്യം വരുന്നത്.

□ ദൈവവചനമായ വേദപുസ്തകവും ദൈവദത്തമായ മനുഷ്യബുദ്ധിയും ഉപയോഗിച്ചാൽ സത്യവിശ്വാസം അറിയുവാൻ സാധ്യമല്ലേ?

◆ തീർച്ചയായും അല്ല. മാത്രമല്ല, വേദപുസ്തകവും മനുഷ്യശക്തിയും കൂടെ ഒരുമിച്ച് ചേർത്താൽ ലഭിക്കുന്നത് തീർച്ചയായും വേദ

വിപരീതമാണെന്നുള്ളതിന് സഭാചരിത്രം സാക്ഷിയാണ്. പാഷണ്ഡ വിശ്വാസങ്ങളിൽ ഏറ്റവും നികൃഷ്ടരായ അറിയുസിന്റെ വേദവിപരീതം ഉണ്ടായത് മുഴുവൻ, വേദപുസ്തകവും മനുഷ്യന്റെ യുക്തിയും ചേർത്തുള്ള ചില സംഭവങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. സഭയിലെ സത്യ വിശ്വാസം അറിയുവാൻ സഭയിലെ ആരാധനയിലും വിശ്വാസത്തിലും ഉറച്ചുനില്ക്കുന്നവനേ സാധിക്കൂ. സഭയ്ക്ക് പുറത്തുള്ളവർക്ക് വേദ പുസ്തകം തെറ്റിദ്ധരിക്കാനാണ് അധികം സാധ്യതയുള്ളത്.

□ വേദപുസ്തകമല്ലാതെ സഭയുടെ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ചാണ് സത്യ വിശ്വാസം അറിയേണ്ടതെന്ന് പിതാക്കന്മാർ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

◆ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പരിശുദ്ധനായ മാർ ബന്റേലിയോസ് (നാലാം ശതാബ്ദം) പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കുറിച്ചെഴുതിയ കൃതിയിലെ ചില ഉദ്ധരണികൾ താഴെ നൽകുന്നു:

“തിരുവെഴുത്തിൽ ആധാരമില്ലാത്ത ആചാരങ്ങളെല്ലാം അപ്രധാനങ്ങളെന്ന് കരുതി നാം നിരാകരിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയാൽ, സുവിശേഷത്തെ അതിന്റെ ജീവസത്തയിൽ മുറിപ്പെടുത്തുകയായിരിക്കും നാം ചെയ്യുന്നത്; പോരാ, നമ്മുടെ വിശ്വാസപ്രമാണം തന്നെ വെറുമൊരു പദസമുച്ചയം മാത്രമായിത്തീരും. ഒരു പൊതു ഉദാഹരണമെടുക്കുക. കർത്താവേശു മിശിഹായുടെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെമേൽ ക്രൂശുരൂപത്തിൽ റൂൾമാ കുത്തുവാൻ ആരാണ് നമ്മെ തിരുവെഴുത്തിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നത്? പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞു നില്ക്കണമെന്ന് ഏതു തിരുവെഴുത്താണ് നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്? വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയിൽ തിരുവപ്പത്തേയും അനുഗ്രഹക്കാരായേയും വാഴ്ത്തുന്ന സമയത്ത് ചൊല്ലേണ്ടുന്ന വചനങ്ങൾ ഏതു തിരുവെഴുത്തിലാണു കാണുക? കാരണം നാം ആ സമയത്ത് ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകൾ അപ്പോസ്തോലനോ സുവിശേഷങ്ങളോ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവ മാത്രമല്ല; ആമുഖമായും ഉപസംഹാരമായും കുദാശാനുഷ്ഠാനത്തിന് അതിപ്രധാനങ്ങളായ ചില വാക്കുകൾ നാം കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നത്, ലിഖിതേതര പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നു നമുക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. മാമ്മോദീസാജലത്തേയും മുറോനേയും നാം വാഴ്ത്തുന്നു. സ്നാനാർത്ഥിയെ നാം റൂൾമാ ചെയ്തനുഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇതിനു തിരുവെഴുത്തിലെവിടെയാണാധാരം? അല്ല മുറോൻ കുദാശ തന്നെ വേണമെന്ന് തിരുവെഴുത്തുകൾ പറയുന്നുണ്ടോ? മൂന്ന് പ്രാവശ്യം തളിച്ച് മാമ്മോദീസാ മുക്കുകയെന്ന ക്രമം ഏതു തിരുവെഴുത്തിനെ ആസ്പദമാക്കിയാണുണ്ടായത്? സാത്താനെയും അവന്റെ ദൂതന്മാരെയും മാമ്മോദീസയിൽ ഉപേക്ഷിച്ചു പറയണമെന്ന് ഏതു തിരുവെഴുത്ത് നിഷ്കർഷിക്കുന്നു? ഇതെല്ലാം നമുക്ക് ലഭിച്ചത്, ജിജ്ഞാസുക്കളുടേയും ദൈവിക കാര്യങ്ങളിൽ അനാധികാരികമായി ഇടപെടുന്നവരുടെയും നീരീക്ഷണ

ത്തിൽ നിന്നകറ്റി, പ്രസിദ്ധം ചെയ്യാതെ രഹസ്യത്തിൽ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ നമുക്കേല്പിച്ചുതന്ന പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നല്ലേ?”

പരിശുദ്ധനായ മാർ ബസ്സേലിയോസ് ഈ കൃതിയിൽ അലിഖിത പാരമ്പര്യത്തെക്കുറിച്ച് സമഗ്രമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ പാരമ്പര്യം അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവർക്ക് സുവിശേഷം തന്നെ സുഗ്രാഹ്യമാകയില്ലെന്നാണ് ആ പിതാവ് പറയുന്നത്.

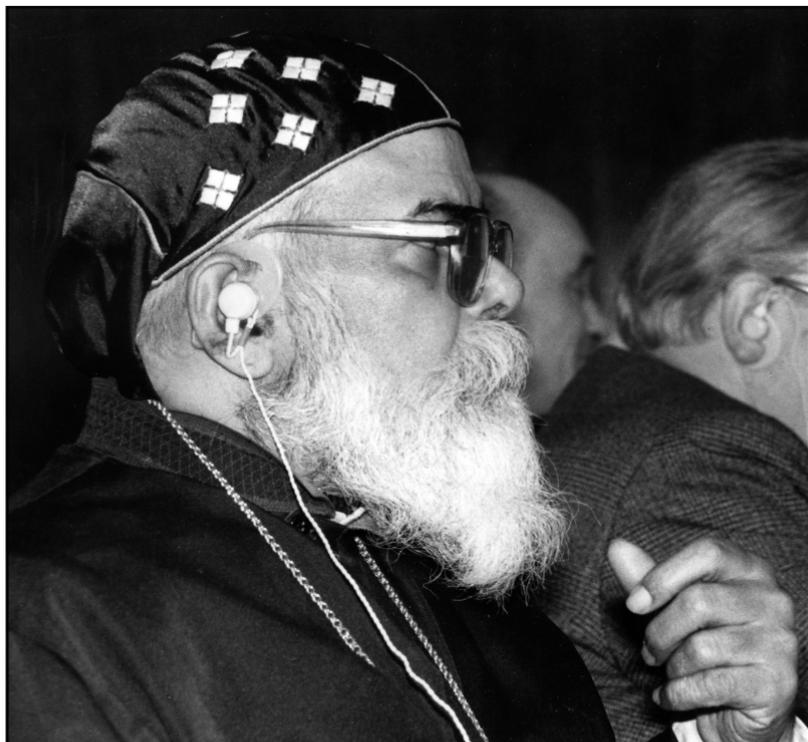
□ അങ്ങനെയെങ്കിൽ വേദപുസ്തകവും അലിഖിത പാരമ്പര്യവും എന്നിങ്ങനെ രണ്ട് ആധികാരിക പ്രമാണങ്ങളാണ് ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസത്തിനുള്ളതെന്ന് പറയാമോ?

◆ പറഞ്ഞുകൂടാ. ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന പ്രമാണം മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത് മരിച്ചുയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തുവും, പെന്തക്കോസ്തു ദിവസം ശ്ലീഹന്മാരുടേയും സഭയുടെ മുഴുവൻമേലും ഈ അടിസ്ഥാനം വെച്ചു ഇന്നും സഭയെ അധിവാസം ചെയ്യുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവുമാണ്. ഈ പരിശുദ്ധാത്മാവാണ് ക്രിസ്തുവിനെ കുറിച്ചുള്ള സത്യത്തെ കുദാശകൾ വഴിയായും ആചാരങ്ങൾ വഴിയായും വി. വേദപുസ്തകം വഴിയായും, വി. ജീവിതം വഴിയായും സഭയിൽ പുലർത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നത്. വേദപുസ്തകങ്ങളും സഭാചാരങ്ങളും ഉപദേശവും കുദാശകളും എല്ലാം ഉൾപ്പെടെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് സഭയിൽ തുടർച്ചയായി ചെയ്യുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും കൂടെ ഒന്നായി സഭ നൽകുന്ന പേരാണ് പാരമ്പര്യം എന്നത്.

□ അപ്പോൾ വേദപുസ്തകവും സുന്നഹദോസുകളിലെ തീരുമാനങ്ങളും പിതാക്കന്മാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഒക്കെ തമ്മിൽ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ലേ?

◆ ഉണ്ട്, തീർച്ചയായും ഉണ്ട്.

(ഓർത്തഡോക്സ് യൂത്ത്, 1969 നവം.-ഡിസം.)

ചോദ്യാന്തരപംക്തി

(‘പുരോഹിതൻ’ ത്രൈമാസികയിൽ
1980-കളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചവ)

1

□ വധുവരന്മാർ പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ മന നീക്കുന്നതെന്തിന്? കുദാശ ആരംഭിക്കുമ്പോൾ നീക്കിയാൽ പോരെ?

ഫാ. ജോസഫ് ബാംഗ്ലൂർ

◆ പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ മന നീക്കണമെന്ന് നിയമമുള്ളതായി അറിവില്ല. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അത് കിരീടം ധരിപ്പിക്കുന്നത് പോലെ തന്നെ മനുഷ്യന് ദൈവം നൽകുവാനിരിക്കുന്ന മഹത്വത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായി കരുതാം. അതായത് ദൈവത്തെ മന കൂടാതെ കാണുവാനുള്ള കഴിവ്.

□ കിരീടം വാഴ്വ് ശുശ്രൂഷയിൽ മാല വാഴ്ത്തി ധരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കിരീടം തന്നെയായിരിക്കുകയില്ലേ ഉചിതം? പാരമ്പര്യം എന്ത്?

ഫാ. ജോസഫ് ബാംഗ്ലൂർ

◆ പാരമ്പര്യം കിരീടം ധരിപ്പിയ്ക്കലാണ്. ഇതിനായുള്ള സ്ത്രീബാ അടയാളമുള്ള പ്രത്യേക കിരീടങ്ങൾ എല്ലാ പള്ളികളിലും ഉണ്ടാക്കിവെയ്ക്കുകയും മാലയിടയിൽ മാറ്റാതെ കിരീടം കൂടി ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായിരിക്കും പാരമ്പര്യത്തിന് ഉചിതം.

□ അന്യ സഭാവിഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും, നമ്മുടെ സഭയിലേക്കുള്ള വിവാഹങ്ങൾ നടക്കുമ്പോൾ ആരുടെയെല്ലാം മാമോദീസാ നാം അംഗീകരിക്കുന്നു? എന്തെല്ലാമാണ് ചെയ്യേണ്ടത്?

ഫാ. ജോസഫ് ബാംഗ്ലൂർ

◆ ഈ ചോദ്യത്തിന് വിവാഹവുമായി ബന്ധമൊന്നുമില്ല. നമ്മുടെ സഭയുടെ വിവാഹ കുദാശ നമ്മുടെ സഭയിലെ അംഗങ്ങൾക്ക് മാത്രം നൽകുകയെന്നതാണ് നമ്മുടെ പാരമ്പര്യം. അതുകൊണ്ട് വധുവരന്മാർ രണ്ടുപേരും നമ്മുടെ സഭയിലെ അംഗങ്ങളായിരിക്കണമെന്ന് നാം നിർബന്ധിക്കുന്നു. അന്യസഭകളുടെ മാമോദീസായെക്കുറിച്ച് പരിശുദ്ധ സുന്നഹദോസിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ നോക്കുക.

□ വധുവിനെ വരന്റെ വലത്തുഭാഗത്താണോ ഇടത്തുഭാഗത്താണോ നിർത്തേണ്ടത്?

ഫാ. ജോസഫ്

◆ സങ്കീർത്തനം 45:9 നോക്കുക. രാജ്ഞി രാജാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്താണ് നില്ക്കുന്നത്.

❑ വിവാഹത്തിനു മുമ്പടം എന്തിന്? ആരാണ് അണിയിക്കേണ്ടത്?

◆ മുമ്പടം (അഗ്നി നിറമുള്ളത്) ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസത്തിനു മുമ്പുള്ള പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്ന് വരുന്നതാണ്. വധുവിന്റെ അധീനതയെക്കുറിക്കുന്നതാണെന്ന് തോന്നുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ വരനാണ് അണിയിക്കേണ്ടത്. ക്രൈസ്തവ പാരമ്പര്യത്തിൽ സൗമ്യതയുടേയും പാതിവ്രത്യത്തിന്റേയും പ്രതീകമായി പുരോഹിതൻ അണിയിക്കുന്നതിലും തെറ്റില്ല.

❑ 51-ാം മസൂമൂറിൽ “അന്യായത്തിൽ ഞാൻ ഉരുവിട്ടു. പാപങ്ങളിൽ എന്റെ മാതാവ് എന്നെ ഗർഭം ധരിച്ചു” എന്ന് പറയുന്നത് ദാവീദിനെക്കുറിച്ച് ശരിയായിരിയ്ക്കാമെങ്കിലും ക്രിസ്ത്യാനികളെക്കുറിച്ച് തെറ്റല്ലേ?

ഫാ. സാമുവൽ കളിയ്ക്കൽ ബത്തേരി

◆ ഈ വാക്യത്തിന് “ജന്മപാപ”വുമായി ബന്ധമൊന്നുമില്ല. മാതൃ ഗർഭം മുതലേ ഞാൻ പാപിയാകുന്നുവെന്ന് സ്വന്ത പാപബോധത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ദാവീദ് പറയുന്നതുപോലെ നമുക്കും പറയാം.

❑ 51-ാം മസൂമൂറിൽ ഹോമബലികളെക്കുറിച്ച് പറയുന്നത് നാം ഉരുവിടുന്നത് തെറ്റല്ലേ? നമുക്കിനി ഹോമബലിയില്ലല്ലോ?

◆ പഴയനിയമ സങ്കീർത്തനങ്ങളെ നാം വ്യത്യസ്തപ്പെടുത്താറില്ല. ഓരോ സങ്കീർത്തനത്തിന് ശേഷവും ‘ശുബഹോ’ പറയുന്നതുകൊണ്ട് അതിനെ ത്രിത്വനാമത്തിൽ നാം ക്രൈസ്തവീകരിക്കുന്നു. സെഹിയോൻ മതിലുകൾ എന്ന് പറയുന്നിടത്ത് സഭയുടെ മതിലുകൾ എന്ന് നാം അർത്ഥമാക്കുന്നു. ‘ഹോമബലി’കൾ ‘പരിശുദ്ധ കുർബാന’യായി നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു.

❑ പഴയ കാലങ്ങളിൽ ആൺകുട്ടികൾക്ക് 56-ഉം പെൺകുട്ടികൾക്ക് 90-ഉം കഴിഞ്ഞിട്ടേ മാമ്മോദീസാ നൽകാറുള്ളൂ എന്നാണ് എന്റെ ഓർമ്മയും അറിവും. എന്നാൽ ഇന്ന് 40 ദിവസം തികയാത്ത പെൺകുട്ടികൾക്ക് പോലും മാമ്മോദീസാ നൽകാൻ പുരോഹിതർ നിർബന്ധിതരാകുന്നു. ഇത് ന്യായമാണോ?

ഫാ. സാമുവൽ കളിയ്ക്കൽ ബത്തേരി

◆ ഈ നിയമങ്ങൾ പ്രസവസ്തോത്ര ശുശ്രൂഷയോട് ബന്ധമുള്ളതാണ്. ലേവ്യാ പുസ്തകം 12-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ കാണുന്ന പഴയനിയമ നിബന്ധന ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ബാധകമല്ലെങ്കിലും ആൺകുട്ടിയെ പ്രസവിച്ച് 40 ദിവസം കഴിഞ്ഞും പെൺകുട്ടിയാണെങ്കിൽ 80 ദിവസം

കഴിഞ്ഞും ദേവാലയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുക എന്ന നിയമത്തിന്റെ പേരിലാണല്ലോ ഫെബ്രുവരി 2-നു (യൽദായ്ക്ക് ശേഷം 40-ാം ദിവസം) ദേവാലയ പ്രവേശനപ്പെരുന്നാൾ ആഘോഷിക്കുന്നത്. നാലാം ശതാബ്ദം മുതലേ, ഈ പ്രസവസ്തോത്ര ശുശ്രൂഷ ക്രൈസ്തവ സഭയിൽ നടക്കുന്നതായി നമുക്കറിയാവൂ. പ്രസവസ്തോത്ര ശുശ്രൂഷ കഴിഞ്ഞ് മാമ്മോദീസാ എന്നാണ് പാരമ്പര്യം. ഇത് നിയമമല്ല. പാരമ്പര്യമാണ്. ഓരോ പ്രസവത്തിന് ശേഷവും സ്തോത്ര ശുശ്രൂഷ ആവശ്യമാണ്. കടിഞ്ഞൂൽ പ്രസവത്തിന് ശേഷം മാത്രമല്ല.

☐ മാമ്മോദീസായ്ക്ക് ശേഷം പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ ത്രോണോസ് മുത്തിയ്ക്കാത്തതെന്തു കൊണ്ട്?

ഫാ. സാമുവൽ കളിയ്ക്കൽ ബത്തേരി

◆ നാലാം ശതാബ്ദത്തിലെ ലാവോദിക്കാ സുന്നഹദോസിൽ സ്ത്രീകൾ ത്രോണോസിനെ സമീപിച്ചു കൂടാ എന്ന് നിരോധിച്ചപ്പോൾ, ഇത്ര വയസ്സായ സ്ത്രീകൾ എന്നു പറഞ്ഞില്ല. പക്ഷേ അത്തായ പുരുഷന്മാർക്കും ഇതുപോലെയുള്ള നിരോധനമുണ്ട്. ഏഴാം ശതാബ്ദത്തിലാണ് പുരുഷന്മാരെ സംബന്ധിച്ച് ഈ നിരോധനം നടപ്പിൽ വന്നത്. ചക്രവർത്തി ഒഴികെ മറ്റൊരു അത്തായക്കാരനും മദ്ബഹായിൽ പ്രവേശിച്ചു കൂടാ എന്നാണ് നിയമം. എന്നാൽ നാം ശുശ്രൂഷക്കാരെ മദ്ബഹായിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും മാമ്മോദീസായ്ക്കു ശേഷം ആൺകുട്ടികളെ ത്രോണോസ് മുത്തിയ്ക്കയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ തന്നെ മാമ്മോദീസായ്ക്കു ശേഷം പെൺകുട്ടികളെയും ത്രോണോസ് മുത്തിയ്ക്കണം എന്ന തീരുമാനം പരിശുദ്ധ സുന്നഹദോസ് ചെയ്യണം എന്നാണെന്റെ വ്യക്തിപരമായ ആഗ്രഹവും അഭിപ്രായവും.¹

☐ കഹനുസോയുടെ നൽവരം ശെമ്മാശ്ശൻ ഉണ്ടോ? പട്ടക്കാർക്ക് ലഭിക്കുന്നതിൽ കൂടുതൽ എന്തെങ്കിലും നൽവരം മേല്പട്ടക്കാർക്ക് ലഭിക്കുന്നുണ്ടോ?

ഫാ. ജോസഫ് ചീരൻ ആലുവാ

◆ ആദ്യത്തെ ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരം “ഉണ്ട്” എന്ന് തന്നെയാണ്. പൂർണ്ണ ശെമ്മാശ്ശൻ മദ്ബഹായിൽ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനാണ്. ധൂപാർച്ചന, ഏവൻഗേല്യോൻ, പ്രസംഗം, മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന, സഭയുടെ പൊതുവായ ആരാധന, കുർബ്ബാന കൊടുക്കൽ എന്നീ കാര്യങ്ങളിൽ മേല്പട്ട

1. 1988 ജൂലൈ സുന്നഹദോസിന്റെ തീരുമാനപ്രകാരം പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ ത്രോണോസിൽ മുത്തിക്കാൻ തുടങ്ങി - പ്രസാധകൻ

ക്കാരന്റെ അനുവാദത്തോടു കൂടെ സഭയിൽ നിന്ന് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രത്യേക ശുശ്രൂഷകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നവനാണ്. സാധാരണഗതിയിൽ സഭയുടെ മഹാരഹസ്യങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്നതിന് അധികാരം നൽകപ്പെടുമ്പോഴൊക്കെയും ആചാര്യവേലയിൽ മെത്രാന്മാർക്കുവേണ്ടിയായി സഹായിക്കുന്നയാളാണ് പൂർണ്ണശൈശവങ്ങൾ.

കശീശായുടേയും കാര്യം ഇതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമല്ല. കൊഹനനുസോയുടെ പൂർണ്ണതയുള്ളത് എപ്പിസ്കോപ്പായ്ക്ക് മാത്രം. എന്നാൽ തനിക്കുവേണ്ടി പല കാര്യങ്ങളും ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയും ദിവ്യരഹസ്യങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്നതിനും കശീശായെ ചുമതലപ്പെടുത്താം. കശീശായ്ക്ക് സ്വന്തം അധികാരത്തിൽ കൊഹനനുസോ അവകാശങ്ങളൊന്നുമില്ല. എപ്പിസ്കോപ്പായാൽ അധികാരപ്പെടുത്തപ്പെടുമ്പോഴും എപ്പിസ്കോപ്പായുടെ അനുമതിയോടും കൂടി മാത്രമേ ദിവ്യകർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നുള്ളൂ. മേല്പട്ടക്കാരുടെ മൂന്ന് പ്രത്യേകതകൾ കൊഹനനുസോയുടെ പൂർണ്ണത, പട്ടംകൊടുക്കുള്ള അധികാരം, സഭയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം എന്നിവയാണ്.

□ കശീശായ്ക്ക് യഥാർത്ഥ ദേവാലയമാകുന്ന ക്രിസ്ത്യാനിയെ മറുപടി അഭിഷേകം ചെയ്യാൻ അധികാരമുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ട് കല്ലും കുമ്മായവും കൊണ്ടുള്ള പള്ളി അഭിഷേകം ചെയ്തു ശുദ്ധീകരിച്ചു കൂടാ?

ഫാ. ജോസഫ് ചീരൻ ആലുവാ

◆ രണ്ടും സഭയുടെ ക്രമീകരണമാണ്. രണ്ടാമത്തെ അധികാരവും വേണമെങ്കിൽ കൊടുക്കാം. പക്ഷേ ഭദ്രാസന മെത്രാന്മാർക്കുവേണ്ടിയായി ഭദ്രാസനത്തിൽ പള്ളികൾ ഉണ്ടാകണ്ട എന്ന് വ്യക്തമായിരിക്കാൻ ഇപ്പോൾ അനുവദിക്കാത്തത്.

□ “ആന്തരിയ സെഹ്യോന്റെ ഗോപുരങ്ങൾ ചുറ്റി നടന്ന് എണ്ണുന്നവരെ ചിതറിക്കണമേ” എന്ന് ഒരു തക്സായിൽ കാണുന്നതിന്റെ അർത്ഥം എന്ത്?

ഫാ. റ്റി. ജി. പീറ്റർ പത്തനാപുരം

◆ സെഹ്യോൻ ഒരു കോട്ടയാണ്. ദൈവനിവാസവുമാണ്. അതിന്റെ ഗോപുരങ്ങൾ ചുറ്റി നടന്ന് എണ്ണുന്നവർ കോട്ടയെ നശിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരാണ്. ആന്തരിയ സെഹ്യോൻ പരിശുദ്ധ സഭയാണെങ്കിൽ പീഡകന്മാരാണ് കോട്ട തകർക്കുവാൻ വരുന്നത്. അത് ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ആത്മാവാണെങ്കിൽ, അതിനെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് സാത്താനും ദുരാത്മാക്കളുമാണ്.

☐ കർത്താവ് നിത്യനാണ്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഒരു പ്രാവശ്യം നാം അനുഭവിക്കുന്ന വി. തിരുശരീര രക്തങ്ങൾ നശിക്കാതെ അവിടെ കിടന്നു കൊള്ളുമല്ലോ. പിന്നെയെന്തിനാണ് വീണ്ടും വീണ്ടും കുർബ്ബാനയനുഭവിക്കുന്നത്?

◆ കർത്താവിന്റെ കല്പനയും അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ ക്രമീകരണവുമായതുകൊണ്ട്. കർത്താവ് ജീവന്റെ അപ്പം ആണ്. ജീവന്റെ അപ്പം നിത്യജീവന് എപ്പോഴും ആവശ്യമാണ്. ഈ ശരീരത്തിലുള്ളപ്പോൾ വി. കുർബ്ബാന രൂപത്തിലാണ് ആ അപ്പം നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നത്. ശരീരത്തിൽ നിന്ന് വേർപെട്ടു കഴിയുമ്പോഴും ജീവന്റെ അപ്പം നമുക്ക് ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. വെറെ രൂപത്തിലായിരിക്കും. അത് എന്നെന്നും വേണം. കർത്താവിനെ കൂടാതെ നമുക്ക് നിത്യജീവനിൽപ്പോലും ജീവിപ്പാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.

(പുരോഹിതൻ, ഏപ്രിൽ 1986)

2

☐ “റമ്പാൻ” കശീശായേക്കാൾ ഉയർന്ന പദവിയാണോ?

◆ ‘റമ്പാൻ’ എന്ന സ്ഥാനം ഇന്ന് നമ്മുടെ ഇന്ത്യൻ സഭയിലേ കാണുന്നുള്ളു. മറ്റു പുരാതന സഭകളിലൊക്കെ കാണപ്പെടുന്ന തരംതിരിക്കൽ “ദയിറോ യോ” “ഒൽ മോയോ” എന്നുള്ളതാണ്. ദയിറോയോ ദയറാവാസിയാണ്, സന്യാസിയാണ്, അവിവാഹിതനാണ്. അത്മായക്കാരനും, ശെമ്മാശ്ശനും, കശീശായ്ക്കും, എപ്പിസ്കോപ്പായ്ക്കും ദയിറോയോ ആകാം. ഒൽമോയോ എന്ന വകുപ്പിൽ ദയറായക്കാരൊഴിച്ചുള്ള എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളും ഒരു കാലത്ത് പെട്ടിരുന്നു. ഒരു ഇടവകപ്പട്ടക്കാരൻ “കശീശോ ഒൽ മോയോ” (ഇംഗ്ലീഷിൽ secular priest) ആണ്. “കശീശോ ദയിറോ യോ” എന്ന് പറഞ്ഞാൽ സന്യാസിപ്പട്ടക്കാരൻ (ഇംഗ്ലീഷിൽ religious priest, ഗ്രീക്കിൽ ഹിയറോ മൊണാഖോസ്) ആണ്. റമ്പാൻ സ്ഥാനം മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിനുള്ള ഒരു ചവിട്ടുപടിയായി കരുതുന്നത് സഭയുടെ പാരമ്പര്യത്തിന് കടകവിരുദ്ധമാണ്. റമ്പാൻ എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം ‘ഞങ്ങളുടെ ഗുരു’ എന്നു മാത്രമാണ്.

☐ റമ്പാന്മാരുടെ കൈ മുത്തുന്നത് ശരിയാണോ?

◆ അതിൽ തെറ്റൊന്നുമില്ല. മെത്രാന്മാരുടേയും റമ്പാന്മാരുടേയും കശീശന്മാരുടേയും കൈ മുത്തുന്നത് നമ്മുടെ പാരമ്പര്യത്തിലുള്ളതാണ്. ബഹുമാനത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും ചിഹ്നമാണ്.

☐ ധൂപക്കുറ്റിയുടെ അർത്ഥം എന്താണ്?

◆ ധൂപക്കുറ്റി സഭയുടെ പ്രതീകമാണ്. സ്വർഗ്ഗവും ഭൂമിയും ക്രിസ്തു

വിൽ ഒന്നാകുന്നതാണ് സഭ. ധൂപക്കുറ്റിയുടെ താഴത്തെ പാത്രം ഭൂമിയുടേയും മുകളിലത്തേത് സ്വർഗ്ഗത്തിന്റേയും പ്രതീകമാണ്. അതിലെ കരി, പാപം നിറഞ്ഞ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തേയും, അഗ്നി മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ദൈവമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തേയും കുറിക്കുന്നു. അതിന്റെ നാലു ചങ്ങലകൾ ലോകത്തിന്റെ നാലു ദിക്കുകളെ, അതായത് സൃഷ്ടിയുടെ എല്ലാ ഭാഗത്തേയും കുറിക്കുന്നു. 12 മണികൾ 12 അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ സാന്നിധ്യത്തിന്റേയും അവരുടെ പ്രഖ്യാപന ശബ്ദത്തിന്റേയും പ്രതീകമാണ്. അതിൽ നിന്ന് ഉയരുന്ന സൗരഭ്യധൂപം മനുഷ്യരുടെ സൽപ്രവൃത്തികളേയും ആരാധനയേയും പ്രാർത്ഥനയേയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

□ ധൂപക്കുറ്റി വീശേണ്ടത് എപ്പോഴൊക്കെയാണ്?

◆ സഭയുടെ പൊതുവായ പ്രാർത്ഥനകളിലാണ് ധൂപക്കുറ്റി വീശേണ്ടത്. വാങ്ങിപ്പോയവരുടേയും ജീവനുള്ളവരുടേയും ഒരുമിച്ചുള്ള പ്രാർത്ഥനയേയും ബലി കാഴ്ചകളേയുമാണല്ലോ ധൂപം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. പ്രധാനമായും ധൂപം വീശേണ്ടത് സഭയുടെ പരിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങൾ (കൂദാശകൾ എന്ന് തെറ്റായിപ്പറയുന്നത്) അനുഷ്ഠിക്കുന്ന സമയങ്ങളിലും രാവിലെയും വൈകിട്ടുമുള്ള സഭയുടെ പൊതുവായ പ്രാർത്ഥനകളിലുമാണ്. വിശുദ്ധ ഏവൻഗേലോൻ സഭയിൽ വായിക്കുന്ന സമയത്തും ലേഖനങ്ങൾ വായിക്കുന്ന സമയത്തും, സഭ പ്രാർത്ഥനയോടെ ദൈവവചനം ശ്രദ്ധിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ സൂചനയായി ധൂപം വീശുന്നു. സെദ്റാ വായിക്കുന്ന സമയത്തും എത്രായുടെ സമയത്തും വിശ്വാസപ്രമാണത്തിന്റെ സമയത്തും പ്രാർത്ഥന തീരുന്നതുവരെ ധൂപക്കുറ്റി വീശിക്കാണ്ടിരിക്കണം. കുക്കിലിയോന്റെ സമയത്ത് ധൂപം വീശുന്നത് എല്ലാ കുക്കിലിയോനിലും കാണുന്ന ശെമ്മാശ്ശന്റെ സ്തംഭമൻകാലോസും ജനങ്ങളുടെ കുറിയേലായിസോനും കഴിഞ്ഞ് പ്രൂമിയോനും സെദ്റായും വരുന്നതുകൊണ്ടാണ്. എന്നാൽ ഇന്ന് പ്രൂമിയോനും സെദ്റായും കൂടാതെ കോലോകൾ മാത്രം ചൊല്ലുന്ന പതിവ് തെറ്റാണ്. ഒരു കുക്കിലിയോൻ എന്നു പറയുന്നത് പ്രാർത്ഥനകളുടെ ഒരു സൈക്കിൾ (cyclion) ആണ്. അതിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് താഴെപ്പറയുന്ന അംശങ്ങളാണ്.

1. പ്രാരംഭഗീതം (ഉദാഹരണം: നിന്നാൾ സ്തുതിയൊടു രാജമകൾ).
2. ത്രിത്വവന്ദന (ശൂബ്ഹോ).
3. പ്രൂമിയോൻ സെദ്റായ്ക്ക് മുമ്പുള്ള എക്ബോ (ഉദാഹരണം: ഭക്തർ പുകഴ്ചാഭാജനമേ).
4. ശെമ്മാശ്ശന്റെ സ്തംഭമൻ കാലോസ് (പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി നല്ലവണ്ണം നിൽക്കുവാനുള്ള ആഹ്വാനം).

5. ജനങ്ങളുടെ കുറിയേലായിസോൻ (കർത്താവേ കൃപചെയ്യണമേ).

6. പ്രുമിയോൻ-സെദ്റാ (ഈ സമയത്ത് യൂപക്കൂറ്റി വീശണം).

7. യൂപാനന്തര കോലോകൾ (യൂപം വീശി പടിഞ്ഞാറുവരെ എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും സഭയുടെ യൂപപ്രാർത്ഥനയിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് ഈ കോലോകൾ ചേർത്തിട്ടുള്ളത്). ആദ്യത്തെ കോലോ കഴിഞ്ഞ് ശുബ്ഹോ ചൊല്ലണം.

8. മൊറിയോ റാഹോ അലൈൻ (കർത്താവേ ഞങ്ങളുടെമേൽ കൃപ ചെയ്യണമേ).

9. എത്രോ അല്ലെങ്കിൽ യൂപപ്രാർത്ഥന (ഈ സമയത്തും യൂപം വീശണം).

10. യൂപാനന്തരമുള്ള സമാപന എക്ബോ (ഉദാ: മോറാനീശോ കുരിശും നിൻ).

ആരാണ് യൂപം വീശേണ്ടത്?

◆ യൂപം വീശുകയെന്നത് സഭയുടെ പൊതുവായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാകകൊണ്ട് മെത്രാപ്പോലീത്തായാണ് യൂപം വീശേണ്ടത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുമതിയോടുകൂടി, അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി, കശീശായ്ക്കും, ശെമ്മാശ്ശനും, രണ്ടുമില്ലെങ്കിൽ ശുശ്രൂഷക്കാരനും യൂപം വീശാം. യൂപം വീശുന്നത് ശുശ്രൂഷക്കാരന്റെ ചുമതലയായി കരുതുന്നത് തെറ്റാണ്. ശെമ്മാശ്ശന്മാരില്ലാത്ത സമയത്തേ അത്മായക്കാരനായ ശുശ്രൂഷക്കാരൻ യൂപം വീശാവൂ.

ഒരിടവകപ്പള്ളിയിൽ രാവിലെയും വൈകിട്ടും പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ യൂപം വീശണോ?

◆ വേണം. ഒരു പള്ളിയെന്നു പറയുന്നത് സഭയുടെ പൊതുവായ ആരാധനാലയമാണ്. അവിടെ, യെരൂശലേം ദേവാലയത്തിലെന്നതു പോലെ, എല്ലാ ദിവസവും മുടങ്ങാതെ, രാവിലെയും വൈകിട്ടും യൂപം വെച്ച് പ്രാർത്ഥന നടത്തി, സഭയുടെ യൂപബലി പരിശുദ്ധ ബലിപീഠത്തിങ്കൽ അർപ്പിക്കുകയെന്നത് സഭയുടെ കടമയാണ്. കശീശന്മാർ പള്ളിയിൽ താമസിക്കണമെന്നു പറയുന്നതിന്റെ ഒരുദ്ദേശ്യം മുടങ്ങാതെ ദിവസവും യൂപബലിയർപ്പിക്കുകയെന്നതാണ്.

3

വൈദികർ എല്ലാ ദിവസവും വി. കുർബാന അർപ്പിക്കേണ്ടതല്ലേ?

◆ അല്ല. സഭയുടെ ബലിയാണ് വി. കുർബാന. സഭ കൂടുന്ന അവസരങ്ങളിൽ കുർബാന ചൊല്ലാം. ചൊല്ലണമെന്ന് നിർബന്ധമില്ല. ഞായറാഴ്ചകളിലും സഭയുടെ പെരുന്നാളുകളിലും സഭാംഗങ്ങളോടൊത്ത് വി. ബലിയർപ്പിക്കണം. ഒറ്റയ്ക്കു ചൊല്ലുന്നത് അത്യാവശ്യത്തിനു മാത്രമേ സഭ അനുവദിക്കുന്നുള്ളൂ. സാധാരണഗതിയിൽ സഭ കൂടുമ്പോൾ മാത്രമാണ് കുർബാനയർപ്പിക്കേണ്ടത്. ദിവസവും കുർബാനയെന്നുള്ളതും ഒറ്റയ്ക്കു കുർബാനയെന്നുള്ളതും വി. കുർബാനയെപ്പറ്റി മാദ്ധ്യമിക കാലങ്ങളിലുണ്ടായ തെറ്റായ പഠിപ്പിക്കലിന്റെ ഫലമായി റോമ്മാസഭ ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു പതിവാണ്. ഇന്ന് അവരും അത് നിർബന്ധിക്കുന്നില്ല.

□ ആദിമസഭയിൽ വൈദികരെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് പട്ടം കൊടുക്കുന്ന രീതി എന്തായിരുന്നു?

അപ്പോസ്തലന്മാർ സഭകൾ സ്ഥാപിച്ചപ്പോഴത്തെ പതിവ്, ഒരു സ്ഥലത്തെ ആദ്യഫലമായി വിശ്വസിച്ച മാമ്മോദീസാ മുങ്ങിയവരിൽ നിന്ന്, ആത്മീയ വളർച്ചയുള്ളവരെ അപ്പോസ്തലന്മാർ തന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്ത്, സഭയുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടെ പട്ടം കൊടുക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു സ്ഥലത്ത് പുന്ത്രങ്ങളോ അതിലധികമോ അതിൽ കുറച്ചോ കശീശന്മാരേയും ഏഴ് ശെമ്മാശ്ശന്മാരേയും പട്ടം കൊടുത്തിട്ട്, കശീശന്മാരിൽ ഒരാളെ എപ്പിസ്കോപ്പായായി വാഴിക്കുകയായിരുന്നു പൊതുവെ പതിവ്. അതിനു ശേഷമുള്ള കാലത്ത് ഇടവകാംഗങ്ങൾ ഒരുമിച്ചുകൂടി, തങ്ങളുടെയിടയിൽ ആദ്ധ്യാത്മിക വളർച്ചയും സ്വഭാവശുദ്ധിയും വേദജ്ഞാനവുമുള്ളവരെ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ട് പട്ടം കൊടുക്കുന്നതിന് എപ്പിസ്കോപ്പായോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും അദ്ദേഹം അംഗീകരിച്ചാൽ സഭയുടെ സഹകരണത്തോടു കൂടെ പട്ടം കൊടുക്കുകയുമായിരുന്നു പതിവ്. മൂന്നാം ശതാബ്ദത്തിലെ പട്ടംകൊടുയുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ (പാരമ്പര്യമായി അന്ന് നിലവിലുള്ളത്) ഹിപ്പോലീറ്റസിന്റെ ക്രമത്തിലും അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ ഉപദേശങ്ങളിലും കാണാം.

4

□ പരിശുദ്ധന്മാരെന്ന് ചിലരെ ഔദ്യോഗികമായി സഭ പ്രഖ്യാപിക്കേണ്ടതുണ്ടോ?

◆ പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധമില്ല. ആവശ്യമെന്നു തോന്നിയാൽ അങ്ങനെ ചെയ്കയുമാകാം. പുരാതന പതിവ് പ്രഖ്യാപനം ഒന്നും കൂടാതെ സ്വാഭാവികമായി വളരുന്ന പരിശുദ്ധന്മാരുടെ പെരുന്നാളുകളായിരുന്നു. ഔദ്യോഗികമായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന പതിവ് കത്തോലിക്കാ സഭയാണുണ്ടാക്കിയത്. പിന്നീട് റഷ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയും മറ്റും

അവരുടെ തദ്ദേശീയ പരിശുദ്ധന്മാരെ ഔദ്യോഗികമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഇത് സംബന്ധമായ ഒരു ചരിത്രഗവേഷണം പിറകാലെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാമെന്ന് ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.

□ കൂട്ടികൾ വി. കുർബാന അനുഭവിക്കുന്നതിന് എത്ര സമയം ഉപവസിച്ചിരിക്കണം?

◆ ഉപവാസ സംബന്ധമായ നിയമങ്ങൾ സഭയുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത് പ്രായപൂർത്തിയായ വിശ്വാസികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെങ്കിലും, കഴിയുന്നിടത്തോളം, കുഞ്ഞുങ്ങളും ഉപവസിക്കണമെന്ന് സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഉപവസിക്കുന്നതിന്റെ പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യം, ഒന്നാമത് അനുതാപസൂചകമായും രണ്ടാമത് പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു സഹായകമായിട്ടും ആണ്. നോമ്പുകാലത്ത് അനുതപിക്കുന്നതും ഉപവസിക്കുന്നതും സഭ ഒന്നടങ്കമാണ്. അതുപോലെ കുർബാന അനുഭവിക്കുന്നതും വ്യക്തികളല്ല, സഭ ഒരുമിച്ചാണ്. ഞായറാഴ്ച എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് അനുതാപത്തോടും പ്രാർത്ഥനയോടും കൂടി കുർബാനയനുഭവിക്കുകയാണു വേണ്ടത്. എന്നാൽ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെയും രോഗികളുടെയും കാര്യത്തിൽ ആവശ്യമായ വിട്ടുവീഴ്ചകൾ സഭ എപ്പോഴും ചെയ്തു കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള വിട്ടുവീഴ്ചകളെപ്പറ്റിയുള്ള തീരുമാനം വിശ്വാസികളുടെ ശ്രേയസ്സിനുവേണ്ടി പരിശുദ്ധ സുന്നഹദോസ് ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർക്കു ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

□ വൈദികർ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളിൽ അംഗത്വമെടുത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്നത് അഭിലഷണീയമോ?

◆ ഒരു വൈദികൻ തന്റെ ഇടവകയിലെ എല്ലാ ആളുകളുടേയും പിതാവാണ്. സാധാരണഗതിയിൽ അംഗങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ വൈദികർ കൈകടത്താതിരിക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. പിതാവ് രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകനാകുമ്പോൾ അത് മക്കളുടെ രാഷ്ട്രീയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്മേലുള്ള ഒരു കൈകടത്തലായി വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ സാധിച്ചേക്കാം. വൈദികർ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ കൈകടത്തി ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക പാർട്ടിക്കുവേണ്ടി വോട്ട് ചെയ്യണമെന്ന് വിശ്വാസികളോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നത് തീർച്ചയായും അനഭിലഷണീയം തന്നെ. എന്നാൽ ഒരു വൈദികനു രാഷ്ട്രീയ മണ്ഡലത്തിൽ നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അറിയുന്നതിനും ധാർമ്മിക മാനദണ്ഡം വെച്ചുകൊണ്ട് അവയെ വിലയിരുത്തുന്നതിനും ചുമതലയുണ്ട്. രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ വിലക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെങ്കിലും, ഒരു വൈദികനെ നിലയിൽ വിശ്വാസികളുടെമേൽ തനിക്കുള്ള സ്വാധീനശക്തി ഒരു പാർട്ടിക്കുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കരുതെന്നു മാത്രം.

□ അഞ്ചാം തുബ്ദേനിൽ “ഊർശ്ശേമിന്റെ ഒന്നാമത്തെ പ്രധാനാചാര്യനും പുണ്യവാനും ശ്ലീഹായും സഹദായുമായ യാക്കോബ്” എന്ന് നാം വായിക്കുന്നു. ഈ യാക്കോബ് ശ്ലീഹയാകുന്നതെങ്ങനെ?

◆ ശ്ലീഹന്മാരുടെ ഗണത്തിൽ പതിരുവർ മാത്രമല്ല ഉള്ളത്. പതിരുവർ, ഇസ്രായേലിന്റെ പന്ത്രണ്ട് ഗോത്രപിതാക്കന്മാരുടെ സ്ഥാനത്ത് പുതിയ ഇസ്രായേലാകുന്ന സഭയിലെ പന്ത്രണ്ട് പാത്രിയർക്കീസന്മാരാണ്. അവരിൽ ഒന്നാമൻ വി. പത്രോസ്. പതിരുവരിൽ ഒരാളായ യൂദ ഒറ്റുകാരനായിത്തീർന്ന് ആത്മഹത്യ ചെയ്തു പതിരുഗണത്തിൽ നിന്ന് പുറത്ത് പോയപ്പോൾ തൽസ്ഥാനത്തേക്കു മത്തിയാസിനെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. പക്ഷേ വി. പൗലോസ് പതിരുവരിൽ പെടുന്നില്ലല്ലോ. വി. പൗലോസ്, ശ്ലീഹായല്ലെന്ന് സഭ ഒരിക്കലും പറഞ്ഞിട്ടില്ല; പറയുകയുമില്ല. ശ്ലീഹന്മാരിൽ മുമ്പരായി വി. പത്രോസിനെയും വി. പൗലോസിനെയും ഒരുമിച്ചാണ് നാം ബഹുമാനിക്കുന്നത്. ശ്ലീഹന്മാർ എന്ന സ്ഥാനം നമ്മുടെ കർത്താവിനെ, ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം നേരിട്ടു കണ്ടിട്ടുള്ള വരും കർത്താവിൽ നിന്ന് നേരിട്ട് തന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനെപ്പറ്റി സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതിനും സഭ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും അധികാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവരുമായ പുരുഷന്മാർക്കാണ് സഭ കല്പിക്കുന്നത്. അക്കൂട്ടത്തിൽ വി. പൗലോസും, വി. യാക്കോബും, ശ്ലീഹന്മാരിൽ പേരുകേട്ടവരായ വി. അന്ത്രോനിക്കസും, വി. യൂനിയോസും (റോമ്മാ 16) എല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്നു.

5

□ എട്ടുനോമ്പ് സഭയിൽ അനുവദനീയമോ?

◆ സഭയിൽ കാനോനിക നോമ്പുകളും സ്വമേധയാ നോമ്പുകളും ഉണ്ട്. എട്ടുനോമ്പു കാനോനിക നോമ്പുകളുടെ പട്ടികയിൽ പെടുന്നില്ല. സ്വമേധയാ നോമ്പുകൾ, ആവശ്യമുള്ള സമയത്ത് ആവശ്യം തോന്നുന്നവർക്കു ചെയ്യാം. സഭയുടെ കാനോനാ നിയമങ്ങൾക്കെതിരായി ഞായറാഴ്ചകളിലും മോറാനായപ്പെരുന്നാളുകളിലും കൂട്ടമായി ഉപവസിക്കരുത്. കൂർബാനയനുഭവിച്ചതിനുശേഷം ഉപവസിക്കരുത്. സ്വമേധയാ നോമ്പ് നോൽക്കുവാൻ ആരെയും നിർബന്ധിക്കരുത്.

□ റാസാ എന്താണ്? നമ്മുടെ സഭയിലെ ദേവാലയ പ്രദക്ഷിണങ്ങൾക്കു റാസാ എന്ന പേർ അമ്പർത്ഥമോ?

◆ അമ്പർത്ഥമല്ല. റാസാ അല്ലെങ്കിൽ റോസോ എന്നു പറഞ്ഞാൽ ‘രഹസ്യം’ അല്ലെങ്കിൽ സഭയുടെ കൂദാശകൾ എന്നാണ്. കത്തോലിക്കർ കൂർബാനയെഴുന്നള്ളിക്കുമ്പോൾ ‘റാസായെഴുന്നള്ളിക്കുന്നു’ എന്നു പറയുന്നതു ശരിയാണ്. അവരുടെ ‘അരുളിക്ക’ അതിനുവേണ്ടി

യുള്ളതാണല്ലോ. നമുക്കു കുർബാന ആരാധനയ്ക്കുവേണ്ടി എഴുന്നള്ളിക്കുന്ന പതിവില്ല. നാം എഴുന്നള്ളിക്കുന്നതു നമ്മുടെ രക്ഷയുടെ ചിഹ്നങ്ങളും സാത്താന്റെമേൽ കർത്താവു പ്രാപിച്ച വിജയത്തിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളുമായ കൊടിയും സ്ലീബായുമാണ്. സ്ലീബാ കർത്താവിന്റെ കുരിശു മരണത്തിന്റെയും കൊടി കർത്താവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെയും പ്രതീകങ്ങളാണ്. സാത്താനെയും അവന്റെ ശക്തികളെയും നമ്മുടെ ഇടവകയിൽ നിന്നും ആട്ടി ഓടിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് അതു നാം എഴുന്നള്ളിക്കുന്നത്. അതിനു 'കൊടിയും സ്ലീബായും എഴുന്നള്ളിക്കൽ' എന്നല്ലാതെ റാസ എന്നു പറഞ്ഞു കൂടാ.

☐ വി. യാക്കോബിന്റെ ക്രമം ഇന്നു കാണുന്നവിധത്തിൽ ക്രമീകരിച്ചതാർ?

◆ ഊർശ്ശേമിൽ അപ്പോസ്തലന്മാർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ക്രമമാണ് ഇതിന്റെ മൂലം. അത് ഊർശ്ശേമിലും പിന്നീട് അന്ത്യോഖ്യയിലും വികസിക്കുകയും പല പുതിയ പ്രാർത്ഥനകളും അതിനോടു ചേർക്കുകയും ചെയ്തു. സുറിയാനിയിലും ഗ്രീക്കിലും ഈ ക്രമം ഉണ്ടായിരുന്നു. സുറിയാനിക്രമം ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽ ഉറഹായിലെ മാർ യാക്കോബ് (Ca 640-708 A.D.) പുതിയ തുബ്ദേനുകളും പ്രാർത്ഥനകളും ചേർത്തു പരിഷ്കരിച്ചു. “സ്വഭാവപ്രകാരം മരണമില്ലാത്തവനും” എന്ന പ്രാർത്ഥനയും കണ്ടിപ്പിന്റെ പ്രാർത്ഥനയും മാർ സേവേറോസ് (Ca 465-538 A.D.) എന്ന അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കൃതികളിൽ നിന്ന് എടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. അഞ്ചാം തുബ്ദേൻ ഉറഹായിലെ മാർ യാക്കോബ് തന്നെ രചിച്ചതാണെന്നു തോന്നുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലംവരെയുള്ള പിതാക്കന്മാരുടെ പേരാണ് അതിൽ കാണുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരു കാണുന്നില്ല താനും. ഉറഹായിലെ മാർ യാക്കോബിന്റെ ക്രമം അതിദീർഘമായിരുന്നു. അതിനെ പതിമൂന്നാം ശതാബ്ദത്തിൽ ബാർഹെബ്രായ ക്യാറ്റാക്സാനു ചുരുക്കിയെഴുതിയ രൂപമാണ് ഇന്നു നാം ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

☐ അത്മായക്കാരനു പൗരോഹിത്യനൽവരമുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർ ചെയ്യുന്ന പുരോഹിതവൃത്തിയെന്ത്?

ഫാ. ടി. വി. വർഗീസ്

◆ പൗരോഹിത്യ നൽവരമുള്ളത് സഭയ്ക്കാണ്. ക്രിസ്തുവാകുന്ന ഏക മഹാപുരോഹിതന്റെ ശരീരത്തിലെ അംഗങ്ങളായ എല്ലാവരും ആ പൗരോഹിത്യത്തിൽ ഭാഗഭാക്കുകയാകുന്നു. വി. മാമോദീസായും വി. മുരോനടിഷേകവുമാണ് ഈ പൗരോഹിത്യവൃത്തിയിലേക്കു നമ്മെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ മഹാപുരോഹിതത്വത്തിലും നല്ല ഇടയ

തത്തിലും വിശ്വാസികൾ ഭാഗഭാക്കുകളാകുന്നു. എന്നാൽ ഓരോ വിശ്വാസിയും പുരോഹിതനാകുന്നു എന്ന മാർട്ടിൻ ലൂഥറിന്റെ ഉപേദശം ഓർത്ത ഡോക്സ് സഭകൾ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. സഭയുടെ പൊതു പുരോഹിത്യവും അതിൽ എല്ലാ വിശ്വാസികൾക്കുമുള്ള ഭാഗഭാഗിത്വവുമാണ് സത്യോപദേശം.

പുരോഹിതന്റെ പ്രധാന പ്രവൃത്തികൾ ബലിയർപ്പിക്കുകയും മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയുമാണ്. വി. കുർബാന സഭയുടെ മുഴുവൻ ബലിയാണ്. അതിന്റെ അർപ്പണത്തിൽ പട്ടക്കാരനോടൊരുമിച്ച് എല്ലാ വിശ്വാസികളും ഭാഗഭാക്കുകളാകുന്നു. വിശ്വാസികളല്ലാത്തവരെ പഴയ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ചു ബലിയാരംഭിക്കുമ്പോൾ പുറത്താക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനകളിൽക്കൂടെയും വിശ്വാസികൾ തങ്ങളുടെ പുരോഹിത്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നു.

☐ Presbyter എന്ന പദം Priest എന്നു പരിഭാഷപ്പെടുത്തുന്നത് ശരിയോ?

◆ രണ്ടും ഇംഗ്ലീഷാണല്ലോ. Presbyteres എന്ന ഗ്രീക്ക് പദത്തിൽ നിന്നാണ് രണ്ടു വാക്കുകളുടെയും ഉത്ഭവം. Presbyter എന്നതിന്റെ ഹ്രസ്വരൂപമാണ് Priest എന്നുള്ളത്. സുറിയാനിയിൽ കശീശോ എന്നും കൊഹനോ എന്നും രണ്ടു വാക്കുകളുണ്ട്. ആദ്യത്തേതിനു മുപ്പൻ എന്നും രണ്ടാമത്തേതിനു പുരോഹിതൻ എന്നുമാണ് അർത്ഥം. Presbyteros എന്ന വാക്കിന് പുരോഹിതൻ എന്നർത്ഥമില്ല. മുപ്പൻ എന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ. പക്ഷേ 'പുരോഹിതൻ' എന്നു നാം പറയുന്ന കൊഹനോ (സുറിയാനി), കോഹൻ (ഹെബ്രായ), ഹിയറവ്സ് (ഗ്രീക്ക്), സാമ്പർഡോസ് (ലത്തീൻ) എന്ന പദത്തിന് ഇംഗ്ലീഷിൽ മറ്റു വാക്കില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവർ കശീശാ എന്നുള്ളതിന് elder എന്നും കൊഹനോ എന്നുള്ളതിന് priest എന്നും പറയുന്നു.

☐ ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിലും സാദൃശ്യത്തിലും ദൈവം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചവങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ടു ചിലർ കറുത്തും, ചിലർ വെളുത്തും, ചിലർ സുമുഖരും, ചിലർ വിരുപരും ആയി കാണപ്പെടുന്നു?

◆ ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപവും സാദൃശ്യവും എന്നു പറയുന്നതു ബാഹ്യാകാരത്തെക്കുറിച്ചല്ല. ദൈവത്തിനു ബാഹ്യാകാരമില്ലല്ലോ. ദൈവത്തിന്റെ നന്മയുടെയും ശക്തിയുടെയും ജ്ഞാനത്തിന്റെയും പ്രതിഫലനമാണ് മനുഷ്യൻ. അതാണു മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ക്രിസ്തുവിൽ നാം കണ്ട രൂപം. താബോർ മലയിൽ വെച്ചുണ്ടായപോലെയുള്ള മറ്റു രൂപപ്പെടൽ (കർത്താവിനും മോശയ്ക്കും ഏലിയായ്ക്കും ഉണ്ടായത്) അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ എല്ലാ വൈകൃതങ്ങളും വൈരുപ്യങ്ങളും മാറിപ്പൊയ്ക്കൊള്ളും.

□ മദ്യപാനം ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ തികച്ചും നിഷിദ്ധമാണോ?

◆ മദ്യമുണ്ടാകുന്നതാണു മദ്യം. വി. കുർബാനയിൽ നാം വീഞ്ഞുപയോഗിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു മദ്യമുണ്ടാകുന്നില്ല. പല രാജ്യങ്ങളിലും ഭക്ഷണത്തോടൊരുമിച്ച് ഒരു ചെറിയ ഗ്ലാസ് വീഞ്ഞ് കഴിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് മദ്യമുണ്ടാകുന്നില്ല. നമ്മുടെ കർത്താവു വീഞ്ഞു കുടിക്കുകയും വെള്ളത്തിൽ നിന്നു വീഞ്ഞുണ്ടാക്കി മറ്റുള്ളവർക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ വീഞ്ഞു തന്നെ പല തരമുണ്ടല്ലോ. അതിന്റെ തരവും അളവും അനുസരിച്ചു വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്. പൊതുവെ നമ്മുടെ ഭാരതീയ പാരമ്പര്യത്തിൽ മദ്യം ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം. പലർക്കും അതിന്റെ അളവു നിയന്ത്രിക്കുവാൻ പ്രയാസമുള്ളതുകൊണ്ട് ഒട്ടും ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുന്നതാണു നല്ലത്.

6

□ വി. കന്യകമറിയാമിന്റെ അമലോത്ഭവ സിദ്ധാന്തം എന്തുകൊണ്ട് നമുക്ക് അംഗീകരിച്ചുകൂടാ?

◆ വി. കന്യകമറിയാമിന്റെ ജനനം ജന്മപാപം കൂടാതെയുണ്ടായതാണെന്നും അതുകൊണ്ടാണ് യേശുക്രിസ്തുവിന് ജന്മപാപമില്ലാതായതെന്നും തെളിയിക്കാൻ വേണ്ടി 1854-ൽ പീയൂസ് ഒമ്പതാമൻ മാർപാപ്പാ ചെയ്ത പ്രഖ്യാപനമാണ് റോമ്മാസഭയിൽ ഈ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. നമ്മുടെ കർത്താവ് അത്ഭുതവഹമാംവിധം കന്യകയുടെ ഗർഭത്തിൽ ഉദിച്ചതുപോലെ, മറിയാമിന്റെ അമ്മയായ ഹന്നായുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ മറിയാം ഉദിച്ചതും അത്ഭുതവഹമായിട്ടായിരുന്നു എന്ന സിദ്ധാന്തം 7-ാം ശതാബ്ദം മുതൽ പല സഭകളിലും പരന്നിരുന്നു. കർത്താവിന്റെ പെരുന്നാളുകളെപ്പോലെയുള്ള പെരുന്നാളുകൾ കന്യകമറിയാമിന്റെ പേരിലും ഉണ്ടായി - പ്രത്യേകിച്ച് കന്യകയുടെ ജനനവും വാങ്ങിപ്പും പുകഴ്ചയും. വചനിപ്പ് പെരുന്നാൾ കർത്താവ് ഗർഭത്തിൽ ഉല്പാദിതനായതിനെ കുറിയ്ക്കുന്നതിന് തൽസമമായി കന്യക തന്റെ മാതാവായ ഹന്നായുടെ ഗർഭത്തിൽ ഉല്പാദിതമായതും ഒരു പെരുന്നാളായിത്തീർന്നത് അധികവും കത്തോലിക്കാ സഭയിലായിരുന്നു. അതും 9-ാം നൂറ്റാണ്ടിനു ശേഷം മാത്രം. 12-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ ഇത് ഫ്രാൻസിൽ നടപ്പിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ സുപ്രസിദ്ധ സന്യാസ മഠാധിപനായ സെന്റ് ബെർനാർഡ് ഇങ്ങനെയൊരു പാരമ്പര്യം സഭയിലില്ലെന്ന് വാദിച്ചു പെരുന്നാളിനെ എതിർത്തു. ഇതേക്കുറിച്ച് പാശ്ചാത്യസഭയിലുദിച്ച തർക്കത്തെത്തുടർന്ന് 15-ാം ശതകത്തിൽ ബാസൽ സിനഡിൽ കത്തോലിക്കാ സഭ എടുത്ത തീരുമാനം, കന്യകമറിയാമിന്റെ ഗർഭോല്പാദനവും ജനനവും ജന്മപാപം കൂടാതെയായിരുന്നു എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല എന്നാ

യിരുന്നു. 1476-ൽ പാപ്പാ കന്യകയുടെ ഗർഭോല്പാദന പെരുന്നാൾ അംഗീകരിച്ചു. നമ്മുടെ പൗരസ്ത്യ പാരമ്പര്യത്തിലോ അവിഭജിത സഭയുടെ പാരമ്പര്യത്തിലോ ഹന്നായുടെ ഉദരത്തിൽ കന്യകമറിയാം ഉല്പാദിതയായതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പെരുന്നാളോ പ്രത്യേക ഉപദേശമോ ഇല്ല.

□ വി. കന്യകമറിയം മരണശേഷം ഉടലോടെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്ക് എടുക്കപ്പെട്ടു എന്നത് നമ്മുടെ സഭയുടെ ഒരു അംഗീകൃത പാരമ്പര്യമോ?

◆ അതെ, അംഗീകൃത പാരമ്പര്യമാണ്. എല്ലാ പൗരസ്ത്യ സഭകളിലും ഉണ്ട്. പക്ഷേ രക്ഷയ്ക്കാവശ്യമായ മിനിമം വിശ്വാസസംഹിത എന്നൊന്ന് ഉണ്ടാക്കുകയോ അതിൽ ഇങ്ങനെയൊരു സിദ്ധാന്തം ചേർക്കുകയോ പൗരസ്ത്യസഭ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഈ പാരമ്പര്യം ആദ്യം കാണുന്നത് നാലാം ശതാബ്ദത്തിലെഴുതിയ ചില അപ്പോക്രിഫാ പുസ്തകങ്ങളിലാണ്. ഈ പുസ്തകങ്ങൾ അന്നേ എല്ലാ പാശ്ചാത്യ പൗരസ്ത്യ സഭകളിലും ചെന്നുചേർന്നു. ഗ്രീക്കിലും ലത്തീനിലും മാത്രമല്ല, സുറിയാനിയിലും, അറബിയിലും, കോപ്റ്റിക്കിലും, എത്യോപ്യൻ ഭാഷ (ഗിഇസ്) യിലും ഇതിന്റെ പരിഭാഷകൾ ഇന്നും നിലവിലുണ്ട്. മറിയാമിന്റെ വാങ്ങിപ്പ്, 'മറിയാമിന്റെ കബറടക്കം' എന്നിവയാണ് പ്രധാന കൃതികൾ. 7-ാം ശതാബ്ദമാകുമ്പോഴേയ്ക്ക് ഈ കഥകളെ ചരിത്രമായി സ്വീകരിപ്പാൻ പൗരസ്ത്യ സഭയും മുതിർന്നു. കല്ക്കിദോൻ സുന്നഹദോസിന്റെ സമയത്ത് (എ.ഡി. 451-ൽ) മർക്കിയാനോസ് ചക്രവർത്തി കന്യകമറിയാമിന്റെ തിരുശേഷിപ്പുകൾ തനിക്ക് നൽകാൻ ഊർശ്ശേം മെത്രാപ്പോലീത്തായായ ജുവനാലിനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ജുവനാലിന്റെ മറുപടിയിൽ, കന്യകമറിയാമിന്റെ മരണവും ഉടലോടെ എടുക്കപ്പെടലും അപ്പോസ്തലന്മാർ കണ്ടിട്ടുള്ളതാണെന്നും, ഊർശ്ശേമിൽ കന്യകയുടെ കബർ ശൂന്യമാണെന്നും അറിയിച്ചു. കന്യകമറിയാമിന്റെ നിര്യാണപ്പെരുന്നാൾ നാലാം ശതാബ്ദം മുതൽ കിഴക്കൻ സഭകളിൽ ആചരിയ്ക്കപ്പെട്ടു വരുന്നു.

□ കന്യകമറിയാമിന് ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ് ആവശ്യമെന്ന് നമ്മുടെ സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ?

◆ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ് എല്ലാ വിശ്വാസികളായ മരിച്ചു പോയവർക്കുമുള്ളതാണ്. കന്യകമറിയാമിനുമുണ്ട്. പക്ഷേ കന്യകമറിയാമിന്റെ കാര്യത്തിൽ തന്റെ മൃതശരീരം സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്ക് എടുക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞതാണെങ്കിൽ, ഏറെക്കുറെ ഏലിയായെയും ഹാനോക്കിനെയും പോലെയാണ്, നമ്മെപ്പോലെയല്ല.

□ ആദ്യപാപത്തിന്റെ ഫലമായ മരണവും ദ്രവത്വവും കഴുകിക്കളയുവാനാണ് മാമ്മോദീസായെങ്കിൽ, അപ്രകാരം മാമ്മോദീസാ ഏറ്റ ഒരാളിന്റെ കുഞ്ഞിന് മാമ്മോദീസാ കൊടുക്കേണ്ടയാവശ്യമുണ്ടോ?

◆ മാമ്മോദീസാ പ്രധാനമായും കർത്താവിന്റെ ശരീരത്തിലേയ്ക്കുള്ള ചേർക്കലും വീണ്ടും ജനനവുമാണ്. അത് ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ കുഞ്ഞിനോ അക്രൈസ്തവന്റെ കുഞ്ഞിനോ ഭൗമിക ജനനം കൊണ്ട് സിദ്ധമാകുന്നില്ല. വിശ്വാസവും മാമ്മോദീസായും മുറോനഭിഷേകവും മൂലം മാത്രം ഇരുകൂട്ടർക്കും ലഭിക്കുന്നു.

□ ഒരു പട്ടക്കാരൻ ഒരു ദിവസം ഒന്നിൽ കൂടുതൽ പ്രാവശ്യം വി. കുർബാന ചൊല്ലുന്നത് തെറ്റാകുന്നുവോ?

◆ അതെ. അത്യാധികാരനായാലും പട്ടക്കാരനായാലും ദിവസത്തിൽ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം കുർബാന അനുഭവിക്കുവാൻ സഭയനുവദിക്കുന്നില്ല. അനുഭവിക്കാതെ കുർബാന ചൊല്ലാനൊക്കുമോ?

□ നിത്യനരകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠിപ്പിക്കലിനെ ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെയും ദൈവനീതിയുടേയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ എങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കണം?

◆ ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ മറുവശമാണ് ദൈവകോപം. തിന്മയ്ക്ക് ഉണയുണ്ടാകാൻ സാധ്യമല്ല. തിന്മ നശിക്കണം. തിന്മയെ നശിപ്പിക്കുന്ന ശക്തിയാണ് ദൈവകോപം (Wrath of God). അതിന്റെ പ്രവർത്തനമാണ് നരകം എന്നു പറയുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ കരുണയെന്ന് പറയുന്നത് തിന്മയുള്ളവരായ നമ്മെ തന്റെ കൃപയാൽ നന്മയുള്ളവരാക്കിത്തീർത്ത്, തിന്മ പോക്കി, നിത്യ ഉണ്മ നൽകുന്നതാണ്. ദൈവസ്നേഹമാണ് തിന്മയെ നശിപ്പിക്കുന്ന ദൈവകോപത്തിന്റേയും നരകത്തിന്റേയും അടിസ്ഥാനം.

7

□ ബാഹ്യകേരളത്തിലെ ഒരാവശ്യമാണ് കുർബാനക്രമവും ഞായറാഴ്ച നമസ്കാരവും ഇംഗ്ലീഷിലും, ഹിന്ദിയിലും, തമിഴിലും ഉണ്ടാകേണ്ടത്. അതിനെന്തെങ്കിലും ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

ഫാ. ജോർജ്ജ് മാത്യു ഇൻഡോർ

◆ ഇത് ചെയ്യേണ്ടതാണെന്ന് പരിശുദ്ധ സുന്നഹദോസിൽ തീരുമാനിയ്ക്കുകയും അതിനായി ചിലരെ ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കുറച്ച് സമയം എടുത്തേക്കും.

□ നമ്മുടെ സഭയെപ്പറ്റി മൂന്നു നാലു പേജുള്ള ഒരു ലഘുലേഖ, സന്ദർശകർക്ക് കൊടുക്കത്തക്കവിധം തയ്യാർ ചെയ്യാമോ?

ഫാ. ജോർജ്ജ് മാത്യു ഇൻഡോർ

◆ തയ്യാർ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അച്ചടിച്ച് വിതരണം ചെയ്യാനുള്ള സാമ്പത്തിക സാഹചര്യം കാണുന്നില്ല. മാർപാപ്പായുടെ സന്ദർശന സമയത്ത് അങ്ങിനെയാണ് വിതരണം ചെയ്തു. അൽപം വ്യത്യാസപ്പെടുത്തി കൂടുതൽ പ്രതികൾ അടിക്കണമെന്നേയുള്ളൂ.

□ മറ്റു സഭകളുടെ കൂദാശകളിൽ ഒരു ഓർത്തഡോക്സ് വൈദികന്റെ സമീപനം എന്തായിരിക്കണം?

◆ നമ്മോട് കുർബാനയിൽ ബന്ധമുള്ള സഭകളുടെ കൂദാശകളിൽ നമ്മുടെ വൈദികർക്ക് പൂർണ്ണമായി സംബന്ധിക്കാം. ഇല്ലാത്തവരുടെ കൂദാശകളിൽ അവയെ ബഹുമാനിക്കാമെന്നല്ലാതെ അവയിൽ active ആയി പങ്കെടുക്കുവാൻ സഭ ഉപദേശിക്കുന്നില്ല.

□ കർത്താവിനെ പരിമളം പുശിയ സംഭവം വിവിധ സുവിശേഷങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളായി കാണുന്നു. വിശദീകരിക്കാമോ?

ഫാ. ജോർജ്ജ് മേച്ചുകര വലമ്പുർ

◆ പ്രധാന വ്യത്യാസം വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷവും, മറ്റു മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളും തമ്മിലാണ്. പ്രധാന വ്യത്യാസങ്ങൾ (1) എവിടെ വെച്ച്, (2) എപ്പോൾ, (3) കാലിലോ തലയിലോ പുശിയത്, (4) പുശിയവൾ ആർ എന്നീ നാലു കാര്യങ്ങളിലാണ്. എവിടെ വെച്ച്? a) ബെഥാനിയയിൽ ശീമോന്റെ ഭവനത്തിൽ (കുഷ്ഠരോഗിയും പരീശനും) വി. മത്തായി 26:6, വി. മർക്കോസ് 14:3, ലൂക്കോസ് 7:36 b) ബെഥാനിയയിൽ (യോഹ. 12:1) ലാസറിന്റെ ഭവനത്തിൽ വെച്ചായിരുന്നു വിരുന്ന് എന്ന് യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ പറയുന്നില്ല. ലാസറിന്റെ ഗ്രാമമായ ബെഥാനിയയിൽ കർത്താവ് വന്നു എന്നും “അവിടെ” “അവർ” അവൻ വിരുന്നൊരുക്കിയെന്നും മാർത്താ വിളമ്പാൻ നിന്നിരുന്നെന്നുമേ പറയുന്നുള്ളൂ. ഇതിൽ പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യമൊന്നുമില്ല.

2) എപ്പോൾ? പെസഹായ്ക്ക് കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾ മുമ്പ് എന്നാണ് സമാധാനം. പെസഹായ്ക്ക് ആറു ദിവസം മുമ്പ് കർത്താവ് ബെഥാനിയയിൽ വന്നു എന്നല്ലാതെ വന്ന ദിവസമായിരുന്നു വിരുന്ന് എന്ന് വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം പറയുന്നില്ല. വിശുദ്ധ മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിൽ (26:2) രണ്ടു ദിവസം മുമ്പ് എന്ന് കാണുന്നു. അത് തന്നെ വിശുദ്ധ മർക്കോസിലും (14:1). വിശുദ്ധ ലൂക്കോസ് സമയം ഒന്നും പറയുന്നില്ല. ഇവിടെയും പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യമൊന്നുമില്ല.

3) കാലിലോ തലയിലോ പുശിയത്? കാലിലാണ് പുശിയതെന്ന് വിശുദ്ധ ലൂക്കോസും (7:39) വിശുദ്ധ യോഹന്നാനും (2:3) പറയുന്നു. തലയിൽ ഒഴിച്ചു എന്ന് വിശുദ്ധ മത്തായിയും (26:7) വിശുദ്ധ മർക്കോസും

(14:3) പറയുന്നു. സാധാരണഗതിയിൽ ആദ്യ സുവിശേഷങ്ങളിലുള്ള ചില വിശദവിവരങ്ങളെ തിരുത്തുന്ന ഒരു പ്രവണത നാലാം സുവിശേഷത്തിൽ ഉണ്ട്. കാലിൽ അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കാനാണ് വഴി. കർത്താവും അങ്ങനെ പറയുന്നു (ലൂക്കോസ് 7:46). എന്നാൽ തലയായാലും കാലായാലും എന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽ ഒഴിച്ചു എന്ന് കർത്താവ് പറയുന്നതായി വിശുദ്ധ മത്തായിയും (26:12) വി. മർക്കോസും (14:8) പറയുന്നു.

4) പുശിയവൾ ആർ? മറിയാം എന്നല്ലാതെ ഇന്ന മറിയാം എന്ന് വിശുദ്ധ യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ കാണുന്നില്ല. മാർത്തയുടെയും ലാസറിന്റെയും സഹോദരിയാണെന്ന് സന്ദർഭംകൊണ്ട് വേണമെങ്കിൽ ഊഹിക്കാമെന്ന് മാത്രം. വി. ലൂക്കോസ് പരിമളം പുശിയ വൃത്തിയുടെ പേരേ പറയുന്നില്ല. പട്ടണക്കാരിയായ സ്ത്രീ, പാപിനി എന്ന് മാത്രമേ പറയുന്നുള്ളൂ. വീട്ടുമസ്ഥനായ പരീശന്റെ പേരും കാണുന്നില്ല. വിശുദ്ധ മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിലും സ്ത്രീയുടെ പേരില്ല. “ഒരു സ്ത്രീ” എന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ അത് തന്നെ വിശുദ്ധ മർക്കോസിലും.

കർത്താവിന്റെ കബറടക്കത്തിനായി സുഗന്ധവർഗ്ഗങ്ങളുംകൊണ്ട് കബറിങ്കൽ വന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്ന മഗ്ദലക്കാരി മറിയാമാണ് തന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്തതെന്നും കാലിലാണ് പുശിയതെന്നും പാരമ്പര്യം പൊതുവേ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഒരു സംഭവത്തിന്റെ നാലു വിവരണങ്ങൾ തമ്മിൽ വിശദ വിവരങ്ങളിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടാവുക എന്നത് സാധാരണമാണ്.

□ വി. ലൂക്കോസ് 22:36-ൽ കർത്താവ് കുപ്പായം വിറ്റ് വാള് വാങ്ങിക്കാൻ പറഞ്ഞതെന്തിനാണ്? 22:49-50-ൽ ‘വെട്ടട്ടെയോ’ എന്ന് ചോദിക്കുകയും വാൾ കൊണ്ട് വെട്ടി മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസന്റെ ചെവി മുറിക്കുകയും ചെയ്തു. കർത്താവ് അനുവാദം കൊടുത്തോ?

ഫാ. ജോർജ്ജ് മേച്ചുകര വലമ്പുർ

◆ കർത്താവ് വാള് വാങ്ങിക്കാനല്ലാതെ വെട്ടാൻ പറഞ്ഞതായി കാണുന്നില്ല. വെട്ടിയപ്പോൾ അരുത് എന്ന് പറഞ്ഞു വിലക്കുകയും, മുറിഞ്ഞ ചെവി സൗഖ്യമാക്കിക്കൊടുക്കുകയുമാണ് ചെയ്തത്. പിന്നെയെന്തിന് വാൾ വാങ്ങിക്കാൻ പറഞ്ഞു എന്നൊരു ചോദ്യമുണ്ട്. യഹോവയുടെ രക്ഷയുടെ വലിയ ദിവസം വരും മുമ്പേ അന്ധകാരത്തിന്റെ ശക്തികളും പ്രകാശത്തിന്റെ ശക്തികളും തമ്മിൽ ഒരു ഹാർമഗദോൻ യുദ്ധം നടക്കണമെന്നുള്ള പ്രവചനം നിറവേറാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നിരിക്കണം. എന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ വാൾ വാങ്ങണമെന്നോ ഉപയോഗിക്കണമെന്നോ കർത്താവിനുദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നതായി തോന്നുന്നില്ല. വാൾ പത്രോസിന്റെ കയ്യിലായിരുന്നുവെന്ന് യോഹന്നാൻ 18:10-ൽ പറയുന്നു.

കർത്താവ് രൂപകമായി പറഞ്ഞതിനെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിലെടുത്ത് പത്രോസ് വാൾ വാങ്ങിക്കുകയാണുണ്ടായതെന്ന് തോന്നുന്നു. ഏതായാലും കർത്താവിന്റെ അവസാന ശ്വാസനം “വാളെടുക്കുന്നവൻ വാളാൽ തന്നെ നശിക്കും” (മത്തായി 26:52) എന്ന് തന്നെ.

☐ കർത്താവിനെ ക്രൂശിച്ച സമയം മൂന്നാം മണി നേരമായിരുന്നു എന്ന് വി. മർക്കോസിലും (15:52) ആറാം മണി നേരമായിരുന്നു എന്ന് വി. യോഹന്നാനിലും (19:14) കാണുന്നു.

ഫാ. ജോർജ്ജ് മേച്ചുകര വലമ്പുർ

◆ വി. യോഹന്നാൻ പലപ്പോഴും മറ്റു മൂന്ന് സുവിശേഷങ്ങളിലുള്ള വിശദ വിവരത്തേറ്റുകളെ തിരുത്തിക്കൊണ്ടാണ് തന്റെ സുവിശേഷമെഴുതിയതെന്ന് തോന്നുന്നു. വിശുദ്ധ യോഹന്നാൻ നൽകുന്ന സമയം (ആറാം മണി) എന്നുള്ളതാണ് സഭ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

☐ 1 കൊരി. 1:17-ൽ “സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചാനല്ല സുവിശേഷം അറിയിപ്പാനത്രെ ക്രിസ്തു എന്നെ അയച്ചത്” എന്ന് വി. പൗലോസ് ശ്ലീഹാ പറയുന്നു. അപ്പോൾ സുവിശേഷമല്ലേ സ്നാനത്തേക്കാൾ പ്രധാനം?

ഫാ. സി. ജെ. ജോർജ്ജ് പുത്തൻകാവ്

◆ അതെ, സ്നാനത്തേക്കാൾ പ്രധാനമാണ് സുവിശേഷം. സുവിശേഷമില്ലാത്ത സ്നാനം ക്രിസ്തീയ മാമോദീസായാവുകയില്ല. പക്ഷേ അതല്ല വിശുദ്ധ പൗലോസ് പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം. കോരിന്തിലെ പല ക്രിസ്ത്യാനികളേയും മാമോദീസാ മുക്കിയത് പൗലോസ് ശ്ലീഹായല്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന മറ്റു ശിഷ്യന്മാരായിരുന്നിരിക്കണം. സുവിശേഷം പ്രധാനമായതുകൊണ്ട് സ്നാനത്തിന് സ്ഥാനമില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞില്ല. ആർ മാമോദീസാ മുക്കിയാലും കൊരിന്ത്യരോട് സുവിശേഷം അറിയിപ്പാനുള്ള പ്രത്യേക ഭാഗ്യം തനിക്കായിരുന്നു എന്ന് മാത്രമേ അതിനർത്ഥമുള്ളൂ. കർത്താവ് തന്നെയാണല്ലോ ലോകമെങ്ങും പോയി എല്ലാവരേയും ത്രിത്വനാമത്തിൽ മാമോദീസാ മുക്കാനുള്ള അനുശ്വാസനം എല്ലാ ശിഷ്യന്മാർക്കുമായി കൊടുത്തത്? (വി. മത്തായി 28:19). വെള്ളത്തിൽ നിന്നും ആത്മാവിൽ നിന്നും ജനിക്കാതെ ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കയില്ലെന്ന് നിക്കോദിമോസിനോട് പറഞ്ഞതും (വി. യോഹന്നാൻ 3:5) കർത്താവു തന്നെ. കർത്താവ് നേരിട്ട് ആരേയും മാമോദീസാ മുക്കിയെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ തന്റെ സന്നിധിയിൽ വെച്ച് ശിഷ്യന്മാർ മാമോദീസാ മുക്കി (വി. യോഹന്നാൻ 3:22, 4:1-2). ആദിമുതലേയുള്ള അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ പ്രസംഗത്തിലും അനുതപിച്ചു മാമോദീസാ മുക്കുക എന്ന ആഹ്വാനമാണല്ലോ മുഴങ്ങി

കേട്ടത് (അ.പ്ര. 2:38, 2:41, 8:12, 10:48). സുവിശേഷം പ്രധാനം, മാമോദീസായും പ്രധാനം. രണ്ടും ഒരുമിച്ചു പോകുന്നു.

☐ സ്തേഹാനോസ് ഉൾപ്പെടെ ഏഴു പേരെ തെരഞ്ഞെടുത്തത് എന്ത് വേലയ്ക്ക്? അടിക്കളപ്പണിക്കോ?

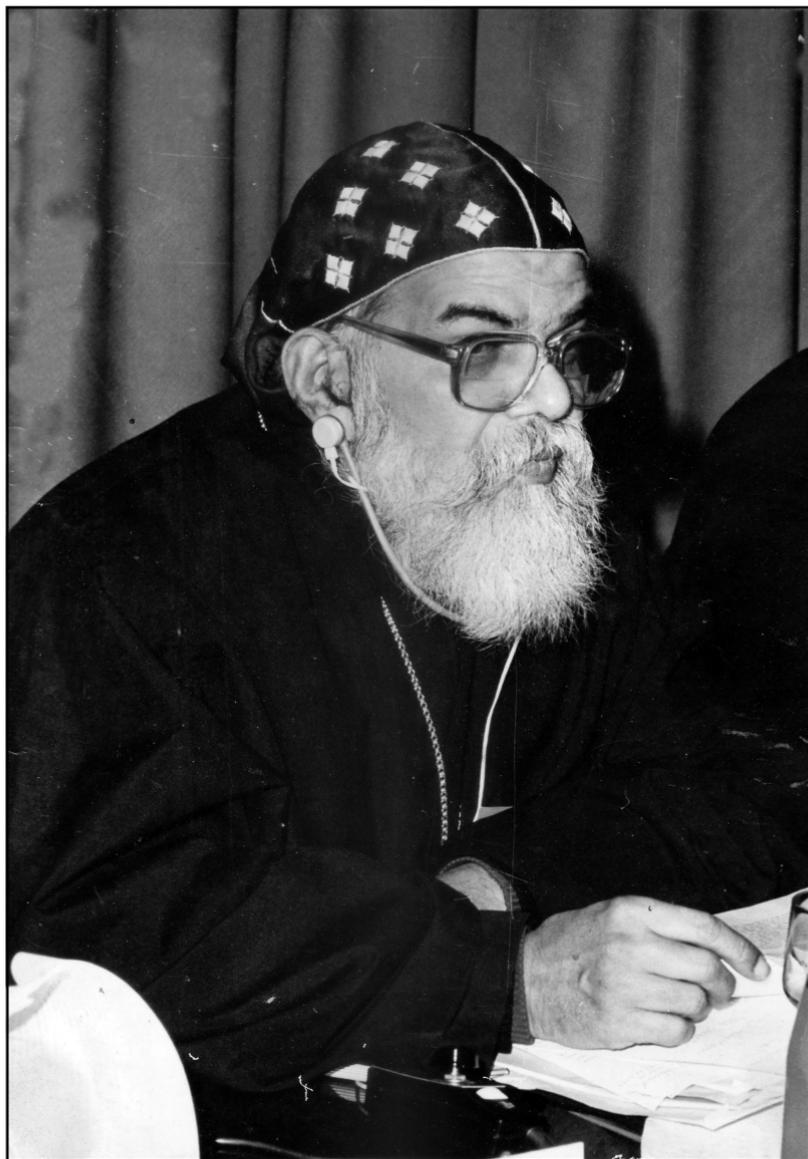
ഫാ. സി. ജെ. ജോർജ്ജ് പുത്തൻകാവ്

◆ ആദിമ ഊർശ്യം സഭയിൽ ഉണ്ടായ പ്രശ്നം, യഹൂദ ക്രിസ്ത്യാനി വിധവകൾക്ക് പുറജാതിക്കാരിൽ നിന്ന് വന്ന ക്രിസ്ത്യാനി വിധവകളേക്കാൾ ഭക്ഷണം കൂടുതൽ ലഭിക്കുന്നു എന്നുള്ളത് മാത്രമല്ല, പൊതുവെ യഹൂദ ക്രിസ്ത്യാനികളും പുറജാതി ക്രിസ്ത്യാനികളും തമ്മിൽ സ്വര ചേർച്ചയില്ലായ്മയും പിറുപിറുപ്പുമുണ്ടായി (അ. പ്ര. 6:1). ഇതിന്റെ പിറകിൽ ഒരു വലിയ പിളർപ്പിന്റെ ആരംഭവുമുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോസ്തലന്മാരെല്ലാവരും യഹൂദ ക്രിസ്ത്യാനികളായിരുന്നല്ലോ. അതുകൊണ്ട് പുറജാതി ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ നിന്ന് കുറെ നല്ലയാളുകളെ സഭാ നേതൃത്വത്തിലേയ്ക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കുകയാണ് സഭ ചെയ്തത്. അടിക്കളപ്പണിയ്ക്കാനെങ്കിൽ “പരിശുദ്ധാത്മാവും വിജ്ഞാനവും നിറഞ്ഞവരെ” (അ.പ്ര. 6:3) തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ പറയുകയില്ലായിരുന്നല്ലോ. അവർ ദൈവവേല ചെയ്യുന്നവരും സഭയുടെ പൊതുമുതലിന്റെ ഭരണം നടത്തുന്നവരുമായിരുന്നു. അവരെല്ലാവരും പുറജാതിക്കാരിൽ നിന്ന് വന്നവരും എന്നാൽ സഭാനേതൃത്വത്തിൽ പങ്കുള്ളവരുമായിരുന്നു. അവരിലൊരാളായ ഫീലിപ്പോസാണല്ലോ എത്യോപ്യൻ ഷണ്ഡനെ മാമോദീസാ മുക്കിയത് (അ. പ്ര. 8:38). മറ്റൊരാൾ ആദ്യ രക്തസാക്ഷിയുമായി. ഇതല്ലല്ലോ അടിക്കളപ്പണി.

8

☐ മാർത്തോമ്മാ സഭയിൽപെട്ട ഒരു പള്ളിയിലെ വികാരിക്ക്, ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽപെട്ട ഒരു പള്ളി വികാരി കല്യാണക്കുറി കൊടുക്കുവാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നതിന്റെ കാരണമെന്താണ്?

◆ കല്യാണക്കുറിക്ക് ദൈവശാസ്ത്രപരമായിട്ട് ഒരു അർത്ഥമുണ്ട്. ഒരു സഭയിലെ ഒരു വൈദികൻ ആ സഭയിലെ മറ്റൊരു വൈദികന്, എന്റെ ഇടവകയിൽ വെച്ച് കല്യാണം നടത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ലാത്തതുകൊണ്ട്, നിങ്ങളുടെ ഇടവകയിൽ വെച്ച് നിങ്ങൾ നടത്തിക്കൊടുക്കണമെന്ന് പറയുന്നതാണ്. അത് പരസ്പരം വി. കുർബ്ബാനാ ബന്ധമുള്ള സഭകൾ തമ്മിലേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. വി. കുർബ്ബാനാ ബന്ധമില്ലാത്ത സഭകൾ തമ്മിൽ കുറി കൊടുക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല.

ഭാഗം 2
ലേഖനങ്ങൾ

നിത്യജീവന്റെ അനുഭവം നൽകുന്ന യൂക്കറിസ്റ്റ്

“ശിഷ്യന്മാർ ഒരുമനപ്പെട്ട് ദിനംപ്രതി ദൈവാലയത്തിൽ കൂടിവരികയും വീട്ടിൽ അപ്പം നുറുക്കിക്കൊണ്ട് ഉല്ലാസവും ഹൃദയ പരമാർത്ഥതയും പൂണ്ട് ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയും സകല ജനത്തിന്റേയും കൃപ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു” (അപ്പോ. പ്ര. 2:46, 47).

“അവർ അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ ഉപദേശം കേട്ടും കൂട്ടായ്മ ആചരിച്ചും അപ്പം നുറുക്കിയും പ്രാർത്ഥന കഴിച്ചും പോന്നു” (അപ്പോ. പ്ര. 2:42).

“ആ രണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ അവരുടെ അജ്ഞാത സഖിയോട്: ഞങ്ങളോടു കൂടെ പാർക്കുക. നേരം വൈകി, അസ്തമിക്കാനായല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. ... അവരുമായി ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുമ്പോൾ അവർ അപ്പം എടുത്തു അനുഗ്രഹിച്ചു നുറുക്കി അവർക്ക് കൊടുത്തു. ഉടനെ അവരുടെ കണ്ണു തുറന്നു. അവർ അവനെ അറിഞ്ഞു” (ലൂക്കോസ് 24:29).

കുർബാന, അഥവാ യൂക്കറിസ്റ്റിനെ ഒരു മതപരമായ കർമ്മം എന്ന നിലയിലല്ല ആദ്യ ശിഷ്യന്മാർ കരുതിയത്. അവരുടെ ഗുരുവും, രക്ഷകനും, ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു മരിച്ചുയിർത്ത അവരുടെ പ്രാണസഖിയുമായ യേശുവിനോട് അവരെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന കൃപാവഴിയായിട്ടാണ് അവർ കുർബാന ദിനംപ്രതി അനുഷ്ഠിച്ചത്. മതപരമായ ആരാധനയ്ക്ക് അവർ യഹൂദന്മാരുടെ ദേവാലയത്തിൽ പോയിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വീടുകളിലെ കൂടിവരവിലാണ് അവർ അപ്പം നുറുക്കൽ ആചരിച്ചത്. കാലക്രമേണ ഈ ആചരണം ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുഗാമികളുടെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ആരാധനയായി തീർന്നു. ഈ ആരാധനയെപ്പറ്റി ചില ചിന്തകൾ നമ്മുടെ ധ്യാനത്തിനായി സമർപ്പിക്കുന്നു.

A. ഈ ആരാധനയുടെ ചില പേരുകൾ

1) **അപ്പം നുറുക്കൽ.** അപ്പം വാഴ്ത്തി, നുറുക്കി കൊടുക്കുന്ന ഒരു ആതിഥേയനായി യേശുവിനെ കാണുന്നതിന് ശിഷ്യന്മാർ ആഗ്രഹിച്ചു. അതുകൊണ്ട് യൂക്കറിസ്റ്റിനെ അപ്പം നുറുക്കലായി ആദിമ ശിഷ്യന്മാർ കണ്ടു.

2) **കർത്താവിന്റെ അത്താഴം.** ദക്ഷിണേന്ത്യസഭ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന കർത്താവിന്റെ അത്താഴം എന്ന പേരിന് ഒരു വിശദീകരണം ആവശ്യമില്ല.

3) **യൂക്കറിസ്റ്റ്.** പുരാതനകാലം മുതൽതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഈ പേര് ദക്ഷിണേന്ത്യസഭയ്ക്കും മറ്റെല്ലാ സഭകൾക്കും തന്നെ സ്വീകാര്യമായ ഒരു പേരാണ്. ഈ ഗ്രീക്ക് പദം സ്തോത്രം, സ്തുതി എന്ന അർത്ഥമാണ് ധ്വനിപ്പിക്കുന്നത്. യേശു അപ്പവീഞ്ഞുകളെ സ്തോത്രം ചെയ്തു കൊണ്ടാണല്ലോ ശിഷ്യന്മാർക്ക് കൊടുത്തത്. അവ സ്വീകരിക്കുന്നവരുടെ ഹൃദയവും സ്തോത്രം കൊണ്ട് നിറയേണ്ടതല്ലേ?

4) **വിശുദ്ധ സംസർഗ്ഗം.** ആംഗ്ലിക്കൻ സഭ സാധാരണയായി ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു സംജ്ഞയാണിത്. ക്രിസ്തുവിനോടും ക്രിസ്തുവിൽ കൂടെ അന്യോന്യവും ഉള്ള സംസർഗ്ഗത്തിന് യൂക്കറിസ്റ്റ് അവസരം നൽകുന്നു.

5) **വിശുദ്ധ മർമ്മങ്ങൾ/രഹസ്യങ്ങൾ** അഥവാ Holy mysteries എന്ന പേരിലും ഈ ശുശ്രൂഷ അറിയപ്പെടുന്നുണ്ട്.

6) **കൂർബാന.** സുറിയാനിസഭ കർത്താവിന്റെ അത്താഴത്തിന് കൊടുത്തിരിക്കുന്ന കൂർബാന അഥവാ ദാനം എന്ന പേര് രണ്ടു വിധത്തിൽ അന്വർത്ഥമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ദാനമാണല്ലോ ക്രിസ്തു (2 കൊരി. 9:15). ആ ദാനത്തിനു യോഗ്യമായ ഏക മറുപടി നമ്മെത്തന്നെ ദൈവത്തിന് ക്രിസ്തുവിൽ കൂടെ ദാനമായി സമർപ്പിക്കയാണ്.

7) പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ (ബൈസന്റൈൻ) ഈ ആരാധനയ്ക്ക് **ലിറ്റർജി (ശുശ്രൂഷ)** എന്നാണ് പറയുന്നത്.

8. **മാസ്റ്റ്.** റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഈ പദം വളരെ അർത്ഥവത്താണെന്ന് പറഞ്ഞുകൂടാ. അനുഗ്രഹിച്ച് ജനങ്ങളെ പറഞ്ഞയക്കുക, ഡിസ്മിസ്സ് ചെയ്യുക എന്ന ആശയം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പദമാണിത്.

B. യൂക്കറിസ്റ്റും ബാപ്റ്റിസവുമായുള്ള ബന്ധം

ഇവ രണ്ടും സക്രമന്ത് അഥവാ കുദാശകൾ ആണ്. രണ്ടും ക്രിസ്തുനിയമിച്ചവയാണ്. രണ്ടിനും ബാഹ്യമായ അടയാളങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഈ അടയാളങ്ങൾ ആകെയുള്ള അനുഭവത്തിന് വഴിയൊരുക്കുക മാത്രമല്ല, ആ അനുഭവങ്ങൾക്ക് ഉറപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. രണ്ടു കുദാശകളിലും നാം ക്രിസ്തുവിനോട് കൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട് കബറടക്കപ്പെടുകയും ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവനിൽ പങ്കാളികളാകുകയും ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടെ ദൈവത്തിന് നമ്മെത്തന്നെ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (റോമ. 6:3-5). ആവർത്തിച്ചനുഭവിക്കേണ്ട ഒരു കുദാശയാണ് യൂക്കറിസ്റ്റ്.

എന്നാൽ നാം ഒരിക്കൽ മാത്രമേ മാമോദീസാ (ബാപ്റ്റിസം) മുഴു കേണ്ടതുളളൂ. യൂക്കറിസ്റ്റിന്റെ മർമ്മം അഥവാ രഹസ്യം അനുഭവിച്ച് മനസ്സിലാക്കിയവർക്ക് ഞാൻ ഏക ബാപ്റ്റിസത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്ന് ഏറ്റുപറയുവാൻ കഴിയുന്നു.

എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ചൈതന്യം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രശോഭിക്കുന്നതിനായി യൂക്കറിസ്റ്റിൽ ആവർത്തിച്ച് പങ്കുകൊള്ളുന്നത് ഒരു ഭാഗ്യമായിട്ടാണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ കരുതേണ്ടത്. മദർ തെരേസയുടെ സേവനരംഗങ്ങളിൽ എല്ലായിടത്തും അവരും അനുയായികളും യൂക്കറിസ്റ്റിൽ കൂടെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ചൈതന്യം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഓരോ ദിവസവും അവരുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത്. ഇത് അവർക്ക് ഒരു നിർബന്ധ പ്രമാണം തന്നെയാണ്.

C. വിശുദ്ധ സംസർഗ്ഗമോ, ഭിന്നിപ്പോ?

വിശുദ്ധ സംസർഗ്ഗമായ കർത്താവിന്റെ അത്താഴം ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഒന്നാക്കുകയാണോ, ഭിന്നിപ്പിക്കുകയാണോ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്? ആദിമ കാലത്ത് ഈ കൂദാശയെപ്പറ്റി വളരെ കൃത്തിച്ചുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചിരുന്നില്ല എന്നു മാത്രമല്ല അഭിപ്രായ ഐക്യവുമുണ്ടായിരുന്നു. പ്രത്യേകിച്ച് പൗരസ്ത്യസഭ നിർവചനങ്ങളിലല്ല പൊതുധാരണയിലാണ് കൂടുതൽ വിശ്വസിക്കുന്നത്. കാലാന്തരത്തിൽ യൂക്കറിസ്റ്റിനെപ്പറ്റി ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങൾ പൊതിവന്നു എന്നു മാത്രമല്ല ഒരഭിപ്രായക്കാർ മറ്റൊരഭിപ്രായക്കാരെ സ്വീകരിക്കുകയില്ല എന്ന നിലയും വന്നുചേർന്നു. ഒരേ ചാപ്പലിൽ ആരാധനയ്ക്കായി ഒന്നിച്ചുകൂടുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു തന്നെ കർത്താവിന്റെ മേശയിൽ ഒരുമിച്ച് പങ്കുചേരുന്നതിന് ഇന്നു സാധിക്കുന്നില്ലല്ലോ. ഈ കൂദാശ നിയമിച്ച അവസരത്തിൽത്തന്നെ തന്റെ അനുഗാമികൾ എല്ലാവരും ഒന്നായിത്തീരണമെന്ന് യേശു ആഗ്രഹിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ആ പ്രാർത്ഥന സഫലമാകുന്നതിന് വേണ്ട സഹകരണം ഇന്നും സഭയിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

വി. പൗലോസ് പറഞ്ഞു: “അപ്പം ഒന്നാക കൊണ്ട് പലരായ നാം ഒരു ശരീരമാകുന്നു. നാം എല്ലാവരും ആ ഒരേ അപ്പത്തിന്റെ അംശികളാകുന്നുവല്ലോ.” ഡിഡാക്കി (അഥവാ പന്ത്രണ്ട് അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ ഉപദേശം) എന്ന ഒരു പ്രാചീന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നൂറുകണക്കിട്ട് അപ്പത്തെപ്രതി ഇപ്രകാരം സ്തോത്രം ചെയ്യണമെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “ഈ നൂറുകണക്കിയ അപ്പം ഒരു സമയത്ത് കുന്നുകളിൽ വിതരപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിനെ ഒരുമിച്ചു ശേഖരിച്ച് ഈ അപ്പത്തിൽ ഒന്നാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ തിരുസഭയെ ഭൂമിയുടെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും നിന്റെ രാജ്യത്തിൽ ഒരുമിച്ച് ചേർക്കണമേ.” അപ്പോഴാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭ യഥാർത്ഥത്തിൽ കാതോലിക (Universal) സഭയാകുന്നത്.

D. വിശുദ്ധ യൂക്കറിസ്റ്റ് പരിശുദ്ധന്മാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള കുദാശയല്ലേ?

നാം പരിശുദ്ധന്മാരാണെന്ന് ഭാവിക്കാൻ ആരും ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. യൂക്കറിസ്റ്റ് പരിശുദ്ധന്മാർക്കും നല്ലവർക്കും വേണ്ടിയുള്ള ഒരു ശുശ്രൂഷയല്ലേ എന്നു പലരും സംശയിക്കാറുണ്ട്.

ഈ സംശയത്തിനു യേശു നൽകുന്ന മറുപടി ശ്രദ്ധേയമാണ്: “ഞാൻ നീതിമാന്മാരെയല്ല പാപികളെ അത്രെ വിളിപ്പാൻ വന്നത്.” എന്നാൽ യേശു തന്നെ ഈ ഉറപ്പിനു വിപരീതമായി എന്നു തോന്നുമാറ് കുർബാന അയോഗ്യമായി അനുഭവിക്കുന്നവർക്ക് വി. പൗലോസ് ഒരു താക്കീത് തരുന്നുണ്ട് (1 കൊരി. 11:27-29).

സുറിയാനി സഭയുടെ ശുശ്രൂഷയിലും പട്ടക്കാരൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്: “വിശുദ്ധിയുള്ളവർക്കും വെടിപ്പുള്ളവർക്കും മാത്രം ഈ വിശുദ്ധികൾ കൊടുക്കപ്പെടുന്നു.” എന്നു മാത്രമല്ല അപ്പോൾ എല്ലാവരും ഏറ്റുപറയുന്നു: “പരിശുദ്ധനായ ഏക പിതാവും, പരിശുദ്ധനായ ഏക പുത്രനും, പരിശുദ്ധനായ ഏക റൂഹായും അല്ലാതെ പരിശുദ്ധൻ ഇല്ല” എന്ന്. ഇങ്ങനെയാണെങ്കിൽ കുർബാന ആർക്കുവേണ്ടിയാണ് യേശു നിയമിച്ചത് എന്ന ചോദ്യം ഉദിക്കുന്നു. ഈ ചോദ്യത്തിനു ഉത്തരമായി ജനം ഈ അവസരത്തിൽ ധൈര്യത്തോടെ ചൊല്ലുന്ന മൂന്നു പ്രസ്താവനകൾ ഉണ്ട്. “തന്റെ മനോഗുണത്താൽ ലോകത്തെ മെനഞ്ഞുണ്ടാക്കിയ പരിശുദ്ധനായ ഏക പിതാവ് നമ്മോടു കൂടെ. തന്റെ തിരുമേനിയുടെ വിലയേറിയ പീഡാനുഭവങ്ങളാൽ ലോകത്തെ രക്ഷിച്ച പരിശുദ്ധനായ ഏകപുത്രൻ നമ്മോടുകൂടെ. ഉണ്ടായതും ഉണ്ടാകാനിരിക്കുന്നതുമായ സകലത്തേയും സമ്പൂർണ്ണമാക്കുന്ന ജീവനുള്ള ഏക പരിശുദ്ധ റൂഹായും നമ്മോടു കൂടെ.” ഈ പരിശുദ്ധ ത്രിയേക ദൈവം നമ്മോടു കൂടെയുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പുണ്ടെങ്കിൽ കർത്താവിന്റെ മേശയിലേക്കടുത്തു വരുവാൻ നാം എന്തിനു ഭയപ്പെടണം?

ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയുടേയും ദക്ഷിണേന്ത്യ സഭയുടേയും ആരാധനയിൽ യൂക്കറിസ്റ്റനുഭവിക്കുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പായി വിനയപൂർവമായ പ്രവേശനം Prayer of humble access എന്നൊരു പ്രാർത്ഥനയുണ്ട്. അതിൽ കുർബാന സ്വീകരിക്കുന്നവർ ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു: “കരുണയുള്ള കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ നിന്റെ ബഹുവിധ കരുണകളിലല്ലാതെ ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തം നീതിയിൽ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് നിന്റെ മേശയിലേക്ക് വരുവാൻ തുനിയുന്നില്ല.”

നമ്മുടെ അയോഗ്യതയും കുറ്റബോധവും അനുതാപത്തോടെ യൂക്കറിസ്റ്റ് അനുഭവിക്കുന്നതിന്, തടസ്സത്തിനു പകരം, പ്രേരണയാകേണ്ട

താണ്. സുറിയാനിസഭയുടെ തക്സായെ അത്യധികം ബഹുമാനിക്കുകയും അതിനെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പഠിക്കുകയും ചെയ്ത ബിഷപ്പ് പാക്കൻഹാം വാൾഷ് രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ കുർബാനയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം എഴുതിയ ചെറു പുസ്തകത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ഒന്ന്, കുർബാന കാണുന്നത് അത് അനുഭവിക്കുന്നതിനു ഒരിക്കലും പകരമാകയില്ല. ഇന്ന് സുറിയാനിസഭയും റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയും യൂക്കറിസ്റ്റ് അനുഭവിക്കുന്നതിന് സഭാംഗങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്, ബിഷപ്പ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു: കുർബാന അനുഭവിക്കേണ്ടത് ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് ശേഷമല്ല, അതിനായി ശുശ്രൂഷയിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ തന്നെയാണ്.

മഹത്തായ ലിറ്റർജിക്കളുടെ, അഥവാ തക്സാകളുടെ അവകാശികളാണ് നമ്മിൽ ഓരോരുത്തരും. അവയുടെ മാഹാത്മ്യം മനസ്സിലാക്കി അവയിൽ നിന്നുള്ള അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ പദവിയും കർത്തവ്യവുമാണ്.

E. യൂക്കറിസ്റ്റിന്റെ രഹസ്യത്തെപ്പറ്റി (mystery) ഭക്ഷണേന്ത്യാ സഭ നൽകുന്ന പ്രബോധനം ഉപകാരമാണ്:

നിത്യജീവൻ നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ക്രിസ്തു യഥാർത്ഥമായി തന്റെ ശരീരവും രക്തവും നമുക്ക് ഭക്ഷണവും പാനീയവുമായി നൽകുന്നു. നല്ല ഇടയൻ തന്റെ ആടുകൾക്കായി തന്റെ ജീവൻ കൊടുത്തു. കപടമില്ലാത്തവൻ പാപികൾക്കു വേണ്ടിയും ശിരസ് അവയവങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയും മണവാളൻ മണവാട്ടിക്കു വേണ്ടിയും മരിച്ചു. പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം അനുസരിച്ചും നമ്മോടുള്ള അനന്തമായ സ്നേഹത്താലും മഹാപുരോഹിതൻ പരിപൂർണ്ണയോഗമായി സ്വയം അർപ്പിച്ചു. നാം ദൈവമക്കൾ ആകേണ്ടതിനും അവന്റെ സ്നേഹത്താൽ വഹിക്കപ്പെടേണ്ടതിനും നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ദിനംപ്രതി നാം അവനാൽ നടത്തപ്പെടേണ്ടതിനും അവന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ പ്രത്യാശയിൽ നാം ആഹ്ലാദിക്കേണ്ടതിനും പിതാവായ ദൈവവുമായുള്ള നമ്മുടെ സഹവാസത്തിനു പ്രതിബന്ധമായ എല്ലാറ്റിനേയും അവൻ തന്റെ മരണത്താൽ നീക്കിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവന്റെ പീഡാനുഭവത്തിൽ പങ്കാളികളായിക്കൊണ്ട് പഴയ മനുഷ്യനെ അവന്റെ എല്ലാ രാഗമോഹങ്ങളോടും കൂടെ ക്രൂശിക്കുവാനും ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമമഹത്വത്തിനായി എല്ലാ ശോധനകളും ഉപദ്രവങ്ങളും സഹിഷ്ണുതയോടെ വഹിക്കുവാനും അവൻ നമ്മെ ഒരുമിപ്പിക്കുന്നു. നമ്മെ അവന്റെ പ്രതിച്ഛായയിലേക്ക് രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നാം അന്യോന്യവും, നമ്മുടെ ശത്രുക്കളെ അവന്റെ പേർക്കും സ്നേഹിക്കേണ്ടതിന് തന്റെ സ്നേഹം അവൻ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പകരുന്നു.

യൂക്കറിസ്റ്റിന്റെ മർമ്മം (രഹസ്യം)

അനുബന്ധം 1

യൂക്കറിസ്റ്റിന്റെ മർമ്മത്തെ (രഹസ്യത്തെ) ബിഷപ്പ് പാക്കൻഹാം വാൾഷ്, ആർച്ചുബിഷപ്പ് വിലും ടെമ്പിൾ, ബിഷപ്പ് സ്റ്റീഫൻ നീൽ, പ്രഫ. സി. എച്ച്. ഡോഡ് എന്നിവരുടെ വാക്കുകളിൽ കൂടെ ഇപ്രകാരം സംഗ്രഹിച്ചു പറയാം.

“വാങ്ങി ഭക്ഷിപ്പിൻ, ഇതെന്റെ ശരീരം... ഇതിൽ നിന്ന് കുടിപ്പിൻ ഇത് ... എന്റെ രക്തം” (മത്തായി 26:26-28).

“നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ മാംസം തിന്നാതെയും അവന്റെ രക്തം കുടിക്കാതെയും ഇരുന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഉള്ളിൽ ജീവൻ ഇല്ല. എന്റെ മാംസം തിന്നുകയും എന്റെ രക്തം കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനു നിത്യ ജീവൻ ഉണ്ട്” (യോഹ. 6:53-54).

“എന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി ഇത് ചെയ്‌വിൻ” (ലൂക്കോസ് 22:19).

ഒരു യഹൂദനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം (ബലിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ) രക്തം കൂടാതെയുള്ള മാംസം മരിച്ചതിനെ കുറിക്കുന്നു. രക്തം ജീവനെ കുറിക്കുന്നു (ബിഷപ്പ് പെക്കൻഹാം വാൾഷ്) - പ്രത്യേകിച്ചും ദൈവത്തിന് അർപ്പിക്കുവാനായി മരണം വഴി വിമുക്തമാകപ്പെട്ട രക്തം. രക്തം വാർന്നു പോയി കഴിഞ്ഞ മാംസം ഭക്ഷിക്ക എന്നാൽ സ്വയം സമർപ്പണത്തിനും യാഗത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള കഴിവ് പരമാവധി ലഭിക്ക എന്നാണ്. രക്തം കുടിക്കുക എന്നാൽ ഈ സ്വയം സമർപ്പണവും യാഗവും വഴി മരണത്തിന്മേൽ ജയം നേടി ദൈവത്തോടു ചേരുക എന്നാണ്. അതാണ് മരണത്തോളം സ്വയം അർപ്പിക്കുന്ന ജീവൻ. മരണത്തിൽ നിന്നുയിർത്തു ദൈവവുമായി ഒന്നായിത്തീരുന്ന ജീവൻ (ഇത് സാധ്യമാകുന്നത് യേശു ദൈവത്തിനു സ്വയം അർപ്പിച്ച യാഗത്തിൽ, അവനോട് ഏകീഭവിച്ച് ഭാഗഭാക്കുകളാകുന്നതിൽ കൂടെയാണ്). “ഈ ദിവ്യദാനങ്ങളെ കൂടാതെ നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളിൽത്തന്നെ ജീവനില്ല. എന്നാൽ ഈ ദാനങ്ങളെ സ്വീകരിച്ച് സ്വന്തമാക്കുന്നവർക്ക് നിത്യ ജീവൻ ഉണ്ട്” (യോഹ. 6:53).

എന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി ഇതു ചെയ്‌വിൻ എന്നും യേശു പറയുന്നു.

ഇവിടെ ഓർക്കുക എന്നു പറയുന്നതു സങ്കടത്തോടും നന്ദിയോടും കൂടെ പണ്ടേ നമ്മെ വിട്ടുപോയ ഒരു സ്നേഹിതനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക അല്ല. പ്രത്യുത, യേശുവിനോടുകൂടെ മാളികമുറിയിലേയും, ഗത്ശമനെ യിലേയും, ഗോൽഗോഥായിലേയും, ഈസ്റ്റർ പ്രഭാതത്തിലേയും

അനുഭവങ്ങളിൽ പുനർജീവിക്കുകയും ഇപ്രകാരം ഇപ്പോൾ തന്നെ അവനെ ഈ വിരുന്നിന്റെ നായകനായി തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

ഭൂതകാലവും, വർത്തമാനകാലവും, ഭാവിക്കാലവും, യൂക്കറിസ്റ്റിൽ അഭേദ്യമായി ചേർന്നിരിക്കുന്നു. ഇതിൽകൂടെ ദൈവരാജ്യം ചരിത്രത്തിൽ പ്രവേശിച്ച മുഹൂർത്തത്തെ സഭ തുടർച്ചയായി പുനരാവിഷ്കരിക്കുന്നു. യൂക്കറിസ്റ്റിൽ കൂടെ കർത്താവിന്റെ ദിവ്യമായ ആഗമനത്തെ നാം ആഘോഷിക്കുന്നു - ഓർമ്മയിൽ കൂടെ താഴ്ചയിലുള്ള തന്റെ വരവും, ദൈവദൂതന്മാരോടും സ്വർഗത്തിലെ എല്ലാ സംഘത്തോടും കൂടെയുള്ളതും നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നതുമായ വരവും. ഈ രണ്ടു വരവുകളും കൂദാശയിലുള്ള യേശുവിന്റെ യഥാർത്ഥ സാന്നിധ്യത്തിൽ കൂടെ സാക്ഷാൽകരിക്കപ്പെടുന്നു.

മാറാൻ ആമ-കർത്താവ് വരുന്നു (1 കൊരി. 16:22).

മാറാനാ മാ-കർത്താവേ വരേണമേ (വെളി. 22:10).

അനുബന്ധം 2

കാൽവറിയിലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ നിത്യ ബലിയിൽ സർവ സൃഷ്ടിയും - ചരിത്രത്തിന്റേയും ശാസ്ത്രത്തിന്റേയും എല്ലാ പദാർത്ഥങ്ങളും - ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. മനുഷ്യന്റെ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ ചുമതല, അതായത് സൃഷ്ടിയുടെ മഹാപുരോഹിതനായി യാഗത്തിൽ കൂടെ സർവ സൃഷ്ടിയെയും ദൈവത്തിന് സമർപ്പിക്കുന്ന ചുമതല ക്രിസ്തു പൂർത്തീകരിച്ചു. സർവ സൃഷ്ടിയേയും പ്രതിനിധാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുവിന്റെ അർപ്പണത്തോടുകൂടെ സഭയും സ്വയം അർപ്പിക്കുന്നു. ഈ സമർപ്പണം സമ്പൂർണ്ണമാകേണ്ടതിന് സഭ സർവസൃഷ്ടിയുടേയും സന്തോഷവും സന്താപവും വേദനയും, സുഖവും, ദാരിദ്ര്യവും, സമ്പത്തും യൂക്കറിസ്റ്റിൽ ദൈവമുമ്പാകെ കൊണ്ടുവരുന്നു.

(ആലുവാ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളജ് ചാപ്പലിൽ 8-12-1985-ൽ നടത്തിയ ഒരു പ്രഭാഷണം)

എന്റെ ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരനു നമോവാകം

അഭിവന്ദ്യ ഫിലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്റെ സഹോദരനാണോ എന്ന് വിദേശത്തുള്ള പലരും എന്നോട് ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പോഴൊക്കെ ഞാൻ സാധാരണ പറയാറുള്ള മറുപടി ഇപ്രകാരമായിരിക്കും, 'അതെ, അദ്ദേഹം എന്റെ ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരനെത്ര.' ചിലയാളുകൾ അത് അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായി തോന്നി. അപ്പോൾ ഞാൻ വിശദീകരിക്കും - 'എല്ലാ ഓർത്തഡോക്സ് മെത്രാന്മാരും എന്റെ സഹോദരന്മാരത്രെ.' ഞാനും തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയും രക്തബന്ധമുള്ള സഹോദരന്മാരല്ലെന്നറിയുമ്പോൾ ആളുകൾ വിസ്മയഭരിതരാകാറുണ്ട്. ഞങ്ങൾ യഥാർത്ഥ സഹോദരന്മാരെപ്പോലെ സാമ്യമുള്ളവരായി തോന്നിക്കുമെന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്.

മൂന്നു കാര്യങ്ങളിലെങ്കിലും അഭിവന്ദ്യ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി എന്റെ ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരനാണ് എന്ന് നിസംശയം പറയാം. ഒന്നാമതായി, അദ്ദേഹം എന്നെക്കാൾ സീനിയറായ മെത്രാപ്പോലീത്തായാണ്. ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഒരേ അസോസിയേഷനിൽ വച്ച് മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ അന്ന് ഡബ്ല്യു.സി.സി. (സഭകളുടെ ലോക കൗൺസിൽ) യുടെ അസോസിയേറ്റ് സെക്രട്ടറിയായി പ്രവർത്തിക്കുകയായിരുന്നതിനാലും മെത്രാൻസ്ഥാന ലബ്ധിക്കുവേണ്ട യോഗ്യതകൾ എനിക്കില്ലെന്ന് തോന്നിയതിനാലും എന്റെ പേര് സ്ഥാനാർത്ഥി പട്ടികയിൽ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്യണമെന്ന് ഞാൻ ഔദ്യോഗികമായിത്തന്നെ അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചു. എന്റെ പേരിനോട് നിഷേധാത്മകമായ സമീപനമാണ് അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നു ലഭിച്ചതെന്ന് പിന്നീട് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. ഏതായാലും തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി മെത്രാഭിഷിക്തനാവുകയും ഞാൻ പട്ടക്കാരനായി കുറേക്കാലം കൂടി തുടരുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം എന്നെക്കാൾ വളരെ സീനിയറായ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി.

രണ്ടാമതായി, 1954-ൽ അമേരിക്കയിലെ ഉപരിപഠനത്തിനുശേഷം നാട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ ഞാൻ കേവലം ഒരു അത്മായക്കാരൻ മാത്രമായിരുന്നു. അദ്ദേഹമോ പേരെടുത്ത ഒരു പട്ടക്കാരനും. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഫിലിപ്പോസ് അച്ചൻ (അന്നത്തെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര്) പോൾ വർഗീസ് എന്ന എന്റെ മാർഗ്ഗദർശിയും ആത്മീയഗുരുവും ഉപദേഷ്ടാവും

മായിരുന്നു. ആ കാലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയിലും ഞാൻ അലുവാ ഫെലോഷിപ്പ് ഹൗസിലുമായിരുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു രണ്ടു പേർക്കും സഭയുടെ പല പ്രധാന പദ്ധതികളിലും ക്രൈസ്തവ സഭകളുടെ കൂട്ടായ്മകളിലും ഒത്തൊരുമിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള അവസരം ലഭിച്ചു. ബഹു. അച്ചൻ പരിശുദ്ധ സഭയോടുള്ള അത്യുഗ്രമായ സ്നേഹവും വിധേയത്വവും അതോടൊപ്പം തന്നെ എക്സാമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനത്തോടുള്ള ആവേശവും അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി എന്നിൽ വലിയ മതിപ്പുള്ളവയായിരുന്നു. എന്റെ സ്നേഹ ബഹുമാന ആദരവുകൾക്ക് പാത്രീഭൂതനായ അദ്ദേഹം അന്നാളുകൾ മുതൽ തന്നെ എന്റെ ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരനായി മാറിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

അക്കാലത്തെ ഒരു പ്രധാന സംഭവം ഇന്നും എന്റെ ഓർമ്മകളിൽ പച്ചപിടിച്ചു നിൽക്കുന്നു. കാലംചെയ്ത ഭാഗ്യസ്ഥരണാർഹനായ മോറാൻ മാർ ബസേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ തിരുമനസ്സിന്റെ പുണ്യസന്നിധിയിൽ എന്നെ പരിചയപ്പെടുത്തിയത് ബ. അച്ചനായിരുന്നു.

കോട്ടയം കുരിശുപള്ളിയിൽ പീസ് ലീഗിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ട മരണം വരെയുള്ള നിരാഹാര സമരത്തിൽ പങ്കെടുത്ത ആറു പേർക്ക് വേദപഠന ക്ലാസുകൾ നടത്തുന്നതിൽ ഞാനും പങ്കാളിയായിരുന്നു. പാത്രീയർക്കീസ് വിഭാഗവും കാതോലിക്കാ വിഭാഗവും തമ്മിൽ അനുരഞ്ജനപ്പെടണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു അവരുടെ ആവശ്യം. പ. കാതോലിക്കാ ബാവായാകട്ടെ, സത്യഗ്രഹികളോടോ അവരുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നവരോടോ യാതൊരു വിധത്തിലുമുള്ള അനുഭാവമോ താൽപര്യമോ പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. കുറെക്കൂടി വ്യക്തമായി പറഞ്ഞാൽ, പോൾ വറുഗീസ് എന്നൊരു അത്മായക്കാരൻ അമേരിക്കയിൽ നിന്ന് വേദശാസ്ത്ര ബിരുദവും നേടി, നിരാഹാരം കിടക്കുന്നവർക്കും അവരെ കാണാനെത്തുന്നവർക്കും ക്ലാസ് എടുക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് ഒട്ടും ഇഷ്ടമായില്ല. ഒരു ദിവസം ദേവലോകത്ത് വച്ച് നടത്തിയ പ്രബോധനത്തിൽ അദ്ദേഹമത് സൂചിപ്പിക്കുകയും പോൾ വറുഗീസ് പഠിപ്പിക്കുന്നത് അമേരിക്കൻ വേദപുസ്തകമാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതറിഞ്ഞ ഫിലിപ്പോസച്ചൻ ഞാനുമായി ബന്ധപ്പെടുകയും പരിശുദ്ധ ബാവായെ കണ്ട് തെറ്റിദ്ധാരണകൾ എത്രയും പെട്ടെന്ന് തീർക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണമെന്ന് ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. ഞാനതിന് തയ്യാറായെങ്കിലും ഒരു നിബന്ധന വച്ചു. അതായത് ഫിലിപ്പോസച്ചൻ തന്നെ എന്നെ ബാവാതിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോകുകയും പരിചയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യണം. അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു പോയി. പ. ബാവാ വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നൂറിലധികം ചോദ്യങ്ങൾ

എന്നോട് ചോദിച്ചു. പ. പിതാവിന്റെ അഗാധമായ അറിവും ആത്മീയതയിൽ മുഴുകിയ വേദപുസ്തക പരിജ്ഞാനവും എന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുക തന്നെ ചെയ്തു. അവസാനം പോൾ വറുഗീസ് കൊള്ളാവുന്നവനാണെന്നും അയാൾ നടത്തുന്ന പഠിപ്പിക്കലുകൾ യഥാർത്ഥ ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തിലധിഷ്ഠിതമാണെന്നും പ. ബാവ ഫിലിപ്പോ സച്ചനോട് പറഞ്ഞു. അന്നെന്റെ ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരന്റെ സന്തോഷമെന്നുമായ പ്രേരണയ്ക്കു വഴങ്ങി പ. ബാവയുടെ സന്നിധിയിൽ പോയില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്നും ഞാനൊരു അത്യായക്കാരനായി തുടരുമായിരുന്നില്ലേ എന്ന് ചിന്തിച്ചു പോകുന്നു. പ. സഭയിൽ മഹാപുരോഹിതശുശ്രൂഷ നിർവഹിക്കുന്നതിനുള്ള അവസരം യഥാർത്ഥ്യമായത് ദൈവം തമ്പുരാൻ ഫിലിപ്പോസ് അച്ചനിൽ കൂടി പ്രവർത്തിച്ചതിനാലാണെന്ന് ഞാൻ ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. ഞാനതിലദ്ദേഹത്തോട് എന്നും കൃതാർത്ഥനുമായിരിക്കും.

മൂന്നാമതായി, എന്റെ സഹോദരൻ എന്ന നിലയിൽ ഞാൻ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയോട് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് മറ്റു സഭകളുമായി നമ്മുടെ സഭയെ ബന്ധപ്പെടുത്തിയ പ്രക്രിയയിലൂടെയും ആ ബന്ധം ശ്രദ്ധയോടെ ഊട്ടിയുറപ്പിച്ച് ബലപ്പെടുത്തിയതിലൂടെയുമാണ്. പൗരസ്ത്യ യൂറോപ്പിലെ സഭകളുമായി, പ്രത്യേകിച്ച് സേർബിയൻ സഭ, ബൾഗേറിയൻ സഭ, റഷ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ, റുമേനിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ തുടങ്ങിയവയുമായി വളരെയടുത്ത സന്തോഷബന്ധമാണ് അദ്ദേഹം വളർത്തിയെടുത്തത്. ഇപ്പറഞ്ഞ സഭകളിലെ മുതിർന്ന നേതാക്കന്മാരെല്ലാം ബഹു. കോര ഫിലിപ്പോസ് അച്ചനെക്കുറിച്ച് വളരെ സന്തോഷബഹുമാനാദരവുകളോടെയാണ് ഇപ്പോഴും സംസാരിക്കാറുള്ളത്. അദ്ദേഹമിട്ട അടിസ്ഥാനത്തിന്മേലാണ് പിന്നീട് എനിക്ക് വ്യത്യസ്തമായ മറ്റൊരു ശൈലിയിലൂടെ ബന്ധങ്ങൾ വളർത്തിയെടുക്കാനായത്. ഡബ്ല്യൂ.സി.സി. യിലും അദ്ദേഹം എന്റെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനായിരുന്നു. 1968 വരെയും അദ്ദേഹം ഡബ്ല്യൂ.സി.സി. യുടെ സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റിയിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. ഞാൻ ആ സമയത്ത് ജനീവയിൽ അസോസിയേറ്റ് ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായി പ്രവർത്തിക്കുകയായിരുന്നു. സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി മിത്രങ്ങളെ നേടുവാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിപുണത ഒന്നു വേറെ തന്നെയായിരുന്നു. അതുപോലെ എനിക്ക് സാധിച്ചിട്ടില്ല എന്നതാണ് സത്യം. വാസ്തവത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വം എന്റേതുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ എത്രയോ ഹൃദ്യവും സന്തോഷനിർഭരവുമാണ്. തന്നെയുമല്ല, എന്റെ കാർക്കശ്യവും പരുഷഭാവവും മിത്രങ്ങളെ നേടുന്നതിനു പകരം പലരെയും അകറ്റുവാനേ ഉപകരിച്ചിട്ടുള്ളൂ എന്നു വേണം പറയുവാൻ. അങ്ങനെ

സുഹൃത്തുക്കളെ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി നേടുന്ന കാര്യത്തിലും തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി അതുല്യമായ സേവനമാണ് കാഴ്ചവച്ചത്.

എഴുപത്തിയഞ്ചാം ജന്മദിനാഘോഷങ്ങൾ നടക്കുന്ന ഇത്തരുന്നത്തിൽ എന്റെ ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരനെ ആദരിക്കുന്നതിനും ആശംസകളർപ്പിക്കുന്നതിനും ലഭിച്ച ഈ അവസരം ഒരു വലിയ പദവിയായും അതിലേറെ ഹൃദയഹാരിയായ അനുഭവമായും ഞാൻ കണക്കാക്കുന്നു. ഇനിയും അനേക വർഷങ്ങൾ ഈ സഭയെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ട ബുദ്ധിയും കഴിവും ആരോഗ്യവും പ്രാപ്തിയും അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിക്കുമാറാകട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

അഭി. തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയെ സഭയ്ക്കായി നൽകിയ സർവ്വശക്തനായ ദൈവം തമ്പുരാന്റെ കൃപയും കരുണയും മഹത്വപ്പെടുമാറാകട്ടെ.

(ഇംഗ്ലീഷ് ലേഖനത്തിന്റെ മലയാള പരിഭാഷ. പരിഭാഷകൻ: ബാബു കുര്യൻ പുളിയേരിൽ)

മാറ്റത്തിന്റെ കാറ്റ് പടിഞ്ഞാറു നിന്ന്

ബുർഷ്യാ പാതയിൽ ചൈന

ചൈനയിൽ സമ്പദ്ഘടന അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുവെന്നാണു തോന്നുക; പക്ഷേ നിയന്ത്രണാതീതമെന്നുതന്നെ കരുതാവുന്ന ഒട്ടേറെ പ്രശ്നങ്ങൾ അതിനെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നു. പെരിസ്ത്രോയിക്കയ്ക്കു മൃദുലമായൊരു പേരാണു ചൈനയിലുള്ളത്: സാമ്പത്തിക പരിഷ്കാരം. ചൈനയിൽ തൊഴിലില്ലായ്മയുണ്ട് - ആ പേരിട്ട് അതിനെ വിളിക്കുന്നില്ലെന്നു മാത്രം. മൂന്നു കോടി ജനങ്ങൾ “തൊഴിൽ കാത്തു നിൽക്കുന്നവരായുണ്ട്” എന്നാണ് ഔദ്യോഗിക ഭാഷ്യം. അതാകട്ടെ, മൊത്തം ജനസംഖ്യയുടെ മൂന്നു ശതമാനമേ വരൂ. എന്നുവെച്ചാൽ, ഔദ്യോഗിക കണക്കുകളെ വിശ്വസിക്കാമെങ്കിൽ, മറ്റു മിക്ക രാജ്യങ്ങളെക്കാളും താണ തൊഴിലില്ലായ്മ നിലവാരമാണവിടെ.

നാണയപ്പെരുപ്പം പിടിവിട്ടുപോയ മട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾത്തന്നെ അതു രണ്ടക്കത്തിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ചൈന ഇനിയും ഭക്ഷ്യകാര്യത്തിൽ സ്വയം പര്യാപ്തതയാർജിച്ചിട്ടില്ല. കാർഷികോൽപാദന വളർച്ച സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെന്നപോലെ ചൈനയിലും മന്ദഗതിയിലാണ്. ഔദ്യോഗിക മേഖലയിൽ അഴിമതിയും കൈക്കൂലിയുമൊക്കെ കൊടികുത്തി വാഴുന്നു.

ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും സാമ്പത്തിക വളർച്ച അനിഷേധ്യമാണ്. ഈ “ചുടേറിയ സാമ്പത്തിക വളർച്ച”യുടെ വേഗം കുറച്ച് അടുത്ത കൊല്ലമാവുമ്പോഴേക്ക് ഏതാണ്ട് പത്തുശതമാനത്തിലൊതുക്കി നിർത്താൻ ശ്രമിക്കുമെന്നാണ്, 1988 സെപ്റ്റംബറിൽ സുപ്രധാനമായ ഒരു പ്രഭാഷണത്തിൽ ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ജനറൽ സെക്രട്ടറി ഷാവോ സിയാംഗ് പറഞ്ഞത്. സ്ഥാപന സ്വത്തുക്കളിലുള്ള മുതൽമുടക്ക് ഇക്കൊല്ലത്തേതിൽ നിന്ന് 20% (50 ബില്യൻ യുവാൻ - 20,000 കോടി രൂപ) വെട്ടിക്കുറയ്ക്കും. വേതനവും വിലയും ഉയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വ്യക്തികൾക്കും സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും വിപണിയിൽ നിന്നു സ്വതന്ത്രമായി സാധനങ്ങൾ വാങ്ങാമെന്നായതോടെ ഉപഭോഗ നിലവാരവും കുതിച്ചുയർന്നു. അതുകൊണ്ട് നാണയപ്പെരുപ്പത്തിന്റെ തോത് 10 ശതമാനത്തിൽ താഴേക്കു കൊണ്ടുവരിക തന്നെ വേണം. ഇക്കൊല്ലം അത് അതിലും ഉയർന്നുതന്നെ നിൽക്കുമെന്നതു തീർച്ച.

ബെയ്ജിംഗ് റിവ്യൂ (നവംബർ 14-20, 1988) ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി കേന്ദ്രക്കമ്മിറ്റിയുടെ മൂന്നാം പ്ലീനറി സമ്മേളനത്തിൽ ഷാവോ

സിയാംഗ് ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം ഇംഗ്ലീഷിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പത്തുകൊല്ലം മുമ്പ് ആരംഭിച്ച സാമ്പത്തിക പരിഷ്കാരങ്ങൾ അദ്ദേഹം അതിൽ വിവരിക്കുന്നു. “ചൈനയിൽ പരിഷ്കാരങ്ങൾക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന മരവിച്ച സ്ഥിതി മാറ്റി ചരിത്രപരമായ വികാസത്തിന്റെ പുതിയ കാലഘട്ടം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യാൻ അവയ്ക്കു കഴിഞ്ഞു.” അങ്ങനെ ചൈനയിലെ സാമ്പത്തികനില പൊതുവെ മെച്ചപ്പെട്ടുവെങ്കിലും പ്രശ്നങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും തുടരുകയാണെന്നദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. “വിലക്കയറ്റം മൂലമുള്ള നാണയപ്പെരുപ്പമാണ് ഏറ്റവും രൂക്ഷമായ പ്രശ്നം.”

ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അസാധാരണമാണീ സ്ഥിതിവിശേഷം. മൂന്നു ദശാബ്ദമായി, പരമോന്നതസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്ന് ഉത്തരവുകൾ മാത്രം ഏറ്റുവാങ്ങി ശീലിച്ചവരാണു ചൈനക്കാർ. സോഷ്യലിസത്തിന്റെ പ്രത്യേക നേട്ടമായി കരുതപ്പെടുന്ന കേന്ദ്രീകൃതസൂത്രണത്തിന്റെയും ദീർഘവീക്ഷണത്തോടുകൂടിയ നിയന്ത്രണത്തിന്റെയും പോരായ്മകൾ അവരെ ഈ കുഴപ്പത്തിൽ ചെന്നു ചാടിപ്പതാണെന്നു നിരീക്ഷകർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

കടുത്ത കേന്ദ്രീകരണം നിലനിന്നിരുന്ന 1979-നു മുമ്പുള്ള രീതിയിൽ നിന്ന് മിശ്ര സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടെ മൂന്നു തട്ടുള്ള രീതിയിലേക്കുള്ള മാറ്റം. അതാണിപ്പോൾ നടക്കുന്നതെന്നു ചൈനക്കാർക്കറിയാം. ചില പ്രധാന വ്യവസായ മേഖലകളിൽ ഗവണ്മെന്റ് ഉടമയിലും മേൽനോട്ടത്തിലും നടത്തുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളാണ് ആദ്യത്തെ തട്ടിൽ. രണ്ടാമത്തെ തട്ടിലുള്ളത് മുമ്പു ഗവണ്മെന്റ് നടത്തിയിരുന്നവയും ഇപ്പോൾ തൊഴിലാളി സഹകരണസംഘങ്ങൾക്കു വിട്ടുകൊടുത്തവയുമായ ചെറിയ വ്യവസായങ്ങളാണ്. സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഈ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കു സാധനങ്ങൾ വാങ്ങാനും വിൽക്കാനും ആവശ്യത്തിനു കടം വാങ്ങാനും ലാഭം പങ്കുവെയ്ക്കാനും വീണ്ടും മുതൽമുടക്കാനും പുതിയ ഘടകങ്ങൾ തുടങ്ങാനും നഷ്ടത്തിലോടുന്നവ അടച്ചുപൂട്ടാനുമൊക്കെ പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്.

മൂന്നാമത്തെ തട്ട്, സോവിയറ്റ് പെരിസ്ട്രോയിക്കയ്ക്കു പോലും വിഭാവനം ചെയ്യാനാവാത്തത്ര ധീരമായ പരീക്ഷണത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. വ്യവസായ കാർഷിക മേഖലകളിൽ ഏറെക്കുറെ പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടി വ്യക്തികൾ നടത്തുന്ന സ്വകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളാണവ.

ഏതെങ്കിലുംവിധത്തിലുള്ള കേന്ദ്രീകൃത നിയന്ത്രണത്തിനുവേണ്ടി പാടുപെടുന്നതിലാണിപ്പോൾ ചൈനീസ് പെരിസ്ട്രോയിക്കയുടെ രണ്ടും

മൂന്നും തട്ടുകളുടെ ആകെത്തുക. അത്തരമൊരു വിശാല സാമ്പത്തിക നിയന്ത്രണത്തിന്റെ ആന്തരഘടനാ സംവിധാനം (ഇൻഫ്രാ സ്ട്രക്ചർ) പതുകെ രൂപപ്പെട്ടു വരുന്നതേയുള്ളൂ. മൊത്തത്തിലുള്ള ആസൂത്രണം (ഇതിൽ ബാങ്കിംഗ്, പണമിടപാടുകളുടെ കർശനമായ നിയന്ത്രണം, സമ്പാദ്യങ്ങളുടെയും നിക്ഷേപങ്ങളുടെയും കാര്യക്ഷമമായ മാനേജ്മെന്റ്, സ്വകാര്യ-പൊതുമേഖലയിലെ പൊതു വരവുചെലവുകളുടെ മേൽനോട്ടം, നികുതിഘടനയുടെ ന്യായമായ കൈകാര്യ കർത്തൃത്വം തുടങ്ങിയവയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്നു) ഈ ഘടനാസംവിധാനത്തിന്റെ വികാസത്തിന്റെ ഒന്നാം ഘട്ടമാണ്.

ഭക്ഷ്യോത്പാദനം ഉദാഹരണമായെടുക്കാം. മിച്ചം വരുന്ന ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ യഥേഷ്ടം വിൽക്കാൻ കർഷക കുടുംബങ്ങളെ അനുവദിക്കുന്ന രീതി തുടക്കത്തിൽ വലിയ ഗുണം ചെയ്തു. അതനുസരിച്ച് ഒരു നിശ്ചിത കോട്ടാ ഗവണ്മെന്റിനു നൽകണമെന്ന ബാധ്യത മാത്രമേ കൃഷിക്കാർക്കുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇത് 1984-ൽ മൊത്തം ഉദ്പാദനം മൂവൊന്നുമില്ലാത്ത വിധം 40.73 കോടി ടണ്ണായി ഉയരാൻ കാരണമായി. പക്ഷേ, അതിനുശേഷം കാർഷികോത്പാദനം മരവിക്കുകയാണുണ്ടായത്. നിശ്ചിത ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ എത്താതെയായി. കൃഷിയിടത്തിന്റെ വികാസത്തിനു വേണ്ടി മുതൽമുടക്കാൻ വ്യക്തികളെന്ന നിലയ്ക്ക് കൃഷിക്കാർ താൽപര്യം പ്രകടിപ്പിക്കാത്തതായിരുന്നു ഇതിനു പ്രധാന കാരണം. കേന്ദ്രീകൃത മേൽനോട്ടത്തിലും ആസൂത്രണത്തിലും കൂട്ടുകൃഷി നടന്നിരുന്ന 1950-70 കാലഘട്ടത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് കൃഷിക്ക് ദേശീയ മുതൽമുടക്കിന്റെ ശരാശരി 11.9% വക കൊള്ളിച്ചിരുന്ന സ്ഥാനത്ത് ഇപ്പോൾ നീക്കിവയ്ക്കുന്നത് 3.3% മാത്രം! സ്വകാര്യ ഉടമ സമ്പ്രദായത്തിൽ, കീടബാധയെ തടയുന്നതിലും മറ്റും വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുന്നില്ല. എലിശല്യം 1981-ൽ 67 ലക്ഷം ഹെക്ടറിൽ വിളനാശം വരുത്തിയിരുന്നു. 1986 ആയപ്പോഴേയ്ക്ക് നാശത്തിന്റെ വ്യാപ്തി 340 ലക്ഷം ഹെക്ടറായി.

പൊതുസാമ്പത്തികാഭിവൃദ്ധിയും 1979-നു ശേഷം കുടുംബവരുമാനങ്ങളിലുണ്ടായ വർദ്ധനയും മദ്യപാനശീലം വളർത്താനിടയാക്കി. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം (1988) ചൈന 50 ലക്ഷം ടൺ ലഹരിപാനീയങ്ങൾ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നുവെന്നായിരുന്നു കണക്ക്. പ്രായപൂർത്തിയെത്തിയ 50 കോടി ജനങ്ങളുള്ളതിൽ ഓരോരുത്തർക്കും ഒരു വർഷം ശരാശരി 10 കിലോഗ്രാം. ഇങ്ങനെ മദ്യോദ്പാദനത്തിനു മാത്രം 125 ലക്ഷം ടൺ ധാന്യം വേണം (ഒരു കിലോഗ്രാം മദ്യത്തിന് രണ്ടര കിലോഗ്രാം ധാന്യമെന്നു ശരാശരി കണക്ക്). മദ്യോൽപാദനം 30 ലക്ഷം ടണ്ണാക്കി കുറയ്ക്കാൻ 1987-ൽ ഗവണ്മെന്റ് നിർദ്ദേശിച്ചുവെങ്കിലും ഉൽപാദനം 431 ലക്ഷം ടണ്ണായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും പ്രവണത വളർച്ചയുടേതു തന്നെ.

സ്വകാര്യ-ചെറുകിട വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളും, സമ്പാദ്യകാര്യത്തിൽ പിടിയിലൊതുങ്ങാതായിരിക്കുന്നു. മുതലാളിത്തത്തിൽ സംഭവിക്കാറുള്ള തുപോലെ കുചേലർ കുബേരരാവുന്ന പല കഥകളും ചൈനയിൽ നിന്ന് ഇതിനിടെ “ടൈം” വാരിക റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു. പെട്ടെന്നു കോടീശ്വരരായിത്തീർന്ന വ്യക്തികളുടെ കഥകൾ. ഗവണ്മെന്റിനും ഇതറിയാം. ഷാവോ സിയാംഗ്, ഡെംഗ് സിയാവോ പിംഗിനെ ഇങ്ങനെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു. “കഴിഞ്ഞ കുറെ കൊല്ലങ്ങളായി നിയന്ത്രണത്തിൽ അയവു വരുത്തിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ചൈനയുടെ സമ്പദ്ഘടന ഇന്നത്തെപ്പോലെ വികസിക്കുമായിരുന്നോ? അന്നു ദരിദ്രാവസ്ഥയിലായിരുന്നപ്പോഴാണ് നിയന്ത്രണമേർപ്പെടുത്തിയത്. ഇപ്പോൾ തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണു സ്ഥിതി. കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെട്ട സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥിതിക്കുവേണ്ടിയുള്ള മാറ്റത്തിൽ ദീർഘവീക്ഷണത്തോടെയുള്ള നിയന്ത്രണമാണേർപ്പെടുത്തുന്നത്. ചൈനയിലെ ഈ പുതിയ നിയന്ത്രണം പക്ഷേ സാമൂഹികനീതിക്കു വേണ്ടത്ര പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയില്ലെന്നാണു പുറമേയുള്ളവർക്കു തോന്നുക.

മാവോയുടെ മരണത്തിനും, നാൽപ്പതാംകൊല്ലം അധികാരത്തിൽ നിന്നു പുറംതള്ളപ്പെട്ടതിനും ശേഷം ചൈന നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടെ ‘മുതലാളിത്ത പാത’യിൽ നീങ്ങാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നുള്ളതു വ്യക്തമാണ്. മാവോയുടെയും സാംസ്കാരിക വിപ്ലവത്തിന്റെയും പ്രധാന എതിരാളിയായിരുന്ന ലിയു ഷാവോ - കി ചുണ്ടിക്കാട്ടിയ പാതയാണിത്. 1969-ൽ മരിച്ച ലിയു ഷാവോ - കിയ്ക്ക് മരണാനന്തരം പഴയ അന്തസ്സു തിരിച്ചുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തൊണ്ണൂറാം ജന്മദിനം 1988 നവംബർ 24-നു ചൈന ആഘോഷിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ബെയ്ജിംഗിലുണ്ടായിരുന്നു. ലിയുവിന്റെ ലോഹപ്രതിമയ്ക്കു മുമ്പിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിധവ വാംഗ് ഹുവാംഗ് മിയോടൊപ്പം ചൈനയുടെ പ്രസിഡന്റ് യാംഗ് ഷാഗ്ക്വൻ ഉൾപ്പെട്ട പ്രമുഖർ നിരന്നു നിന്നെടുത്ത ചിത്രങ്ങൾ എല്ലാ പത്രങ്ങളിലും ടെലിവിഷനിലും വന്നു. ചൈനയിലെ ദേശീയ ബുർഷാസിക്ക് മുതലാളിത്ത രീതിയിലുള്ള സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനം നടത്താൻ അനുവാദം നൽകുന്നതിനെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ട് 1949-ൽ ലിയു ചെയ്ത പ്രസംഗത്തെപ്പറ്റി ഒട്ടേറെ ലേഖനങ്ങൾ ‘ബെയ്ജിംഗ് ഡയിലി’ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

വാസ്തവത്തിൽ ചൈനയുടെ ഈ “രണ്ടാം തട്ട്” നടപടികളിൽ നിന്നാണു സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ പെരിസ്ത്രോയിക്കയുടെ ചില ഇനങ്ങൾ പകർത്തിയതെന്നു കാണാം. ഈ ഘട്ടത്തിലെ ചൈനയുടെ നേട്ടങ്ങൾ ആരിലും മതിപ്പുള്ളവാക്കും.

പട്ടണങ്ങളിലെയും നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെയും സ്വകാര്യ ഉടമയിലുള്ളതും സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതുമായ വ്യവസായങ്ങളിൽ നിന്ന്

1987-ലെ വരുമാനം 200 ബില്യൻ യുവാൻ (80,000 കോടി രൂപ) ആയിരുന്നു. വ്യവസായമേഖലയിൽ നിന്നുള്ള മൊത്തവരുമാനത്തിന്റെ 14.4%. സർക്കാർ നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള പൊതുമേഖല 1981-നും 1987-നും ഇടയ്ക്കുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ വരുമാനം ഇരട്ടിയാക്കിയിരുന്നുവെന്നതു നേരാണ്. പക്ഷേ ശരാശരി കണക്കെടുക്കുമ്പോൾ, 1980-ൽ 80.8% ഉണ്ടായിരുന്നത് 1987-ൽ 59.7% ആയി കുറയുകയാണുണ്ടായത്.

ചൈനയിലെ വ്യവസായ സംരംഭങ്ങളിൽ 80.7 ശതമാനവും സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ “ഖൊസ്റാഷിയോട്ട്” എന്നു വിളിക്കുന്ന സ്വയംഭരണ സമ്പ്രദായം സ്വീകരിക്കുവാനൊരുങ്ങുകയാണ്. നടത്തിപ്പിന്റെയും അസംസ്കൃത പദാർത്ഥ സംഭരണം, വിപണനം എന്നിവയുടെയും കാര്യങ്ങളിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഇടപെടലില്ലാതെ പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഈ സമ്പ്രദായത്തിൽ ലഭ്യമാണ്. വൻകിട-ഇടത്തരം പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ 90 ശതമാനവും ചെറുകിട സർക്കാർ സംരംഭങ്ങളിൽ 53.3 ശതമാനവും 1984-88 കാലഘട്ടത്തിൽ തൊഴിലാളി സഹകരണസംഘങ്ങളുടെ കൂട്ടുമയിലേക്കു മാറി. 1978-1987 കാലഘട്ടത്തിൽ വ്യവസായ ഉൽപാദനം ഇരട്ടിയായി (552,520 കോടി രൂപ). ഇക്കാലത്തെ ശരാശരി വാർഷിക വളർച്ച 11.8 ശതമാനമായിരുന്നു. ശരിയായ വളർച്ച കൊല്ലം തോറും 21.4 ശതമാനത്തിനും 4.3 ശതമാനത്തിനുമിടയ്ക്ക് കയറിയും ഇറങ്ങിയും നിന്നു. 16 ശതമാനമെന്നാണ് 1988-ലെ മതിപ്പ്.

പരുത്തിത്തുണി, സിമന്റ്, അസംസ്കൃത കൽക്കരി എന്നിവ ലോകത്തിൽ ഏറ്റവുമധികം ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നത് ഇപ്പോൾ ചൈനയാണ്. ഉറുക്ക്, വൈദ്യുതി എന്നിവയിൽ നാലാം സ്ഥാനവും ക്രൂഡ് ഓയിലിൽ അഞ്ചാം സ്ഥാനവും ചൈനയ്ക്കുണ്ട്. മൊത്തം കയറ്റുമതിയുടെ 83% വ്യവസായ ഉൽപ്പന്നങ്ങളാണ്.

നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടുകൂടിയ ആധുനികവൽക്കരണത്തിന്റെ ഭാഗമായി വിദേശ മൂലധനവും സാങ്കേതിക വിജ്ഞാനവും നിർദ്ദേശം ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നു. 1988-ന്റെ ആദ്യപകുതിയിൽ, മുഴുവനായും വിദേശ ഉടമയിലുള്ള 73 കോർപ്പറേഷനുകൾ ചൈനയിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവെന്നു കേട്ടാൽ ഇന്ത്യക്കാർ ഞെട്ടാതിരിക്കുമോ? അമേരിക്ക, ജപ്പാൻ, പശ്ചിമ ജർമ്മനി എന്നിവയാണ് ഈ കോർപ്പറേഷനുകളുടെ ഉടമസ്ഥർ.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാത ‘ബുർഷ്യാ’ വികസനം

രസകരമാണീ ചോദ്യം: സാമ്പത്തിക ഉൽപാദനക്ഷമത വർദ്ധിച്ചു കിട്ടാൻ വേണ്ടി മുതലാളിത്തവുമായി എത്രത്തോളം പൊരുത്തപ്പെടുന്നുണ്ട് ചൈന? പല മേഖലകളിലും സോഷ്യലിസത്തിന് ഈ പൊരുത്തപ്പെടൽ വേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ടെന്നതു നിസ്തർക്കമാണ്. പ്രധാനമായും

നാലു കാര്യങ്ങളിലാണ്: 1. ഉൽപാദനത്തിനു പ്രചോദനമായി ലാഭ ലക്ഷ്യം കടന്നുവരുന്നു. 2. ഉൽപാദനോപാധികൾ ഭാഗികമായി സ്വകാര്യ ഉടമയിലാവാനെന്നു തീരുമാനിക്കുന്നു. 3. ഉൽപാദന-വിതരണരംഗത്തു മുതലാളിത്ത വിപണനരീതികൾക്കു കൂടുതൽ പങ്കു നൽകുന്നു. 4. വിഭിന്ന മേഖലകളുടെ അസമമായ വികാസം അനുവദിക്കപ്പെടുന്നു.

ചൈന ഇപ്പോഴും ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രമാണെങ്കിൽ, ഈ വിട്ടു വീഴ്ചകളെ താത്വികമായി എങ്ങനെ ന്യായീകരിക്കും? സിൻഹാ ന്യൂസ് ഏജൻസിയുടെ ഹോങ്കോംഗ് ഡയറക്ടറായ സുജിയാടുൻ എന്ന വനിത ബെയ്ജിംഗ് റിവ്യൂ (നവംബർ 14-20, 1988) വിലയുടെ ഒന്നാംതരമൊരു ന്യായീകരണം വിളമ്പുന്നു.

ഇതിനായി അവർ മാർക്സ്, എംഗൽസ്, മാവോ എന്നിവരെ കൂട്ടുപിടിക്കുന്നു (ശ്രദ്ധിക്കുക: ലെനിൻ കൂട്ടത്തിലില്ല). “നാടിന്റെ അടിത്തറ”യായ “നാല് അടിസ്ഥാന പ്രമാണ”ങ്ങളോട് ഇപ്പോഴും കുറു പുലർത്തുന്നുണ്ടെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന സുജിയാടുൻ ആ പ്രമാണങ്ങളേവയെന്നും പറഞ്ഞു തരുന്നു: 1. സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാത. 2. ജനങ്ങളുടെ ജനാധിപത്യ ഏകാധിപത്യം (ഇതു തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സർവാധിപത്യത്തിന്റെ പുതിയ വേഷമാണ്). 3. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വം. 4. മാർക്സിസം - ലെനിനിസത്തോടും മാവോ ചിന്തകളോടുമുള്ള കുറ്റ്.

മാർക്സും എംഗൽസും ചേർന്നു തയ്യാറാക്കിയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മാനിഫെസ്റ്റോ (1848) യിലെ ഒരു നിഗമനം സൂ എടുത്തുകാട്ടുന്നു: “ബൂർഷ്യാസി അതിന്റെ നൂറു കൊല്ലത്തെ വാഴ്ചയിൽ അതിനു മുമ്പുള്ള എല്ലാ തലമുറകളും സാധിച്ചതിലും കൂടുതൽ വ്യാപകവും ഭീമാകാരവുമായ ഉൽപാദനശക്തികൾക്കു രൂപം നൽകി.”

മാർക്സിസ്റ്റ് അപഗ്രഥനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രമാണം സൂ അംഗീകരിക്കുന്നു. അതായത് ഉൽപാദനശക്തികളും ഉൽപാദനബന്ധങ്ങളും തമ്മിലുള്ള പ്രതിപ്രവർത്തനത്തിനു സാമൂഹിക പുരോഗതിയിൽ നിർണ്ണായകമായ പങ്കുണ്ട്. ഇവിടെയാണു മുതലാളിത്തത്തിന്റെ വലിയ സംഭാവന. ആധുനിക ശാസ്ത്രത്തിലൂന്നിയ സാങ്കേതിക സിദ്ധികൾ വഴി കരുത്തുറ്റ ഉൽപാദനശക്തികളെ അതു വികസിപ്പിച്ചെടുത്തിരിക്കുന്നു. “ഇരുമ്പുകൊണ്ടുള്ള ഉപകരണങ്ങളും യന്ത്രങ്ങളും മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന യുഗത്തിൽ നിന്ന് വൈദ്യുതിയുടെയും കമ്പ്യൂട്ടറുകളുടെയും യുഗത്തിലേക്കുള്ള ഉൽപാദനശക്തികളുടെ വളർച്ചയ്ക്കു വഴിവെട്ടിത്തുറന്നതു മുതലാളിത്തമാണ്. മൈക്രോ ഇലക്ട്രോണിക്സ്, സ്പേസ് ടെക്നോളജി, സൂപ്പർ കണ്ടക്ടിവിറ്റി തുടങ്ങിയ ഒട്ടേറെ ഘടകങ്ങൾ ഇനിയും ഉൽപാദനശക്തികൾക്കു കരുത്തു കൂട്ടും. ഉൽപാദനബന്ധങ്ങളിലും സമ്പദ്ഘടനയിലും മാറ്റങ്ങൾ ത്വരിതപ്പെടുത്താൻ അതു കാരണമാവും.

ഫ്യൂഡൽ വ്യവസ്ഥിതിയെ തട്ടിത്തകർത്തതു മുതലാളിത്തമാണ്. ഇനിയും ഫ്യൂഡലിസത്തിന്റെ പിടിയിലമർന്ന സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥിതികൾക്കു മുതലാളിത്തം നാശകാരിയായിരിക്കും. ആധുനിക മുതലാളിത്തം സമഗ്രവും സുസംഘടിതവുമായ നിയമ-രാഷ്ട്രീയക്രമങ്ങൾ ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു മത്സരത്തിന്റെയും കാര്യക്ഷമതയുടെയും ബോധം ജനങ്ങൾക്കുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു; കുത്തകകളുടെ അതിർകടന്ന പോക്കിനെ തടയുന്നു; ആസൂത്രണവും സാമൂഹിക ക്ഷേമപദ്ധതികളും നികുതിയിലധിഷ്ഠിതമായ വരുമാന വിതരണനയങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു; തൊഴിലാളികളുടെ ജീവിതനിലവാരം ഉയർത്തുകയും വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യം, ഗതാഗതം തുടങ്ങിയവയ്ക്കുവേണ്ട വക കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ആധുനിക മുതലാളിത്തം, പാപ്യൂസ്തകത്തിലെ മുതലാളിത്തമല്ല; പിന്നെയോ ഏതു പ്രതിസന്ധിയും തരണം ചെയ്യാൻ പ്രാപ്തിയാർജ്ജിച്ചതും സ്വന്തം തെറ്റുകൾ തിരുത്താൻ കഴിയുന്നതുമായ ഒന്നാണ് എന്നത്രേ സുവിന്റെ ഭാഷ്യം.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് വികാസത്തിന് അതൊരു മുൻ ഉപാധിയാണ്. സുവിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ മുതലാളിത്തത്തോടുള്ള ആശയപരമായ എതിർപ്പും വെറുപ്പും കാരണം, ഫ്യൂഡലിസത്തിൽ നിന്നു നേരേ സോഷ്യലിസത്തിലേക്കു കടക്കാനുള്ള വെമ്പലാണ് ചൈനയെ സ്തംഭനത്തിലെത്തിച്ചത്. “മുതലാളിത്തത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക പൈതൃകത്തിലൂടെയല്ലാതെ സോഷ്യലിസം ഉണ്ടാവുകയില്ല.” ഇപ്പോഴും സോഷ്യലിസത്തിന്റെ പ്രാഥമിക ഘട്ടത്തിലുള്ള ചൈനയ്ക്ക്, മുതലാളിത്തവികാസത്തിന്റെ പടവുകൾ കയറാതെ വികസിതമായ സോഷ്യലിസത്തിലെത്താൻ സാദ്ധ്യമല്ലതന്നെ. “പൂർണ്ണമായ വ്യവസായവൽക്കരണം, പുതിയ സാമ്പത്തികക്രമത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായ രാഷ്ട്രീയ ഘടന എന്നിവ കൂടിയേ തീരൂ. ഈ രംഗങ്ങളിലെല്ലാം ഗണ്യമായ അനുഭവസമ്പത്തുണ്ട് മുതലാളിത്തത്തിന്.”

ഹോങ്കോംഗിൽ, മുതലാളിത്ത അനുഭവസത്തയുടെ നടുവിലിരിക്കുന്ന സു ജിയാടൂൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷ മുതലാളിത്തത്തെ സാധാരണരീതിയിൽ വിലയിരുത്തുന്ന മാർക്സിസ്റ്റിന്റേതല്ല. പക്ഷേ സുവിന്റെ അഭിപ്രായം ബെയ്ജിംഗിലെ പ്രമാണിമാരുടേതാണെന്നു വ്യക്തം. അല്ലെങ്കിൽ ബെയ്ജിംഗ് റിവ്യൂ അതു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുമായിരുന്നില്ലല്ലോ. ഈ പ്രമാണിമാർ പരിഷ്കൃതമായ ചില മുദ്രാവാക്യങ്ങൾക്കും രൂപംനൽകിയിട്ടുണ്ട്. “ഗവണ്മെന്റ് വിപണിയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു. വിപണിയാകട്ടെ, വ്യവസായ സംരംഭങ്ങൾക്കു മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നൽകുന്നു.” ഇതപ്പടി അംഗീകരിക്കാൻ പല മാർക്സിസ്റ്റുകൾക്കും വിഷമമുണ്ടാവും.

സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടിയതിനുശേഷമുള്ള ആദ്യത്തെ 30 കൊല്ലം (1949-1979) ജീവിതത്തിന് ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് അടിത്തറയുണ്ടാക്കാനാണ് ചൈന ശ്രമിച്ചത്. ഇന്ത്യ അത്തരമൊരു ശ്രമം നടത്തിയതേയില്ല. വലിയ വില കൊടുത്തും ഇന്ത്യയ്ക്കു സാധ്യമല്ലാത്തവിധം അച്ചടക്കം പാലിച്ചും കെട്ടിപ്പൊക്കിയ ഈ സോഷ്യലിസ്റ്റ് അടിത്തറയിലാണ് ഇപ്പോൾ മുതലാളിത്ത രീതികളെയും, പൊതു-സഹകരണ ഉടമാസ്ഥാപനങ്ങളെപ്പോലും നിയന്ത്രിക്കാവുന്ന വിപണനതന്ത്രങ്ങളും ചൈന പടുത്തുയർത്തുന്നത്. എളുപ്പമായൊരു പ്രക്രിയയല്ലിത്. ഇക്കൊല്ലം മുതൽമുടക്കിൽ വെട്ടിക്കുറവു വരുത്തിയത് ഒട്ടേറെപ്പേരെ തൊഴിലില്ലാത്തവരാക്കി. നഗരങ്ങളിൽ ജോലി ചെയ്യാൻ ചെന്നിരുന്ന ആയിരക്കണക്കിനു കൃഷിക്കാർ ഗ്രാമങ്ങളിലേക്കു തിരിച്ചുപോവുകയാണ്. നഗരങ്ങളിലെ നിർമ്മാണത്തൊഴിലാളികളുടെ 90% (130 ലക്ഷം) നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽനിന്നു വന്നവരായിരുന്നു. നഗരവികസനം മരവിച്ചപ്പോൾ അവരിൽ പലർക്കും ജോലി നഷ്ടപ്പെട്ടു.

ചൈനീസ് സമൂഹത്തിലെ അസന്തുലിതാവസ്ഥയും നാടകീയമായാണു വളരുന്നത്. വികസിതമായ കിഴക്കൻ കടലോരമേഖലയും അവികസിതമായ പശ്ചിമമേഖലയും തമ്മിൽ വലിയ വിടവുണ്ട്. തെക്കുപടിഞ്ഞാറൻ ഭൂരിഭാഗം പ്രത്യേകിച്ച് യാംഗ്സി നദിയുടെ കരയിൽ 13 കോടി ജനങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്ന എട്ടു ലക്ഷം കിലോമീറ്റർ പ്രദേശം, തീരെ വികസിച്ചിട്ടില്ല. വേണ്ടത്ര ഭക്ഷണമോ വസ്ത്രമോ കിട്ടാത്ത രണ്ടു കോടി ജനങ്ങളുണ്ടവിടെ. ചൈനയിലാകെയുള്ള ആറു കോടി ദരിദ്രരിൽ മൂന്നിലൊന്നാണ് ഈ ഭാഗത്തു കേന്ദ്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. കണ്ടമാനം മരം വെട്ടി വെളുപ്പിച്ചത് ഇവിടെ പരിസ്ഥിതി അവതാളത്തിലാക്കി. ചൈനയിൽ ആകെയുള്ള ആറരക്കോടി ന്യൂനപക്ഷ ജനങ്ങളിൽ ഒന്നരക്കോടിയും ഈ മേഖലയിലാണുള്ളത്. ഏറ്റവുമധികം സഹായം കിട്ടേണ്ടതും ഇവർക്കാണ്.

“പൊതുവായ ഐശ്വര്യമെന്നതു പെട്ടെന്നു നേടാവുന്ന സമഗ്രമായ ഐശ്വര്യമല്ല.” ഹുവാൻ സിയാംഗിനെപ്പോലെ അസമവികാസത്തിനെ ന്യായീകരിക്കുന്നവർ ഉദ്ധരിക്കുന്ന വാക്യമാണിത്. ചില മേഖലകൾ ആദ്യം വികസിക്കുന്നു; മറ്റുള്ളവ അവയെ അനുകരിക്കുന്നു. സോഷ്യലിസത്തിൽ പോലും വേതനവ്യവസ്ഥയിൽ പൂർണ്ണമായ സമനില സാധ്യമല്ലെന്നാണിപ്പോൾ ഇവർ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നത്. ജനങ്ങൾ ശാരീരിക-മാനസിക കഴിവുകളിലും സാംസ്കാരിക-സാങ്കേതിക വികാസനിലവാരത്തിലും സംഘടനാപരവും ഭരണപരവുമായ പ്രാപ്തിയിലും തൊഴിലിനോടുള്ള സമീപനത്തിൽപോലും വ്യത്യസ്തരല്ലേ? അപ്പോൾ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രമാണം ഉയർത്തിക്കാട്ടി പുതിയ നിലപാടിന്റെ വക്താക്കൾ

സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു: “കഴിവനുസരിച്ച് ഓരോരുത്തനും പ്രയത്നിക്കട്ടെ; ചെയ്യുന്ന തൊഴിലനുസരിച്ചു വേതനവും പറട്ടെ.”

ചൈനീസ് സാമൂഹികശാസ്ത്ര അക്കാദമിയുടെ അതിഥിയെന്ന നിലയ്ക്ക്, അതിന്റെ ഡയറക്ടറും എന്റെ ദീർഘകാല സുഹൃത്തുമായ ഷുഹു സാന്റെ കൂടെ ഏതാനുംനാൾ കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ അവസരം കിട്ടി. പല ചൈനീസ് സാമൂഹിക ശാസ്ത്രജ്ഞരുമായും സാധാരണക്കാരുമായും പരിഭാഷകരുടെ സഹായത്തോടെ ഞാൻ വിപുലമായ ചർച്ചകൾ നടത്തി. എന്റെ നിഗമനങ്ങൾ അഗാധമായ പഠനത്തിന്റെയോ ചൈനീസ് സംഭവ വികാസങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ആധികാരിക വിജ്ഞാനത്തിന്റെയോ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളവയല്ല. എങ്കിലും പൊതുനിരീക്ഷണത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുകയാണിവിടെ.

1. ചൈനയിലെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥിതിയിൽ മുതലാളിത്തത്തിനു പ്രവേശനം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നതു നിസ്തർക്കമാണ്. സോവിയറ്റ് പെരിസ്ത്രോയിക്ക, മുതലാളിത്തവുമായി ഒത്തുതീർപ്പുണ്ടാക്കുന്നുവെന്ന് പറയുന്നവർ ചൈനീസ് സമ്പദ്ഘടനയെപ്പറ്റി പഠിച്ചേ തീരൂ. ചൈന പരസ്യമായി ഈ ഒത്തുതീർപ്പ് അംഗീകരിക്കുക മാത്രമല്ല, ലജ്ജ കൂടാതെ അതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

2. ചൈനയുടെ മുഖ്യമായ പ്രകടമാംവിധം മാറിയിട്ടുണ്ട്. വികസിത നഗരങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ നന്നായി വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നു; പൊതുവേ സന്തുഷ്ടരാണവർ. പഴയ മുഷിപ്പൻ മാവോ സൂട്ട് അപ്രത്യക്ഷമായി. സ്ത്രീകൾ വർണ്ണശബളമയുള്ള ഉടയാടകളണിയുന്നു. ഫാഷൻവ്യവസായം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു. അതിനിപ്പോൾ ഒരു കയറ്റുമതി മേഖല തന്നെയുണ്ട്. ജനങ്ങൾ കൂടുതൽ പണം സമ്പാദിക്കുകയും ധാരാളമായി ചെലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

3. പാശ്ചാത്യ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക-സാങ്കേതിക സഹായത്തോടെ സത്വരം വളർന്ന തെക്കൻ കൊറിയ, തയ്‌വാൻ, സിംഗപ്പൂർ, ഹോങ്കോംഗ് എന്നീ “കൊച്ചുവ്യാള” രാഷ്ട്രങ്ങളോടു സൗഹൃദം പുനഃസ്ഥാപിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിലാണിപ്പോൾ ചൈന. തയ്‌വാനുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ വന്ന മാറ്റം പ്രത്യേകിച്ചു ശ്രദ്ധേയമാണ്. കഴിഞ്ഞവർഷം 2,60,000 തയ്‌വാൻകാർക്കു വൻകരയിലുള്ള ബന്ധുക്കളെ സന്ദർശിക്കാൻ അനുവാദം നൽകി. അന്യോന്യമുള്ള സാമ്പത്തിക-സാംസ്കാരിക-വിദ്യാഭ്യാസ ബന്ധങ്ങൾ പുഷ്ടിപ്പെട്ടു വരുന്നു.

4. സൈനികശക്തി, ആണവ, നാവിക വിഭാഗങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചും, വർദ്ധിപ്പിക്കാനാണു ചൈന ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ലോകത്തിലെ അഞ്ച് ആണവശക്തി രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ ഒന്നായ ചൈന, ആദ്യം കയറി അടിക്കാൻ

തങ്ങൾ മുതിരുകയില്ലെന്നു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ ആണവായുധങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ മുൻനിരയിൽതന്നെ നിൽക്കാൻ കഴിയണമെന്നതാണു ചൈനയുടെ ലക്ഷ്യം. ചൈനയുടെ നിരായുധീകരണനയം, ഇന്ത്യയുടേതിൽ നിന്നും സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റേതിൽ നിന്നും തുലോം വിഭിന്നമാണ്.

5. ചൈനയുമായുള്ള നമ്മുടെ അതിർത്തി തർക്കത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ചൈനയുടെ നിലപാടിതാണ്. പരസ്പരബന്ധങ്ങൾ മെച്ചപ്പെടുത്താൻ അതിർത്തിത്തർക്കം തീർന്നേ കഴിയൂ എന്ന സമീപനം ശരിയല്ല. അത്തരം മുൻ ഉപാധികളൊന്നും പാടില്ലെന്ന അവരുടെ വീക്ഷണം ശരിയാണെന്ന അഭിപ്രായമാണെനിക്ക്. പരസ്പരബന്ധങ്ങൾ ഗണ്യമായി മെച്ചപ്പെടുകയും പരസ്പരവിശ്വാസവും ബഹുമാനവും വളരുകയുമാണ് ആദ്യം വേണ്ടത്. സ്നേഹത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷത്തിലേ അതിർത്തിത്തർക്കത്തിനു നീതിപൂർവമായ ഒത്തുതീർപ്പുണ്ടാക്കാനുള്ള യത്നം വിജയിക്കൂ.

(മലയാള മനോരമ, 1989 ഫെബ്രുവരി 8, 9)

ഗാസിജി ഫണ്ടമെന്റലിസ്റ്റോ?

കുറെനാളുകളായി നമ്മുടെ കേരളത്തിൽ ആവശ്യമില്ലാത്ത ഒരു സംവാദമാണ് നടക്കുന്നത് എന്നെനിക്ക് തോന്നുന്നു. ശ്രീ. ഇ. എം. എസ്. നമ്പൂതിരിപ്പാട് ‘മഹാത്മാഗാന്ധി ഒരു മതമൗലികവാദി’ ആണെന്ന് ഒരു പ്രസ്താവന പറഞ്ഞതിനെ തുടർന്ന് വളരെയധികം ശബ്ദം കേരളത്തിൽ മാത്രമല്ല ഭാരതത്തിൽ പൊതുവെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, അതിന്റെ യെല്ലാം പുറകിൽ ഞാൻ പ്രധാനമായും കാണുന്നത്, ചിന്തയിൽ വ്യക്തതയില്ലായ്മയാണ്. പൊതുവെ നമുക്ക് മതമൗലികവാദം എന്താണെന്നോ, മതനിരപേക്ഷവാദം എന്താണെന്നോ ഉള്ള കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് വ്യക്തതയില്ല എന്നുള്ളതാണ് പരമാർത്ഥം. എന്റെ അഭിപ്രായം നിങ്ങൾ അവസാനവാക്കായി സ്വീകരിക്കേണ്ടതില്ല. ഫണ്ടമെന്റലിസത്തെക്കുറിച്ച് കുറച്ച് ആധികാരികമായിട്ടു തന്നെ ഞാൻ പറയാം. സെക്കുലറിസത്തെക്കുറിച്ച് ഞാൻ പറയുന്നത് സാധാരണഗതിയിൽ കോൺഗ്രസ് പാർട്ടിക്കും ഇടതുപക്ഷ പാർട്ടികൾക്കും സ്വീകാര്യമല്ല. പക്ഷേ, ഞാൻ പറയുകയും എഴുതുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. മൂന്നു മാസം മുമ്പ് ഡൽഹിയിൽ ശ്രീ. കെ. ആർ. നാരായണൻ സെക്കുലറിസത്തെപ്പറ്റി പ്രസംഗിക്കുകയായിരുന്നു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇടയ്ക്കൊന്നു ചിരിക്കും; പിന്നെയും ചിരിക്കും. കുറച്ചുനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശ്രീ. നാരായണൻ മനസ്സിലായി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തോട് ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല എന്നുള്ളത്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “ഫാദർ ഇവിടെ ഇരിപ്പുണ്ട്. ഞാനത് ഇപ്പോഴാണ് കണ്ടത്. എന്റെ അഭിപ്രായത്തോട് ഫാദർ യോജിക്കുകയില്ല എന്നെനിക്കറിയാം. ഫാദർ പറയുന്നത് ശരിയാണ്. കാരണം, ഈ സെക്കുലറിസം ഇപ്പോൾ ഞാൻ പറയുന്നത് എനിക്ക് ഇന്ത്യയിൽ മാത്രമേ പറയാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഇന്ത്യയിൽ നിന്നു പുറത്തുപോയി ഇക്കാര്യം പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ മണ്ടനാകും.” സെക്കുലറിസത്തെപ്പറ്റി ആഗോളതലത്തിൽ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഇപ്പോൾ നമ്മൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പല കാര്യങ്ങളും പറയാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

ഫണ്ടമെന്റലിസം എന്നുള്ള വാക്കിന്, “മതമൗലികവാദം” എന്നൊരു പരിഭാഷ കൊടുത്തത് തെറ്റിപ്പോയി. അതല്ല യഥാർത്ഥത്തിൽ ഫണ്ടമെന്റലിസം. ഇതെക്കുറിച്ചുള്ള സംവാദത്തിനിടയ്ക്ക് മിസ്റ്റർ ഇ. കെ. നായനാർ അസംബ്ലിയിൽ പറഞ്ഞു, ‘പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസും ഒരു മതമൗലികവാദിയാണെന്ന്. അതെക്കുറിച്ച് ഞാൻ പത്രത്തിൽ വായിച്ചു. മതമൗലികവാദം എന്നു പറയുന്നത്, ‘മതം മൗലിക’മാണ് എന്നുള്ള

വാദമാണെങ്കിൽ, ഞാനൊരു മതമൗലികവാദിയാണ്. മതം മൗലികമാണെന്ന് ആത്മാർത്ഥമായിട്ടു വിശ്വസിക്കുകയും അതനുസരിച്ചു ജീവിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരാളാണ് ഞാൻ. പക്ഷേ, അതല്ല ഫണ്ടമെന്റേലിസം എന്നു പറയുന്നത്. എന്നെ ഫണ്ടമെന്റേലിസ്റ്റ് എന്നു വിളിക്കുന്നത് വലിയൊരു അപരാധം തന്നെയാണെന്നാണ് എന്റെ വിചാരം. കാരണം, മതം മൗലികമാണെന്ന് വാദിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണ് ഫണ്ടമെന്റേലിസം. ഫണ്ടമെന്റേലിസത്തിന്റെ ഉത്ഭവം വളരെ വ്യക്തമാണ്. അതിന്റെ കാലഘട്ടവും തീയതിയും വരെ കൃത്യമായി പറയാം. 1920-ൽ കാലിഫോർണിയായിലെ ഒരു ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് പത്രത്തിലാണ് “ഫണ്ടമെന്റേലിസം” എന്നുള്ള വാക്കിന്റെ ഉത്ഭവം. അതിനു മുമ്പ് “ഫണ്ടമെന്റൽസ്” എന്ന വാക്കുണ്ട്. “ഫണ്ടമെന്റേലിസം” 1920-നു മുമ്പ് ഒരിടത്തും കാണുകയില്ല. അമേരിക്കൻ സംസ്കാരത്തിൽ ലിബറൽ ക്രിസ്ത്യാനിറ്റി എന്നു പറയുന്നവർ, മതത്തിലെ അത്ഭുതങ്ങൾ ഒഴിവാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു വിശ്വാസമാണ് ആവശ്യം എന്നു വാദിക്കുന്നവരാണ്. അതായത്, ക്രിസ്തുവിന്റെ കന്യകയിൽ നിന്നുള്ള ഉൽപാദനം, ക്രിസ്തു പ്രവർത്തിച്ച അത്ഭുതങ്ങൾ, ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനം ഇതൊക്കെ ശാസ്ത്രീയമായിട്ട് സ്വീകാര്യങ്ങളല്ല. അതുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെയുള്ള ശാസ്ത്രീയമായ കാര്യങ്ങളെ ഒഴിവാക്കിയിട്ട് ഒരു ക്രിസ്തീയമതം ഉണ്ടാക്കിയതാണ് “ക്രിസ്ത്യൻ ലിബറലിസം” എന്നു പറയുന്നത്. അത് 19-ാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ജർമ്മനിയിൽ ഉത്ഭവിച്ച ഒരു വാദം, പിന്നീട് അമേരിക്കയിലേക്കു പോയതാണ്. പക്ഷേ, ലിബറൽ ക്രിസ്ത്യാനിറ്റി വളരെ ശക്തമായ ഒരു പ്രചരണം പാരമ്പര്യ ക്രിസ്തീയ മതത്തിനെതിരെ കൊണ്ടുവന്നു. ചില ഇവാഞ്ചലിക്കൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പറയും, ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തം മൂലം മാത്രമേ മനുഷ്യനു രക്ഷയുണ്ടാകുകയുള്ളൂ എന്ന്. അതിനെ ലിബറൽസ് കളിയാക്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു, അത് കശാപ്പുകടയിലെ വേദശാസ്ത്രം ആണെന്ന്. അതായത് രക്തം കൊണ്ടുള്ള രക്ഷ എന്നു പറയുന്നത് ഒട്ടും സ്വീകാര്യമല്ല എന്ന അർത്ഥത്തിൽ. പിന്നീട് യാഥാസ്ഥിതിക ക്രിസ്ത്യാനികൾ എല്ലാംകൂടി ഒരു സമ്മേളനം കൂടി. ആദ്യത്തെ സമ്മേളനം “നയാഗ്ര കോൺഫ്രൻസ് ഓൺ ക്രിസ്ത്യൻ ഫണ്ടമെന്റൽസ്” 1905-ലാണ് നടന്നത്. അന്നും ഫണ്ടമെന്റേലിസമെന്നൊന്ന് ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതിനുശേഷം 1919-ലാണ് “ഫണ്ടമെന്റേലിസം” എന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനം ആരംഭിക്കുന്നത്. അതിനു പേരു കൊടുത്തത് 1920-ലാണ്. ഇവാഞ്ചലിക്കൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പറഞ്ഞു, ക്രിസ്തീയ മതത്തിന് മൗലികമായിട്ട് ചില കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. അത് ഉപേക്ഷിച്ചാൽ ക്രിസ്തുമതം അല്ല. ആ മൗലികമായ കാര്യങ്ങൾ പ്രധാനമായിട്ട് അഞ്ചെണ്ണമാണ്. ഒന്ന്, വേദപുസ്തകത്തിൽ തെറ്റില്ല. രണ്ടാമത്തേത്, ക്രിസ്തു കന്യകയിൽ നിന്നു ജനിച്ചുവെന്നും ക്രിസ്തു പൂർണ്ണമായും

ദൈവമാണെന്നും ഉള്ള വിശ്വാസം. മൂന്നാമത്, ക്രിസ്തുവിന്റെ ശാരീരികമായ പുനരുത്ഥാനം. നാലാമത്, ക്രിസ്തു മനുഷ്യരാശിക്കുവേണ്ടി തന്നെത്തന്നെ ബലി കഴിച്ചതുമൂലം പിതാവാം ദൈവത്തെ രമ്യമാക്കി എന്നത്. അഞ്ചാമത്തേത്, ക്രിസ്തു രണ്ടാമത് വരും എന്ന വിശ്വാസം. ഇത് അഞ്ചും ലിബറൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ നിഷേധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. എങ്കിലും ഇവയാണ് ക്രിസ്തുമതത്തിലെ ഏറ്റവും മൗലികമായ കാര്യം എന്നൊരു പ്രഖ്യാപനം 1918 മുതൽ 1919 വരെ കാലിഫോർണിയിലായിട്ട് വെച്ചു നടന്ന കോൺഫ്രൻസിൽ ഉണ്ടായി. അതിന്റെ ഫലമായിട്ട് “ക്രിസ്ത്യൻ ഫണ്ടമെന്റൽസ്” എന്നു പറഞ്ഞ് പത്തിരുപതു പുസ്തകം രണ്ടു ലെയ്മെൻസ് (Lyman Stewart - ഉം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരൻ Stewart - ഉം. രണ്ടുപേരും ഓയിൽ മില്യനേഴ്സ് ആണ്) മുഴുവൻ പണവും കൈയിൽ നിന്നു മുടക്കി കോടിക്കണക്കിന് കോപ്പികൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഇന്ത്യയിൽ വരെ ആ പുസ്തകങ്ങൾ വന്നു. അവർക്ക് കിട്ടിയ സകല അഡ്രസ്സിലും അവർ അയച്ചുകൊടുത്തു; ക്രിസ്ത്യൻ ഫണ്ടമെന്റൽസ് ഇതാണെന്നും പറഞ്ഞ്. അതിനെപ്പറ്റിയാണ് ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് മാസികയുടെ എഡിറ്റോറിയലിൽ ഞങ്ങൾ ശക്തമായി ഫണ്ടമെന്റലിസത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിട്ട്, ഫണ്ടമെന്റലിസത്തിന്റെ ഒരു നിർവചനവും കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. ആരാണ് ഫണ്ടമെന്റലിസ്റ്റ്? മൗലികമായ വിശ്വാസങ്ങൾക്കുവേണ്ടി രാജ്യഭംഗം നടത്തുവാൻ തയ്യാറുള്ളവരെയാണ് ഫണ്ടമെന്റലിസ്റ്റ് എന്നു പറയുന്നത് എന്നൊരു നിർവചനമാണ് ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് മാസിക കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. ആ സംവാദം അമേരിക്കയിൽ വളരെ പ്രധാനമായിരുന്നു. വേദപുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യ ഭാഗത്തു കാണുന്ന സൃഷ്ടികഥയുമായി പരിപൂർണ്ണ വൈരുദ്ധ്യമുള്ളതുകൊണ്ട് പരിണാമവാദം സ്കൂളിൽ പഠിപ്പിക്കാൻ പാടില്ല എന്ന് വാദിക്കുക മാത്രമല്ല, അതിനെ തുടർന്ന് സ്കോപ്പ്സ് ട്രയൽസ് (Scopes Trial) എന്നു പറയുന്ന വലിയ കേസ് ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. കോടതിയിൽ വിലും ജനീംഗ്സ് ബ്രായൻ (William Jennings Bryan) എന്നു പറയുന്ന വക്കീലാണ് പ്രോസിക്യൂഷനു വേണ്ടി വാദിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം വളരെ മോശമായിരുന്നുവെന്നു എല്ലാവരും പറയുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, ഈ ഫണ്ടമെന്റലിസത്തിന് എതിരായിട്ട് ഒരു വിധി കൊടുക്കാൻ ജഡ്ജിമാർക്ക് പേടിയായിരുന്നു. ക്ലാരൻസ് ഡാരോ (Clarence Darrow) ഒരു പ്രശസ്തനായ വക്കീലാണ്. അദ്ദേഹം പരിണാമവാദത്തിനുവേണ്ടി വാദിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയമപരമായ വാദങ്ങളൊന്നും ജഡ്ജിമാർ സമ്മതിച്ചില്ല. ഒരു പോരാട്ട പ്രസ്ഥാനം ആയിരുന്നു. അതായത് ലിബറൽസ്, സമൂഹത്തിലെ നിയന്ത്രണം ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നു. അതിനെതിരായിട്ടുള്ള സമരമാണുണ്ടായത്. അതൊരു ശരിയായ രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനം ആയത് റയ്ഗന്റെ കാലത്താണ്. റയ്ഗനെ ഏറ്റവുമധികം പിന്തുണച്ച മേറൽ

മെജോരിറ്റി എന്നു പറയുന്നത് പ്രധാനമായിട്ടും ഈ ഫണ്ടമെന്റലിസം റേഡിയോയിൽ കൂടിയും ടെലിവിഷനിൽ കൂടിയും പ്രസംഗിക്കുന്ന കുറച്ചു പ്രസംഗകരും അവരുടെ ശ്രോതാക്കളും ആയിരുന്നു. അവരാണ് പ്രസിഡണ്ട് റയ്ഗൻ പിന്തുണ കൊടുക്കാനുള്ള ഒരു പൊളിറ്റിക്കൽ ഫോഴ്സ് ഉണ്ടാക്കിയത്. സാധാരണഗതിയിൽ ഫണ്ടമെന്റലിസ്റ്റ്സ് രാഷ്ട്രീയത്തിനകത്ത് പ്രവേശിക്കുകയില്ല. പരിണാമവാദമോ അവർക്ക് ഇഷ്ടമില്ലാത്തതു വല്ലതും പഠിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ പ്രവേശിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ അവർ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ നിന്നു മാറി നിൽക്കുന്നവരായിരുന്നു. എങ്കിലും ഓയിൽ മില്യുനേഴ്സിന്റെ ചിന്തയിൽ, ഫണ്ടമെന്റലിസം അവരെ വളരെയധികം സഹായിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണെന്ന് അവർ കണ്ടു. അതിന്റെ ഒരു കാരണം, നീതിക്കു വേണ്ടിയുള്ള നിലവിളി വരുന്നത് ലിബറൽ സൈഡിൽ നിന്നാണ്. ഫണ്ടമെന്റൽ വിഭാഗത്തിൽ നിന്ന് ആ ആവശ്യം ഇല്ല. ക്രിസ്തീയ മതത്തിന്റെ ഒരു അടിസ്ഥാന ഭാഗമായിട്ട് നീതി എന്നൊന്നുണ്ടെന്ന് വാദിക്കുന്നത് ലിബറൽസാണ്. ഫണ്ടമെന്റൽസ് അത് വാദിക്കുന്നില്ല. അപ്പോൾ അമേരിക്കയിലെ പണക്കാർ തീരുമാനിച്ചു, അവരുടെ താൽപര്യങ്ങൾ ഫണ്ടമെന്റലിസത്തിന്റെ ഭാഗത്താണുള്ളതെന്ന്. അതുകൊണ്ട് അതിനെ വേണ്ട വിധത്തിൽ പണം കൊടുത്ത് സഹായിക്കണം, പിന്തുണ കൊടുക്കണം എന്ന് അവർ പറഞ്ഞതിന്റെ ഫലമായിട്ട്, ഒരുപാട് ഓയിൽ മില്യുനേഴ്സിന്റെ പണംകൊണ്ടാണ് ഫണ്ടമെന്റലിസം ലോകം മുഴുവൻ വികസിച്ചു ഈ കേരളത്തിലും വന്നുചേർന്നത്. ഏതാണ്ട് അമ്പതു കൊല്ലം മുമ്പേ ഇവിടെ വന്നുചേർന്നു കഴിഞ്ഞു. 1930-കളിൽ ഫണ്ടമെന്റലിസം ഇവിടെ വന്നു. ഇവിടെ ഇപ്പോൾ ഒരുപാട് പ്രൊട്ടസ്റ്റണ്ട് മതങ്ങൾ ഉള്ളതു പലതും ഈ ഫണ്ടമെന്റലിസ്റ്റ്സ് വിഭാഗത്തിൽ പെട്ടതാണ്. അതായത്, മുമ്പ് ഞാൻ പറഞ്ഞ അഞ്ചു കാര്യങ്ങളുമാണ് യഥാർത്ഥമായിട്ടുള്ള ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം എന്നും, അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവൻ ക്രിസ്ത്യാനിയല്ല എന്നും വാദിക്കുന്ന സെക്ടേറിയൻ ചിന്താഗതിയാണ് ഇവർക്കുള്ളത്. അവരാണ് ഇവിടെ വന്ന് ഇവിടുത്തെ പ്രധാനപ്പെട്ട സഭകളൊക്കെ പഠിപ്പിക്കുന്നത് അബദ്ധമാണ്, ഓർത്തഡോക്സുകാരോ മാർത്തോമ്മാക്കാരോ സി.എസ്.ഐ. കാരോ കത്തോലിക്കരോ ഒക്കെ പഠിപ്പിക്കുന്നത് അബദ്ധമാണ്, ഈ അഞ്ചു കാര്യങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും വീണ്ടും ജനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനു മാത്രമേ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകാനൊക്കൂ എന്നുള്ള വാദം ഇവിടെയും പ്രചരിപ്പിച്ചത്. ഇത് കാലിഫോർണിയൻ ഇറക്കുമതിയാണെന്നുള്ളത് പലപ്പോഴും നമ്മൾ മറന്നുപോകുന്നുണ്ട്.

പക്ഷേ, മഹാത്മാഗാന്ധി ഫണ്ടമെന്റലിസ്റ്റ് ആണെന്നു പറയുന്നത് യാതൊരുവിധത്തിലും നിരക്കാത്ത കാര്യമാണ്. പാവപ്പെട്ട ഞാനും ഫണ്ട

മെന്റലിസ്റ്റാണെന്ന് പറയുന്നത് എനിക്ക് വലിയ സങ്കടമാണ്. ഇങ്ങനെ യൊന്നും വാദിക്കാൻ ഞാൻ തയ്യാറല്ല. ഇതിനെ ഞാൻ നിഷേധിക്കുന്നുവെന്നല്ല. ഇങ്ങനെയൊന്നും വാദിക്കാനോ ഇതെല്ലാം വിശ്വസിക്കാത്തവൻ പുറത്താണെന്നു ശരിക്കാനോ ഒന്നും ഞാൻ തയ്യാറല്ല. അതുകൊണ്ട് എന്നെ ഒരു ഫണ്ടമെന്റലിസ്റ്റ് എന്നു വിളിക്കുന്നതിൽ വലിയ അർത്ഥം ഇല്ല എന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. ഏതായാലും ആദ്യം പറയാനുള്ളത്, മഹാത്മാഗാന്ധി ഫണ്ടമെന്റലിസ്റ്റോ മതനിരപേക്ഷതാവാദിയോ ആയിരുന്നില്ല എന്നാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് ഏറ്റവും ഭയമുള്ള കാര്യമായിരുന്നു സെക്കുലറിസം. അദ്ദേഹം അത് 1906 മുതൽ പറയുന്നതാണ്, ഞാൻ ജനിക്കുന്നതിനു മുമ്പു മുതലേ അദ്ദേഹം പറയാൻ തുടങ്ങിയതാണ്. ഭാരതത്തിന് എന്താണ് ആവശ്യമെന്നു മഹാത്മാഗാന്ധിയോടു ചോദിച്ചാൽ, കഴിഞ്ഞ 50 കൊല്ലങ്ങളായിട്ട് നമ്മൾ പാശ്ചാത്യരിൽ നിന്നും പഠിച്ചതെല്ലാം താഴെ വച്ചാൽ ഭാരതം ശരിയാകുമെന്നായിരുന്നു 1906-ൽ അദ്ദേഹം എഴുതിയത്. പാശ്ചാത്യ ആശയങ്ങളായ സെക്കുലറിസം, മോഡേണിസം, ഇൻഡസ്ട്രിയലിസം എന്നിവയ്ക്ക് പൂർണ്ണമായും എതിരായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു, പിശാചിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ള പ്രവർത്തനസ്ഥലം ഇന്നത്തെ ആശുപത്രികളാണെന്ന്. അദ്ദേഹത്തിന് ആശുപത്രിയോട് വലിയ വിരോധമായിരുന്നു; ഡോക്ടർമാരോടുംമൊക്കെ വിരോധമായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഒരിക്കൽ ഉദരസംബന്ധമായ അസുഖം വന്നപ്പോൾ ആശുപത്രിയിൽ പോയി ശസ്ത്രക്രിയ ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. അന്നു മുതൽ അദ്ദേഹം കുറച്ചുകൂടി ഒന്ന് മോഡറേറ്റായി ഈ കാര്യത്തിൽ. അതുപോലെ ടെക്നോളജി എന്നു പറയുന്നതിനോട് അദ്ദേഹത്തിന് ചെറുപ്പകാലത്ത് പരിപൂർണ്ണ വിരോധമായിരുന്നു. ടെലഗ്രാം, ടെലഫോൺ, റെയിൽവേ, ഇലക്ട്രിസിറ്റി തുടങ്ങിയവയൊന്നും വേണ്ട, ഇതെല്ലാം കളഞ്ഞാലേ ഇന്ത്യ ശരിയാകൂ എന്നായിരുന്നു ചെറുപ്പകാലത്തെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം. അതിൽനിന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മാറി. റെയിൽവേയ്ക്ക് അദ്ദേഹം എതിരായിരുന്നുവെങ്കിലും റെയിൽവേ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ മഹാത്മാഗാന്ധിക്ക് ഭാരതത്തിലെങ്ങും പോകുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. നടന്നു പോകാവുന്നത് വളരെ കുറച്ചേയുള്ളൂ. ബാക്കിയൊക്കെ തീവണ്ടിയിൽ തന്നെയാണ് അദ്ദേഹം യാത്ര ചെയ്തത്. മൂന്നാം ക്ലാസ്സിൽ യാത്ര ചെയ്യാനാണെങ്കിലും തീവണ്ടി വേണമല്ലോ. തീവണ്ടിക്ക് മെഷീൻ വേണമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ആ ചിന്താഗതികളിൽ വളരെയധികം വ്യത്യാസം വന്നു എങ്കിലും മതനിരപേക്ഷതയെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായത്തിൽ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും പിന്നോട്ടു പോയിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനമായ ചിന്ത മതങ്ങൾക്കതീതമായ ഒരു മതം വേണം എന്നായിരുന്നു. പലപ്പോഴും എല്ലാ മതങ്ങളും തുല്യമാണ് എന്നും എല്ലാ മതങ്ങളും പറയുന്നത് ഒന്നാ

ഒന്നെന്നുമൊക്കെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനമായ ഉദ്ദേശ്യം മതങ്ങൾക്കതീതമായ ഒരു മതം ആയിരുന്നു. ആ മതത്തിന് പ്രധാനമായ ചില തത്വങ്ങൾ അദ്ദേഹം ആവിഷ്കരിച്ചു. മതങ്ങൾക്ക് അതീതമാണിതെന്നു പറഞ്ഞാലും, ഹിന്ദു മതത്തിലും ജൈന മതത്തിലും ബുദ്ധ മതത്തിലുമാണ് അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം കിടക്കുന്നത്. കുറച്ച് ആശയങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിൽ നിന്നും എടുത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം തന്നെ പറയും. ടോൾസ്റ്റോയിയിൽ കൂടിയാണ് ഗിരിപ്രഭാഷണം അധികവും കിട്ടിയത്. ടോൾസ്റ്റോയി, വേദപുസ്തകത്തിൽ ഗിരിപ്രഭാഷണം ഒഴിച്ച് ബാക്കിയെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് ഗിരിപ്രഭാഷണം മാത്രം മതി എനിക്ക് എന്നു പറഞ്ഞ ആളാണ്. ആ ഒരു ചിന്താരീതി മഹാത്മാഗാന്ധിക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഗാന്ധിജി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമ്പരീക്ഷണങ്ങളുടെ ഫലമായിട്ട് ഗീത വളരെ ശക്തിയായിട്ട് പഠിക്കുകയും ഗീതയുടെ മുന്നിൽ രണ്ട് ഭാഗം മനഃപാഠമാക്കുകയും ചെയ്തു. മുഴുവനും മനഃപാഠമാക്കാൻ ഇഷ്ടമില്ലായിരുന്നു. ഗീതയിൽത്തന്നെ ചിലതെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന് ഇഷ്ടമില്ലായിരുന്നു. സെലക്ടീവ് ആയിരുന്നു. മുന്നിൽരണ്ടു ഭാഗം അദ്ദേഹം മനഃപാഠമാക്കി. സ്വകാര്യ ആത്മീയ ജീവിതത്തിൽ ഗീതയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികതയിലാണ് അദ്ദേഹം വളർന്നുവന്നത്. പരസ്യ ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിൽ ഖുറാനും ഗീതയും ബൈബിളുമൊക്കെ വായിക്കുമെങ്കിലും സ്വകാര്യ ആത്മീയ ജീവിതം മിക്കവാറും ഗീതയിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഒരു മതനിരപേക്ഷവാദിയായിരുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, മതമാണു രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത് എന്നുതന്നെയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം. അതായത് മനുഷ്യന്റെ ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളും ഉദാത്തങ്ങളുമായ ചിന്തകൾക്കെല്ലാം രൂപം കൊടുക്കുന്നത് മതമാണെന്ന് അദ്ദേഹം ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിച്ചതുമാലം മതനിരപേക്ഷത എന്നുള്ള നെഹ്റുവിന്റെയും കൂട്ടരുടെയും വാദം അദ്ദേഹത്തിന് ഒട്ടും സ്വീകാര്യമല്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദങ്ങൾ വേണ്ടത്ര ശോഭിച്ചില്ല. അദ്ദേഹത്തെ ആകാര്യം വരുമ്പോൾ എല്ലാവരും പുറകോട്ടു തള്ളുമായിരുന്നു. ദരിദ്ര നാരായണൻ, നാരായണൻ, ബ്രഹ്മൻ - യഥാർത്ഥമായി നമുക്ക് തന്നെത്തന്നെ മാനിഫെസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നത് ദരിദ്രനിൽ കൂടിയാണ്. എല്ലാവരിലും ബ്രഹ്മൻ ഉണ്ട്. 'ഈശാ വാസ്യ മിദം സർവ്വം' എന്നുള്ള ഈശോപനിഷത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ശ്ലോകം എപ്പോഴും മഹാത്മാഗാന്ധി പറയുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അദ്ദേഹം ഒരു സാമൂഹ്യ രാഷ്ട്രീയ സാമ്പത്തിക ക്രമം (സോഷ്യൽ പൊളിറ്റിക്കൽ ഇക്കോണമി) കൂടി ഉണ്ടാക്കി. ഈശരനാണ് എല്ലാവരുടേയും യഥാർത്ഥമായ അസ്തിത്വമെങ്കിൽ എല്ലാ മനുഷ്യരും സമന്മാരാണ് എന്നതാണ് വിവേകാനന്ദന്റെ ആശയം. കാരണം, എല്ലാ മനുഷ്യരിലും ബ്രഹ്മൻ കൂടികൊള്ളുന്നു. ഈ

വിവേകാനന്ദ ദർശനമാണ് മഹാത്മാഗാന്ധി എടുത്തത്. അതുകൊണ്ട് സമതാവദം, അന്ത്യോദയം എന്നുള്ളത് മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രത്യയശാസ്ത്രം ആയിരുന്നു. അല്ലാതെ വേദാന്തികൾ പറയുന്നതുപോലെ ‘അഹം ബ്രഹ്മാസ്മി’ എന്നു പറഞ്ഞ് രാഷ്ട്രീയവുമായി ഒട്ടനിക്കൊരു ബന്ധവുമില്ല എന്ന നിലപാടല്ല ഗാന്ധിജി സ്വീകരിച്ചത്.

പതിനഞ്ചു കൊല്ലം മുമ്പ് കേന്ദ്ര ഗവണ്മെന്റിന് ഒരു അഭിപ്രായം തോന്നി, നമ്മുടെ ഇന്ത്യൻ ഫിലോസഫിക്ക് അന്താരാഷ്ട്രപരമായി വേണ്ടത്ര അംഗീകാരം കിട്ടുന്നില്ല, അത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? അതെപ്പറ്റി ഒരു സെമിനാർ നടത്താൻ തീരുമാനിച്ചു. മിനിസ്ത്രി ഓഫ് എഡ്യൂക്കേഷൻ ഒരു വലിയ സെമിനാർ വിളിച്ചുകൂട്ടാൻ തീരുമാനിച്ചു. അതിന്റെ പ്രാഥമികമായിട്ട് ഒരു സെമിനാർ വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പ് വിളിച്ചുകൂട്ടി. അതിന്റെ ഒരു ഡോക്യുമെന്റ് ഡ്രാഫ്റ്റ് ചെയ്യാനായിട്ട് മൂന്നുപേരെ വിളിച്ചു. ബനാറസ് ഹിന്ദു യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഫിലോസഫി പ്രൊഫസറായ പത്മശ്രീ ടി. ആർ. വി. മുർത്തി (നമ്മുടെ വലിയ ഫിലോസഫർമാരിൽ ഒരാളാണ്), കൽക്കട്ടാ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ ഫിലോസഫി പ്രൊഫസറായ ശിവജീവൻ ഭട്ടാചാര്യ (ഇവർ രണ്ടുപേരും എന്റെ അടുത്ത സുഹൃത്തുക്കളാണ്), ഇവർ രണ്ടുപേരുടെ കൂടെ മൂന്നാമതൊരാളായിട്ട് എന്നെ കൂടെ വെച്ചു. അത് എന്തോ അബദ്ധം പറ്റിയതാണ്. ഏതായാലും ഞങ്ങൾ മൂന്നുപേരും കൂടി ഒരു ഡോക്യുമെന്റ് ഉണ്ടാക്കുവാൻ വേണ്ടി ഇരുന്ന സമയത്ത്, ഇന്ത്യൻ ഫിലോസഫിക്ക് റലവൻസ് ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ, ഇന്ന് ഇന്ത്യയിൽ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങളുമായിട്ട് ആ ഫിലോസഫിക്ക് ബന്ധമുണ്ടാകണം എന്നൊരു വാദം ഞാൻ ഉന്നയിച്ചു. രണ്ടു പേരും കൂടി എന്റെ വാദത്തെ എതിർത്തു. ഫാദർ പറയുന്നത് പരമ അബദ്ധമാണ്. സത്യത്തിന് ചേഞ്ഞ്ചുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. സത്യം എന്നു പറഞ്ഞാൽ, വ്യത്യാസം വരാത്തതേതോ അതാണ് സത്യം. ഇപ്പോഴത്തെ ഭാരതീയ സാഹചര്യം എന്നു പറയുന്നത് മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. അതിന് സത്യവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല എന്ന് രണ്ട് വലിയ പ്രൊഫസർമാരും കൂടിയത് പ്രഖ്യാപിച്ചു. “ആ കാഴ്ചപ്പാടിനോട് എനിക്ക് യോജിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ആ കാഴ്ചപ്പാട് ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ഡോക്യുമെന്റിൽ ഞാൻ ഒപ്പു വെയ്ക്കുകയുമില്ല” എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു. അവസാനം ഞങ്ങൾ പിരിഞ്ഞു. രണ്ടു പേർ ഒരു വശത്തുപോയി ഒരു ഡോക്യുമെന്റ് എഴുതി. ഞാൻ വേറൊരു ഡോക്യുമെന്റ് എഴുതി. ഒടുവിൽ രണ്ടുപേരുടെ ഡോക്യുമെന്റാണ് നിലനിന്നത്. ഇതാണ് നമ്മുടെ പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഒന്ന്.

മഹാത്മാഗാന്ധി ഈ പറയുന്ന അബദ്ധം പറയുകയില്ല. ഇന്ന് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭാരതത്തിലെ സംഭവങ്ങൾക്കും, നമ്മുടെ

സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിനുമൊക്കെ മതവുമായിട്ട് യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞാൽ, അല്ലെങ്കിൽ സത്യവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞാൽ, മഹാത്മാഗാന്ധി രോഷാകുലനാകും. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു മതമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. അല്ലാതെ വേദാന്തികൾ പറയുന്നതു പോലെ, 'അഹം ബ്രഹ്മാസ്മി', അതുകൊണ്ട് ഞാനെന്നും ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല, ഇക്കാരണാവുന്നവയെല്ലാം മായയാണ്, ഞാൻ ഒന്നും ചെയ്യേണ്ടയാവശ്യമില്ല എന്നു പറയുന്ന ഫിലോസഫിയല്ല മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ഫിലോസഫി. ദരിദ്രനാരായണനിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസം മൂലം എല്ലാ മനുഷ്യരും സമന്മാരാണ്, എല്ലാ മനുഷ്യരും സ്വതന്ത്രന്മാരാകണം. ഭാരതത്തെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ അടിച്ചമർത്തിയിരിക്കുന്നത് മനുഷ്യത്വത്തിന് എതിരാണ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതമാണ് അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞത്. അതുകൊണ്ട് മതവും രാഷ്ട്രീയവും തമ്മിൽ ബന്ധമില്ല, അതായത് സ്വാതന്ത്ര്യസമരപ്രസ്ഥാനം മതനിരപേക്ഷമായിരിക്കണം എന്നു പറഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുകയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്തയിൽ പ്രധാനമായിട്ട് ഉണ്ടായിരുന്ന ചില ആശയങ്ങൾ ഞാൻ ചുരുക്കമായിട്ട് പറയാം.

ഒന്നാമത്തേത്, ഈശാവാസ്യം ഇദം സർവ്വം. ഈശോപനിഷത്തിന്റെ ആദ്യ ശ്ലോകമാണ്. അതായത് ഇവിടെയുള്ള എല്ലാറ്റിലും ഈശ്വരനാണ് വസിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഈശ്വരനെ കൂടാതെ യാതൊന്നും നടക്കുകയില്ല. ഇത് ഗാന്ധിജിയുടെ ദർശനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രമാണമാണ്. പിന്നെങ്ങനെയാണ് സെക്കുലറിസം സ്വീകരിക്കുന്നതദ്ദേഹം? മതനിരപേക്ഷമെന്നു പറയുന്നത്, ഈശ്വരനും രാഷ്ട്രീയവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല എന്നു പറയുന്നതാണ്. അത് മഹാത്മാഗാന്ധിക്ക് ഒരിക്കലും സമ്മതിക്കാനൊക്കുകയില്ല.

രണ്ടാമത്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാട്, വ്യക്തിക്ക് നല്ലത്, എല്ലാവർക്കും നല്ലതേതോ അതാണ് എന്നുള്ളതാണ്. അതായത് പാശ്ചാത്യ വ്യക്തിത്വ വാദത്തിനെതിരായിട്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, എല്ലാവരുടെയും പൊതു നന്മയാണ് വ്യക്തിയുടെ നന്മ. അല്ലാതെ വ്യക്തി നന്നായിട്ട് പിന്നെ സമൂഹം നന്നാക്കാമെന്നുള്ള കാഴ്ചപ്പാട് ഗാന്ധി സമ്മതിക്കുകയില്ല. ഒരു വ്യക്തിയുടെ വളർച്ച ഉണ്ടാകുന്നത് സമൂഹം കൂടെ വളരുമ്പോഴാണ്. സമൂഹത്തിൽ നന്മയുണ്ടാകുമ്പോൾ വ്യക്തികളിലും നന്മ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട ഭാഗമാണ്. ഇതു രണ്ടും വളരെ അടിസ്ഥാനപരമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്. വ്യക്തിയുടെ ക്ഷേമം എന്നു പറയുന്നത് സമൂഹത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തിൽ കൂടിയാണെന്നും വ്യക്തി അതിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണെന്നും, അതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായി വ്യക്തി മാത്രം അവന്റെ മോക്ഷം നേടാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് ശരിയല്ല എന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

നമ്മുടെ ഭാരതീയ പാരമ്പര്യത്തിലെ ഒരു പ്രധാന തത്വമാണ് 'യജ്ഞോ ഭൂവനസ്യ നാഭി; Sacrifice is the navel of earth. ഈ ലോകം സംജാതമായിട്ടുള്ളത് പരിത്യോഗത്തിൽ നിന്നാണ്. പരിത്യോഗമാണ് ഈ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും ഉദാത്തമായ യാഥാർത്ഥ്യം. ത്യാഗമില്ലാതെ യാതൊന്നും നടക്കുകയില്ല. ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ അതാണോ നാം കാണുന്നത്. സ്വയംപരിത്യോഗം എന്നു പറയുന്നത്, ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ കാണാനേയില്ലാത്ത ഒരു സാധനമായിട്ട് തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് ത്യാഗമാണ് മനുഷ്യനു പൂർണ്ണത പ്രാപിപ്പാൻ വഴി തെളിയിക്കുന്നത് എന്ന് അദ്ദേഹം വളരെ ശക്തിയായി വാദിച്ചു.

ജോലി നല്ലതാണ്, എല്ലാ ജോലിക്കും ഒരുപോലെയുള്ള അന്തസ്സ് ആണുള്ളത് എന്ന് ഗാന്ധിജി കരുതി. ഒരു ജോലിയും മറ്റൊരു ജോലിയേക്കാൾ ഹീനമാണ് എന്നു പറയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഷെഡ്യൂൾഡ് ക്ലാസ്സസ് ചെയ്യുന്ന ജോലിയെല്ലാം ഹീനമായ ജോലിയാണ്, അപ്പർക്ലാസ്സ് ചെയ്യുന്നതാണ് ഉദാത്തമായ ജോലി എന്നൊന്നും പറയാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഗാന്ധിജി ഉദാഹരണംകൊണ്ടു കാണിച്ചത് കക്കൂസ് സ്വയം വൃത്തിയാക്കുന്ന ജോലിയായിരുന്നു. എല്ലാ ജോലിക്കും ഒരേ രീതിയിലുള്ള അന്തസ്സ് ഉണ്ട് എന്നുള്ളത് അദ്ദേഹം വളരെ ശക്തിയായിട്ട് വാദിച്ച ഒരു തത്വമാണ്. എല്ലാ ജോലിയും ഒരുപോലെ ഉദാത്തമാണെന്നുള്ളത് ഇന്നും നമുക്ക് ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയാത്ത തത്വമാണ്.

അഞ്ചാമത്, ഗാന്ധിജിയുടെ രണ്ടു തത്വങ്ങൾ പത്തുപതിനഞ്ചു കൊല്ലം മുമ്പ് രാജീവ്ഗാന്ധി എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ട്, അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫിലോസഫിയായാണെന്ന് പറഞ്ഞു. ഇന്ത്യൻ ഫിലോസഫിക്കൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സുവർണജൂബിലി സമ്മേളനം ഹൈദരാബാദിൽ നടക്കുമ്പോൾ രാജീവ്ഗാന്ധിയായിരുന്നു ഉദ്ഘാടനം നിർവഹിച്ചത്. രാജീവ്ഗാന്ധിയോട് എനിക്ക് വലിയ ബഹുമാനമുണ്ട്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, ഭാരതത്തിൽ ചിലർ എന്നോട് ചോദിക്കുന്നു, നമ്മൾ ഒരു ടെക്നോളജിക്കൽ സിവിലിസിയേഷനിലോട്ടാണോ പോകുന്നതെന്ന്. 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിലേക്ക് നമ്മൾ പ്രവേശിക്കുന്നത് ഒരു ടെക്നോളജിക്കൽ സിവിലിസിയേഷനുമായിട്ടാണോ? (ഇത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട തത്വമായിരുന്നു അക്കാലത്ത്). അപ്പോൾ എന്നെ ചിലർ വിമർശിച്ചുകൊണ്ട് പറയുന്നു, ടെക്നോളജിക്കൽ നേഷൻ ആയാൽ ഭാരതത്തിന്റെ പുരാതന പാരമ്പര്യവും ഈ ടെക്നോളജിക്കൽ സിവിലിസിയേഷനും തമ്മിൽ ക്ലാഷ് ഉണ്ടാകുമെന്ന്. ഞാൻ ഇന്ത്യയിലെ ഫിലോസഫേഴ്സിനോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു, ടെക്നോളജിയും ഇന്ത്യൻ ഹെറിറ്റേജും തമ്മിൽ കോൺഫ്ലിക്റ്റ് ഉണ്ടോ എന്ന് നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു പഠിക്കണമെന്ന്. വളരെ നന്നായിട്ട് എനിക്കു തോന്നി. പക്ഷേ, ഒരു മിനിട്ട് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം തന്നെ മറുപടി പറഞ്ഞു,

യാതൊരു കോൺഫ്ളിറ്റും ഇല്ല എന്ന്. ഭാരതീയ പാരമ്പര്യവും ടെക്നോളജിയും തമ്മിൽ യാതൊരു കോൺഫ്ളിറ്റും ഇല്ല. ഉദാഹരണം ജപ്പാൻ എന്ന് അദ്ദേഹം എടുത്തു കാണിച്ചു. മഹാത്മാഗാന്ധി സമ്മതിക്കുകയില്ല. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ രണ്ടു തത്വങ്ങൾ അദ്ദേഹം എടുത്തു പറഞ്ഞു. ഭാരതീയ പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നു രണ്ടു തത്വങ്ങളേ എനിക്കാവശ്യമുള്ളൂ എന്നാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. ടെക്നോളജി വേണം. അതിന്റെ കൂടെ രണ്ടു തത്വം കൂടി കിട്ടിയാൽ ഇന്ത്യൻ സംസ്കാരമായെന്നാണ് രാജീവ് ഗാന്ധി പറഞ്ഞത്.

ഒന്ന്, നിഷ്കാമ കർമ്മം. അതായത്, ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി അതിന്റെ ഫലത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ആഗ്രഹം കൂടാതെ പ്രവർത്തിക്കുക. നിസ്വാർത്ഥമായി പ്രവർത്തിക്കുക. ഒരു കർമ്മത്തിന്റെ ഫലം കാംക്ഷിക്കാതെ കർമ്മം ചെയ്യുക. എന്റെ രാഷ്ട്രീയം അങ്ങനെയാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾക്കൊക്കെ അത് വിശ്വാസം വരാൻ അല്പം താമസം വന്നു. “എന്റെ രാഷ്ട്രീയം നിഷ്കാമ കർമ്മമാണ്. ഞാൻ ചെയ്യാനുള്ളത് ഏതോ അത് ചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ ഫലത്തെപ്പറ്റി എനിക്ക് ചിന്തിയില്ല” എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അത് പരമാർത്ഥമാണെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നില്ല. “നിങ്ങൾ എന്നെ വെറും സെക്കുലർ ആയിട്ട് ചിന്തിക്കരുത്, ഞാനല്പം മതവിശ്വാസമൊക്കെ ഉള്ള ആളാണ്” എന്ന് രാജീവ്ഗാന്ധി പറഞ്ഞു. ഗീതയാണ് ഞാൻ പലപ്പോഴും ധ്യാനിക്കുന്നത്. ഗീതയിൽനിന്നു എനിക്ക് കിട്ടിയ രണ്ടാമത്തെ പ്രധാനമായ തത്വം സ്ഥിരപ്രജ്ഞത എന്നതാണ്. എന്നു പറഞ്ഞാൽ, പാലം കുലുങ്ങിയാലും കേളൻ കുലുങ്ങുകയില്ല എന്നു പറയുകയില്ലേ, അതാണ്. വലിയ ആപത്തു വന്നാലും അനങ്ങാതിരിക്കുക. അതിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗം തയ്യാറാക്കിയ വ്യക്തി ഒരു പുതിയ പരിഭാഷയും കൂടെ കൊടുത്തു. Unflappability is the better part of valler. ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് proverb ഉണ്ട്. Description is the better part of the valler. അതിലെ description മാറ്റിയിട്ട് Unflappability എന്നൊരു മോഡേൺ വാക്ക് രാജീവ്ഗാന്ധി ഉപയോഗിച്ച് Unflappability is the better part of valler എന്നു പറഞ്ഞു. So I get bad news about nation. But my job is not to be excited. But stay calmly and do that which is right. ഇതു രണ്ടുമാണ് ഭാരതീയ പാരമ്പര്യത്തിലെ അടിസ്ഥാന സത്യങ്ങളായി രാജീവ്ഗാന്ധി കണ്ടത്. ഈ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ രണ്ടും മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ തത്വങ്ങളാണ്. സ്ഥിരപ്രജ്ഞത, നിഷ്കാമകർമ്മ. പക്ഷേ മഹാത്മാഗാന്ധി പറഞ്ഞത് ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലല്ല; രാജീവ്ഗാന്ധി പറഞ്ഞതുപോലെ യല്ല. ഗാന്ധിജിക്ക് പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ ശരിയായിട്ടുള്ളതു ചെയ്യണം. അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്ഫലം എന്തും ആയിക്കോട്ടെ, മനുഷ്യരെന്ന തൂക്കി കൊന്നോട്ടെ, മനുഷ്യരെന്ന ജയിലിലിട്ടോട്ടെ, ഞാൻ ചെയ്യാനുള്ളത് ശരി

യാണെങ്കിൽ, അതു ഞാൻ ചെയ്യും. ആളുകൾ എന്തെല്ലാം എനിക്ക് എതിരു പറഞ്ഞാലും കുഴപ്പമൊന്നുമില്ല എന്നുള്ള നിഷ്കാമകർമ്മത അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട തത്വമായിരുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ ഒരു മാതിരി കാര്യമൊന്നും വന്നാൽ ഗാന്ധിജി ഇളകുകയില്ലായിരുന്നു. അത് വളരെ പ്രധാനമായിട്ടുള്ള ഒരു തത്വമാണ്. അതിന്റെ പുറകിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു ആശയം സത്യഗ്രഹ ആണ്. സത്യഗ്രഹമല്ല. സത്യഗ്രഹ എന്നു പറഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയത്, സത്യം നമ്മെ ഗ്രഹിക്കണം എന്നാണ്. സത്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ആഗ്രഹമല്ല. മനുഷ്യന് ആന്തരികമായ ശക്തി ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ ഇതുകൊണ്ടേ സാധിക്കൂ. ഒരു മനുഷ്യൻ, ഏറ്റവും പാവപ്പെട്ടവനായാലും, ഒന്നുമില്ലാത്തവനായാലും, സൈനികശക്തി ഇല്ലാത്തവനായാലും, സാമ്പത്തിക ശക്തി ഇല്ലാത്തവനായാലും, സത്യഗ്രഹം അവനിൽ വരുമ്പോൾ അവൻ സുശക്തനായിത്തീരുന്നു. അതിനേക്കാൾ വലിയ ശക്തി ലോകത്തിൽ ഇല്ല എന്നുള്ളതാണ് സത്യഗ്രഹത്തിന്റെ തത്വം. സൗത്ത് ആഫ്രിക്കയിൽ ഉപയോഗിച്ചപ്പോഴും അതുതന്നെയായിരുന്നു ആശയം. അല്ലാതെ സത്യഗ്രഹമെന്നും പറഞ്ഞ് പ്രകടനമായിട്ടൊന്നുമല്ല അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചത്. സത്യഗ്രഹമാണ് സ്ഥിരപ്രജ്ഞതയുടെ പുറകിൽ. സ്ഥിരപ്രജ്ഞതയുടെ പുറകിൽ കിടക്കുന്നത്, The truth is holding me. I am standing on the truth. Nobody can move me - എന്നുള്ള ആന്തരികശക്തിയാണ്. അതാണ് മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ധർമ്മികമായിട്ടുള്ള പ്രധാനമായ ശക്തി.

ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ പൊതുവെയുള്ള രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഇതാണ് പലപ്പോഴും കാണാൻ പ്രയാസമുള്ളത്. പണം വന്നാൽ ഇളകിപ്പോകും, ലോബി വന്നാൽ ഇളകിപ്പോകും, വോട്ടുബാങ്കിന്റെ പ്രശ്നം വന്നാൽ ഇളകിപ്പോകും. പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ശരിയാണോ തെറ്റാണോ എന്നു നോക്കിയിട്ടില്ല. ഈ വക കാര്യങ്ങളെ നോക്കിയിട്ടാണ് തീരുമാനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. അതു ഞാൻ ചെയ്താൽ എന്റെ പാർട്ടിക്കു ഗുണം കിട്ടുമോ? ഇതു ചെയ്താൽ എനിക്ക് വോട്ടു നഷ്ടപ്പെടുമോ? ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രീയമാണിനുള്ളത്. അതെല്ലാതെ Whatever is true, I will do it. Even if I loose votes, even if I loose my political power എന്നു പറയാനുള്ള തന്റേടം ഉമ്മൻചാണ്ടിക്കു പോലും ഉണ്ടോ എന്നെന്നിരിക്കറിയാൻ പാടില്ല. അതാണ് യഥാർത്ഥ പ്രശ്നം. അതുപോലെ തന്നെ ഗാന്ധിജിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ സത്യഗ്രഹ എന്നു പറഞ്ഞാൽ, മറ്റാർക്കും അതിനു മുകളിൽ വിജയം പ്രാപിക്കാൻ പറ്റാത്ത ഒരു വിൽപവർ ആണ്. അത് ധൈര്യമേഖല ചെയ്യുക എന്നതാണ് ഈ സത്യഗ്രഹത്തിന്റെ പ്രധാനമായ ഒരു ഉദ്ദേശ്യം. അതും പ്രത്യേകിച്ചു, പാവപ്പെട്ടവന്, ശക്തിയില്ലാത്തവൻ എന്നു വിളിക്കുന്നവന് വിൽപവർ ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കുക എന്നുള്ളതാണ് പ്രധാന

മായിട്ട് ആവശ്യമെന്നാണ് മഹാത്മാഗാന്ധി മനസ്സിലാക്കിയത്. ഉപ്പുസത്യ ഗ്രഹത്തിന്റെയൊക്കെ പുറകിൽ കിടക്കുന്നത് അതാണ്. പാവപ്പെട്ടവന്, ഒരു ശക്തിയുമില്ലാത്തവന്, കുറച്ചു വെള്ളം കടലിൽ നിന്നെടുത്ത്, ഒരു വിളക്കുകൊണ്ട് കത്തിച്ച് ഉപ്പാക്കിയെടുക്കുവാനുള്ള അവകാശത്തിനു വേണ്ടി നടന്ന ആ പ്രവൃത്തി, അത് തോല്പിക്കുവാനാകാത്ത ഇച്ഛാശക്തി (indomitable will) കൊണ്ടേ സാധിക്കൂ. അതുകൊണ്ടാണ് വലിയ പദയാത്ര നടത്തിയതിനുശേഷം അത് ചെയ്തത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്തയിൽ നിഷ്കാമ കർമ്മവും സ്ഥിരപ്രജ്ഞതയും പരമാർത്ഥത്തിൽ ഉള്ളതാണെങ്കിലും അത്രയേ ലളിതമായിട്ടല്ല അദ്ദേഹം എടുത്തത്. വളരെ ഗാഢമായിട്ടു തന്നെയാണ് അദ്ദേഹം എടുത്തത്. അതുപോലെ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റൊരു ചിന്ത മറ്റുള്ളവരുടെ കഷ്ടത, ദുഃഖം എന്നിവ നമ്മൾ സ്വയമായി എടുക്കണം എന്നതാണ്. You must take suffering upon yourself and only suffering especially suffering for others will develop character. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട ചിന്തയായിരുന്നു. Only when you suffer for the sake of others will your inner strength will developed. അതുകൊണ്ട് മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ഫിലോസഫിയിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ തത്വം സത്യഗ്രഹം തന്നെയാണെന്നതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ല. പക്ഷേ, അത് വളരെ ആഴത്തിലുള്ള ഒരു ആശയമാണ്. അല്ലാതെ വെറുതെ സത്യഗ്രഹം എന്നും പറഞ്ഞ് ചുമ്മാ കുറെ പ്രകടനം നടത്തുന്നതല്ല സത്യഗ്രഹം. അതിലാണ് മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ചിന്തയുടെയും ജീവിതത്തിന്റെയും ശക്തി കിടന്നിരുന്നത്.

ബോംബെയിലുള്ള ഒരു വലിയ പണക്കാരനായ രത്നവ്യാപാരിയായിരുന്നു ഗാന്ധിജിയുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഗുരു. അദ്ദേഹം ജൈനനും വേദാന്തിയും ആയിരുന്നു. ജൈനമതക്കാരാണ് അഹിംസ എന്ന തത്വം ഉയർത്തിക്കാണിച്ചത്. ആറാം ശതാബ്ദത്തിനു മുമ്പുതന്നെ ഹിന്ദുയിസത്തിൽ ജന്തുബലി ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ കാലത്ത് അതിനെതിരായിട്ട് ഒരു വലിയ വിപ്ലവം ഉണ്ടായതാണ് ബുദ്ധിസവും ജൈനിസവും. ജന്തു ബലി എന്നു പറയുന്നത്, ദൈവസൃഷ്ടിയോടുള്ള ഹിംസയാണ്, അതുകൊണ്ട് ദൈവം പ്രസാദിക്കുകയില്ല, അതുകൊണ്ട് ജന്തുബലി പൂർണ്ണമായിട്ടു കളയണമെന്നു മാത്രമല്ല, ഒരു ജീവിയോടും ഹിംസയായിട്ടു പെരുമാറാൻ പാടില്ല, അവയെ നമ്മൾ സംരക്ഷിക്കണം, അവയോട് നമുക്ക് കരുണയുണ്ടാകണം, അനുകമ്പ ഉണ്ടാകണം, മിത്രത ഉണ്ടാകണം എന്ന് ബുദ്ധിസവും ജൈനിസവും പഠിപ്പിക്കുന്നു. അവരുടെ പ്രധാന ആശയമാണിത്. ഹിന്ദുയിസത്തോടുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രതിഷേധം അവിടെയാണ്. ഈ ബലികൊണ്ടെന്നും ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. ജന്തുക്കളെ കൊല്ലുന്നതുകൊണ്ട് പ്രത്യേകിച്ച് വിശേഷം ഒന്നുമില്ല എന്നുള്ള ചിന്തയായിരുന്നു.

അത് മഹാത്മാഗാന്ധി വളരെ ശക്തിയായി എടുത്തിട്ട്, അഹിംസ എന്നു പറഞ്ഞാൽ ശത്രുവിനു പോലും ദോഷം വരണമെന്നു ചിന്തിക്കരുത് എന്ന് പഠിപ്പിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷുകാരനാണെങ്കിലും അവനെ വെറുക്കരുത്. അവരോടും അഹിംസയാണ് നമ്മൾ പെരുമാറേണ്ടത്. നമ്മുടെ അഹിംസ കൊണ്ട് അവന്റെ മനസ്സു മാറിയിട്ട് അവൻ നല്ലവനായി തീരണം. ഇതായിരുന്നു മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ അഹിംസാവാദം. അത് വളരെ പ്രധാനമായ ഒരു വാദമായിരുന്നു. അത് വളരെ അധികം ക്ഷമയോടുകൂടി പരിശീലിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു.

മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ വാർദ്ധക്യകാലത്ത് അദ്ദേഹം ബ്രഹ്മചര്യം പാലിക്കുന്നതിൽ നിഷ്ഠ പുലർത്തുകയും അത് പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ആശ്രമജീവിതം ദാമ്പത്യജീവിതത്തേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമെന്ന് അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചോ എന്നു സംശയമുണ്ട്. ബ്രഹ്മചര്യയിൽ കൂടി മാത്രമേ അവസാനമായിട്ട് മനുഷ്യന്റെ പൂർത്തീകരണം സാധ്യമാവൂ എന്നദ്ദേഹം വാദിച്ചു. ലോകം മുഴുവൻ ബ്രഹ്മചര്യം പാലിക്കുകയാണെങ്കിൽ ലോകം ഇല്ലാതാവുമല്ലോ! ആ ഭാഗം അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചില്ല. അതാണ് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിമർശനങ്ങളിൽ ഒന്ന്. തന്റെ അനുഭവത്തിൽ താൻ പ്രധാനമായി കണ്ടത് എല്ലാവർക്കും മാനദണ്ഡമായിട്ട് അദ്ദേഹം വിധിച്ചു എന്ന് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഒരു ആരോപണം ഉണ്ട്. കുറച്ചു പരമാർത്ഥം ഉണ്ട്. തെറ്റായ ചിന്തപോലും മനസ്സിൽ വരാതെ ഉപവാസം എടുക്കുക എന്നുള്ളത് ബ്രഹ്മചര്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായിട്ട് അദ്ദേഹം കണ്ടു. പക്ഷേ, ഏറ്റവും പ്രധാനമായിട്ട് എനിക്ക് പറയാനുള്ള കാര്യം 'അച്ചടക്ക'ത്തെക്കുറിച്ചാണ്. സ്വഅച്ചടക്ക (self discipline) മാണ് ഗാന്ധിജി പഠിപ്പിച്ച പ്രധാനപ്പെട്ട തത്വം. ഇന്ന് ഇല്ലാതെ പോയിരിക്കുന്നതും അതാണ്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്ക് ഈ രാജ്യത്ത് ശക്തി കിട്ടിയത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? അവരുടെ നേതാക്കന്മാർക്ക് നല്ല സെൽഫ് ഡിസിപ്ലിൻ ഉള്ളവരായിരുന്നു. 'ആയിരുന്നു' എന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. അതിലാണ് അവർക്ക് ഇവിടെ ശക്തി കിട്ടിയത്. അത് ജനങ്ങൾ കണ്ടു. അതിനെ അവർ അഭിനന്ദിച്ചു. മഹാത്മാഗാന്ധി പറഞ്ഞ പല കാര്യങ്ങളും എ. കെ. ഗോപാലന്റെയും മറ്റും ജീവിതത്തിലാണ് അവർ കണ്ടത്. എ. കെ. ഗോപാലൻ എന്നു പറഞ്ഞാൽ എന്താണ് അകത്ത് കരുത്ത്! അസാമാന്യമായ ആന്തരിക ശക്തി (inner strength) ഉള്ള മനുഷ്യനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അതുപോലെയുള്ള ഒരു ഉൾക്കരുത്ത് സൃഷ്ടിക്കുക എന്നുള്ളത് ഇന്നത്തെ കാലത്ത് വളരെ പ്രയാസമായിരിക്കുകയാണ്.

ഗാന്ധിജിയുടെ മറ്റൊരു ഗുണവും സെക്കുലറിസവുമായി ചേരാത്തതാണ്. അദ്ദേഹത്തിനൊരു ഇന്നർ വേയ്സ് ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്തഃരംഗത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ശക്തി എപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തോടു

സംസാരിച്ചിരുന്നു. സോക്രട്ടീസിനെപ്പോലെ തന്നെ. ഇത് സെക്കുലറി സത്തിനോടൊന്നും പറഞ്ഞാൽ ബോധ്യമാവുകയില്ല. ഇന്നത്തെ ആധുനിക സംസ്കാരത്തിൽ 'ഇന്നർ വോയ്സ്' എന്നു പറഞ്ഞാൽ തന്നെ കളിയാക്കും. അത് ഒരുതരം രക്ഷപെടൽ ആണെന്നു പറയും. മറ്റു പലതും പറയും. പക്ഷേ, മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ജീവിതത്തിൽ ഈ ഇന്നർ വോയ്സ് വളരെ പ്രധാനമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് പ്രധാനമായി ഞാൻ പറഞ്ഞ് അവസാനിപ്പിക്കുന്നത് 'മഹാത്മാഗാന്ധിയൊരു സെക്കുലറിസ്റ്റ് അല്ലായിരുന്നു എന്നാണ്. ഒരു സെക്കുലറിസ്റ്റിന് സാധിക്കുകയില്ല ഈ പറഞ്ഞതൊക്കെ. ഒരു പ്രത്യേക മതത്തെ absolutise ചെയ്യുന്നതാണ് ഫണ്ടമെന്റലിസം. അതും മഹാത്മാഗാന്ധിയ്ക്കില്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് എപ്പോഴും മറ്റു മതങ്ങളോട് ബഹുമാനമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, അവയെ പഠിക്കുവാനും അവയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാനും ശ്രമിക്കുന്ന ആളായിരുന്നു.

(സോഫിയാ സെന്ററിൽ നടത്തിയ പ്രഭാഷണം. സമ്പാദകൻ: ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്)

നേരായ വാതിലിലൂടെ കടന്നുവന്ന നല്ല ഇടയൻ

ഇന്നു മലങ്കരസഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സുസ്ഥരണീയമായ ഒരു ദിവസമാണ്. പ. കാതോലിക്കാ മോറാൻ മാർ ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ അനാരോഗ്യം മൂലം ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടായതിനെത്തുടർന്ന് മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായായ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കായായി അവരോധിക്കപ്പെടുകയാണ്. വിശുദ്ധ യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം 10-30 അദ്ധ്യായമാണ് ഇന്ന് ഏവൻഗേലിയോനിൽ വായിക്കുന്നത്. നല്ല ഇടയന്റെ മൂന്നു ലക്ഷണങ്ങൾ അവിടെ എടുത്തു പറയുന്നുണ്ട്.

ഒന്നാമത്, നല്ല ഇടയൻ വാതിലിലൂടെ കടക്കുന്നവനാകുന്നു. വാതിൽ കാവൽക്കാരൻ അവനു വാതിൽ തുറന്നു കൊടുക്കുന്നു. ആ വാതിലിലൂടെ അകത്തു കടക്കുന്ന ഇടയൻ ആടുകളെ പേർച്ചൊല്ലി വിളിക്കുന്നു. ആടുകൾ അവന്റെ ശബ്ദം അറിയുന്നു. അവ ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുന്നു. “അവൻ അവയുടെ മുമ്പേ നടക്കുന്നു.” വേദഭാഗം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു വാതിലിലൂടെ കടക്കുന്നവനാണു നല്ല ഇടയൻ എന്നാണ്. പുറംവാതിലിലൂടെ കടക്കുന്നവൻ കള്ളനും കവർച്ചക്കാരനും ആകുന്നു. അവൻ തന്റെ ആടുകളെയും ആടുകൾ അവനെയും അറിയുന്നില്ല. അതിനാൽ ആടുകൾ അവനെ അനുസരിക്കുന്നില്ല.

രണ്ടാമത്, നല്ല ഇടയൻ ആട്ടിൻപറ്റങ്ങളെ പച്ചയായ പുൽപ്പുറങ്ങളിലേയ്ക്കു നയിക്കുന്നു. സഭാമക്കളാകുന്ന ആടുകൾക്കു പ്രതിബന്ധങ്ങൾ തരണംചെയ്ത് ആത്മീയമായ ആഹാരം ലഭ്യമാക്കുക എന്നതു നല്ല ഇടയന്റെ ചുമതലയാണ്.

മൂന്നാമത്, നല്ല ഇടയൻ ആടുകൾക്കുവേണ്ടി തന്റെ ജീവൻ കൊടുക്കുന്നു. കൂലിക്കാരനോ, ചെന്നായ് വരുന്നതു കണ്ട് ഓടിക്കളയുന്നു.

സഭാപിതാവ് സഭാമക്കളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നല്ല ഇടയനാണ്. നേരായ വാതിലിലൂടെ അകത്തു കടക്കുന്നയാളാണു യഥാർത്ഥ സഭാപിതാവ്. അദ്ദേഹം നല്ല ഇടയനാണ്. നേരായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെയല്ലാതെ സഭയുടെ നേതൃസ്ഥാനത്തു വരുന്നയാൾ നല്ല ഇടയനല്ല.

സഭാമക്കൾക്കു നല്ല മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങൾ കണ്ടെത്താനുള്ള ചുമതല സഭാപിതാവിന്റേതാണ്. ലക്ഷക്കണക്കിനുള്ള സഭാമക്കൾക്കായി നല്ല

മെത്രാന്മാരെ സഭയ്ക്കു നൽകാനുള്ള ചുമതല നേതാവിനാണ്. സഭാ മക്കളെ ചെന്നായ്ക്കളിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വവും സഭാ തലവന്റേതു തന്നെ.

ഇന്നു ചെന്നായ്ക്കൾ ധാരാളമായി ആട്ടിൻപറ്റത്തിലേക്കു കയറിവരുന്ന കാലമാണ്. അതുകൊണ്ടു നല്ല ഇടയൻ ഓടിപ്പോവുകയില്ല. വേണ്ടി വന്നാൽ ചെന്നായ്ക്കളോടു യുദ്ധം ചെയ്ത് ആടുകളെ രക്ഷിയ്ക്കും.

നമുക്കിന്നു നല്ല ഇടയനെ ലഭിക്കുന്നു. സമർത്ഥനായ നല്ലയിടയനായി നിന്റെ ദാസനെ വാഴിക്കണമേ എന്ന് നമുക്കു ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കാം.

(1975 ഒക്ടോബർ 27-ന് കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവായുടെ കാരോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂഷാമദ്ധ്യേ ചെയ്ത പ്രസംഗം. ചർച്ച് വീക്കിലി, നവംബർ 2, 1975)

എന്താണ് പ്രാർത്ഥന? എന്തിന് പ്രാർത്ഥിക്കണം? എങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കണം?

1. എന്താണ് പ്രാർത്ഥന?

പ്രാർത്ഥന ശ്യാസോച്ഛ്വാസത്തിന് സമാനമാണ്. ശ്യാസോച്ഛ്വാസം കൂടാതെ നമുക്ക് ജീവനം സാധ്യമല്ല. ശ്യാസനപ്രക്രിയയിൽ, വായു നമ്മുടെ ശ്യാസകോശങ്ങളിലേക്ക് കടന്നുചെന്ന് ധമനികളിലെ രക്തത്തിൽ നിന്ന് കാർബൺഡയോക്സൈഡിനെ പുറന്തള്ളി ഓക്സിജനെ സംക്രമിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, അതിനെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. ഏതാനും മിനുട്ടുകൾ എന്റെ ശ്യാസനപ്രക്രിയ നിലച്ചുപോയാൽ എന്റെ ജീവൻ ഇല്ലാതെയാകുകയാണ്. അതുപോലെ, കാഠിന്യമേറിയ ശാരീരിക അദ്ധ്വാനങ്ങളിൽ മുഴുകുമ്പോൾ, ഞാൻ സൂഷുപ്തിയിലായിരിക്കുന്നതോ ഒരു കസേരയിൽ ഇരുന്ന് വിശ്രമിക്കുന്നതോ ആയ വിധത്തിലുള്ള അവസ്ഥകളെ അപേക്ഷിച്ച്, കൂടുതൽ വായു എനിക്ക് ആവശ്യമായി വരുന്നുണ്ട്.

ഭാഗ്യവശാൽ ദൈവം നമ്മളെയൊക്കെ ആക്കി വെച്ചിരിക്കുന്ന ഇടങ്ങളിൽ കുറച്ചു സമയത്തേക്ക് നമ്മൾ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ വൈമുഖ്യരായി പോകുന്നതുകൊണ്ട് ആത്മീയ മരണം അനുഭവിക്കുവാൻ ഇടയാകുന്നില്ല. അതേസമയം, പ്രാർത്ഥന ഇല്ലാതെ വരുന്ന ഇടങ്ങളിൽ പാപം പെരുകുകയും ശരിയായ രീതിയിലുള്ള ആത്മീയ ജീവിതം തടസപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ ആത്മീയ തലങ്ങളിൽ കൂടുതലായി നിങ്ങൾക്ക് പ്രവർത്തിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ സാധാരണയേക്കാൾ അധികമായി നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ മുഴുകേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. സുസ്ഥിരമായ പ്രാർത്ഥനാജീവിതം നയിക്കുന്നവരാണ് തങ്ങളുടെ ആത്മീയ പേശികൾക്ക് ആവശ്യാനുസരണം വ്യായാമം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതും അവയെ ബലവത്താക്കുന്നതും.

പ്രാർത്ഥനയെന്നത് ദൈവവുമായുള്ള ഒരു സംവേദനമാണ്, അഥവാ ഒരു സമ്പർക്കമാണ്. നമ്മൾ ദൈവതിരുമുന്മാരെ നമ്മളെത്തന്നെ തുറന്നു വെക്കുന്നു, അങ്ങനെ ദൈവസ്നേഹത്തെ നമ്മൾ സ്വീകരിക്കുന്നു, ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഈയൊരു സ്നേഹബന്ധത്തിൽ ബോധപൂർവ്വം ജീവിക്കുമ്പോൾ ദൈവസാദൃശ്യത്തിലേക്കുള്ള നമ്മുടെ രൂപാന്തരത്തിന്

സാധ്യതകൾ തെളിയുന്നു. പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ നാം കൂടുതലായി ദൈവത്തെപ്പോലെയാകുന്നു, കൂടുതൽ സ്നേഹാധിഷ്ഠിതരാകുന്നു, കൂടുതൽ ജ്ഞാനികളാകുന്നു, കൂടുതൽ ശക്തരാകുന്നു, കൂടുതൽ ദയാലുക്കളും സുകൃതജീവിതം നയിക്കുന്നവരുമാകുന്നു.

നമ്മളിൽ അടിഞ്ഞുകൂടുന്ന മാലിന്യങ്ങളെ നിഷ്കാസനം ചെയ്ത് നമ്മെ വൃത്തിയും വെടിപ്പും ഉള്ളവരാക്കിത്തീർക്കുന്നത് പ്രാർത്ഥനയാണ്. പ്രാർത്ഥന നമുക്ക് സുകൃതങ്ങൾ നിറഞ്ഞതും വിശുദ്ധിയുള്ളതും ദയാധിഷ്ഠിതവും ആയ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ ഊർജ്ജം പകർന്നുതരുന്നു.

നമുക്ക് വേണ്ടുന്നതും വേണ്ടാത്തതും ആയ സർവ്വവസ്തുക്കളും ദൈവത്തോട് ചോദിക്കുവാൻ, ആവശ്യപ്പെടുവാൻ ഉള്ള മാധ്യമം അല്ല പ്രാർത്ഥന. കൗമാരപ്രായമായ മക്കൾ പൊതുവെ തങ്ങളുടെ ഭൗമിക പിതാക്കളോടു സംസാരിക്കുന്നതുതന്നെ അവർക്ക് പണസംബന്ധിയായ എന്തെങ്കിലും ആവശ്യങ്ങൾ നേരിടുമ്പോഴാണല്ലോ. നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവുമായുള്ള ബന്ധം അത്തരത്തിലാകരുത്; അതായത് ആവശ്യങ്ങൾ വരുമ്പോൾ മാത്രം ദൈവസന്നിധിയിലേക്ക് ശ്രദ്ധതിരിക്കുന്നവരാകരുത് നമ്മൾ. ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധം അതിൽതന്നെ അമൂല്യമാണ്, കാരണം അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം സ്നേഹമാണ്. അത്തരം ഒരു ബന്ധത്തിൽ നിന്ന് നാം എന്തു നേടുന്നു എന്നതല്ല പ്രസക്തം, മറിച്ച് സ്നേഹസമ്പന്നനായ നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവുമായി നമ്മൾ സമ്പർക്കം പുലർത്തിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നുവെന്ന വസ്തുതയാണ് പ്രധാനം.

2. എന്തിനു പ്രാർത്ഥിക്കണം?

നമ്മൾ ചോദിക്കുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണെന്ന് ദൈവം അറിയുന്നില്ലേ? നമ്മൾ ഓരോ കാര്യവും ആവശ്യപ്പെടണമെന്ന് എന്തുകൊണ്ടാണ് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്? പ്രാർത്ഥനയാൽ ദൈവത്തിന്റെ ഇച്ഛ ഏതെങ്കിലുംവിധത്തിൽ മാറ്റപ്പെടുന്നുണ്ടോ? എന്നെപ്പറ്റി ദൈവം നിർണയിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്തോ അത് എന്റെ പ്രാർത്ഥനകൊണ്ട് വ്യത്യാസപ്പെടുമോ?

തികച്ചും ന്യായമായ ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം കണ്ടെത്തേണ്ടതുണ്ട്. വി. വേദപുസ്തകം വളരെ വ്യക്തതയോടെ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “എന്തെന്നാൽ നിങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ നിങ്ങൾക്കെന്താണ് ആവശ്യമുള്ളതെന്ന് നിങ്ങളുടെ പിതാവ് അറിയുന്നുണ്ട്” (വി. മത്തായി 6:8). അതേസമയം ദൈവം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത് നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ മറ്റുള്ളവരുടെ ആവശ്യങ്ങളും നാം അറിയേണ്ടതുണ്ടെന്നാണ്. നമ്മുടെ ഇച്ഛ തിന്മയിലേക്ക് ചായരുതെന്നാണ് ദൈവം

ആഗ്രഹിക്കുന്നത്, മറിച്ച് നന്മയോട് തീഷ്ണമായ പ്രതിപത്തിയുണ്ടാകണം. അതുകൊണ്ട് നന്മയെ കാംക്ഷിക്കുവാൻ ഇച്ഛയ്ക്കുക കൊടുക്കുന്ന പരിശീലനമായി പ്രാർത്ഥനയെ മനസിലാക്കണം; തന്നെയുമല്ല, സർവ്വ നന്മകളുടെയും പാരമ്യമായ ദൈവസന്നിധിയിലേക്ക് നമ്മുടെ ഇച്ഛകളെ ചേർത്തു നിർത്തുന്നതും പ്രാർത്ഥനയാണ്.

അതായത്, നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്താൽ നന്മയിലേക്കു തിരിയുവാനും നന്മയെ ഇച്ഛിക്കുവാനും, അങ്ങനെ എപ്പോഴും നന്മയിൽ മാത്രം ആയിരിക്കുവാനുമുള്ള മാർഗമാണ് പ്രാർത്ഥന. പ്രാർത്ഥനയാൽ നമ്മൾ ദൈവ സദൃശരായിത്തീരുന്നു. ദൈവം നന്മയാണ്, നന്മ ഇച്ഛിക്കുന്നവനാണ്. നന്മ മാത്രം ഇച്ഛിക്കുകയും ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് നാം ഓരോരുത്തരും ദൈവസദൃശരായിത്തീരേണ്ടതാണ്. ദൈവസമ്പർക്കത്തിൽ നന്മ മാത്രം കാംക്ഷിക്കുവാൻ നാം ശീലിക്കുന്നു; ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നതും അതു തന്നെ.

“പ്രകാശം ഉണ്ടാകട്ടെ എന്ന് ദൈവം കല്പിച്ചു; പ്രകാശം ഉണ്ടായി. പ്രകാശം നല്ലത് എന്ന് ദൈവം കണ്ടു” (ഉൽപത്തി 1:3, 4). ദൈവം എന്താണോ ഇച്ഛിച്ചത്, അത് യാഥാർത്ഥ്യമായി. നമ്മൾ ദൈവത്തെപ്പോലെ ആകേണ്ടവരാണ്. ആയതിനാൽ, നന്മ ഇച്ഛിക്കുവാനുള്ള പ്രാപ്തി നമ്മളും ആർജ്ജിക്കേണ്ടതുണ്ട്; നമ്മൾ കൂടുതൽ കൂടുതലായി ദൈവസദൃശരായിത്തീരുന്നതോടെ നാം ഇച്ഛിക്കുന്നത് യാഥാർത്ഥ്യമായിത്തീരും. പ്രാർത്ഥനയെന്നത് നന്മ കാംക്ഷിക്കുന്ന, നന്മയെ സാക്ഷാൽക്കരിക്കുന്ന നമ്മുടെ ഇച്ഛയുടെ പ്രകടനമാണ്. സ്വാർത്ഥത, അഹങ്കാരം, ദുർമോഹങ്ങൾ എന്നിവയിൽ നിന്നൊക്കെ മോചനം പ്രാപിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ സർഗ്ഗാത്മകമായ ദൈവവചനത്തിനു സമാനമായിരിക്കും, അത് ‘പ്രകാശം ഉണ്ടാകട്ടെ’ എന്നു പറയുമ്പോൾ പ്രകാശം ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യും.

ദൈവം നമ്മളെ ആക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നത് തന്റെ ദിവ്യപ്രകൃതത്തിൽ ഭാഗഭാക്കാകുവാനാണ്. അവൻ നമ്മെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നത് തന്റെ മഹത്വത്തിന്റെയും പരിജ്ഞാനത്തിന്റെയും പങ്കാളികൾ ആകുവാനത്രെ (2 പത്രോസ് 1:4). നമ്മൾ ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് അനുസരണയിലും പ്രാർത്ഥനയിലും ആരാധനയിലും സുകൃതങ്ങളിലും വിജ്ഞാനത്തിലും ദൈവഭക്തിയിലും സഹോദരപ്രീതിയിലും അധിഷ്ഠിതമായ ജീവിതം നയിക്കുമ്പോൾ (2 പത്രോസ് 1:5-8) നാം ദൈവസാദൃശ്യത്തിലേക്കു രൂപാന്തരപ്പെട്ടുകൊണ്ട് തന്റെ ദിവ്യശക്തിയിൽ പങ്കാളികളാകുന്നു. ദൈവം നമ്മിൽ നിന്ന് ഇച്ഛിക്കുന്നത് ഈ പ്രപഞ്ചത്തെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ പ്രാർത്ഥനയിലൂടെയും വിജ്ഞാനത്തിലൂടെയും പ്രവൃത്തിയിലൂടെയും പങ്കുചേരുവാനത്രെ.

പ്രാർത്ഥനയാൽ നമ്മുടെ കൺമുനിലുള്ള യഥാർത്ഥ അവസ്ഥകളെ ഭേദപ്പെടുത്തുക എന്നത് സാധ്യമാകുന്നതാണ്. ആ ശക്തി ദൈവം നമുക്ക് തന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ നാം കൂടുതലായി ദൈവസാദൃശ്യം പ്രാപിക്കുന്നില്ലായെങ്കിൽ ഈ ശക്തി ഉപയുക്തമാക്കുന്നതിൽ അപ്രാപ്തരായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് സഭയിലെ ശുദ്ധിമാന്മാരുടെയും ശുദ്ധിമതികളുടെയും പ്രാർത്ഥനകൾ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകളേക്കാൾ ഫലപ്രദമായി അനുഭവപ്പെടുന്നത്; അവർ നമ്മളെക്കാൾ വളരെയധികമായി ദൈവസാദൃശ്യത്തിലേക്ക് എത്തിച്ചേർന്നവരാണ്. പ്രപഞ്ചത്തെ നമ്മുടെ ഇച്ഛയാൽ ഭേദപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ശക്തി ദുഷ്ടമനുഷ്യർക്ക് പ്രാപ്തമാകുന്നപക്ഷം അവർ പ്രപഞ്ചത്തെ തിന്മകളുടെ സമുച്ചയമാക്കിത്തീർക്കും. അതുകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥനയുടെ ശരിയായ പ്രകൃതങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ട് സ്നേഹ നിറവോടെ വിവിധ ശുശ്രൂഷകളിൽ വ്യാപരിച്ചുകൊണ്ടാകണം പ്രാർത്ഥനയിൽ ശക്തരാകേണ്ടത്.

നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ ഒരിക്കലും സ്വാർത്ഥപരമായിരിക്കരുത്. ദൈവമായിരിക്കണം, ദൈവം മാത്രമായിരിക്കണം പ്രാർത്ഥനയിലെ പ്രാഥമിക ദൃഷ്ടികേന്ദ്രം അഥവാ കേന്ദ്രബിന്ദു. ദൈവം പ്രാഥമിക ദൃഷ്ടികേന്ദ്രമാകുമ്പോൾ ദിതീയകേന്ദ്രം നമ്മുടെയല്ലാം സമസൃഷ്ടികൾ തന്നെയാണ്. ഇവ രണ്ടും കഴിഞ്ഞ് മൂന്നാമതു മാത്രമാണ് നമുക്കുവേണ്ടതായ നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾ. കർത്തൃപ്രാർത്ഥന ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നത്, ആദ്യത്തെ അപേക്ഷകൾ ദൈവകേന്ദ്രീകൃതമാണ് എന്നു തന്നെയാണല്ലോ - ദൈവനാമം, ദൈവരാജ്യം, ദൈവഇഷ്ടം. നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകളുടെയും ഘടന ഇതേപോലെ തന്നെയായിരിക്കണം. ഇവിടെ നമ്മൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് എല്ലാ മനുഷ്യജീവിതങ്ങളിലും ദൈവിക പദ്ധതികൾ നടപ്പാക്കപ്പെടണമെന്നും തിന്മ ഭൂമുഖത്തു നിന്നും ഉച്ചാടനം ചെയ്യപ്പെടണമെന്നും എല്ലാ മനുഷ്യരും സമാധാനത്തോടെയും നീതിയോടെയും ജീവിതം നയിക്കുവാൻ ഇടയാകണമെന്നുമത്രെ. സർവ്വനന്മകളുടെയും കേന്ദ്രവും സ്രോതസുമായ ദൈവത്തിന് നമ്മൾ സ്തുതികരേറ്റുകയും ചെയ്യുന്നു. ദിനംപ്രതിയുള്ള അപ്പത്തിനായാലും കടങ്ങൾ ക്ഷമിക്കപ്പെടാനായാലും തിന്മപ്പെട്ടവരിൽ നിന്നുള്ള സംരക്ഷണത്തിനായാലും അപേക്ഷയിൽ ഏകവചനം അഥവാ 'പ്രഥമ പുരുഷൻ' അല്ല കർത്തൃപ്രാർത്ഥനയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. നമ്മൾ ഇവിടെ അപേക്ഷിക്കുന്ന അത്രയും നമുക്ക് എല്ലാവർക്കുമായാണ്, മനുഷ്യസമൂഹത്തിന് മുഴുവനുമായി.

നമ്മൾ എല്ലാവരുടെയും പ്രാർത്ഥന സ്നേഹത്തിലും വിശ്വാസത്തിലും അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുമ്പോൾ, അവിടെ സ്വാർത്ഥതയോ അഹങ്കാരമോ ഇല്ലാതെയിരിക്കുമ്പോൾ പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് നിലവിലുള്ള

സംഗതികളെ മാറ്റിമറിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിൽ എത്രകണ്ട് നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടോ, അവയെക്കാൾ വളരെയധികം നിയമങ്ങൾ ദൈവത്തിനുണ്ട്. ദൈവം നിർമ്മലമായ പ്രാർത്ഥനകളാൽ അത്ഭുതകരമായി രോഗസൗഖ്യം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്, വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന് വിശദീകരിക്കാനാവാത്തവണ്ണം അത്ഭുതകരമായി രൂപാന്തരങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ ശാസ്ത്രലോകത്തിന് ദൈവത്തിന്റെ നിയമങ്ങളിൽ ചിലതു മാത്രമേ ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളൂ. പ്രാർത്ഥനയും ചില നിയമങ്ങൾക്ക് വിധേയമാണ്. ശാസ്ത്രത്തിലും പ്രാർത്ഥനയിലും ഒരേ ദൈവികശക്തി വ്യാപരിക്കുന്നു.

പ്രാർത്ഥനകളിൽ ഒരിക്കലും നാം തനിച്ചല്ല. തന്നെയുമല്ല, പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ദൈവസാന്നിദ്ധ്യം മാത്രമല്ല നാം അനുഭവിക്കുന്നത്. സമൂഹമായി നാം പ്രാർത്ഥനകളിൽ മുഴുകുമ്പോൾ ക്രിസ്തുഗാത്രത്തിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളോടും ചേർന്നുനിന്നാണ് ദൈവിക സമ്പർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നത്. അത്തരം ഒരു അംഗം എന്ന നിലയിൽ നമ്മൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ മറ്റ് അംഗങ്ങൾ എല്ലാവരും നമുക്കൊപ്പം ഉണ്ട് എന്നതാണ് വാസ്തവം. അതുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ പ്രവാചകന്മാരും, അപ്പോസ്തോലന്മാരും വിശുദ്ധ കന്യകമറിയാമും, രക്തസാക്ഷികളും, വിശുദ്ധന്മാരുടെ ഗണവും, മഹാനാരായ ഗുരുക്കന്മാരും, വാങ്ങിപ്പോയ സകല വിശ്വാസികളും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസികൾക്കൊപ്പം ഓർക്കപ്പെടുന്നത്.

3. എങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കണം?

പ്രാർത്ഥനയെന്നത് പഠിക്കേണ്ട ഒരു വിഷയം തന്നെയാണ്. അത് നീന്തലിന് സമാന്തരമാണെന്ന് പറയാൻ സാധിക്കും. നിങ്ങളെ ആദ്യം തന്നെ ഒരു ജലാശയത്തിലേക്ക് തള്ളിയിട്ടാൽ നിങ്ങൾ വെള്ളത്തിന്റെ അടിയിലേക്കു തന്നെ പോകും എന്നതിന് സംശയമൊന്നും വേണ്ട. നിങ്ങളുടെ മാനസിക വിചാരങ്ങൾ തന്നെ, ഭൃഗുരുത്യാകർഷണനിയമം അന്തിമമാണെന്നും അതിനെ മാറ്റിയെഴുതുക അസാദ്ധ്യമാണെന്നും ആയിരിക്കും. എന്നാൽ നാം മനസ്സിലാക്കണം, ഭൃഗുരുത്യാകർഷണനിയമത്തിനപ്പുറം വേറെയും നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന്. ഉദാഹരണമായി പ്ലവനനിയമങ്ങൾ ജലാശയത്തിലും മറ്റും പൊന്തിക്കിടക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയാണ്; അതുപോലെ ചലന നിയമങ്ങൾ ഒരു വസ്തുവിന്റെ ചാലകപ്രകൃതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയാണ്. എന്നാൽ ഈ നിയമങ്ങൾ നിങ്ങൾ നന്നായി ഗ്രഹിച്ചു എന്നതുകൊണ്ട് ഒരിക്കലും നിങ്ങൾക്ക് നീന്തൽ വശപ്പെടുകയില്ല. ഒരുവൻ ജലാശയത്തിലേക്ക് എടുത്തുചാടുന്നു, സാവകാശം ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചുള്ള പ്രായോഗിക പരിശീലനത്താൽ

വെള്ളത്തിൽ താഴ്ന്നുപോകാതെ പൊങ്ങിക്കിടക്കുവാനുള്ള കഴിവ് നേടിയെടുക്കുന്നു; വെള്ളത്തിന്റെ മുകൾപരപ്പിൽ പൊങ്ങിക്കിടന്ന് മുമ്പോട്ടോ പുറകോട്ടോ സഞ്ചരിക്കുന്നതുപോലെ വെള്ളത്തിന്റെ അടിയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുവാനുള്ള കഴിവും ആർജ്ജിക്കുന്നു. നീന്തൽ വശമാക്കിയവരിൽ ചിലരെക്കെ മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ ഏറെ സമർത്ഥരാകുന്നതിനു കാരണം അവർ കൂടുതൽ അദ്ധ്വാനിച്ച് ബന്ധപ്പെട്ട നിയമങ്ങൾ മനസിലാക്കിയതിനാലാണ്.

നീന്തലിൽ എന്നപോലെ പ്രാർത്ഥനയിലും പ്രാരംഭ നിയമം ഇങ്ങനെയാണ്: ആദ്യത്തെ മുന്നോ നാലോ ശ്രമങ്ങൾ അത്ര കണ്ട് വിജയം കണ്ടില്ല എന്നു വെച്ച് പിൻമാറരുത്. പ്രാർത്ഥന ഒരു ആത്മീയ കഴിവുതന്നെയാണ്. അത് നിരന്തര പരിശ്രമത്താൽ ആർജ്ജിച്ചെടുക്കേണ്ടതത്രെ.

രണ്ടാമത്തെ നിയമവും നീന്തലിന്റേതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമല്ല: മുമ്പോട്ടു പോകുവാനായി വിട്ടുകൊടുക്കുക. ജലാശയത്തിലെ വെള്ളം താങ്ങിനിർത്തുമെന്ന ധൈര്യത്തിൽ ശാന്തനായി, ആകാംക്ഷയൊക്കെ മാറ്റിനിർത്തി മുമ്പോട്ടു പോകുക. പ്രാർത്ഥനയിലും ഇതേ മനോഭാവം തന്നെയായിരിക്കണം. ശാന്തമായ മനസ്സോടെ ദൈവത്തിൽ അടിയുറച്ചു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവം പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്ന ധൈര്യത്തിൽ, ആ കൈത്താങ്ങിൽ ആശ്രയിച്ച് മുമ്പോട്ടുതന്നെ പോകുക.

അടുത്തത്, അതായത് മൂന്നാമത്തെ നിയമം ഇതാണ്: താൽപര്യക്കുറവു തോന്നിയാലും, അത്രകണ്ട് ആസ്വാദ്യകരമാകുന്നില്ലെങ്കിലും, പ്രാർത്ഥനയിലുള്ള മുഴുകൽ തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുക. നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തിൽ, നമ്മിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന വൈകാരിക ആപ്ലാദദാവങ്ങളോടുള്ള പ്രതിപത്തിയും അലസതയോടും സുഖഭാവങ്ങളോടും ഉള്ള താൽപര്യവും നമ്മിൽ സജീവമായി ഇടപെട്ടുകൊണ്ട്, പ്രാർത്ഥനയിലുള്ള നമ്മുടെ ആഭിമുഖ്യത്തെ തടസപ്പെടുത്തുകയും പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുവാനുള്ള പ്രേരണയെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് സാധാരണയാണ്. 'പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ തോന്നുന്നില്ല' അല്ലെങ്കിൽ 'പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ട് ഒന്നും കിട്ടുന്നില്ല' എന്നൊക്കെപ്പറയുന്നത് വെറും പ്രയോജനരഹിതമായ ജല്പനങ്ങൾ മാത്രമാണ്. പ്രാർത്ഥനയുടെ ശരിയായ പ്രകൃതം ആർജ്ജിക്കുവാൻ ഒരുവന് വർഷങ്ങളുടെ പരിശ്രമം വേണ്ടിവന്നേക്കാം. വർഷങ്ങൾ കൊണ്ടു മാത്രമേ പ്രാർത്ഥന ആസ്വാദ്യകരമായ ഒരു അനുഭവം ആയിത്തീരുകയുള്ളൂ. ശരീരത്തിന്റെ അലസഭാവത്തെ നിയന്ത്രണവിധേയമാക്കത്തക്കവണ്ണം ഇപ്പോഴത്തെ ബലവത്താക്കുവാൻ സാധിക്കണം. പ്രാർത്ഥനയുടെ രൂപവും ഭാവവും ഉത്തേജിതമാകത്തക്കവണ്ണം ജഡത്തിന്റെ മോഹങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുകയും വേണം.

പ്രാർത്ഥനയുടെ മർമ്മം സ്വായത്തമാക്കുവാൻ നിരന്തരമായ അഭ്യാസത്തിനപ്പുറം ഒന്നുമില്ല.

മൂന്നാമത്തെ നിയമത്തോട് ഏറെ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നാലാമത്തെ നിയമം ഇങ്ങനെ: ഉപവാസം, ആത്മനിയന്ത്രണം ഇവയിലൂടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ അച്ചടക്കം നിലനിർത്തേണ്ടതാണ്. മനുഷ്യൻ തന്റെ ആന്തരിക ചോദനകളെയും മോഹങ്ങളെയും നിയന്ത്രണ വിധേയമാക്കുവാൻ പഠിക്കുന്നതു വരെ അവൻ സ്വതന്ത്രനല്ല, അവൻ ദൈവത്തെപ്പോലെ നന്മയിൽ ആകുവാൻ സാധിക്കുന്നുമില്ല. വിശപ്പും ദാഹവും, കോപവും, അസൂയയും, ലൈംഗിക ചോദന, മഹത്വവും പുകഴ്ചയും ആർജ്ജിക്കുവാനുള്ള മോഹം, ശാരീരിക ഉത്തേജനത്തോടുള്ള പ്രതിപത്തി, വൈകാരിക ഉന്മാദത്തോടുള്ള താൽപര്യം തുടങ്ങി നമ്മുടെ സ്വതന്ത്ര ഇച്ഛയ്ക്ക് വിരുദ്ധമായി ഉണ്ടാകുന്ന സകല കോളിളക്കങ്ങളും ശക്തമായി നിയന്ത്രണവിധേയമാക്കേണ്ടത് പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുള്ള തയാറെടുപ്പിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ഒളിംപിക്സ് മത്സരങ്ങളിലൊക്കെ പങ്കെടുക്കുന്ന കളിക്കാർ നല്ല ചിട്ടയോടെയും ആത്മസംയമനത്തോടെയും തങ്ങളുടെ ശരീരവും പേശികളും നാഡീഞരമ്പുകളും ഏറ്റവും ഊർജ്ജസ്വലമായ നിലയിൽ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ഔത്സുക്യം കാണിക്കുന്നതുപോലെ പ്രാർത്ഥനയിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ തന്റെ ആത്മശരീര മനസുകളെ ഏറ്റവും ഊർജ്ജസ്വലമായ പാകത്തിൽ ആത്മനിയന്ത്രണത്തോടു കൂടി പരിപാലിക്കേണ്ടതാണ്.

അഞ്ചാമത്തെ നിയമം ഇതാണ്: ശരീരം ആസകലം, ഭൗതിക സംഗതികൾ ഉൾപ്പെടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി ഉപയുക്തമാക്കുക. പ്രാർത്ഥന എന്നത് ഒരു മനുഷ്യന്റെ സമ്പൂർണ്ണതയിൽ ഉള്ള പ്രവൃത്തിയാണ്, ശരീരവും ആത്മാവും മനസും അതിൽ ഭാഗഭാക്കുകുന്നു; അത് മനസിന്റെ മാത്രമായ ഒരു അഭ്യാസമല്ല. അതിന്റെ അംഗവിന്യാസ ഭാവങ്ങളും വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും കൊണ്ട് ശരീരത്തിനും പ്രാർത്ഥനയിൽ ഭാഗഭാക്കുകുവാൻ സാധിക്കുന്നു.

(a) അംഗവിന്യാസ ഭാവങ്ങൾ: നമ്മുടെ പൗരസ്ത്യ സഭാപാരമ്പര്യ മനുസരിച്ച് പ്രാർത്ഥനയിൽ വ്യാപരിക്കുന്നത് നിന്നുകൊണ്ടാവണം. തന്നെയുമല്ല, കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞുനിന്ന് കൈകൾ ഉയർത്തിയോ ആദരവോടെ മടക്കിയോ വേണം ആരാധനയിൽ നാം ഭാഗഭാക്കുകേണ്ടത്.

(b) ദൃഷ്ടികേന്ദ്രം അഥവാ കേന്ദ്രബിന്ദു: പ്രാർത്ഥനാ നേരങ്ങളിൽ നമുക്ക് നേർക്കുനേർ ഒരു ദൃഷ്ടികേന്ദ്രം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. അത് ഇരുവശത്തും ഓരോ മെഴുകുതിരികൾ കത്തിച്ചു വെച്ചുകൊണ്ട് ഒരു കുരിശ് ആവാം, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ചിത്രങ്ങളോ ഐക്കണുകളോ

ആവാം, പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയാമിന്റെയോ വിശുദ്ധന്മാരുടെയോ ചിത്രങ്ങളോ ഐക്കണ്യങ്ങളോ ആവാം; ഒരുപക്ഷെ, കുറച്ചുകൂടെ വിശാലമായി വി. മദ്ബഹാ പോലെ ഒരു പ്രാർത്ഥനാമുറി തന്നെയും ആകാം. അത്തരം ഒരു മുറി ക്രമീകരിക്കുന്നതായാൽ കുടുംബത്തിലെ എല്ലാവർക്കും ഒരു മിച്ച് ആരാധന നടത്തുന്നത് വളരെ സൗകര്യപ്രദമായിരിക്കും. ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിതരൂപം ചേർന്ന കുരിശുകൾ പാശ്ചാത്യ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഭാഗമായതിനാൽ നമുക്ക് അത്തരം കാര്യങ്ങൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതില്ല. ചിത്രങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോഴും പൗരസ്ത്യ പാരമ്പര്യത്തിൽ ഉള്ള ഐക്കണ്യങ്ങൾക്ക് വേണം പ്രാധാന്യം കൊടുക്കേണ്ടത്. തിരുഹൃദയം പ്രകടമാക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെയോ കന്യകമറിയാമിന്റെയോ ചിത്രങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുക തന്നെ വേണം, കാരണം ഇവ ഒരു പ്രത്യേക കാലഘട്ടത്തിലെ ലത്തീൻ ഭക്തിമാർഗത്തിന്റെ പ്രകാശനങ്ങളാണ്; സന്തുലന ആത്മീയതയ്ക്ക് അവ സഹായകരമല്ല.

(c) വായ്കളും അധരങ്ങളും: ശരീരം ആകമാനമായിട്ടാണ് പ്രാർത്ഥനയിൽ മുഴുകുന്നത്, മനസ്സു മാത്രമല്ല. വായ്കളും അധരങ്ങളും സദാ ദൈവസ്തുതികളിൽ വ്യാപൃതമാകണം; ഒരു വേള നിങ്ങളുടെ മനസ്സ് അവയോടൊപ്പം ഇല്ലായെങ്കിൽ പോലും. വായ്കളുടെയും അധരങ്ങളുടെയും പ്രവൃത്തികൾ നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനാ ചേഷ്ടകളുടെ ഭാഗം തന്നെയാണ്; ഒരുപക്ഷെ, നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ അത്ര കണ്ട് കേന്ദ്രീകൃതമല്ലെങ്കിൽ തന്നെയും. ഗദ്യരൂപത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനകളെ അപേക്ഷിച്ച് പദ്യരൂപത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ കൂടുതൽ മെച്ചമായ അനുഭവങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിനു കാരണം സംഗീതാലാപനത്താൽ മനുഷ്യന്റെ മനോഭാവങ്ങളും അഭിലാഷങ്ങളും അധികമായി പ്രകടമാകുന്നുവെന്നതാണ്.

(d) പറന്നു നടക്കുന്ന മനസ്: നിങ്ങളുടെ മനസ്സ് പാറിപറന്നു നടക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതെച്ചൊല്ലി വേവലാതിപ്പെടേണ്ട കാര്യമൊന്നുമില്ല. മനസ്സ് പാറിപറന്നു നടക്കുന്നുവെന്ന ബോദ്ധ്യം നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുമ്പോൾ പറന്നു നടക്കുന്ന മനസ്സിനെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ദൈവ തൃക്കരങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അതിനെ തിരികെ കൊണ്ടുവരികയാണ് കരണീയം. ഇത് നമ്മെ പറ്റിയുള്ള ഒരു ഏറ്റുപറച്ചിലായി കാണണം. “എന്റെ കർത്താവേ, ഇതാണ് ഞാൻ, ശ്രദ്ധ മാറിപോകുന്നു, കേന്ദ്രീകൃതമാകുന്നില്ല. ഞാൻ ആയിരിക്കുന്നതായ അവസ്ഥയിൽ ഞാൻ എന്നെ അവിടുത്തേക്ക് സമർപ്പിക്കുന്നു. ശ്രദ്ധ മാറിപ്പോകുന്ന, പാറിപറക്കുന്ന എന്റെ മനസ്സിനെ അവിടുന്ന് തന്നെ ഏറ്റെടുക്കണമേ, അവിടുത്തെ കൃപയാൽ എനിക്ക് സൗഖ്യദാനം അനുവദിക്കണമേ.” ദൈവം നിങ്ങളോട് ക്ഷമിക്കും, ക്രമേണ നിങ്ങളെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുക തന്നെ ചെയ്യും.

(e) **അംഗവിക്ഷേപങ്ങൾ:** സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം, തലവണക്കം, കുരിശുവര, സമാധാനചുംബനം ഇത്യാദി അംഗവിക്ഷേപങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഭാഗങ്ങളായിത്തന്നെ കരുതണം. പ്രാർത്ഥനയിൽ ഓരോ കാര്യങ്ങളും പ്രകടമാക്കുന്നത് വാക്കുകൾ എന്ന മാധ്യമം ആശ്രയിച്ചു മാത്രമല്ല, കൈ കുപ്പുന്നതും തലവണക്കുന്നതും ഭയഭക്തിയുടെയും അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കായി കാത്തുനിൽക്കുന്നതിന്റെയും അടയാളങ്ങളാണ്. കരങ്ങൾ ഉയർത്തി കൈപ്പത്തികൾ മലർത്തി പിടിക്കുമ്പോൾ അത് അപേക്ഷ, അനുതാപം, മദ്ധ്യസ്ഥത എന്നിവകളുടെ സൂചനയാണ്. സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം പരിപൂർണ്ണമായ കീഴടങ്ങലിന്റെയും സമർപ്പണത്തിന്റെയും പ്രതീകമത്രെ; അതായത് നിങ്ങൾ നിങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി ദൈവതൃക്കരങ്ങളിൽ അങ്ങേയറ്റത്തെ വിശ്വാസത്തോടെ സമർപ്പിക്കുകയാണ്. കുരിശുവരയെന്ന അംഗവിക്ഷേപം ക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശിനാൽ നാം വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടുവെന്നത് നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. ക്രിസ്തുവിനൊപ്പം ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവരാണ് നാം എന്നും ഇവിടെ ഓർക്കുന്നു. കുരിശുവരയ്ക്കുമ്പോൾ മൂന്നു വിരലുകൾ, തള്ളവിരലും ചുണ്ടുവിരലും പെരുവിരലും, ചേർത്ത് പിടിച്ച് നെറ്റിയുടെ മദ്ധ്യഭാഗത്ത് തൊടുക (ഇത് എല്ലാ ജീവന്റെയും എല്ലാ നന്മയുടെയും സ്രോതസായ വി. ത്രിത്വത്തെ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു); തുടർന്ന് ഈ വിരലുകൾ താഴേക്ക് നെഞ്ചിന്റെ അടിഭാഗം വരെ കൊണ്ടുവരിക. ദൈവപുത്രൻ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിനായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഭൂമിയിലേക്ക് ഇറങ്ങിവന്നതിനെ ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം വിരലുകൾ ഇടത്തെ കയ്യിൽ നിന്ന് (തോൾ ഭാഗം) വലത്തെ കയ്യിലേക്ക് കൊണ്ടുവരിക. ഇത് കുരിശിന്റെ തിരശ്ചീനഭാഗത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനൊപ്പം ഇടതുവശത്ത് അന്ധകാരത്തിന്റെ മക്കൾ ആയിരുന്ന നമ്മളെ ദൈവത്തിന്റെ വലതുഭാഗത്ത് പ്രകാശത്തിന്റെ മക്കൾ ആക്കിത്തീർക്കുന്നതിനേയും ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു. സമാധാനചുംബനം അർത്ഥമാക്കുന്നത് പരസ്പരം കടങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുന്നതിനെയും പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുന്നതിനെയുമാണ്; അത് നാം ഓരോരുത്തരുടേയും കുടുംബത്തിലും പുറത്തും ഉള്ളവരോടുള്ള കയ്പുനിറഞ്ഞ അനുഭവങ്ങളും വൈരാഗ്യത്തിന്റേതായ പെരുമാറ്റങ്ങളും ഒക്കെ അതിജീവിക്കുവാനും പൊറുക്കുവാനുമുള്ള അവസരം കൂടിയാണ്.

ഈ അടയാളങ്ങൾ എല്ലാം വാക്കുകളേക്കാൾ ആഴത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങി ചെല്ലുന്ന ഒരു ഭാഷയുടെ ഭാഗങ്ങളാണ്; അവ നമ്മുടെ ഉപബോധ മനസ്സിനെ വാക്കുകൾക്ക് എത്തിച്ചേരുവാനാകാത്ത ഒരു തലത്തിൽ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നു.

ഇനി ആറാമത്തെ നിയമം: സമൂഹമായി നടത്തുന്ന പ്രാർത്ഥനയും വ്യക്തിപരമായി നടത്തുന്ന പ്രാർത്ഥനയും തമ്മിൽ ഒരു സന്തുലനം

പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിന്റെ പ്രാഥമികമായ സത്തയിൽ മനുഷ്യൻ ഒരു തനതായ വ്യക്തിയാണെന്ന് കരുതുവാൻ നിർവാഹമില്ല. ക്രിസ്തുഗ്ലോശിയിലെ ഒരു അംഗം എന്ന നിലയിൽ മാത്രമേ മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിലനിൽപ്പുണ്ടാകുന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ മനുഷ്യർ സമൂഹമായി ദൈവത്തിനുമുമ്പാകെ കടന്നുവരുന്ന ശീലം ഒരു ജീവിതചര്യതയെന്നയാകുക എന്നത് ഏറെ പ്രധാനപ്പെട്ട സംഗതിയത്രെ. ഇത്തരം സമൂഹം എന്നത് കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയാകാം, യുവജനങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയാകാം, നിങ്ങളുടെ ഇടവക തന്നെയുമാകാം. ഒരു സമൂഹം എന്നു പറയുമ്പോൾ അതിൽ വിവിധതരക്കാരായ മനുഷ്യർ ഉണ്ടായിരിക്കും; അവർ എല്ലാവരും നിങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ ആയിരിക്കണമെന്നില്ല. അവരുടെ അഭിരുചികൾ വ്യത്യസ്തമാകാം, പ്രാർത്ഥനാരീതികൾ വ്യത്യസ്തമാകാം, പ്രാർത്ഥനാ സ്വഭാവങ്ങളും വ്യത്യസ്തമാകാം. അവരുടെ ആരാധനാരീതികൾ ശരിയായ തരത്തിൽ അല്ല എന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ അവരുമായി ചേർന്നുനിൽക്കേണ്ട അവസരം സംജാതമായെന്നു വന്നേക്കാം. സമൂഹ ആരാധനയിൽ സംബന്ധിക്കാതെയും മറ്റുള്ളവരുമായി അൽപസ്വൽപം വിട്ടുവീഴ്ചാ മനോഭാവം കാണിക്കാതെയും നമുക്ക് നമ്മുടെ അഹങ്കാരം, സ്വാർത്ഥത ഇവയെ മാറ്റി ശരിയായ മനുഷ്യനാവാൻ സാധിക്കില്ല. എന്നാൽ സമൂഹ ആരാധന അതിൽതന്നെ പൂർണ്ണമായി എന്ന് കരുതരുത്. ബന്ധങ്ങളിൽ വൈവിധ്യമാർന്ന തലങ്ങളാൽ പല തട്ടുകൾ സമൂഹങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമാണ്. ഇടവക ആകെക്കൂടെ തന്നതിനെ അപേക്ഷിച്ച് യുവജനങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയോ കുടുംബങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയോ കൂടുതൽ അടുത്ത ബന്ധം പുലർത്തുന്നതായി കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. പ്രാർത്ഥനകളുടെ വേറിട്ട രീതികൾ ഇത്തരം ചെറിയ കൂട്ടായ്മകളിൽ ഉപയോഗിച്ചു നോക്കാവുന്നതാണ്. ഇടവക മുഴുവനായി ഇത്തരം രീതികൾ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ എല്ലാവർക്കും ഒരേപോലെ അതുമായി പൊരുത്തപ്പെടുവാൻ സാധിച്ചു എന്നു വരികയില്ല.

ഇപ്പറഞ്ഞവയെ കൂടാതെ സ്വകാര്യ പ്രാർത്ഥനകൾക്കായി മറ്റു ചില രീതികൾ കൂടെ സ്വായത്തമാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇത്തരം രീതികളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഏറ്റവും പ്രയോജനകരമായവയും ഫലവത്തായവയും പ്രത്യേകതരം നിമിഷ പ്രാർത്ഥനകളാണ്. ഈ പ്രാർത്ഥനകൾ വെറും ഒരൊറ്റ വാചകത്തിൽ ഒതുങ്ങുന്നവയാണ്. ആവശ്യാനുസരണം എത്ര തവണ വേണമെങ്കിലും ഒരു വ്യക്തിക്ക് ഇത്തരം പ്രാർത്ഥനകൾ ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കാം. എവിടെ വെച്ച്, ഏതു സമയത്ത് എന്നൊന്നും ഇത്തരം പ്രാർത്ഥനകളെ ബാധിക്കുന്നില്ല. അതായത്, നിങ്ങൾ ഒരു യാത്രയ്ക്ക് വാഹനം കാത്തുനിൽക്കുമ്പോൾ മനസ്സിൽ ഇത്തരം ഒരു

പ്രാർത്ഥന ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കാവുന്നതാണ്. ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തെച്ചൊല്ലി ആകുലതയിലായിരിക്കുമ്പോഴോ ഒരു പരീക്ഷണ ഘട്ടത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോഴോ ഏകാന്തതയുടെ വൈരസ്യം അനുഭവിക്കുമ്പോഴോ കിടക്കയിൽ വിശ്രമാവസ്ഥയിലായിരിക്കുമ്പോഴോ കിടക്കയിലെ ആലസ്യം വിട്ട് എഴുന്നേൽക്കുവാൻ അലസത തോന്നുമ്പോഴോ ഉറങ്ങാൻ കിടന്നിട്ട് ഉറക്കം കിട്ടാതെ തിരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും കിടന്ന് വ്യാകുലപ്പെടുമ്പോഴോ ഒക്കെ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതും ആശ്വാസം കണ്ടെത്താവുന്നതുമാണ് നിമിഷ പ്രാർത്ഥനകൾ.

ആർക്കും പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ സാധ്യമാകുന്ന ഏതാനും ചില നിമിഷ പ്രാർത്ഥനകൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

1. കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവേ, ദൈവപുത്രാ, പാപിയായ എനോട് കരുണ തോന്നണമേ.
2. എന്റെ ദൈവമേ, അങ്ങാണന്റെ ദൈവം, ഞാൻ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നു; ഞാൻ എക്കാലവും അങ്ങയുടേതായിരിക്കും.
3. കർത്താവേ, അവിടുന്നാണ് എന്റെ ഗുരുവും എന്റെ കർത്താവും; ഞാൻ എന്നെ അവിടുത്തേക്ക് സമർപ്പിക്കുന്നു.
4. കർത്താവേ, എന്നെ അങ്ങയുടെ പാതകളിൽ നിർത്തിക്കൊള്ളണമേ, തിന്മയിൽ നിന്ന് എന്ന അകറ്റേണമേ.
5. കർത്താവേ, കരുണ തോന്നണമേ, കർത്താവേ കരുണ തോന്നണമേ, കർത്താവേ എനോട് കരുണ തോന്നണമേ.

ഈ രീതിയിൽ ഓരോരുത്തർക്കും അവരവരുടേതായ നിമിഷപ്രാർത്ഥനകൾക്ക് രൂപംകൊടുക്കാവുന്നതാണ്; സ്വകാര്യ പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് സഭ പ്രത്യേക നിയമങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. മേൽപറഞ്ഞ അഞ്ച് പ്രാർത്ഥനാ രൂപങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേത് സന്യാസശ്രേഷ്ഠർക്ക് ഏറെ പ്രിയങ്കരമായിരുന്നു. ഈ പ്രാർത്ഥന “ജീസസ് പ്രെയർ” (യേശു പ്രാർത്ഥന) എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഒരു മന്ത്രജപം പോലെ സന്യാസപിതാക്കന്മാർ ഈ പ്രാർത്ഥന പ്രതിദിനം ആയിരക്കണക്കിന് പ്രാവശ്യം ഉരുവിട്ടു പോന്നിരുന്നു. ആഥോസ് പർവ്വത നിരകളിലെ സന്യാസപിതാക്കന്മാർ ശ്യാസോച്ഛ്വാസക്രമത്തിന് അനുസൃതമായി ഈ പ്രാർത്ഥന ഉരുവിടുവാൻ സ്വയം തങ്ങളെ പരിശീലിപ്പിച്ചിരുന്നു. ‘കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവേ, ദൈവപുത്രാ’ എന്ന ഭാഗം ശ്യാസം ഉള്ളിലോട്ട് എടുക്കുമ്പോൾ ഉരുവിടുകയും, ഏതാനും സെക്കന്റുകൾ ശ്യാസം ശ്യാസകോശങ്ങളിൽ നിർത്തിയശേഷം ഉച്ഛ്വാസത്തോടു ചേർന്ന് “പാപിയായ എനോട് കരുണ തോന്നണമേ” എന്ന് ഉരുവിടുകയുമാണ് ചെയ്തതു

പോരുന്നതു്. ഈ രീതിക്കു പുറകിലുള്ള ആശയം പ്രാർത്ഥന എന്നത് ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തോടു ചേർന്നു വരുന്ന ഒരു പ്രക്രിയ എന്നത്രെ. യേശു ക്രിസ്തു ഒരു ദേവാലയത്തിലെ പ്രതിഷ്ഠപോലെ, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സജീവമായി നിലനിൽക്കണം. നിങ്ങളുടെ മനോവ്യാപാരങ്ങളാകട്ടെ, സദാസമയവും പ്രാർത്ഥനയിലും അനുതാപത്തിലും അധിഷ്ഠിതവും.

മേൽ സൂചിപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥനാ രൂപങ്ങളും അതുപോലെ മറ്റു പ്രാർത്ഥനാ രൂപങ്ങളും നാം ക്രമീകൃതമായി സ്വായത്തമാക്കണം. ഏതൊരു ദൈവചൈതലിനും ഏതുനേരത്തും പിതാവായ ദൈവത്തോട് സംസാരിക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ട്. അതിന് ഓരോരുത്തർക്കും അവരുടേതായ വാക്കുകൾ തന്നെ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതുമാണ്. വ്യക്തിപരമായ സ്വകാര്യ പ്രാർത്ഥനകൾ ഇന്നിന്ന തരത്തിൽ മാത്രമേയാകാവൂ എന്ന് സഭ നിയമം വഴി നിഷ്കർഷിക്കുന്നില്ല. അത് ഓരോരുത്തരുടെയും വ്യക്തിപര സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ഭാഗം മാത്രമത്രെ. അത്തരം അവസരങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തരും അവരവരുടേതായ ഭാഷയും വാക്കുകളും ഉപയോഗിക്കുന്നത് ദൈവത്തിന് ഏറെ പ്രസാദകരമായിരിക്കും. വ്യക്തിപര, സ്വകാര്യ പ്രാർത്ഥനകൾ സമൂഹപ്രാർത്ഥനകളെ ശാക്തീകരിക്കുന്നവയാണ്; കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ ഒരുമിച്ചു ചേർന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനയും സമൂഹമായും ഇടവകയായും ചേർന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനകളും സ്വകാര്യപ്രാർത്ഥനകൾക്ക് ശക്തി പകരുന്നവയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇവ രണ്ടിനെയും ഗൗരവമായി കാണുക തന്നെ വേണം, ഒന്നിന്റെയും പ്രാധാന്യം ലഘൂകരിച്ചു കാണരുത്. രണ്ടും പരസ്പരം സന്തുലനാവസ്ഥ പാലിച്ചു തന്നെയാകണം മുമ്പോട്ടു പോകേണ്ടത്.

അവസാനമായി ഏഴാമത്തെ നിയമം ഇതാണ്: വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകപാരായണവും അതോടു ചേർന്ന ധ്യാനവും പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തെ ശാക്തീകരിക്കുന്നവയാണ്. അവ പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് പോഷകദായകമാണ്. ഒരു ദിവസം വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്ന് ഒരു അദ്ധ്യായമെങ്കിലും വായിച്ചിരിക്കും എന്ന ഒരു ചിട്ട ജീവിതത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കണം.

വി. വേദപുസ്തക വായന ഉച്ചത്തിൽ ആവാം, മൗനമായും ആവാം. വായിച്ചശേഷം ആ വേദഭാഗത്തെക്കുറിച്ച് കുറച്ചുസമയം ധ്യാനനിരതനായി ഇരിക്കണം. ചില ധ്യാനഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇതിന് പ്രയോജനം ചെയ്തേക്കാം, അതേസമയം അവ വേദപുസ്തക പദങ്ങളുടെ, വാക്യങ്ങളുടെ ശരിയായ സത്ത വിവേചിച്ചറിയാൻ തക്ക അത്ര ആശാസ്യം അല്ലായെന്നു വരാവുന്നതുമാണ്. വി. വേദപുസ്തക പാരായണം നിങ്ങളെ ഒരു ധ്യാനാത്മക ഭാവങ്ങളിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നില്ലായെങ്കിൽ അതെച്ചൊല്ലി ആകുലപ്പെടേണ്ട കാര്യമൊന്നുമില്ല. അനുഭവങ്ങൾ വഴിതെറ്റിക്കാവുന്ന

വയും ആയിരിക്കാം. നിങ്ങളുടെ പ്രാഥമിക ആവശ്യം ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക എന്നതായിരിക്കണം: “ഇപ്പറഞ്ഞ വേദപുസ്തക ഭാഗം എന്തു ദൈവിക സന്ദേശമായിരിക്കും അക്കാലത്തെ ജനങ്ങൾക്കു നൽകിയത്? ഇന്ന് എന്താണ് ദൈവം എന്നോട് പറയുന്നത്?”

ജീവിതം മുമ്പോട്ടു പോകുമ്പോഴും നിങ്ങൾക്ക് ഏറെ സഹായകരമാകുന്ന ഒരു സംഗതിയാണ് ചിട്ടയായ വി. വേദപുസ്തക പാരായണവും അവയിൽ നിങ്ങളെ ആഴമായി സ്പർശിക്കുന്ന ചില വേദഭാഗങ്ങൾ ഹൃദി സ്ഥമാക്കുന്നതും. നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ മദ്ധ്യകാലഘട്ടമാകുമ്പോഴേക്കും, മനസ് എവിടേയ്ക്കു വേണമെങ്കിലും ചാഞ്ഞുപോകുമായിരുന്ന ആ കൗമാര, യൗവന നാളുകളിൽ വി. വേദപുസ്തക ഭാഗങ്ങൾ വായിക്കുവാനും കുറെയൊക്കെ ഹൃദിസ്ഥമാക്കുവാനും അവസരങ്ങൾ തുറന്നു തന്ന സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തോട് നിങ്ങൾക്കുള്ള ആദരവും കൃതജ്ഞതയും അളവറ്റതായിരിക്കും.

ഉപസംഹാരം

മേൽപറഞ്ഞ നിയമങ്ങൾ ഓരോന്നും നിങ്ങളെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതം നയിക്കുന്ന ഒരു ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസിയാക്കുക എന്ന കാര്യത്തിൽ സഹായിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ളവയാണ്. നിങ്ങൾ സ്വയം ആകുന്ന, ആകേണ്ട സ്ഥിരതയാർന്നതും ചിട്ടയോടുകൂടിയതും ആയ പരിശീലനം കൊണ്ടു മാത്രമേ പൂർണതയിലേക്ക് രൂപാന്തരപ്പെടുവാൻ സാധിക്കൂ. പക്ഷെ, ഒരു കാര്യം ഓർമ്മയിൽ ഉണ്ടാകണം. പ്രാർത്ഥനയെ ഒരിക്കലും വി. കുർബാനയർപ്പണത്തിന്റെ സമൂഹ ആരാധനയിൽ നിന്ന് വേർപെടുത്തി, വ്യതിരക്തമായി, കാണുവാൻ സാധ്യമല്ല; സമസൃഷ്ടികളോടുള്ള, ഉണ്ടാകേണ്ട നിരന്തരമായതും സജീവമായതും ആയ സ്നേഹഭാവങ്ങളിൽ നിന്നും പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് വ്യതിരക്ത പ്രകൃതം ഉണ്ടാകുവാൻ പാടില്ല. നമുക്ക് ഒരുമിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കാം: “കർത്താവേ, പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കണമേ, ആമ്മേൻ.”

(ഭാരതത്തിലെ ഓർത്തഡോക്സ് യുവജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി 1970-കളിൽ തയ്യാറാക്കിയത്. ഇംഗ്ലീഷിൽ നിന്നു വിവർത്തനം: ജോർജ്ജ് ജോസഫ് ഇഞ്ചക്കാട്ടിൽ. ഇംഗ്ലീഷ് ലേഖനത്തിനായി *The Joy of Freedom: Eastern Worship and Modern Man*. Madras: CLS, 1986 എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അനുബന്ധം കാണുക.)

മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ ചില നിരീക്ഷണങ്ങൾ

ഐക്യരാഷ്ട്ര സംഘടനയുടെ ചാർട്ടറിൽ സംഘടനയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ നിർവചിക്കുന്ന പ്രഥമ ഖണ്ഡികയിൽത്തന്നെ മനുഷ്യാവകാശങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യക്തമായ പ്രഖ്യാപനം ഉണ്ട്. സാമ്പത്തികവും സാമൂഹ്യവും സാംസ്കാരികവും, മനുഷ്യത്വപരവുമായ മണ്ഡലങ്ങളിലെ അന്താരാഷ്ട്രീയ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിൽ രാഷ്ട്രങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സഹകരണം സാദ്ധ്യമാക്കുകയാണല്ലോ സംഘടനയുടെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം. അതോടൊപ്പംതന്നെ ഓരോ രാഷ്ട്രത്തിലും മനുഷ്യാവകാശങ്ങളോടും വർഗ, ലിംഗ, ഭാഷാ, മത ഭേദമന്യേ എല്ലാവർക്കുമുണ്ടാകേണ്ട മൗലിക സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളോടും ഉള്ള മതിപ്പിനെ വളർത്തുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നുള്ളതും ആരംഭത്തിലേ ഉള്ള ലക്ഷ്യമാണ്.

1948 ഡിസംബർ 10-ാം തീയതി മനുഷ്യാവകാശ പ്രഖ്യാപനം ജനറൽ അസംബ്ലി സ്വീകരിച്ചു, പുതിയതായി സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ച ഇന്ത്യയും അതിനനുക്രമമായി ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയിൽ വോട്ടു ചെയ്തു. ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ നക്കൽപ്രമാണം രൂപവൽക്കരിക്കുന്നതിൽ അഖില ലോക സഭാ കൗൺസിൽ പോലെയുള്ള അന്തദ്വേശിക സംഘടനകളും മുൻകൈ എടുത്തു പ്രവർത്തിച്ചു.

ഐക്യരാഷ്ട്ര സഭയുടെ മനുഷ്യാവകാശപ്രഖ്യാപനത്തിലെ തത്വങ്ങൾ പലതും ഉദാത്തങ്ങളും ശ്രേഷ്ഠങ്ങളുമാണ്. ഉദാഹരണമായി 23-ാം ഖണ്ഡികയിൽ പറയുന്നതിങ്ങനെയാണ്:

1. തൊഴിൽ ചെയ്യാനും, സ്വതന്ത്രമായി തൊഴിൽ തെരഞ്ഞെടുക്കാനും നീതിയുക്തവും അനുകൂലവുമായ തൊഴിൽ സാഹചര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതിനും, തൊഴിലില്ലായ്മക്കെതിരായി സംരക്ഷണം സിദ്ധിക്കുന്നതിനും എല്ലാവർക്കും അവകാശമുണ്ട്.
2. തുല്യ തൊഴിലിന് തുല്യ വേതനം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം യാതൊരു വിവേചനവും കൂടാതെ എല്ലാ മനുഷ്യർക്കുമുണ്ട്.

ഈ രണ്ട് മനുഷ്യാവകാശങ്ങളും ഇന്നു ലോകത്തിൽ നടപ്പിലുണ്ടോ? പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിലെ തൊഴിലില്ലാത്തവരുടെ സംഖ്യ മൂന്നുറു ലക്ഷത്തിലധികമായിരിക്കുന്നു. വികസര രാജ്യങ്ങളിൽ തൊഴിലില്ലാത്തവരുടെ സംഖ്യ കോടിക്കണക്കിനാണ്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ മാത്രമേ തൊഴിലില്ലായ്മ പൂർണ്ണമായും നിർമാർജ്ജനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ. ഈ മനുഷ്യാവകാശത്തെ ലോകരാഷ്ട്രങ്ങൾ സഗൗരവം വീക്ഷിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ പ്രതിനിമിഷം ഒരു കോടി രൂപാ യുദ്ധത്തിനു ചിലവാക്കുവാൻ തുനിയുമായിരുന്നോ? പ്രതിവർഷ യുദ്ധച്ചിലവ് 500,000 ദശലക്ഷം ഡോളറിൽ കൂടുതലായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ പത്തിലൊന്ന് ഒരു ഇരുപതു വർഷത്തേക്കു മുടക്കാമെങ്കിൽ ലോകത്തിൽ എല്ലാവർക്കും തൊഴിലുണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നാണ് വിദഗ്ദ്ധന്മാർ പറയുന്നത്. പക്ഷേ മുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥിതി നടപ്പിലുള്ളിടത്തോളം കാലം എല്ലാവർക്കും തൊഴിലുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുക എന്നത് സാധ്യമല്ല; കാരണം, തൊഴിലാളികളുടെ സംഖ്യ കുറച്ച് ആദായം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണ് ഇന്ന് മുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥിതിയിൽ പ്രത്യേകം കാണുന്ന വ്യഗ്രത. തൊഴിലുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടത് ഗവർണ്മെന്റല്ല, പ്രത്യുത ആദായം മാത്രം കാംക്ഷിക്കുന്ന കമ്പനികളാണ്. അത് അവരുടെ താൽപര്യത്തിൽപ്പെട്ടതല്ല. ഇന്ന് കാണുന്ന രീതിയനുസരിച്ച് മുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥിതി ഉള്ള രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ (ഇന്ത്യയുൾപ്പെടെ) തൊഴിലില്ലായ്മ ഇനി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയേയുള്ളൂ.

‘തുല്യജോലിക്കു തുല്യ വേതനം’ നടപ്പിലാക്കുവാൻ അതിലും പ്രയാസമാണ്. നമ്മുടെ കേരളത്തിലെ ഇടത്തരക്കാർൻപോലും സാധാരണ കുലിക്കാർന്റെ ദിവസക്കൂലി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിൽ വേദിക്കുന്നവനാണ്. അമേരിക്കൻ ഫാക്ടറികളിലെ തൊഴിലാളികൾക്ക് എട്ടു മണിക്കൂർ ജോലിക്ക് ഏറ്റവും കുറഞ്ഞത് 250 രൂപ ലഭിക്കുമ്പോൾ ഇവിടെ പതിനഞ്ചു രൂപ കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ വികസര രാഷ്ട്രങ്ങളിലെ കുറഞ്ഞ കൂലി ഉപയോഗിച്ച് ഉല്പന്നങ്ങളുണ്ടാക്കി കൂടുതൽ ആദായമുണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന അമേരിക്കൻ കമ്പനികൾക്ക് ഇവിടെത്തെ വേതന നിലവാരം ഒരു പരിധിക്കപ്പുറം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നത് വഹിക്കാനാവില്ല. അതുകൊണ്ട് മുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥിതിക്ക് ‘തുല്യജോലിക്കു തുല്യ വേതനം’, ‘എല്ലാവർക്കും തൊഴിൽ’ എന്നീ രണ്ടു മനുഷ്യാവകാശങ്ങളുമായി ഒരിക്കലും പൊരുത്തപ്പെടാനാവില്ല.

ഇങ്ങനെ മനുഷ്യാവകാശങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്ത പെട്ടെന്ന് സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലേക്കാണ് നമ്മെ കൊണ്ടുപോകുന്നത്. മുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥിതിയും മനുഷ്യാവകാശങ്ങളും തമ്മിലുള്ള മൗലികമായ പൊരുത്തക്കേടു കാണുമ്പോഴാണ് ഐക്യരാഷ്ട്ര

സഭയുടെ മനുഷ്യാവകാശ പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ പരിമിതികളെപ്പറ്റി ബോധ്യം വരുന്നത്.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥിതിയിൽ തൊഴിലില്ലായ്മ പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ വിജയത്തിലെത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും തുല്യജോലിക്കു തുല്യ വേതനമെന്ന തത്ത്വം നടപ്പിലാക്കുവാൻ അവിടെയും പ്രയാസമായിട്ടാണു കാണുന്നത്. ഒരു നിശ്ചിത സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രത്തിനകത്ത് ഈ തത്ത്വം നടപ്പിലാക്കാൻ ഏറെക്കുറെ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ ഏഷ്യൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകളിലും യൂറോപ്യൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകളിലും നൽകുന്ന വേതന നിരക്കുകളിൽ വലിയ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. പക്ഷേ, ചെക്കോസ്ലോവാക്യയിലെയും വിയറ്റ്നാമിലെയും വേതന നിരക്കുകൾ തമ്മിലുള്ള അന്തരം അമേരിക്കയും ഇന്ത്യയും തമ്മിലുള്ള അന്തരംപോലെ തന്നെ വലുതാണ്. തുല്യജോലിക്കു ചെറിയതും റഷ്യയിലും ലഭിക്കുന്ന വേതനങ്ങൾ ഒന്നിന് പത്ത് എന്ന അനുപാതത്തിലാണ്. ഈ ഉച്ചനീചത്വം അന്താരാഷ്ട്രീയ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥിതിയിൽ നിലനിൽക്കുന്നത് സോഷ്യലിസത്തിന് ഒരു പോരായ്മയാണ്. യൂറോപ്യൻ സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രങ്ങൾ അധികവും ശ്രമിക്കുന്നത് മുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥിതിയിലുള്ള വികസാര രാഷ്ട്രങ്ങളിലെ ജീവിതനിലവാരത്തിനോടൊപ്പം എത്താനാണ്. ജീവിതനിലവാരം മാനദണ്ഡമായെടുത്തുകൊണ്ടാണല്ലോ ഇപ്പോഴും പലരും സോഷ്യലിസത്തെ വിലയിരുത്തുന്നത്. അതുകൊണ്ട് സോഷ്യലിസത്തിന്റെ വിജയത്തിനു കുറെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രങ്ങളിലെങ്കിലും ജീവിതനിലവാരം ഉയരാതെ നിവൃത്തി ഇല്ല എന്നും, ചില സോഷ്യലിസ്റ്റു രാഷ്ട്രങ്ങൾ വാദിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ഏഷ്യൻ-ആഫ്രിക്കൻ, ലാറ്റിൻ-അമേരിക്കൻ സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രങ്ങളിലെ ജീവിതനിലവാരം താഴ്ന്നു കിടക്കുകയേ ഉള്ളൂ.

മനുഷ്യാവകാശങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ പലപ്പോഴും നാം മനസ്സിലാക്കുന്നത്, അഭിപ്രായപ്രകടനത്തിനും, പ്രതിഷേധത്തിനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ്. എന്നാൽ ഇവയെക്കാൾ വളരെ പ്രാധാന്യം ഉള്ളത് സാർവദേശീയ മനുഷ്യാവകാശ പ്രഖ്യാപനം ഒൻപതാം ഖണ്ഡികയിൽ പറയുന്ന ‘കാരണം കൂടാതെയുള്ള അറസ്റ്റിൽ നിന്നും തടങ്കലിൽ നിന്നുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും’ പത്തും പതിനൊന്നും ഖണ്ഡികകളിൽ പറയുന്ന ‘സ്വാതന്ത്ര്യവും, നിഷ്പക്ഷവുമായുള്ള കോടതിയിൽ ന്യായയുക്തവും പരസ്യവുമായ വിചാരണയ്ക്കുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും’മാണ്. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ കാലത്ത് കോടതി നിഷ്പക്ഷമായാൽ മാത്രം പോരാ, കോടതിയിൽ പോയി വലിയ വക്കീലന്മാരെ വലിയ വേതനം കൊടുത്ത് വാദിപ്പിച്ച് നീതി നടത്തി എടുക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നു

പറയുന്നത് പാവപ്പെട്ടവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏട്ടിലെ പശുവാണ്. അത് പുല്ലു തിന്നുകയില്ല.

മൗലികാവകാശങ്ങൾ എത്ര തന്നെ ഉറപ്പിച്ച് പ്രഖ്യാപിച്ചാലും യഥാർത്ഥത്തിൽ സാമ്പത്തിക-സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥിതികളിൽ സമൂലമായ പരിവർത്തനം വരുന്നതുവരെ ദരിദ്രന്റെ മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ നിഷേധിക്കപ്പെടുകയേ ഉള്ളൂ എന്നതാണ് പരമാർത്ഥം. ഇന്ത്യയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മനുഷ്യാവകാശങ്ങളുടെ സംരക്ഷണവും സാമ്പത്തിക സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥിതിയുടെ പരിവർത്തനവും തുല്യ പ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്. നമ്മുടെ പത്രങ്ങളും, മാസികകളും സംഘടനകളുമൊക്കെ ഇടത്തരക്കാരുടെ താൽപര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിലാണ് കൂടുതൽ വ്യഗ്രത കാണിക്കുന്നത്. പക്ഷെ, ദരിദ്രനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവന്റെ താൽപര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുകയും, അവന്റെ ശ്രേയസ്സിനുവേണ്ടി അധ്വാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥിതി ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ മനുഷ്യാവകാശ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ എത്ര ഉദാത്തമായി ഉണ്ടായാലും അത് കടലാസ്സിൽ കിടക്കുകയേ ഉള്ളൂ.

കാരണം പറയാതെ അറസ്റ്റു ചെയ്യുകയും തടങ്കലിൽ വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന് പഴുതുകളുള്ള പല നിയമങ്ങളും ഇന്ന് ഇന്ത്യയിൽ നിലവിലുണ്ട്. കാരണം പറയാതെ അറസ്റ്റു ചെയ്യപ്പെടുകയും ദീർഘകാലം തടങ്കലിൽ കിടക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥയാണ് ഇവിടെ നടപ്പിലുള്ളത്. അറസ്റ്റു ചെയ്യപ്പെടുന്നവരെ കഠിനമായി പീഡിപ്പിക്കുന്നതും സാധാരണമാണിന്ന്. ഭരിക്കുന്ന കക്ഷിയുടെ എതിരാളികളെന്നു കരുതുന്ന വ്യക്തികളെ നിയമനടപടികൾ ഉപയോഗിച്ചും അതു കൂടാതെയും സംഹരിക്കുന്ന ഇടപാട് എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലുമുണ്ട്. മാർട്ടിൻ ലൂഥർ കിംഗിന്റെയും, കെന്നഡി സഹോദരങ്ങളുടെയും മരണം ഇക്കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടതാകാനാണ് വഴി. നമ്മുടെ ഹോമിബാബായും, മോഹൻ കുമാര മംഗലവും, ഐക്യരാഷ്ട്ര സംഘടനയുടെ സെക്രട്ടറി ജനറൽ ഡാഗ് ഹാമർഷോൽഡും മരണപ്പെട്ട സാഹചര്യങ്ങൾ സംശയാസ്പദങ്ങളാണ്. ചില പ്രമുഖ രാജ്യങ്ങൾ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങൾക്കെതിരായി നിൽക്കുന്ന വിദേശ വ്യക്തികളെ കൊല്ലുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളും നടത്താറുണ്ട്.

മനുഷ്യാവകാശലംഘനങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുന്നത് സ്ഥാപിത താൽപര്യക്കാരുടെ കൈയിൽ കൂടുതൽ അധികാരശക്തിയും ധനശക്തിയും വരുമ്പോഴാണ്. അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യാവകാശ ലംഘനങ്ങൾക്കെതിരെ ജനശബ്ദം ഉയരുന്നതോടൊപ്പംതന്നെ അധികാര ധനശക്തികളുടെ വിതരണത്തിലും നീതി പുലർന്നെങ്കിലെ സാധാരണ മനുഷ്യന്റെ സംരക്ഷണം എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും ഉറപ്പാക്കുകയുള്ളൂ.

1975 മുതൽ മനുഷ്യാവകാശവാദത്തെ ഒരു ശീതയുദ്ധ സാമഗ്രിയായി ഉപയോഗിപ്പാനുള്ള വ്യഗ്രത ചില പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ വളരെയധികം കാണുന്നുമുണ്ട്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ മനുഷ്യാവകാശങ്ങളെല്ലാം നിഷേധിക്കപ്പെടുകയാണെന്നും മുതലാളിത്ത രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ അഭിപ്രായ പ്രകടനത്തിനും പ്രതിഷേധത്തിനും കൂപ്രചരണത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളതുകൊണ്ട് മനുഷ്യസ്വാതന്ത്ര്യം മുതലാളിത്ത രാഷ്ട്രങ്ങളിലാണുള്ളത് എന്നുമുള്ള പ്രചാരണമാണ് നിലവിലുള്ളത്.

സാമ്പത്തികശക്തി ഇല്ലാത്തവന് മനുഷ്യാവകാശം എങ്ങനെ ഉണ്ടാകും എന്ന ചോദ്യം വളരെ ഗാഢമാണ്. ഇതിന്റെ സമാധാനം രണ്ടു വാചകത്തിൽ കുറിക്കാം. ഒന്നാമത്, എല്ലാവന്റെയും സാമ്പത്തിക സാമൂഹിക അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്ന നീതിയുള്ള വ്യവസ്ഥിതി ലോകമെങ്ങുമുണ്ടാകണം. രണ്ടാമത്, ക്രിസ്തുഭഗവാനെയും മഹാത്മാഗാന്ധിയെയുംപോലെ ഒരു ഗവണ്മെന്റിനും, അധികാരശക്തിക്കും തകർക്കാൻ സാധിക്കാത്ത ആദ്ധ്യാത്മികശക്തി ഓരോ മനുഷ്യനുമുണ്ടാകണം.

(മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ, (എഡിറ്റർ) മാത്യൂസ് ജോർജ്ജ് ചുനക്കര, സി.എൽ.എസ്., തിരുവല്ല, 1983, പേജ് 41-47)

The Works of Paulos Mar Gregorios

BOOKS

1. *The Joy of Freedom: Eastern Worship and Modern Man*. London: Lutterworth Press/Richmond, Virginia: John Knox Press, 1967; Madras: CLS, 1986.
2. *The Gospel of the Kingdom*. Madras: CLS, 1968.
3. *Date of Easter and Calendar Revision of the Orthodox Churches: A Preliminary Study*, Addis Ababa: The Standing Committee of the Conference of Oriental Orthodox Churches, 1968.
4. *The faith of Our Fathers*. Kottayam: MGOCSM, 1969/Kottayam: Bethel Publications. 1996.
5. *The Freedom of Man*. Philadelphia: Westminster, 1972.
6. *Be Still and know*. Madras: CLS/Delhi: ISPCK/Lucknow: The Lucknow Publishing House, 1974.
7. *Freedom and Authority*. Madras: CLS/Delhi: ISPCK/Lucknow: The Lucknow Publishing House, 1974.
8. *Quest for Certainty: Philosophical Trends in the West: A Sample Survey of Later Twentieth Century Western Thought for the Average Indian Reader*. Kottayam: Orthodox Seminary, 1976/Kottayam: MGF/Sophia Books, 2015.
9. *The Human Presence: An Orthodox View of Nature*. Geneva: WCC, 1978/Madras CLS, 1980/NewYork: Amity, 1987/Newyork: Element Books, 1992.
10. *Truth Without Tradition?*. Tirupati: Sri Venkateswara University, 1978.
11. *Science for Sane Societies: Reflections of Faith, Science and the Future in the Indian Context*. Madras: CLS, 1980/ NewYork: Paragon, 1987.
12. *Cosmic Man. The Divine Presence: An Analysis of the Place and Role of the Human Race in the Cosmos, in relation to God and the Historical World, in the thought of St. Gregory of Nyssa (ca 330 to ca 395 A.D.)*. NewDelhi/Kottayam: Publications, 1982.
13. *The Indian Orthodox Church: An Overview*. NewDelhi/ Kottayam: Sophia Publications, 1982.
14. *The Meaning and Nature of Diakonia*. Geneva: WCC, 1988.

15. *Enlightenment East and West: Pointers in the Quest for India's Secular Identity*. Shimla: Indian Institute of Advanced Study/ NewDelhi: B. R. Publishing Corporation, 1989.
16. *A Light Too Bright*. Albany, New York: State University of New York Press, 1992.
17. *A Human God*. Kottayam: MGF, 1992.
18. *Healing: A Holistic Approach*. Kottayam: Current Books/ MGF, 1995.
19. *Love's Freedom The Grand Mystery: A Spiritual Auto-Biography; All Uniting Love with Creative Freedom in the Spirit, As the Grand Mystery at the Heart of Reality - One Man's Vision*. Kottayam: MGF, 1997.
20. *The Secular Ideology: An Impotent Remedy for India's Communal Problem*. Kottayam: MGF/NewDelhi: ISPCK, 1998.
21. *Global Peace and Common Security*. Kottayam: MGF/NewDelhi: ISPCK, 1998.
22. *Disarmament and Nuclear Weapons*. Kottayam: MGF/NewDelhi: ISPCK, 1998.
23. *Introducing The Orthodox Churches*. Kottayam: MGF/NewDelhi: ISPCK, 1999.
24. *Religion and Dialogue*. Kottayam: MGF / NewDelhi: ISPCK, 2000.
25. *The Church and Authority*. Kottayam: MGF / NewDelhi: ISPCK, 2001.
26. *Worship in a Secular Age*. Kottayam: MGF / CSS, 2003 / Kottayam: MGF / Sophia Books, 2013 / Kottayam: MGF / Sophia Books, 2014.
27. *Glory & Burden: Ministry and Sacraments of the Church*. Kottayam: MGF / NewDelhi: ISPCK, 2005.
28. *On Ecumenism*: Kottayam: MGF / NewDelhi: ISPCK, 2006.
29. *The Mission of the Church*. Kottayam: Gregory of India Study Centre, 2009.
30. *Inter Religious*, Kottayam: MGF / NewDelhi: ISPCK, 2010.
31. *Philosophy East & West*. Kottayam: MGF, 2013.
32. *On Choosing the Good Portion*. Kottayam: MGF/Sophia Books, 2013.
33. *The Kingdom of Diakonia*. Kottayam: MGF/Sophia Books, 2014.
34. *The Complete Works of Dr. Paulos Mar Gregorios: Vol 1*. Kottayam: Sophia Books, 2018.
35. *വി. കന്യാകമറിയാം. കോട്ടയം, 1959.*
36. *സ്വാതന്ത്ര്യദീപ്തി: പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവദർശനത്തിന്റെ*

വെളിച്ചത്തിൽ ആരാധനയെക്കുറിച്ചും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കുറിച്ചും മുളള പാനം. തിരുവല്ല: സി. എൽ. എസ്., 1972, 1982, 1997.

- 37. ദർശനത്തിന്റെ പൂക്കൾ. കോട്ടയം: കറന്റ് ബുക്സ്, 1992.
- 38. ദർശനം മതം ശാസ്ത്രം. കോട്ടയം: കറന്റ് ബുക്സ്/എം. ജി. എഫ്, 1995.
- 39. പാശ്ചാത്യ പ്രബുദ്ധതയും ആധുനികോത്തരതയും. കോട്ടയം: കറന്റ് ബുക്സ്/എം. ജി. എഫ്., 1995.
- 40. മതനിരപേക്ഷത ഒരു സംവാദം; ഇ. എം. എസിന്റെ പ്രതികരണത്തോടു കൂടി. കോട്ടയം: കറന്റ് ബുക്സ്/എം. ജി. എഫ്., 1996.
- 41. പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവദർശനം, കോട്ടയം: ദിവ്യബോധനം, 1998.
- 42. മതം, മാർക്സിസം, മതനിരപേക്ഷത. കോട്ടയം: സോഫിയാ ബുക്സ്, 1998.
- 43. മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മറുപടി പറയുന്നു. ആലുവാ: ചർച്ച് വീക്ലി, 1999.
- 44. മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് പഠിപ്പിക്കുന്നു. ആലുവാ: ഓംസൺസ് പബ്ലിഷേഴ്സ്, 1999.
- 45. സ്നേഹത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം. കോട്ടയം: മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ഫൗണ്ടേഷൻ, 1999.
- 46. സ്നേഹം സ്വാതന്ത്ര്യം പുതിയ മാനവികത: സമ്പൂർണ്ണ മലയാള രചനകൾ, വാല്യം 1. കോട്ടയം: ഗ്രിഗറി ഓഫ് ഇന്ത്യാ സ്റ്റഡി സെന്റർ, 2006.
- 47. സ്നേഹം ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. കോട്ടയം: മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ഫൗണ്ടേഷൻ/എം. ഒ. സി. പബ്ലിക്കേഷൻസ്, 2008.
- 48. ഈശ്വരൻ മനുഷ്യൻ പ്രപഞ്ചം: നിസ്സായിലെ വി. ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെ ദർശനത്തിൽ. കോട്ടയം: മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ഫൗണ്ടേഷൻ/എം. ഒ. സി. പബ്ലിക്കേഷൻസ്, 2009.
- 49. ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് സംവദിക്കുന്നു. കോട്ടയം: ഗ്രിഗറി ഓഫ് ഇന്ത്യാ സ്റ്റഡി സെന്റർ, 2011, 2014.
- 50. നമ്മുടെ നീർച്ചാലുകൾ. കോട്ടയം: ഗ്രിഗറി ഓഫ് ഇന്ത്യാ സ്റ്റഡി സെന്റർ, 2013, 2014.
- 51. മതം, ശാസ്ത്രം, മനുഷ്യരാശിയുടെ ഭാവി. കോട്ടയം: സോഫിയാ ബുക്സ്, 2014.
- 52. മതം, ശാസ്ത്രം, ദർശനം. കോട്ടയം: സോഫിയാ ബുക്സ്, 2015.
- 53. രോഗസൗഖ്യം ഒരു സമഗ്ര സമീപനം. കോട്ടയം: സോഫിയാ ബുക്സ്, 2016.
- 54. സഭ, വിശ്വാസം, അനുഷ്ഠാനം. കോട്ടയം: സോഫിയാ ബുക്സ്, 2018.

WORKS EDITED BY MAR GREGORIOS

1. *Curriculum Consultation, Addis Ababa, Conference of the Oriental Orthodox Churches.* Kottayam: 1967.
2. *Orthodox - Mar Thoma Conversations: Some Papers and Statements from the period 1968-1970.* Kottayam: 1971.
3. *Unofficial Consultation Between Theologians of Eastern Orthodox and Oriental Orthodox Churches, Papers, Reports and Minutes.* The Greek Orthodox Theological Review. Fall 1968, Vol. 13, No. 2, and Spring & Fall, 1971, Vol. 16, Nos. 1 & 2.
4. *Koptisches Christentum.* Stuttgart, Evangelisches-Verlagswerk, 1973.
5. *Die Syrischen Kirchen in Indien.* Stuttgart, Evangelisches Verlagswerk, 1974.
6. *Burning Issues,* Kottayam: Sophia Publications, 1977.
7. *Science and Our Future.* Madras: CLS, 1978.
8. *Does Chalcedon Divide or Unite? Towards convergence in Orthodox Christology.* Geneva: WCC, 1981.
9. *Neoplatonism and Indian Philosophy,* New York: State University Press, 1998.